

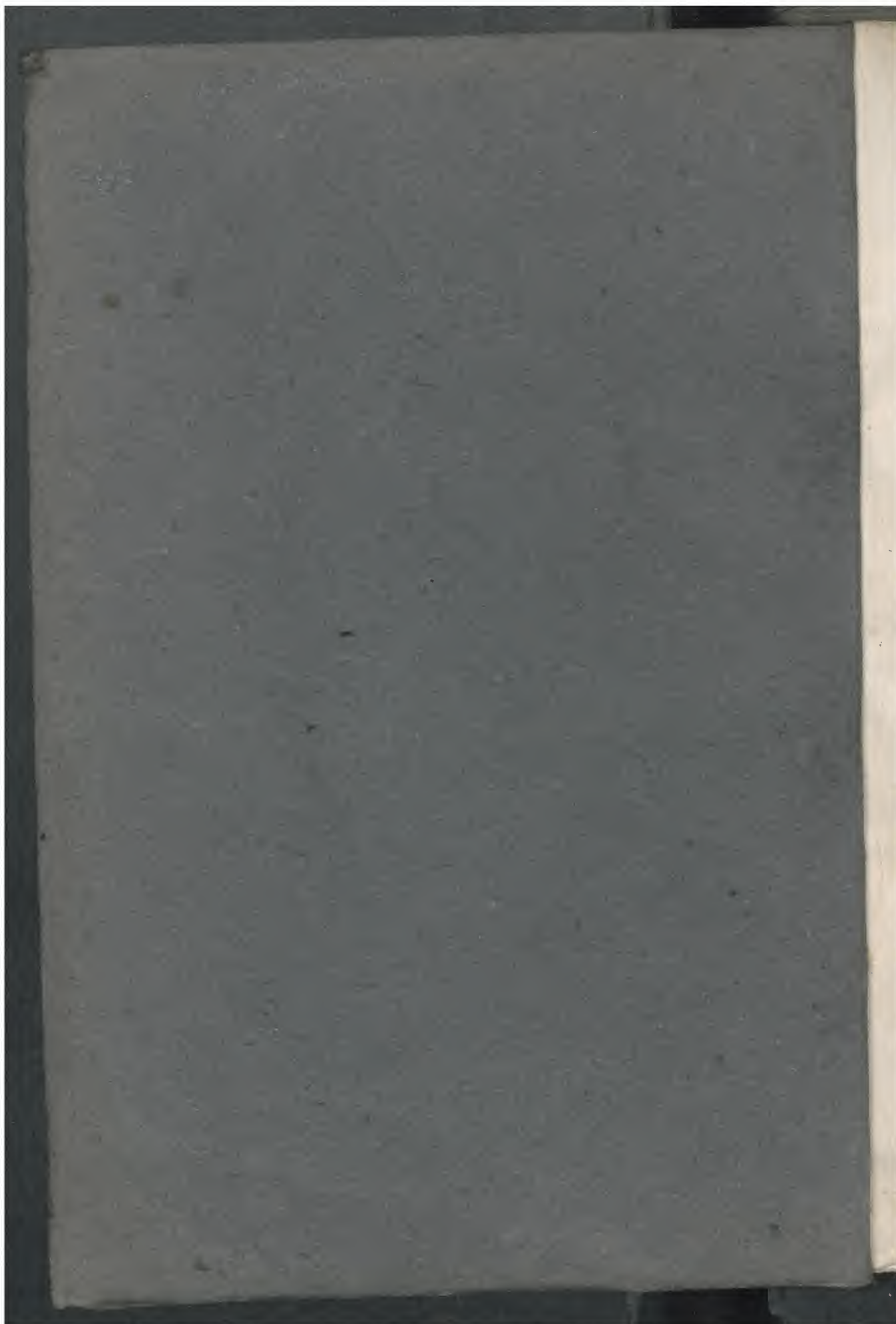

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
766/D

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of The Wellcome Trust, London.
706/0

88322

IO. BAPTISTAE BENEDICTI

Patritij Veneti Philosophi,

DE GNOMONVM
VMBRARVMQ. SOLARIVM VSV
Liber.

AD SERENIS. EMAN. PHILIBERT.
ALLOBR. ET SVBALPIN.
Ducem Inuictis.

*Nunc primum publica utilitati, Studiosorumq;
commoditati in lucem aditus.*

AVGVSTAE TAVRINORVM.
Apud hæredes Nicolai Benilaque.
M D LXXIIII.

IO BAPTISTAE

RENDICIT

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

THE VOLUME

AD INVICTISS. EMAN. PHILIBERTVM Allobrogum & Subalpinorum Ducem &c.

IO. BAPT. BENEDICTVS.

IBELLVS noster de re Gnomonica Dux Sereniss.
quem superioribus annis composui iam tandem in lu-
cem emerfit. & id quidem te uolente, atque iubente,
qui ut es animo in aduersis intrepido, & in obeundis
principatus muneribus constantissimo, ita in disci-
plinis comparandis ingenio polles acutissimo, &
quas ipse optimas censes, inter homines quamprimum difeminari desi-
derio flagras ardentissimo. Vt qui probe nosti quam sit indignus impe-
rio quicunque ceteris non praestat sapientia, & non assidue Reipublica
commodis inuigilat. Atque compertum habes quam sit difficile eum ua-
rias gentes & populos bene regere, qui praecipue à Mathematicis abor-
reat documentis: In quibus ueritatis intelligibilium uestigia refulgent,
& ordo ille mirabilis atque exactissima mensura comprehenduntur
quibus tota mundi machina gubernatur, omnium natura parens perpe-
tua rerum commutatione pulcherrimas imprimit formas, & heminum
diuina mentes suauissima rerum multiplicium contemplatione mirum
immodum recreantur. Vnde prudentissimus Iosephus censuit lungari-
tè uiuendi spacia Antiquis illis hebraeis Deum optimum maximum con-
donauisse, & latissima imperia detulisse, propter Astrologiam, & Geo-
metriam quas iugiter perscrutabantur. Et platonem diuinum legimus
Archita Eudoxoq, succensuisse, quòd Geometria bonum perderent, quæ
sibi aternas & incorporeas uindicat substantias, in quibus inest ipse
Deus. Et eundem alibi scitissimè pronunciauisse Deum maximè Geo-
metria intendere, eoq, ueluti unico instrumento uniuersum orbem mode-
rari. Atque Licurgum de bene constituenda Republica differentem do-
cuisse, Arithmeticam quæ aequalia tantum numero distribueret De-

mocraticam Reipublicæ formam præ se ferre, Geometriam uerò (qua
secundum sapientissimum Philonem initium omnium, & cæterarum
scientiarum metropolis existit) legitimo regno congruere. Vt quæ ratio-
ne, ac pro dignitate nil temere permiscendo, bonorum, malorumq; sit in-
signis discretio, quam iustitiam nuncupamus, eumq; qui bene hanc noue-
rit optimè indicaturum quàm præstet iustum potius quàm equalem
esse, quòd plerique alioqui boni, minimè intelligunt. Tu dum Licinium
Imperatorem sordidissimum imperitiæ conceptaculum detestaris, impu-
rissimæ Agripinæ consilia damnas & quotquot asseruerunt nihil minus
debere Imperatores quam philosophiæ incumbere, Augusti Traiani
Marci exemplis didicisti, non esse studijs aptius quicquam ad confir-
mandam potentiam. Et excelsa mente concepisti nihil dignius esse uiro
Principe, quam cum multum possit, uelle etiam multum prodesse morta-
libus, & de orbe uniuerso bene mereri. Sic enim latissimum propaga-
tur Imperium, si ea quis spargat in populos quæ meliores homines red-
dant, & bonos quosque ac sapientes sibi deuinciat. Hac tu ratione ma-
ximos superasti reges, quòd cum cæteris careas uicijs sordido maximè ca-
res inuidia liuore, & candidissima liberalitate conspicuus Alexandrum
uicisti Macedonem. Is enim cum phisicas audiuiisset lectiones ab
Aristotele, & postea intellexisset euulgatas fuisse, indignabundus suc-
censuit praeceptor, quòd eo factò non permisisset regem plus cæteris scire,
usque adeo inuidens mortalibus disciplina bonum, ut gloriosum sibi exi-
stimaret si secum sepeliretur. Tu uerò dum populos tuos regis & maio-
ra tractas negotia, tanto ordine singula disponis, ut semper tibi supersit
tempus quòd studijs liberalibus impartiaris, & quæ didicisti quasi non
tibi assumpseris sed cæteris prae gustaueris, ubi iucunditatem atque utili-
tatem disciplinarum percepisti, nihil habes antiquius quam curare, ut
quam primum ad alios non modo qui tuæ subsunt ditioni, sed exteros
quosque transferantur. & omnium animi tua ope ad uirtutis gloriam
erigantur. Cum igitur ex nobis inter cætera audire uolueris de umbra-
rum usu, & quam certissima methodo antiquorum, & neotericorum
profligatis erroribus per exiguum nomonis erectionem totius orbis situs &
fulgentissimi sideris semita deprehendatur: & in angusta pariete perpe-
tua describantur temporum distincta curricula, ut ueluti in speculo fa-
cile

cile quam quisque labescentem uidere possit et aetatem, & redeuntem ad
noua germina considerare naturam, & quando ad uitam necessaria
comparanda, aut qua ad Reipublica regimen pertinent sint peragen-
da cognoscere. Nec tamen satis auduisse sufficeret, scriptis etiam,
iusseris excipi in edinis chartis per Ludouicum Nasum tibi à secretis,
& bibliothecæ refertissimæ custodem, ac pingendarum literarum arte
conspicuum. Cumq; lecta indies placerent magis, & digna iudicaueris
quæ ab omnibus perdiscerentur, pro tui animi magnitudine ne tanto
tui seculi præclara ingenia commodo fraudarentur, & semper sitibunda
posteritas uersaretur in tenebris, à nobis imprimenda committi deside-
rasti, fecistiq; ut hoc gnomicum uolumen, ueluti implumem uolu-
crem, e nido in quo nostros partus fouemus emiserim. Prodiit igitur te au-
spice & nunc sic Deo annuente in tuæ celsitudinis conspectum feliciter
peruenit. dum fortissimus Rex Poloniae Gallus, nepos tuus, ab extremis
Sarmatiæ sedibus, ad galliarum autum regnum capebundum per Ger-
maniam atque Italiam contendens apud te, longo defessus itinere, quie-
scit: tuo & Serenissimæ coniugis suauissimo conspectu fruitur, & pru-
dentissimis consilijs recreatur, ut cæteris tuis gaudijs hoc accedat ani-
mi oblectamentum. Erunt autem nunc partes tuæ, auctoritate tueri, &
constantissimo fouere presidio libellum hunc, qui morsibus nunc detra-
ctorum obiectus, te solum habebit protectorem, quem unicum sibi auctor
delegit mecenate & dominum. Ego interea dabo operam ut meliora
in dies tuo nomini consecrata, ex qualicunque nostra prouideant officina.
quæ si nil aliud, animi saltem mei propensionem erga tuam celsitudinem
non obscure indicabunt. Vale Principum optime quem diu nobis, &
Christiana Reipublica Deus omnipotens seruet incolumen.

Ad Lectorem.

Vicunque se hominem esse intelligit, mente scilicet diuina atque ingenio præditum animal, quod sua uelocitate omnibus misceri elementis, profundam quæque percurrere, cælum suæ subijcere speculationi potest, et quasi mortalis Deus quidam rationalium entium artifex unicus, mirabili potest industria temporis lapsum sistere, et omnem superare uetustatis iniuriam. Is sanè talem se fuisse gloriatur oportet, atque det operam, ut omnino inter homines uixisse testatum relinquat: ne sibi suæ uitæ solus ipse sit conscius, quando nullum esse queat b. num quod nemini communicatum inter arētissimos unius animi cæcellos delitescat. Id autem præstare non alia melius ratione potest, quam si quædā maioribus beneficium accepit uicissim rependat posteris, accipit uerò unusquisque ab alijs maximè disciplinas, quæ uera sunt humanarum mentium pabula, cum nihil natura magis uostris impresserit animis quam sciendi cupiditatem. Has ergo ut sælici quis asequitur ingenio per antiquorum traditiones, ita si possit aliquid eis inuentis addere, et felicioribus cunctis auspicijs perfectiores reddere, non debet hoc posteris inuidere. sunt enim propria hæc humanitatis officia, benefactoribus gratias habere, et de omnibus bene mereri, quibus neglectis ne hominem quidem esse liceat. si quæ autem sunt disciplina quæ speculationis excellentia, tractationis iucunditate, aut usus utilitate præsent, hæc profecto sunt mathematicæ, per quas et diuinas operationes intelligimus, et præstantissimum rerum opificem emulamur, dum sicut ille naturalium nos artificium rerum authores efficiamur. Harum usque adeo studia hominibus conueniunt, ut uel ex his homines ipsi an uerè sint dignoscantur. Vnde Aristipus Cyrenaicus ex naufragio in Rhodiortū litus excussus, ubi mathematicas uidit in puluere figuras, gaudio gestiens prostratus fertur, quod uestigia hominum cognouisset. inter mathematicas autem scientias illam ualde excellere nemo sana mentis negauerit, quæ cælorum amplitudinem, et superiorum luminum semitas indagatur, et ipsorum fulgentium astrorum uarios aspectus examinat, quædoquidem per hanc immensos illos limpidissimos globos parua mente comprehendimus, et mirabili ordine rapidos orbium uolentosque ac simul contra spontaneos motus cognoscimus, unde tanta rerum resultat conuenientia, admirabilis eo magis, quo diutius consideratur. Per hanc illius principis siderum pulcritudinem intuemur, qui fons luminis, et calor, naturæ parens, et generationis author, hanc totam mundi machinam suis radijs illustrat, et omnes species sua uirtute conseruat. Huius momenta obseruamus qui tempora distinguit, et uitam operationesque nostras exactissima dirigit regula. Atque ut uniuersi methodus, præterita quæque nos reuiderent, futura præmonstrat, et præsentia proferri in medium: unde quid appetendum, quidue deuitandum sit, et quando aut quoties, uel quonam modo aliquid tentandum, certissimis cognoscimus indicijs. Huius autem sacri fulgoris atque orbis moderatoris per uastos cæli ambitus eandem semper terrentem orbitam, inæquales tamen arcus describentem supra nostrum hemisphærium, haud alia sanè uia uestigia grata consequimur, et lucis ac tenebrarum spacia metimur, quam umbrarum

umbrarum per gnomones obseruantia, quarecta nos ad optatas notiones perducit. Huic
 sciotherice ergo speculationi cum ego (non mehercule exigua, aut omnino contemnendam)
 operam dederim, vidererq; mihi ipsi nonnulla (hactenus ignota) comperuisse, quæ iun-
 dantem speculantibus, facilitatem operantibus, & utilitatem omnibus afferre possent, rem
 prorsus ab humanitate, atq; a mea ingenuitate alienam existimaui, auarâ mente ita recon-
 dere, ut apud me perpetuo delitescerent, nec in commune bonum euulgarentur. Cum præci-
 pue nunquam ab aliquo hactenus editam exactam rei gnomonica tractationem inuenerim:
 & si omnium disertissime (Princeps in hac facultate) de ea scripserit Ptolomeus. is enim suo
 Analemate in tribus tantum planis horologia designare docuit orizontali, meridiano, &
 ut uocant, uerticali: nihil præterea de superficiebus ab his prospectibus declinantibus, dixit,
 quo fit ut cum rari parietes sint qui non aliquam in partem inclinent, rarissima quoq; per-
 fecta fiant solaria. Cumq; huic defectui succurrere uoluerit Federicus Comandinus Elipsi
 usus est. Verum si Comandinum sequamur, cum opus sit cuiusq; parietis declinantis cau-
 sa nouum Analema confingere, tu ipse lector optime cogita quam difficilis, & salebrosa hac
 sit uia, quam merito, ueluti herculeum laborem, deuotarunt quotquot mentem ei adhibue-
 runt. Reliqui uerò uariis gentium qui practicis (ut dicunt) quibusdam modis horologia mu-
 ralia cōfinxerunt, aut describere docuerunt, ut plurimum aberrarunt, ita ut penè omnia ha-
 ctenus in obliquis parietibus depicta, sicut & ea quæ in annulis, & alijs machinulis fabri-
 cata sunt, imperfecta, falsaq; comperiantur, eo quod non certis sint usi legibus artifices, fa-
 ciam autem ego hoc meo labore (nisi mea me fallit opinio, ut in posterum haud magno incom-
 modo, quisq; sibi quotquot uelit ubicunq; sideris micantes penetrauerint radij, seu mobiles
 res, seu firmi sint loci, horaria undequaq; exactissima construere ualeat. Distulisssem tamen
 aliquantis per adhuc huius opusculi editionem ut ornatiùs assidua pollitione, & maius alio-
 rum nostrorum operum adiectione uolumen in lucem prodiret, sed maturare coegit me inui-
 etis. Eman. Phil. Sabaudie Ducis auctoritas, qui cum hec a me audiisset, & deinde scri-
 ptis mandata intelligeret, noluit pati diutius intra nostros priuatos parietes contineri, sed
 fecit ut prælo quamprimū submisserim. Scio equidem me caminos rictus non euasurum, cum
 nunquam desint qui quæ non percipiunt damnent, uel quæ intelligunt alijs accepta ferre
 nolint, nec deerunt qui præter uerborū fucos, multas demonstrationes quaq; desiderabunt,
 quibus omnia possent clariora reddi, & mille modis sudores nostros uellicabunt. Sed bono-
 rum esto iudicium si omni orationis neglecto lenocinio, quod etiam ipsa per se materia non pa-
 titur, ego non tironibus aut ieiunis prorsus hominibus hæc daturus, ea omnia quantum li-
 cuit prætermisi, quæ rectè ab alijs sunt tradita, ne uel illis aliquid detraherem, uel ab
 aliorum libris lectores distrahendo, meas paginas repetitis traditionibus onerarem, quod
 alij fecerunt. Quis enim Sebastiani Munsteri, & Orontij Phinei horologigraphias le-
 git, qui non animaduertit quam multa præter necessitatem de uerbo ad uerbum in po-
 steriorem opere sint translata, quæ poterant maiori cum utriusque laude apud priorem
 uidenda relinqui, aut potius ab utroque prætermitti, cum alter alterius imprudens calcaue-
 rit uestigia, & quandoque eodem errore ambo ducti, cecutientes in eandem foveam sese
 præcipites

precipites egerint. ut factum est præcipuè ubi agunt de descriptione horarij super globo, aut
sphaerica superficie conuexa. Sed si hos nō laudamus qui aliquid ab alijs sunt mutuati. Quid
de manifestis furibus dicemus. qui uel ipsa integra aliorum uolumina sibi imprudentes ad-
scribunt, & quasi steriles ac scelesti plagiarij, uiuentium filiorum (est enim haud dubie le-
gitima proles quicquid secundum ingenium longo studio concepit, & peperit) miserandas
infligunt pijs parentibus orbitates, & se summa cum iactantia, eorum operum authores men-
tiuntur, quæ magna cum infamia rapuerunt. ut fecit impurissimus omnium Ioannes Tais-
nerus Hannonius. Qui opusculum nostrum, demonstrationis proportionum motuum loca-
lium contra Aristotelem, & alios philosophos, iamdiu antea à nobis editum, & iterum im-
pressum Venetijs anno salutis. 1554. ita integrum sibi desumpsit, ut nihil præter authoris
nomen immutauerit, quid enim mutauisset, qui nec percipere poterat quæ in ea disputa-
tione contineretur? homo uanus ab omni mathematica facultate alienus, qui merito propter
crassissimam ignorantiam uerebatur, ne uel aliqua Syllaba sublata, aut addita totius tracta-
tionis inficeretur substantia. (redidit (ut opinor) me iam uita functum qui furti nunquā
argui posse confidit. & non intellexit suam temeritatem, qui seipsum mille argumentis
qualis esset prodidit. dum utre inflato inaniore se iuris doctorem, & simul etiam musci se-
celli rectorem asseruit, quasi iura docere sit musci, aut iuris periti sacellum regere, & dum
de magnete, & motibus, tractatus emisit, nusquam in titulis se mathematicum norcinauit,
sed poetam, eo quod crediderit poetæ, aut musci, aut iuris periti, esse de naturalibus motibus
corporum differere, debebat saltem & in hoc mentiri infamis impostor, ut se mathemati-
cum in titulis prædicaret, ut in præfatione ad lectorem eiusdem usurpati opusculi fecit, dum
se matheos publicè legisse Ferraria, & alibi, trecentis, & pluribus auditoribus prædicat,
cuius numeri auditorum ne sextam quidem partem quissiam uidit in Italia, in auditorio
cuiusuis (etiam primi nominis) mathematici, quis inquam hos infames laudauerit in Fla-
uiam legem committentes? ac non potius iuxta Constantini Caesaris sententiam, ad Cel-
sum Aphricæ Vicarium rescribentis, bestijs subiiciendos censcat? Absit igitur ut uel mihi
aliena adrogem, uel quæ a doctissimis uiris scripta sunt repetam, cum illud uicio carere
non possit, hoc autem nimio indigeat ocio. Mihi enim tantum est negotij, ut non uacet, lector.
amantissime, quæ aliunde discere potuisti, nunc tibi tanquam ignota proponere. His igitur
nostris equo animo fructu laboribus, nec exiguum reijcias libellum, ut quamprimum me
de tua benignitate bene sperante in lucem prodeant ceteri, quos domi in rem tuam para-
tos adhuc continemus. Vale.

Tabula eorum quæ hoc uolumine continentur.

De altitudine poli supra horizontem.	Cap. 1
De eadem contra Petrum Nonium.	Cap. 2
De eadem secundum antiquos, alio modo speculara.	Cap. 3
De eadem ex longitudine distans.	Cap. 4
De eadem ex plano.	Cap. 5
De eadem ex amplitudine stellarum.	Cap. 6
De eadem ex altitudine solari verticali.	Cap. 7
De eadem ex altitudine solari meridiana.	Cap. 8
De linea meridiana horizontali.	Cap. 9
De eadem ex hyperbole diurna.	Cap. 10
De eadem uno tantummodo puncto mediante.	Cap. 11
De eadem ex altitudine solari.	Cap. 12
De eadem ex hora data.	Cap. 13
De eadem ex amplitudine cuiusvis corporis celestis.	Cap. 14
De eadem noctis tempore.	Cap. 15
De inclinatione, siue declinatione parietum.	Cap. 16
De incertitudine magnetis.	Cap. 17
De cognitione declinationis parietum linea meridiana mediante.	Cap. 18
De eadem parietum septentrionalium.	Cap. 19
Consequentia præcedentis capitis.	Cap. 20
De eadem tempore æquinoctij.	Cap. 21
De eadem ex hora cognita.	Cap. 22
Consequentia præcedentis capitis.	Cap. 23
De eadem iterum ex hora cognita.	Cap. 24
Consequens præcedentis capitis.	Cap. 25
De eadem ex simplici gnomonis umbra in muro affixi.	Cap. 26
De modo cognoscendi qua hora diei sol inueniatur in quouis azimuth propo- sito.	Cap. 27
De eodem ex discreto.	Cap. 28
Exemplum præcedentis capitis.	Cap. 29
De eodem ex triangulis sphericis.	Cap. 30
De eodem ex dictis triangulis, alia methodo.	Cap. 31
De crepusculis theoria.	Cap. 32
Crepusculorum praxis.	Cap. 33
	Crepu-

Crepusculorum alia praxis.	Cap. 34
De eadem compendiosè.	Cap. 35
De eadem via triangulorum sphericorum.	Cap. 36
De utilitate horarum communium.	Cap. 37
De utilitate horarum italicarum.	Cap. 38
Iterum de horis communibus.	Cap. 39
De utilitate horarum ab ortu solis.	Cap. 40
De utilitate horarum temporalium.	Cap. 41
De altitudine horarum inaequalium, quæ babilonica appellantur.	Cap. 42
De ijs quæ capitibus sequentibus continentur.	Cap. 43
De horologio communi orizzanti.	Cap. 44
Theoria præcedentis capitis.	Cap. 45
De horologijs communibus muralibus, ex methodo distincta.	Cap. 46
De iisdem super omnes parietes.	Cap. 47
De iisdem ex methodo compendiosa.	Cap. 48
Examinatio (circa eandem operationem) modi antiquorum, secundum quæ omnia ferè horologia communia muralia totius mundi fabricata sunt.	Cap. 49
Comparatio modorum capitum præcedentium.	Cap. 50
De Analemate ab Authore toto excogitato, & speculato.	Cap. 51
De horologio italico orizzanti.	Cap. 52
De horologio italico murali.	Cap. 53
De lineis horarijs italicis muralis absque tropico hyemali, & de principijs signorum, de cuspidibus domorum, de horologijs italicis meridionalibus, & vectigalibus.	Cap. 54
Theoria aliquot prædictorum.	Cap. 55
De horologio ab ortu.	Cap. 56
De horologio horarum temporalium.	Cap. 57
De horologio italico orizzanti ex discreto, ope triangulorum sphericorum, absque necessitate tropicorum.	Cap. 58
De modo finiendi lineas horarias, præcedenti capite inuentas.	Cap. 59
Supplementum ad 12. primi Nicolai Copernici, necnon ad 31. & 32. quarti Ioannis Regiomontani.	Cap. 60
De alio modo lineandi horarias lineas italicas crizontales indeterminatas absque tropicorum vel triangulorum sphericorum auxilio, tam ex continuo quam ex discreto.	Cap. 61
De cognitione anguli intercepti à circulo horario, & ab horizonte.	Cap. 62
De subiecto. 61. capitis ex methodo compendiosa ac breui.	Cap. 63
De eodem subiecto supra murum propositum.	Cap. 64
De	

De eodem horologio italico, alia theoria.	Cap. 65
De praxi præcedentis capitis in horizontali horologio.	Cap. 66
De eodem praxi supra parietem obliquum.	Cap. 67
De eadem horologio italico alia methodo.	Cap. 68
De eodem horologio italico ex alio Analēmate.	Cap. 69
Examinatio modi antiquorum circa hyperboles describendas.	Cap. 70
De verò modo ex prædicta methodo, vbi antiquorum error manifestatur.	
Cap. 71	
De pulchricri modo describendæ hyperboles paralleli æquatori.	Cap. 72
De describendis lineis horarijs ex hyperbolistropicorum.	Cap. 73
De lineandis hyperbolis almicantarar seu circulorum altitudinum supra mu- rum.	Cap. 74
De modo cognoscendi (ex gnomonis vmbra) totius cœli situm.	Cap. 75
De modo describendi supra murum, eam terræ, & maris partem, quæ sibi è directo obijcitur, ita vt ex gnomonis vmbra possimus cognoscere solis si- tum, respectu totius terræ globi.	Cap. 76
De modo describendi horarias lineas in portione spherica excauata.	Cap. 77
De examinatione pensilium horologiorum, & de nouo horologio circulari.	
Cap. 78	
De nouo horologio pensili.	Cap. 79
De modo lineandi horologia supra tres facies tetrahedri.	Cap. 80
De alio modo inueniendi punctum horæ supra planum inclinatum orizonti.	
Cap. 81	
De modo (ex discreto, inueniendi angulum axis orizontalis cum facie tetra- hedri.	Cap. 82
De triplici modo sciendi quibus terræ locis, vel maris, sol exoriatur, vel occi- dat in quolibet temporis momento.	Cap. 83
De horologio italico vniuersali.	Cap. 84
De altitudine solis qualibet hora.	Cap. 85
De azimuth solis qua volueris hora.	Cap. 86
De modo, ab antiquis tradito, altitudinis solis inueniendæ quauis hora.	
Cap. 87	
Præcedentis capitis theoria.	Cap. 88
De azimuth iuxta antiquorum methodum.	Cap. 89
De fabricando horologio supra parietem orizonti inclinatum.	Cap. 90
De cylindro concauo.	Cap. 91
De horologio ex refractione radiorum.	Cap. 92
De horologio ex ipsorum reflexione.	Cap. 93
De horologio timpani forma.	Cap. 94
De	

De horologio mirabili atque exactissimo.	Cap. 95
De noua diuisione horologii circularis.	Cap. 96
De horolo. horologiorum rotæ forma.	Cap. 97
De nocturnis horis.	Cap. 98
De horologio lunari.	Cap. 99
De errore Munstri circa gnomonum umbras.	Cap. 100
De nouo instrumento conoidali cum suis theorematibus.	

De horologio conoidali.	Cap. 101
De horologio conoidali.	Cap. 102
De horologio conoidali.	Cap. 103
De horologio conoidali.	Cap. 104
De horologio conoidali.	Cap. 105
De horologio conoidali.	Cap. 106
De horologio conoidali.	Cap. 107
De horologio conoidali.	Cap. 108
De horologio conoidali.	Cap. 109
De horologio conoidali.	Cap. 110
De horologio conoidali.	Cap. 111
De horologio conoidali.	Cap. 112
De horologio conoidali.	Cap. 113
De horologio conoidali.	Cap. 114
De horologio conoidali.	Cap. 115
De horologio conoidali.	Cap. 116
De horologio conoidali.	Cap. 117
De horologio conoidali.	Cap. 118
De horologio conoidali.	Cap. 119
De horologio conoidali.	Cap. 120
De horologio conoidali.	Cap. 121
De horologio conoidali.	Cap. 122
De horologio conoidali.	Cap. 123
De horologio conoidali.	Cap. 124
De horologio conoidali.	Cap. 125
De horologio conoidali.	Cap. 126
De horologio conoidali.	Cap. 127
De horologio conoidali.	Cap. 128
De horologio conoidali.	Cap. 129
De horologio conoidali.	Cap. 130
De horologio conoidali.	Cap. 131
De horologio conoidali.	Cap. 132
De horologio conoidali.	Cap. 133
De horologio conoidali.	Cap. 134
De horologio conoidali.	Cap. 135
De horologio conoidali.	Cap. 136
De horologio conoidali.	Cap. 137
De horologio conoidali.	Cap. 138
De horologio conoidali.	Cap. 139
De horologio conoidali.	Cap. 140
De horologio conoidali.	Cap. 141
De horologio conoidali.	Cap. 142
De horologio conoidali.	Cap. 143
De horologio conoidali.	Cap. 144
De horologio conoidali.	Cap. 145
De horologio conoidali.	Cap. 146
De horologio conoidali.	Cap. 147
De horologio conoidali.	Cap. 148
De horologio conoidali.	Cap. 149
De horologio conoidali.	Cap. 150

IO. BAPTISTAE BENEDICTI

PATRITII VENETI PHILOSOPHI,
de Gnomonum umbrarumque solarium usu. Ad Sereniss.
EMAN. PHILIBERTVM Allobrogum,
& Subalpinorum Ducem inuictiss.

LIBER.

* Nunc primum in lucem æditus.

Recipuus Gnomonum, usus umbrarumque; de quibus tractatu
ri sumus, cū ad compositionem horologiorum solarium per
tineat, quorum propè infinitæ sunt species, prout quisque sibi
necessitate, aut uoluptate ductus formam & locum eligit, &
omnino non eadem sit ubiq; cœli constitutio, sed alicubi al
tior, alibi demissior appareat cynosura: prout regionis situs, aut propius
accedit, aut longius recedit ab ipsis mundi polis, quo fit ut nec ubique ea
dem esse possit umbræ quantitas, atq; delineationum ratio. illud in primis
demonstrandum uidetur, qua possit certissima, faciliq; uia cognosci ipsius
poli ab orizonte eleuatio, in quocunque terræ situ positus sit is qui horarium
sibi fabricandum proposuerit.

De altitudine poli supra orizontem.

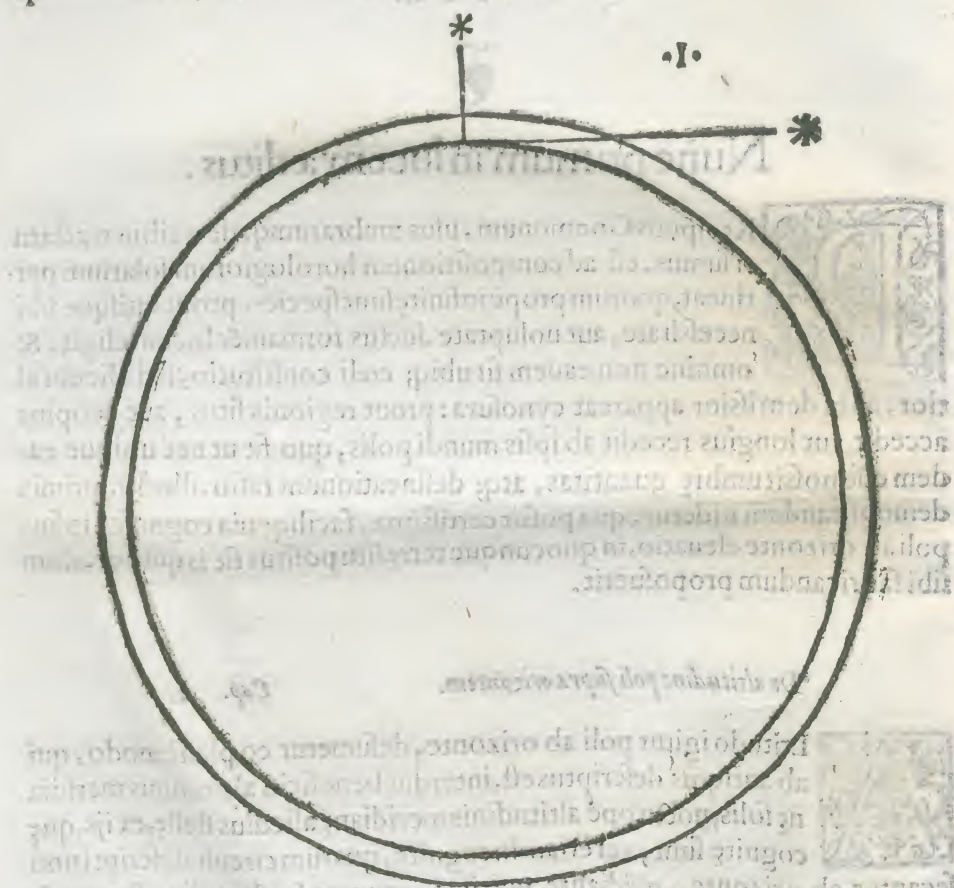
Cap. I.

Altitudo igitur poli ab orizonte, desumetur eo planè modo, qui
ab antiquis descriptus est, interdiu beneficio altitudinis meridia
næ solis, noctu ope altitudinis meridianæ alicuius stellæ, ex ijs, quæ
cognitæ sunt, vel etiam incognitæ, quarum circuli descripti non
secantur ab orizonte, mediante maxima, minimaq; altitudine sua meri
diana, ut scribit Petrus Apianus primo tractatu de introductione geogrā
phica, utq; alij testatum reliquerunt. Obseruandum tamen est diligenter ne
aliquam ex ijs stellis accipiamus, quæ circa polum magnos circulos descri
bunt, sed potius ex ijs aliquam eligamus, quæ ad ipsum polum propius acce
dunt,

Io. Bapt. Bened.

dunt, quia ex quæ magnos circulos describunt, cum sunt in meridiano sub ipso polo, demittunt radios suos per lineam curuam, ab eo statim loco ubi uapores eleuati reperiuntur, vsque ad oculum nostrum; ob continuatam refractionem, cuius causa est continua diuersitas diaphaneitatis, quæ obliquè penetratur ab ipsis radijs luminosis, & à maiori copia ipsorum vaporum, quæ interponitur inter stellam (in huiusmodi situ collocatam) & nos, radijs suis penetrantibus quasi per eum locum in quo vapores extenduntur: neque item per eorum profunditatem, seu crassitiem, nullo intercedente medio, ad differentiam earum stellarum quæ circa zenit, aut orientis polum reperiuntur, vt ex præsentī figura facile cognosci potest.

Cuius rei si quis desiderat sensibile inditium, ita desumat. In die æquino-
dij figat stilum in pariete bene polito, & plano, qui sit perpendicularis ad
orientem, & respiciat aliquam ex quartis meridianis, aut ipsam australem
plagam,

plagam, deinde incipiat signare extremitatem umbræ stili, quæ supra parietem resultabit, statim atq; à sole ceperit illuminari, paulatim singulis medijs horis plus minusve, signet iam dictas extremitates umbrarum, dum sol parietem illuminat. Accipiatur deinde exacta regula, & supra dicta signa locetur: & statim apparebit signa eo tempore facta, quo sol proximus erat orienti; declinare à rectitudine, & deorsum aliquantulum vergere, ita ut ipse sol appareat altior, quam pro rei veritate esse debeat, ob supradictas rationes; quod facile ijs persuadebitur, qui Vitellionem legerint, & obseruauerint refractionem radiorum, ob diuersitatem mediorum transparentium, & obliquitatem incidentiæ. & eo maxime si quis houerit continuum augmentum perspicuitatis aeris à terra cœlum versus. Neq; hic tacebo, minorem errorem commissum iri circa horam matutinam, quam uespertinam, quia inclinante sole, magna vaporum copia decidit, non item aduentante mane: idq; melius hyeme, quam æstate succedurum. melius item statim ut aer purgatus tenuiorq; factus à ventis septentrionalibus fuerit.

Idem præstari potest amplitudine solari mediante, aut alicuius incognite stellæ, sicq; mediante earum altitudine ab horizonte in circulo verticali, ab ascensione obliqua, cum arcu Eclipticæ cognito, à gradu medij cœli cum amplitudine puncti orientis, aut cum opposito puncto, à gradu medij cœli cum puncto quod oritur aut occidit, à stellis fixis cognitis, quæ simul oriuntur vel occidunt, ab arcu semidiurno cognito, à maxima vel minima die cognita, aut quauis alia ipsius anni, (excepta æquinoctiali) ab altitudine solis ab horizonte cum azimuth cognitis. Hæc porro omnia tradita fuerunt, & scriptis mandata ab antiquis, & à recentioribus usurpata, ut facile deprehendi potest in Erasmo Osualdo, qui omnem ferè sui primi mobilis rationem, à Petro Apiano desumpsit, Petrus verò Apianus hæc eadem cum multis alijs propositionibus à Monte Regio accipiens sibi ipsi ascripsit.

De eadem contra Petrum Nonium.

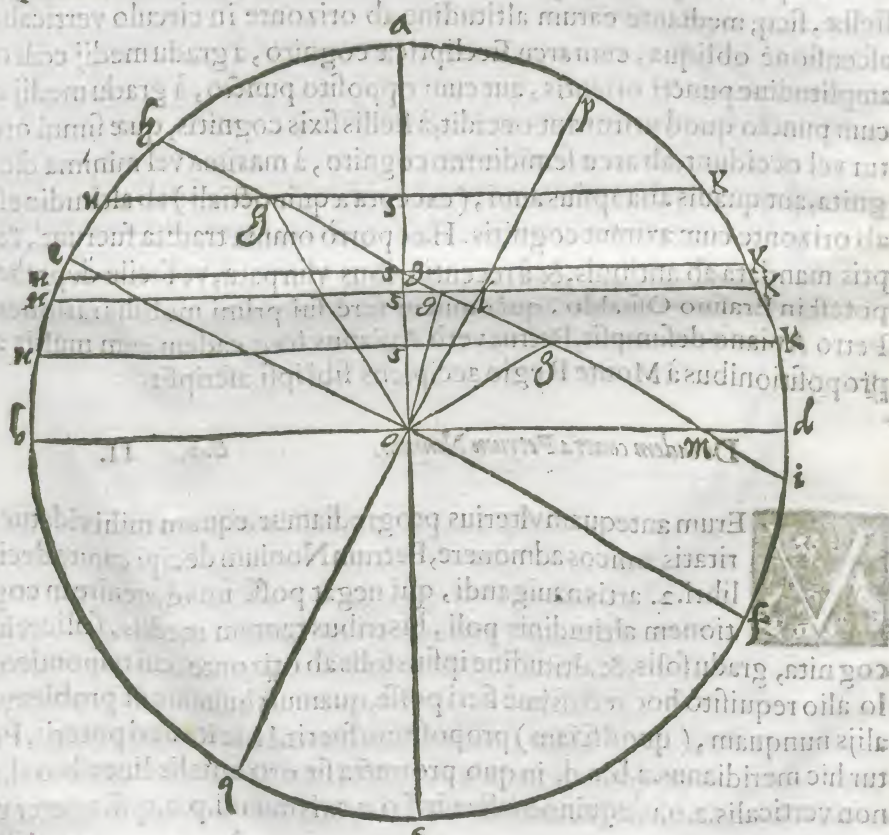
Cap. II.

Verum antequam ulterius progrediamur æquum mihi videtur veritatis amicos admonere, Petrum Nonium decipi capite decimo libri. 2. artis nauigandi, qui negat posse nos deuenire in cognitionem altitudinis poli, his tribus tantum medijs, scilicet hora cognita, gradu solis, & altitudine ipsius solis ab horizonte. cui respondeo nullo alio requisito hoc rectissime fieri posse, quamuis huiusmodi problema ab alijs nunquam, (quod sciam) propositum fuerit. Hoc ita fieri poterit. Pona tur hic meridianus. a. b. c. d. in quo protracta sit horizontalis linea. b. o. d. nec non verticalis. a. o. c. æquinoctialis aut. f. o. e. axis mundi. p. o. q. diameter verò

A 2 paralleli

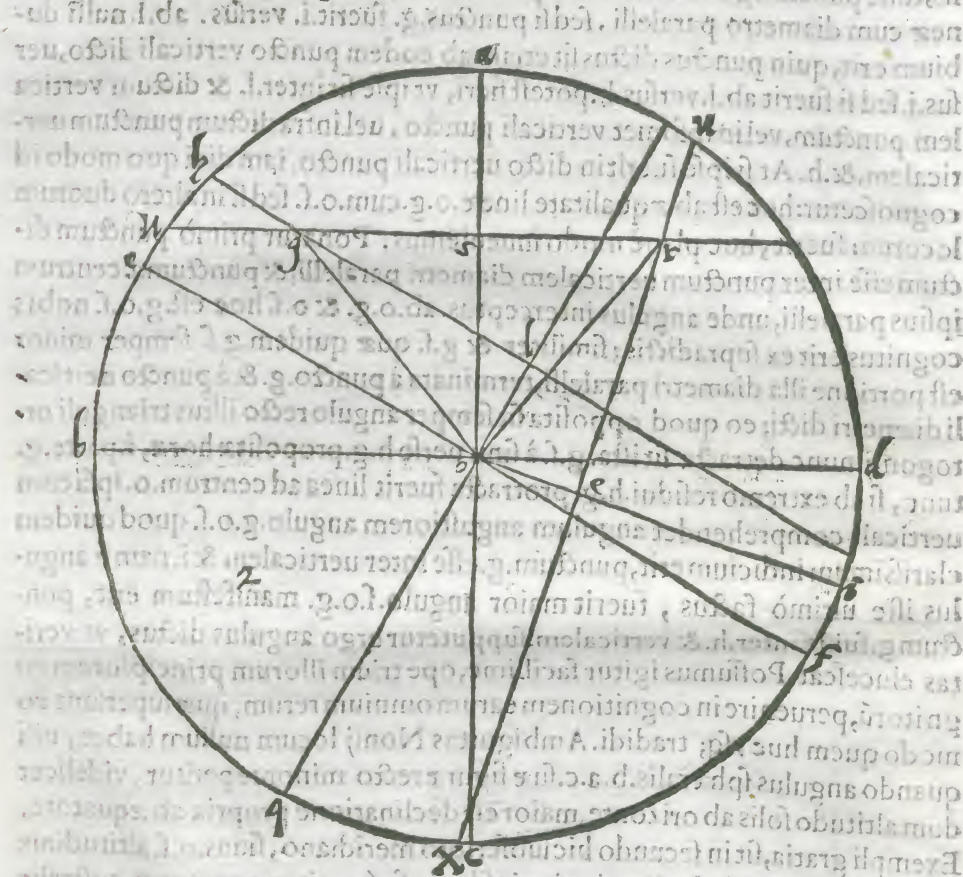
parallel diurni, h. l. i. & diameter almicantarat, in quo sol reperitur illa hora.
n. s. k. Cognito igitur gradu solis, cognoscetur etiam eius declinatio, conse-
quenter etiam illius sinus. o. l. vel eius vice, complementum quoq; illius de-
clinationis dabitur cum sinu suo. h. l. medietas videlicet diametri dicti paral-
leli, Sinus preterea altitudinis solis sit. o. f. vel eius uice, sinus autem versus pro-
posita hora erit. h. g. qui qui sem nobis cognitus erit, ex quo. g. l. differetia. g.
h. & l. h. nobis manifesta apparebit protracta postea. o. g. ipsa etiam nobis da-
ta erit ope. o. l. & l. g. circundantes rectum angulum. o. l. g. ex penultima pri-
mi Eucli. vel ex. 26. primi Regiomontani de triangulis. & similiter manife-
stabitur angulus. l. o. g. ex. 27. dicti lib. Ex. o. g. & o. f. datis postea dabitur. f. g.
tertium latus trianguli orthogonij. g. f. o. ex praedicta, item & angulus. g. o. f.
a quo (si maior, & borealis fuerit ab orientis axe) subducemus angulum. g.
o. l. minorem, vel ei adijciemus, si angulus. g. o. l. non fuerit eius pars, vel de-
trahemus. g. o. f. ab angulo. g. o. l. si ipse angulus. g. o. f. fuerit meridionalis ab
orientis axe, & ita cognitus nobis erit angulus. a. o. p. cuius residuus a recto
esset qualitus.

Admonens

Admonens Nonium, hac ratione facile cognosci, quouersus positus sit punctus.g. respectu verticalis lineæ.a.o. hoc tamen modo, inueniemus primò utrum punctus.g. sit versus punctum.i. aut versus punctum.h. à puncto.l. sed tunc erit versus.i. cum sinus versus.h.g. horæ propositæ, maior fuerit sinurecto.h.l. complementi declinationis, sed si e contra, tunc punctus.g. erit.h. versus à puncto.l. & cum.o.g. equalis fuerit.o.f. sinui altitudinis solis, tunc punctus.g. idem erit cum puncto.f. in puncto communi verticalis lineæ cum diametro paralleli, sed si punctus.g. fuerit.i. versus. ab.l. nulli dubium erit, quin punctus dictus sit etiam ab eodem puncto verticali dicto, versus.i. sed si fuerit ab.l. versus.h. potest fieri, ut ipse sit inter.l. & dictum in verticali punctum, vel in ipso met verticali puncto, uel infra dictum punctum uerticalem, & h. At si ipse fuerit in dicto uerticali puncto, iam dixi quo modo id cognoscetur: hoc est ab æqualitate lineæ.o.g. cum.o.f. sed si in altero duorum locorum fuerit, hoc planè modo inueniemus. Ponatur primò punctum dictum esse inter punctum uerticalem diametri paralleli, & punctum.l. centrum ipsius paralleli, unde angulus interceptus.ab.o.g. & o.f. hoc est.g.o.f. nobis cognitus erit ex supradictis; similiter & g.f. quæ quidem.g.f. semper minor est portione illa diametri paralleli, terminata à puncto.g. & à puncto uerticali diametri dicti; eo quod opposita sit semper angulo recto illius trianguli orthogonij, nunc detracta sit ista.g.f. à sinu uerso h.g. propositæ horæ, à parte.g. tunc, si ab extremo residui.h.g. protracta fuerit linea ad centrum.o. ipsa cum uerticali comprehendet angulum angustiorē angulo.g.o.f. quod quidem clarissimum indicium erit, punctum.g. esse inter uerticalem & i. nam si angulus iste ultimò factus, fuerit maior angulo.f.o.g. manifestum erit, punctum.g. fuisse inter.h. & uerticalem supputetur ergo angulus dictus, ut ueritas elucescat. Possumus igitur facillimè, ope trium illorum principiorum cognitorū, peruenire in cognitionem earum omnium rerum, quæ supersunt eo modo quem huc usq; tradidi. Ambiguitas Nonij locum nullum habet, nisi quando angulus sphaeralis.b.a.c. suæ figuræ recto minor reperitur, uidelicet dum altitudo solis ab horizonte, maior est declinatione propria ab æquatore, Exempli gratia, sit in secundo hic subscripto meridiano, sinus.o.f. altitudinis solis, maior sinu.o.l. declinationis eiusdem, sitq; primo punctus.g. australis ab axe.a.e. orientis, accipiat postea.s.t. eiusdem longitudinis, quæ.g.f. ductaq; .o.t. fiat angulus.t.o.i. æqualis angulo.g.o.p. ducta etiam.t.e. ad rectos, cum.o.i. in puncto.e. productaq; .e.t. usq; ad u. tunc u.t. æqualis erit.h.g. quod manifestè patebit, cum triangulus.t.o.e. in omnibus æqualis sit triangulo.g.o.l. angulus enim.t.o.e. factus fuit æqualis angulo.g.o.l. anguli ad.e. & l. sunt recti, latera.o.t. & o.g. sunt æqualia ex quarta primi ergo ex. 26. eiusdem.t.e. & g.l. æqualia esse necesse est, similiter & o.e. cum.o.l. cogi-
tentur

tentur nunc protrahat. duz. o. u. & o. h. quz quidem erunt duo diametri. unde ex penultima primi Eucli. u. e. & h. l. erunt inter se æquales vel ex. 13. tertij. a quibus dempta. e. t. & l. g. remanebunt. ut. & h. g. æquales inter se. Nunc vero si constitutur polum esse in i. habebimus in tali altitudine solis. ab horizonte eandem horam, siue distantiam à meridiano (nam. u. t. probatum fuit æqualem esse. h. g.) quod quidem accidere non potest; non existente al- titudine solari maiore; ipsius declinatione.

De eadem secundum antiquos alio modo speculata. Cap. III.

Inter diuerfos autem modos inueniendi altitudinem poli ab anti- quis traditos (qui à germanis in suis voluminibus conscripti fue- runt) vnus innotescit, qui ope trium quoq; instrumentorum con- surgit, nempe ratione altitudinis solis, eius gradus in zodiaco, & eiusdem solis azimuth, in eo puncto temporis: qui beneficio superius posite fi- gurae

gure, facile potest in opus redigi, & si alia diuersaq; ratione ab ea qua reliqui omnes vsi sunt, in hunc planè modum. Primò enim ex solis gradu cognito à nobis cognoscitur. o. l. declinationis sinus, ex eius altitudine uerò cognoscitur. o. f. ipsius altitudinis sinus, ex azimuth uerò, sinus eiusdem azimuth extensus in plano horizontali, qui quidem sinus azimuthalis, ita se habet ad semidiametrum ipsius orientis, quemadmodum. g. f. ad semidiametrum. f. k. almican-taraz, hoc est ad sinum complementi altitudinis solis. nam cum latera omnia huiusmodi duorum triangulorum, sint inter se æquidistantia. ex. 6. & 16. undecimi Eucli. similes erunt isti duo trianguli inter se, ex. 10. eiusdem; & ideo latera proportionalia habebunt, quare. g. f. nobis manifestabitur: qua quidem mediante cum. o. f. ostendet etiam quantitatem. g. o. cum amplitudine quoq; anguli. g. o. f. sed g. o. cum o. l. (existente. l. rectò) nobis dabit. g. l. cum angulo. g. o. l. habebimus igitur intentum eo modo quo diximus in præcedenti capite, adijciendo, uel detrahendo, inter se dictos angulos.

De eadem ex longitudine cognita diei.

Cap. IIII.

Odus uerò, quem adhibent antiqui mediante longitudine cognita diei propositi, & gradu solis, eadem figura facile demonstrari potest, quia. h. l. semidiameter paralleli solis, nobis cognitus est, ut dictum fuit, & h. m. ut sinus uersus arcus semidiurni cogniti, unde. l. m. differentia nobis cognita erit, quæ quidem ope. o. l. cognitam dabit etiam. o. m. & angulum. m. o. l. trianguli orthogoni, quod est propositum. ex quo patet impossibilitas huiusmodi problematis tempore æquinoctij, ut cap. primo diximus.

De eadem ex plano.

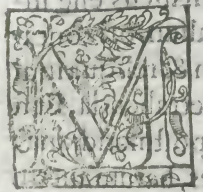
Cap. V.

Scribit quoq; Petrus Nonius, & ostendit diuersos modos, quibus altitudo poli cognosci potest, ut facile uidere est cap. 8. 9. 13. 14. 15. 16. 17. secundi libri artis nauigandi; quamuis ex ijs nonnullos ab antiquis mutuetur, & quia horum aliqui sunt in quibus oportet adhibere globum, qui cum difficultate exquisitus haberi potest; existimo ego supputationem meliorem, & perfectiorem esse, ut operationem quoq; in plano factam. Atque (ut exemplum afferamus.) quod aliquando mihi in mentem venit, inter varios diuersosq; modos, vnus hic est, ut duabus altitudinibus solaribus ab horizonte cognitis & inæqualibus, in diuersis eiusdem diei instantibus, & mediante duplici distantia cognita duorum azimuth, (eorundem instantium) à meridiano (quæ omnia facile cognosci possunt ut quisq; nouit, & ipsemet

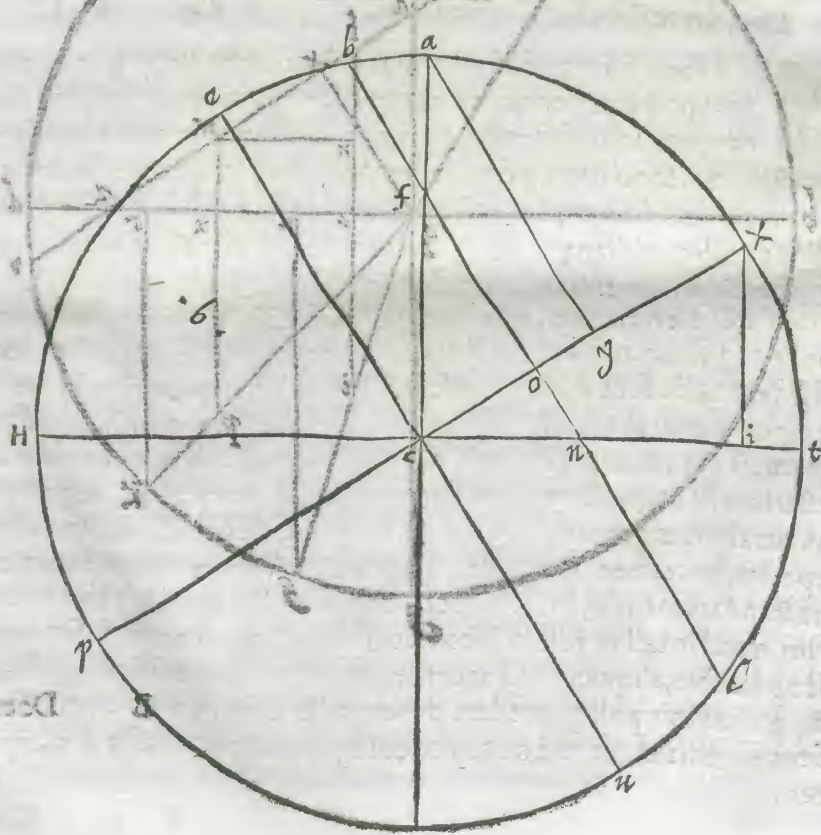
Nonius

Nonius innuit cap. 14. libri superius citati) possimus supputare, aut statim cognoscere in plano, per paucis ductis lineis, altitudinem poli. Sit ergo circulus. c. b. g. d. pro horizonte diuiso, ut decet à meridiana. b. d. & uerticali. c. g. sintq; q. h. & q. k. communes sectiones ipsorum azimuth solis (duobus instantibus obseruatis) cum horizonte, ambæ etiam in eadem quarta primo, sitq; in azimuthali. q. h. parseius. i. h. sinus uersus altitudinis solis, in azimuthali uerò. q. k. huiusmodi sinus uersus sit. p. k. qui quidem sinus nobis cogniti erunt, cum recti earundem altitudinum dentur, sint postea. h. u. & k. f. sinus arcuum. h. d. & k. d. qui ex hypothesi dantur, ductæ postea sint duæ perpendiculares. i. o. & p. r. ad meridianam. b. q. d. deinde. q. u. & q. f. cognoscemus ex penultima primi Eucli. uel (& cæterius,) ut sinus complementorum arcuum. h. d. & k. d. hoc est sinus arcuum. g. h. & g. K. demum proportio. q. u. ad. q. o. eadem est quæ. q. h. ad. q. i. ex similitudine triangulorum quæ nobis cognita est, ex cognitione terminorum, idem dico de analogia. q. f. ad. q. r. æqualisei quæ. q. K. ad q. p. Cum igitur data nobis sint analogiæ. q. u. ad. q. o. & q. f. ad. q. r. cum quantitatibus. q. u. & q. f. (ut dictum fuit) dabuntur etiam magnitudines duarum linearum, scilicet. q. o. & q. r. ita quod si dempta fuerit. q. o. ab. q. r. (existentibus ut supponitur ambobus azimuth in eadem quarta) nobis cognita remanebit. o. r. Volo nunc ut circulus. c. b. g. d. intelligatur pro meridiano, in quo b. d. horizontalis sit, & g. c. uerticilis. & quod à punctis. o. & r. erigantur sinus. o. l. & r. m. duarum. datarum altitudinum, qui quidem sinus æquidistantes erunt sibi inuicem, & uerticali. q. c. similiter. ex. 6. undecimi, & per eorum extremitates transeat recta. l. m. f. a. t. quæ quidem erit communis sectio meridiani cum parallelo solis, incisus postea sit sinus. o. l. maior in puncto. n. ita ut o. n. eius pars inferior æqualis sit sinui. m. r. minori, ductaq; n. m. quæ ex. 33. primi æqualis erit. o. r. unde omnia latera trianguli. l. n. m. nobis cognita erunt. n. m. primum ex. o. r. l. n. autem ut residuum totalis sinus. o. l. dempta. o. n. æqualis. m. r. l. m. postea ex penultima primi, quapropter anguli huiusmodi trianguli omnes nobis cogniti similiter erunt. ex quibus. l. erit quesitus, sed quia nonnulli fortasse desiderabunt eadem quoq; ratione cognoscere quales essent horæ illis ita poterit satisfieri. Cum triangulus. l. o. z. similis sit triangulo. l. n. m. & o. l. cognita, cognite etiam nobis erunt. o. z. & z. l. nec non. q. z. eo quod. q. o. cognita superius fuit, & quia triangulus. q. x. z. ite n. uniformis est cum triangulo. l. n. m. & cum triangulo. l. o. z. eodem igitur modo cognoscemus. q. x. & x. z. sed. q. x. æqualis est sinui declinationis solis, dabitur ergo. f. x. medietas diametri paralleli, sed ut sinus complementi declinationis dicte, ut euitemus laborem penultime primi Eucli. & sic totum. f. z. sinus uersus arcus semidiurni cognitum nobis erit, à quo dempto latere. l. z. (trianguli. l. o. z.) iam protinus inuento, innotescet nobis. f. l. sinus uersus horæ communis, siue distantie

Odus autem quo antiqui vsi sunt amplitudine folis, vel alicuius stellae mediante, vt videre est in 14. pronuntiato Apiani, vel in 10. propositione Olualdi, satis pulcher, & breuis esse videtur, cuius theoricam, hoc loco non erit inconueniens inferere. Sit meridianus. e. p. u. x. in quo horizontalis linea sit.

H. t. æquinoctialis vero. E. u. axis vniuersi. p. x. diameter paralleli astri. b. l. sinus altitudinis poli. x. i. & c. n. erit vice sinus amplitudinis astri, c. o. uerò vice sinus declinationis astri, & c. i. loco sinus complementi altitudinis, qui quidem omnes cogniti sunt. cum autem duo trianguli. o. c. n. & i. c. x. similes sint inter se, & c. n. c. o. & c. x. latera data, dabitur: & c. i. eo quòd omnia latera unius, proportionalia sunt lateribus alterius, unde arcus sinus. c. i. hoc est. a. x. illico notus habebitur, hinc. t. x. altitudinis arcus quæstus manifestus erit. aduertendum tamen est, fidendum non esse stellis in horizonte positis, aut ad eum propius accedentibus, ratione uaporum, ob quos earum radij, ita à rectitudine deuiant, ut nunquam uerum situm nostris oculis subijcere possint.

De eadem ex altitudine solari in verticali

Cap. VII.

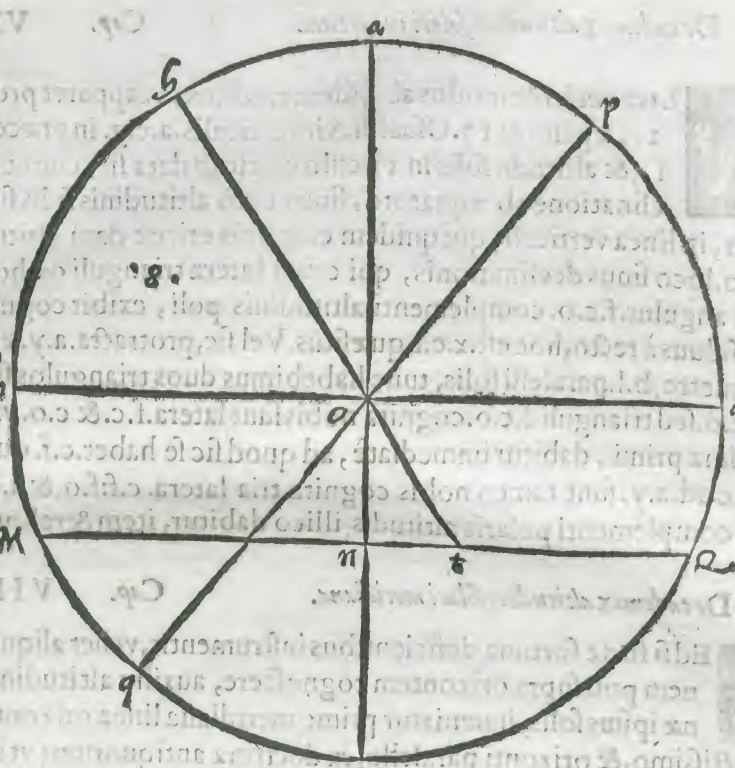
Alter vero ille modus ab iisdem traditus, ut apparet pronuntiatio. 21. Apiani & 17. Osualdi. Sit verticalis. a. c. g. in præcedenti figura, & altitudo solis in circulo verticali data sit, cum eiusdem declinatione ab æquatore, sinus vero altitudinis solis sit. f. c. vele i æqualis, in linea verticali, qui quidem cognitus erit ex data altitudine, nec non. c. o. loco sinus declinationis, qui erunt latera trianguli orthogonij. f. o. c. unde angulus. f. c. o. complementi altitudinis poli, exhibet cognitus, & ex hoc residuus à recto, hoc est. x. c. t. quæ situs. Vel sic, protracta. a. y. æquidistanter diametro, b. l. paralleli solis, tunc habebimus duos triangulos similes. a. c. y. & f. c. o. sed trianguli. f. c. o. cognita nobis sunt latera. f. c. & c. o. unde. f. o. ex penultima primi, dabitur immediate, ad quod sic se habet. c. f. quemadmodum. a. c. ad. a. y. sunt tamen nobis cognita tria latera. c. f. f. o. & a. c. quare a. y. sinus complementi polaris altitudinis, illico dabitur, item & reliqua.

De eadem ex altitudine solari meridiana.

Cap. VIII.

Ed si forte fortuna deficientibus instrumentis, vellet aliquis altitudinem poli supra horizontem cognoscere, auxilio altitudinis meridiane ipsius solis, inueniatur primo meridiana linea horizontalis in plano exactissimo, & horizonti parallelo, ex doctrina antiquorum; ut à Vitruvio traditum est, cum stilo erecto, qui quidem stilus, in subiecto meridiano, sit n. o. linea vero meridiana sit. M. Q. horizontalis, verticalis. a. c. axis vniuersi. q. p. radius solaris meridianus. h. o. t. qui quidem obseruatus manifestabit. n. t. umbram stili meridianam, quæ cum gnomone. o. n. cognito, habebimus & o. t. unde angulus. n. o. t. vel. a. o. h. statim emerget in lucem, & ex hoc arcus. h. a. cui si declinatio solis addita fuerit (existente ipsa septentrionali) vel ab ipso dempta (si australis fuerit) illico resultabit latitudo regionis, & propositum. Et quamuis, ut vnum aut alterum ex ijs problematibus in opus reducamus; necessarium sit cognoscere meridianum situm, & verticalem, respectu loci, plani, aut alterius generis, in quo reperimur, nec de his ulla disputationem suscepim, hoc tamen non ualde curandum: & si inuenteretur harum rerum pertractandarum ordo, in scribendo, dummodo in agendo, ab eo ducatur initium, quod in tali re primo loco statui debet. quoniam ut in sequentibus facile apparebit, aliquando ad inueniendum meridiani verticalisq; situm, cognitio altitudinis poli præcedere debet, aliàs uero, primo cognoscendus erit situs meridiani, ut ex hoc capite colligi potest, & ex alijs deinceps colligetur.

De linea meridiana horizontali.

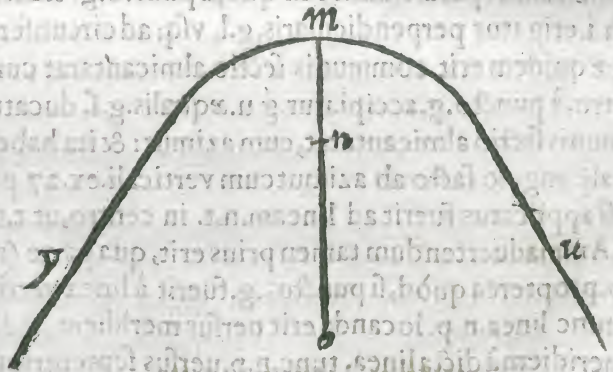
Cap. IX.

Maximè necessarium erit, cum propter horologia orizontalia, tum propter innumeras commoditates, quæ inde manabunt, reperire lineam meridianam orizontalem, super aliquod planum, quod non moueatur. Sed quia de faciliiori modo tractationem susceperunt antiqui, & diligentes satis fuerunt, in hac re explicanda, non utar copiosiore oratione, sed tantum proponam modum, quem adhiberem ad huiusmodi operationem faciliorem reddendam: atq; id præstare, describendo plurimos circulos circa unum, & idem centrum, super planum exquisitè æquidistant orizonti, & plantatus cum fuerit stilus in dicto centro aduentante mane, multos ex illis circulis signarem, ubi ab umbræ extremitate peringerentur, post meridiem uerò hora commodiore posset signari unus ex ijs, qui mane signati erant. debemus deinde sequi diuisionem arcus inter ea duo puncta per medium, & ducere lineam meridianam, ut quisq; nouit.

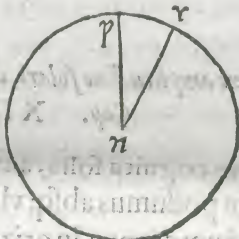
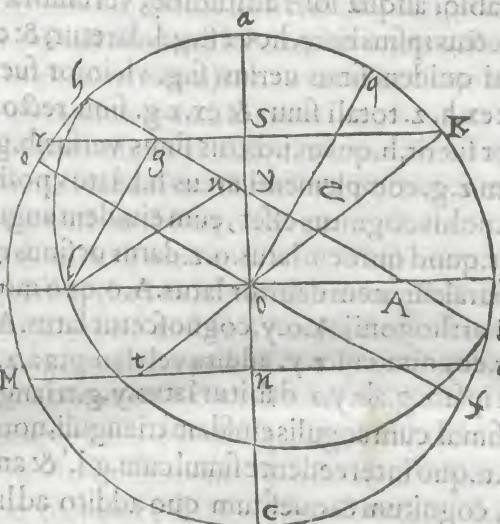
Deca-

Possit etiam & aliaratione inueniri linea meridiana orizontalis, in hunc planè modum; Ducta sit linea. m. n. o. in plano læuigato, circa quam describatur hyperbolés. y. m. u. diei. propositi, eo modo quo suo loco dicam, uel secundum doctrinam antiquorum, situs autem gnomonis sit. n. in quo figatur gnomon proportionatus dictæ hyperbolæ, quo facto, ponatur planum ad solem, parallellum orizonti, & circunducatur, quousque umbræ extremitas tangat periferiam hyperbolæ descriptæ, & ibi quiescat planum, propterea, quod. m. n. o. erit linea meridiana quæ sita.

Diebus uerò æquinoctialibus, satis erit (uicè hyperbolis) ducere lineam rectam perpendicularem ad m.n.o. sed ita à pedè gnomonis.n. distantem, ut (si.m. fuisset earum linearum communis sectio, proportio.n.m. ad gnomonem esset eadem, quæ sinus latitudinis loci, uel altitudinis poli, ad sinum eius còplementi. Sed cum quis planū uoluerit ad solem locare, animaduertat (ut res exactior euadat) oportere eā locare multò ante meridiem, uel multò post; sic tamèn, ne hoc fiat tempore ualde matutino, aut uespertino, ne à uaporibus decipiamur. quod tempus est circa horam & mediam, post ortum, & ante occasum solis. At circa meridiem hoc non faciendum censeo, propterea quod meridies est solstitium diei. Modus autem inueniendi meridianam lineam ex acū portatili ab omnibus ferè usitatus, non est exquisitus, imò sæpius nos fallit.

Sed si cum mane signatus fuerit aliquis ex supradictis circulis in plano horizontali, & post meridiem, sol à nebulis statim per residuū diei ofuscatus remanserit, rationi consentaneum mihi uiderur, hoc loco exponere quid circa propositam quæstionem speculatus fuerim. Sit igitur dictus horizontalis circulus. p. t. cuius centrum. n. (cum dicto circulo, seu planum horizontale, inferre uolo paralellum sub horizonte; ab ipso tamen distans per longitudinem gnomonis) longitudo autem umbræ gnomonis (hoc est semidiameter dicti circuli) sit. n. t. gnomon uero sit. o. n. describatur separatim meridianus. a. b. c. d. in quo horizontalis linea sit. b. d. verticalis autem. a. c. æquinoctialis. e. f. iuxta latitudinem loci, diameter paralelli diurni sit. h. i. Accipiaturnunc in uerticali, sub horizontali, pars. o. n. æqualis gnomoni proposito, ductaq; sit. M. n. Q. ad rectos cum uerticali, quæ secetur in puncto. t. ita quod. n. t. æqualis sit umbræ propositæ, à quo. t. per centrum. o. ducta sit t. o. r. usq; ad circumferentiam in puncto. k. quæ quidem ostendet nobis arcum. k. d. altitudinis solis ab horizonte in tali instanti; à puncto. postea. k. ducetur. k. f. r. horizontali æquidistans, quæ quidē erit diameter almicantaræ solis, & secabit. h. i. diametrum eiusdem paralelli, in puncto. g. verticalis uero in puncto. f. Nunc obseruandum est, quod si. k. r. transit per. y. punctum communem uerticali, & diametro paralelli, umbram talem erit linea verticalis horizontalis; & tunc si ducta fuerit linea. n. p. ad rectos, cum. n. t. in plano horizontali, ipsa. n. p. erit meridiana, sed si. k. r. non transit per. y. transeat ergo sub ipso, vel supra, & describatur semicirculus paralelli. h. l. i. in quo, à puncto. g. intersecationis supradictæ, ad. h. i. erigatur perpendicularis. g. l. usq; ad circumferentiam dicti semicirculi, quæ quidem erit communis sectio almicantaræ cum paralello, in cuius diametro, à puncto. g. accipiat. g. u. æqualis. g. f. ducatur postea. u. l. quæ erit communis sectio almicantaræ, cum azimuth: & ita habebimus angulum. g. l. u. æquale angulo facto ab azimuth cum uerticali. ex. 27. primi. qui quidem angulus, si applicatus fuerit ad lineam. n. t. in centro, ut. t. n. p. ipsa. n. p. uerticallis erit, Animaduertendum tamen prius erit, qua parte (respectu. n. t.) locanda sit. n. p. propterea quod, si punctus. g. fuerit à linea verticali uersus septentrionem tunc linea. n. p. locanda erit uersus meridiem; sed si punctus. g. fuerit uersus meridiem à dicta linea, tunc. n. p. uersus septentrionem in plano horizontali locanda erit.

De eadem ex altitudine solari.

Cap. XII.

Bsq; longitudine ipsius orizontalis umbræ, idem perficere possumus, signato situ lineæ.n.t. in plano orizontali; dummodo sumpta sit altitudo solis, ope altrollabij, vel alterius instrumenti, vnde cognitus nobis erit arcus.k.d. ducto postea diametro almicantarat, cum reliquis lineis, perficiemus quod nobis proposuimus faciendum, Hac etiam ratione statim innotescet hora, puncto.l. mediante, hoc est ex arcu.h.l. diuiso, ut decet.

De earol

Sed si quis in tali instanti daret horam cōmunem, uel partem exactā ipsius horæ, absq; aliqua solis altitudine, uel umbræ longitudine, illico sinus rectus ipsius horæ, hoc est. g.l. daretur; & consequenter eius sinus uersus. g.h. qui quidem sinus uersus (si. g. uicinior fuerit. i. quam. h. ab. z.) compositus erit ex. h. z. totali sinu. & ex. z. g. sinu recto complementi arcus. l. i. sed si uicinior fuerit. h. quam. i. dictus sinus uersus. h. g. erit minor totali, per sinum rectum. z. g. complementi arcus. h. l. latus postea. z. A. trianguli orthogonij. z. A. o. nobis cognitus esset, cum eiusdem anguli cum latere. o. z. cogniti præxistant. quod quidem latus. o. z. datur ut sinus rectus (uel eius uice) declinationis paralelli, item dabitur latus. A. o. quo mediante cum angulis. A. & y. trianguli orthogonij. A. o. y. cognoscetur latus. A. y. à quo dempto A. z. remanebit. z. y. cognita, cui. z. y. addita uel dempta à. z. g. (differentia inter. g. h. & z. h.) aut ipsa. z. g. ab. y. z. dabitur latus. y. g. trianguli orthogonij. y. g. f. quo mediante simul cum anguliseiusdem trianguli, notum nobis dabitur latus. g. f. hoc est. g. u. quo intercedente simul cum. g. l. & angulo. g. recto, habebimus angulū. l. cognitum & quesitum quo addito ad lineam umbræ. n. t. (ut dictum est superius,) statim uidebimus lineam. n. p. verticalem, & ex hac meridianam.

*De eadem ex amplitudine solari, uel alterius
stellæ.*

Mediantē amplitudine cognita solis, aut alterius cuiuspiam corporis lucidi cœlestis, idem possumus absq; ullo temporis tractu consequi, nempe cum iam dictum corpus in horizonte sedem figit, si signabitur, super planum nostrum horizontale linea. e. a. recta, quæ à centro ipsius plani recedit, & directò ad idem corpus tendit, cui si coniungamus angulum amplitudinis dicti corporis, parti aduersæ ipsius amplitudinis, habebimus lineam verticalem, & statim deinceps meridianam, ad quod peragendum magno nobis esset adiumento; aliqua dioptra similis ei, quæ in dorso Astrolabij fieri solet.

De eadem noctis tempore.

Si uerò aliquis hoc illustrante iam omnia die, prestare nequiret, ab aliqua causa impeditus, uelletq; idē existētibus tenebris facere, facillimè id consequi poterit mediante aliqua stellā; quamuis incognitæ longitudinis, & latitudinis, quæ eadem, nocte cadat & oriatur, uel exoriat, & cadat

& cadat, si signentur duæ rectæ lineæ, quæ eam à centro nostri plani respiciant, in duplici orizontis situ, & diuidatur deinde angulus in hunc modum coalitus, per medium, habebit lineam meridianam,

De inclinatione, siue declinatione parietum.

Cap. XVI.

Propterea quam situm horologiorum, horizontalem inuenimus, rationi consentaneum mihi videtur instituendam esse disputationem de sitibus parietum: quoniam supra parietem, nullum horologium constitui potest, nisi prius eius situs respectu meridiani, aut verticalis, sub cognitionem nostram cadat: unius tamen cognitio, nos in alterius cognitionem deducet. In quo ut præclare nobiscum agatur, illud primò sciendum est, in omnibus horologijs, quorum gnomones non reperiantur in situ axis uniuersi, extremitatem accipi semper loco centri ipsius mundi: hinc superficies, super quam horologium depingi solet, imaginatione comprehenditur tantum distans à dicto iam centro, quantum existit ipsius gnomonis longitudo, præsupponentes eum in eadem superficie, ad angulos rectos fixum: quod commune est non minus orizontilibus, quam in pariete depictis horologijs. Sed quia hæc horologia, quæ in parietibus pinguntur, & eorum figuræ inter se ualde differunt, ratione faciei ipsius parietis, quod non item orizontilibus usu uenire solet, quæ sunt eiusdem altitudinis poli, necessarium est, ut ipsius parietis faciem optimè noscamus; quæ facies, in genere, octo modis, in specie verò infinitis planè variari solet. Octo illi generales modi, ita se habent, ut aut paries sit in eodem situ uerticæ circuli, ubi duos habet aspectus, alterum uersus austrum, alterum septentrionem uersus: aut ut idem sit positus, in eodem meridiani loco, ubi ad alia quoq; duo aspectum dirigat, ad ortum æquinoctialem, & eiusdem occasum. Hucusq; habuimus quatuor parietum aspectus simplices: alij uero quatuor qui remanent, inter supra dictos positi erunt, ut aut facies alicuius parietis respiciet quartam orientalem meridionalem, aut meridionalem occidentalem, aut orientalem septentrionalem, aut occidentalem septentrionalem. Sed quia quælibet quarta ex nonaginta gradibus interualli cõstat; & quilibet gradus ex sexaginta minutis componitur, & sic per quosdam quasi gradus omnia procedunt, sequetur; posteriores hos à nobis recitados, & comprobatos quatuor modos simplicem naturam non retinere, neq; sufficere cognoscere solum faciem parietis respectu quartæ, sed etiam cognoscendum esse præcisè punctum, quod gnomon in ipso ad angulos rectos confixus intueatur. Declinatio parietis à meridiano semper est arcus orizontalis minor quarta, à pariete & meridiano interceptus quemadmo-

C dum

dum rectè scripsit Orontius cap. 13. & Münsterus. cap. 16. Nam huiusmodi acus manifestat nobis quantitatem anguli acuti dictarum duarum superficierum.

De incertitudine magnetis.

Cap. XVII.

Nncipiens igitur dicam, vsum acus agrimensoriae, huic rei non magnum adiumentum offerre, & si ea omnes utantur, quapropter diuersos, aliosq; modos magis certos, & tutos, ac, ut ita dicam, omnis planè erroris expertes indagau: quorum unus hic erit propter parietes meridionales, quod inepte satis hæc potest acus ostendere.

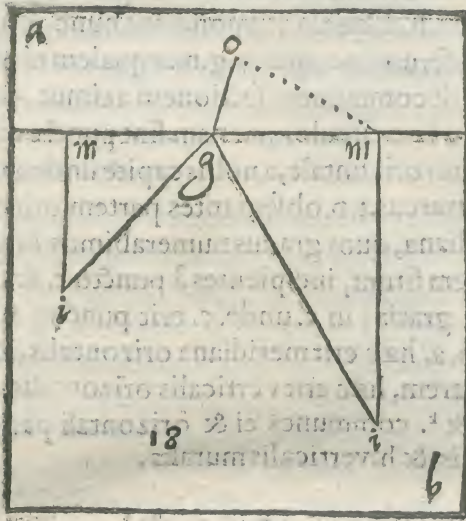
De declinatione parietum ex linea meridiana.

Cap. XVIII.

Primum inueniatur linea meridiana horizontalis super planum quoddam orienti æquidistans, proximum parieti, in quo depingi debeat horologium; & cum umbra styli in ipso plano horizontali ad angulos rectos infixi, dicta lineam ex æquo teget, in eodem instanti notetur extremitas umbræ, quæ à gnomone in pariete fortiter ad angulos rectos confixio resultat. Signata verò ubi fuerit puncto, quod visu percipi possit extremitas umbræ à gnomone super parietem procedentis, ducetur primo linea una, orienti perpendiculariter per medium puncti super parietem notati, quæ erit meridiana parietis respectu gnomonis plantati, ad quam à medio pedis dicti gnomonis, ducta sit una ad angulos rectos linea, & sic ab omni parte indefinite protracta, quæ linea horizontalis appellabitur, ut in infra scripta figura facillimè videri potest, figura inquam. b. a. loco parietis, in quo. g. o. sit gnomon, ad angulos rectos in ipso confixus, eius verò umbra. g. i. in instanti meridiano, cuius extremitas sit. i. & m. i. linea perpendicularis suprascripta, transiens per. i. & g. m. horizontalis ad rectos, cum. m. i. transiens per. g. gnomonis basim, quo facto, si ab extremo. o. gnomonis ad punctum. m. intelligatur linea. o. m. quæ quidem cum. m. g. horizontali murali comprehendet angulum acutum quæsitum declinationis scilicet muri à meridiano, eo quod ipsa. o. m. est meridiana horizontalis, habebimus ergo quod quærebamus.

De ea-

De eadem parietum septentrionalium.
Cap. XVIII.

Sed quia superior modus, parietibus ad septentrionem positis, nul-
lam vtilitatem affert; alium inueni magis generalem, qui est huiusmo-
di. Imaginemur circulum plani horizontalis descriptum capite unde-
cimo huius libri, nempe. t. p. cuius centrum sit. n. stilus. n. o. linea meridiana
horizontalis. n. p. & girus. t. p. totalis dissectus sit, ut fieri solet. in 360. gradus
& quanto minutius potest, & in quolibet temporis instanti, signetur linea
umbræ horizontalis, exempli gratia. n. t. & simul, & semel extremitas. i. umbræ
gnomonis supra parietem, cum à sole illustratur. Quo facto, obseruetur gra-
dus uel pars ipsius ostensus in giro horizontali, à linea. n. t. quæ erit commu-
nis sectio azimuth solis, in eo instanti cum plano horizontali, & ducta plum-
bo. i. m. supra parietem, erit eiusdem azimuth cum pariete communis se-
ctio.

Consequentia præcedentis capitis. Cap. XX.

Vm ex regula superiori capite tradita, nos egerimus, si quis velit re-
perire angulum acutum, qui è pariete cum meridiano, uel cum ver-
ticali resultat, (quamuis qui ex ijs vnum habet, alterum quoq; possi-
deat, cum ex ijs simul iunctis rectum vnum consurgat) sic se gerat. Imagine-

C 2 tur

tur horizontem. a. b. c. d. cuius centrum sit. o. paries. f. e. cuius gnomon sit. g. o. respiciens quartan. b. a. quam supponamus nunc septentrionalem, & punctus. m. azimuth obseruati, accipiens. g. m. æqualem ei quæ est parietis, hinc ducens. m. t. n. habebit communem sectionem azimuth, cum horizonte, sed quia adhuc nescimus, in hoc circulo, quæ nam sint puncta cardinalia ipsius, proficiscemur in planum horizontale, à nobis capite undecimo assignatum, & computabimus gradus arcus. t. p. obseruantes partem orientalem vel occidentalem ab. n. p. meridiana, quos gradus numerabimus in giro præsentis horizontis, uersus australem situm, incipientes à puncto. t. & computationem terminantes, (exempli gratia) in c. unde. c. erit punctus australis à quo per centrum ducentes. c. o. a. hæc erit meridiana horizontalis, & ducendo. o. b. d. ad eam perpendicularem, hæc erit verticalis horizontalis, quæ duæ nobis ostendent punctos. h. & k. communes ei & horizontali parieti. f. e. quorum. k. erit meridiana muralis, & h. verticalis muralis.

De eadem tempore æquinoctij.

Cap. XXI.

Siquis verò vellet horologium in muro depingere, tempore æquinoctij, posset facillime inuenire faciem muri, si supra parietem designabit duos punctos extremitatis umbræ à gnomone profilientis, in duobus diuersis, & a se inuicem longe remotis instantibus, die æquinoctij, & ducēs deinceps rectam vnam lineam vsq; ad horizontalem parietis, (quam præsuppono iam ductam) punctus communis huic lineæ ductæ, cum horizontali,

ali, erit punctus verticalis: & dicta linea ducta per duos punctos signatos, erit communis sectio parietis cum æquinoctiali. Cum verò habuerimus punctum verticalem in horizontali respectu propositi gnomonis, ab alia parte, in nostram statim lucem punctus meridianus prodibit.

De eadem ex hora cognita.

Cap. XXII.

Sed cum etiam æquinoctio non existente (aliquo impedimento) nobis esset incommodum lineam unam meridianam præparare, habentes præ manibus aliud aliquod horologium horarum communium, alium indagavi modum, ut hoc facile fieret, si tamen aliqua diei hora, sol & horologium, & parietem illuminaret. Atque primum dico, si sol illuminet & horologium, & parietem, hora meridiana, assequemur statim quod proposuimus; quia in instanti meridiei signaremus extremitatem umbræ gnomonis affixi super parietem, & id omne exequemur, quod decimo octavo capite præscripsimus. Sed si aliquando requiremus signare punctum meridianum, signare verticalem conabimur, quando possit in horologio proposito occultè signari, communis sectio circuli verticalis, cum superficie horologii.

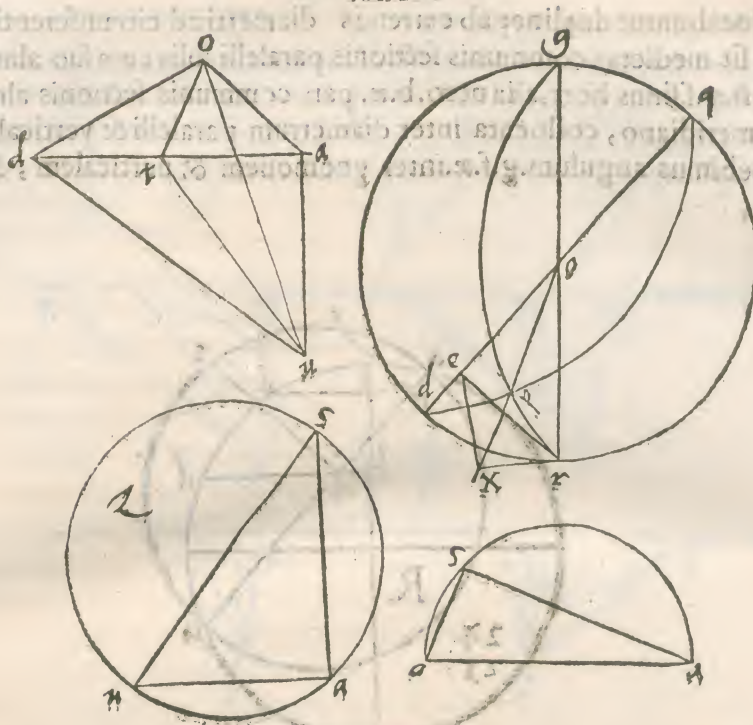
Consequentia præcedentis capitis.

Cap. XXIII.

Sed si forte fortuna neuter punctus signari possit, tentemus novum hunc modum. Sit (exempli gratia,) gnomon perpendiculariter affixus parieti. o. t. & linea horizontalis. a. t. d. notetur extremitas eius, umbræ, in instanti unius horæ, cum sol tam horologium iam fabricatū, quam parietem propositum illuminat, quod signum sit. u. & ducta sit. u. a. azimuthalis, plumbo, inter. u. & horizontalem: oportet deinde notare distantiam. o. a. nempe ab extremo gnomonis usque ad punctum. a. & sic angulum. a. o. t. oportet deinde imaginatione comprehendere dictæ horæ horariam lineam (licet supra parietem nondum noscatur.) u. d. protractam ad intersectionem usque, cum horizontali, in puncto. d. Imaginari quoque debemus lineam. d. o. ab extremo gnomonis ad punctum horizontalem. d. & communem lineæ horariæ imaginatione comprehendere, similiter & o. u., oportet nunc nos intellectu formare pyramidem. o. d. a. u. cuius sumitas sit punctus. o. & basis. d. a. u. cuius pyramidis nobis cognita erit facies triangularis. o. a. u. id est latus. a. o. & u. o. elevationis, & u. a. latus basis, & angulus lateralis rectus terminatus à latere. a. o. ab azimuth & horizonte procreato, necessarium nunc est, ut in cognitionem anguli lateralis ipsius pyramidis, terminati ab. o. d. perducamur, qui est acutus, confectus ab horizonte & circulo horario, quia superficies tribus angulis constans. o. d. a. horizontalis est, & triangularis. d. o. u. circuli est horarij. Ut hunc igitur angulum habeamus, infra scriptum horizontem effingemus mente, super

per quem imaginabimur medietatem. g. p. r. meridiani, & medietatem circuli horarij horarum communium. q. p. d. & axem mundi. o. p. x. communem eorum sectionem, & communes sectiones orizontis, cum hisce circulis. sint. g. o. r. (linea meridiana orizontalis) & q. o. d. linea horaria communis, & orizontalis horæ obseruata, cuius angulus cum meridiana. d. o. r. à nobis cognoscetur, ope constructionis horologiorum orizontaliū, & angulus meridianæ. o. r. cum axe mundi. o. p. à nobis quoq; cognoscitur, auxilio altitudinis poli iam cognitæ. oportet deinde à quolibet puncto lineæ meridianæ. r. o. ponamus à puncto. r. ducere aliam perpendicularem lineæ horariæ orizontali, quæ sit. r. e. opus est deinde ab ipsomet puncto. r. erigere aliam perpendicularem orizonti, vsq; ad axem mundi in puncto. x. (quod separatim fiet, ut a qua longitudo. r. x. babeatur) unde duæ lineæ. r. e. & r. x. erunt longitudinis cognitæ, quæ intra se ipsas angulos rectos constituunt in puncto. r. ducentes deinde lineam. x. e. (separatim ad construendum triangulum orthogonium ex æquo) obtinebimus angulum. e. acutum trianguli. x. e. r. desiderati. Oportet nunc sumere distantiam. u. a. iam super parietem inuentam, & super ipsam adumbrare portionem circuli. u. z. a. capacem anguli. e. ex Eucli. 3. 2. libri. 3. deinde ducere diametrum. u. f. quod fieri poterit, quia portio maior erit medio circulo, existente angulo. e. acuto, ut iam superius est dictum, oportet deinde coniungere. a. cum. f. unde habebimus triangulum rectangulum. a. f. u. qui habebit angulum. f. equalem. e. id est equalem angulo contento à triangulo orizontali. o. d. a. & à triangulo horario. o. d. u. quemadmodum ope discursus, quisq; facile intelligere potest, auxilio figure orizontalis iam effectæ. opus est deinde super latus. o. a. pyramidis, medium circulum describere, & à puncto. a. ponere lineam. a. f. (quæ semper minor est. o. a. quia. u. f. equalis est uni lineæ ductæ à puncto. u. trianguli. o. u. d. perpendiculariter usq; ad latus. o. d. & a. f. una perpendicularis à puncto. a. ad latus. d. o. in triangulo. o. d. a. & ambæ in unum & eundem punctum concurrentes, ut facile cognoscitur, unde. a. o. relinquatur ut sit latus cuiusdam triaguli orthogonij, oppositum angulo recto ipsius triaguli, & ob id maior etiam. a. f.) & deinde ducere lineam. f. o. unde angulus. a. o. f. erit equalis angulo. a. o. d. trianguli orizontalis in puncto. o. extremo gnomonis: & quia angulus. t. o. a. ex lateribus cognitis compositus, nobis cognitus existit, cognoscemus quoq; per consequens angulum. t. o. d. residuum à totali. a. o. d. iam inuento, cuius anguli. t. o. d. gnomon est. t. o. qui angulus. t. o. d. applicatus in centro circuli orizontis, ad lineam horariam orizontalem. o. e. d. à parte ad quam coniecturare poterimus eum tendere, (quod multis modis percipi potest) nobis statim occurret gnomonis declinatio, à linea meridiana cuius complementum ex una quarta, erit declinatio superficiæ parietis à superficie meridianæ.

De ca-

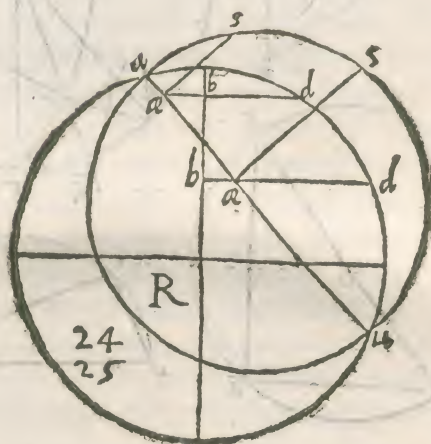
De eadem ex hora cognita.

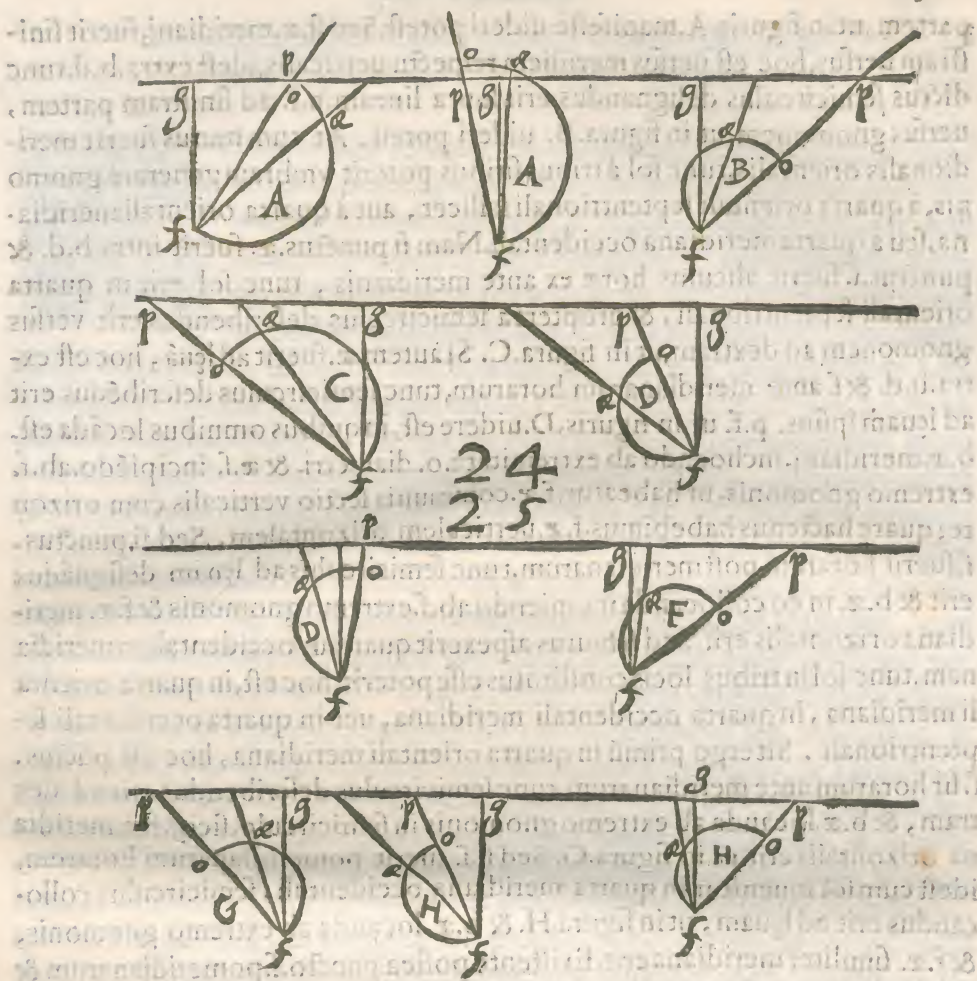
Cap. XXIIII.

Liaquoq; ratione cognosci potest respectus quem paries habet ad meridianum & verticalem, una mediante hora cuiusvis generis cognita. Describatur primum meridianus diuisus ab horizontali & verticali, in quatuor quartas; secundum communem omnium consuetudinem; ducaturq; diameter paralleli solis ad suum situm, respectu duorum diametrorum, qui sit. a. u. ipse quoq; paralellus describatur circa diametrum suum, diuidaturq; ut decet, ut. x. f. sinus sit horę. b. d. uerò semidiameter almicantaratus solis, ducatur deinde linea horizontalis. g. p. super tabulā leuigatam, ac planam, ad quam ducta sit. g. f. perpendicularis longitudinis gnomonis iam parieti affixi, & g. p. sit distantia horizontalis, à pede gnomonis vsq; ad communem sectionem azimuth horę cum pariete, quę capite. i. 8. g. m. appellabatur, & cap. vigesimo secundo. t. a. ducta etiam sit linea. p. f. quę cap. 22. nomine. o. a. insignita fuit. scindatur postea. p. f. in puncto. o. ita ut. f. o. equalis sit. b. d. semidiametro almicantaratus solis, supra quam. f. o. ad dexterā, aut ad leuam (prout in sequenti cap. explicabo) designetur semicirculus. f. x. o. in quo

o. in quo locabuntur duæ lineæ ab extremis diametri ad circumferentiã, quarum una sit medietas communis sectionis paralleli solis cum suo almicantarat, hoc est. α . f. sinus horę. alia uero. b . α . pars communis sectionis almicantarat cum meridiano, collocata inter diametrum paralleli & verticalem, sic enim habebimus angulum. g . f. α . inter gnomonem & uerticalem, seu meridianam.

Consequens præcedentis capituli.

Cap. XXV.

Dicendum nunc est quo pacto locandæ sint lineæ in præcedenti capite dictæ in semicirculo. f. æ. o. & ad quam partem ipse designandus sit. Atq; primo illud sciendum est, si murus quartam orientalem septentrionalem a pexerit, tunc considerandum esse in præcedenti meridiano. a. d. ii. ubi punctus. æ. (respectu lineæ verticalis) ceciderit, ad dextram scilicet, vel ad sinistram: hoc est septentrionem versus, seu meridiem. Nam si septentrionem versus inuentus fuerit, hoc est inter. b. d. Tunc semicirculus designandus erit supra lineam. p. f. ad dextram

D partem,

partem, ut in figuris. A. manifestè uideri potest. Sed si .x. meridiani, fuerit sinistram uersus, hoc est uersus meridiem respectu uerticis, id est extra. b. d. tunc dictus semicirculus designandus erit supra lineam. p. f. ad sinistram partem, uersus gnomonem, ut in figura. B. uideri potest. At cum murus fuerit meridionalis orientalis, tunc sol à tribus sitibus poterit ymbra generare gnomonis, à quarta orientali septentrionali scilicet, aut à quarta orientali meridiana, seu à quarta meridiana occidentali. Nam si punctus. x. fuerit intra. b. d. & punctus. f. fuerit alicuius horæ ex ante meridianis, tunc sol erit in quarta orientali septentrionali, & propterea semicirculus describendus erit uersus gnomonem ad dextram, ut in figura. C. Si autem. x. fuerit ad leuam, hoc est extra. b. d. & f. ante meridianarum horarum, tunc semicirculus describendus erit ad leuam ipsius. p. f. ut in figuris. D. uidere est, in quibus omnibus locanda est. b. x. meridiani, inchoando ab extremitate. o. diametri, & x. f. incipièdo. ab. f. extremo gnomonis, ut habeatur. f. x. communis sectio uerticis cum horizonte; quare hætenus habebimus. f. x. uerticalem horizontalem. Sed si punctus. f. fuerit horarum post meridianarum, tunc semicirculus ad leuam designandus erit & b. x. in eo collocanda incipièdo ab. f. extremo gnomonis & f. x. meridiana horizontalis erit. Sed si murus aspexerit quartam occidentalem meridianam, tunc sol in tribus locis constitutus esse poterit, hoc est, in quarta orientali meridiana, in quarta occidentali meridiana, uel in quarta occidentali septentrionali. Sit ergo primò in quarta orientali meridiana, hoc est punctus. f. sit horarum ante meridianarum, tunc semicirculus describendus erit ad dextram, & b. x. locanda ab extremo gnomonis in semicirculo, sicq; f. x. meridiana horizontalis erit ut in figura. G. Sed si. f. fuerit pomeridianarum horarum, id est cum sol inuenitur in quarta meridiana occidentali, semicirculus collocandus erit ad leuam, ut in figura. H. & b. x. locanda ab extremo gnomonis, & f. x. similiter meridiana erit. Existente postea puncto. f. pomeridianarum & x. infra. b. d. tunc semicirculus collocandus erit ad leuam, ut in figura. B. uel. F. uidere est, & b. x. locanda inchoando ab. o. & f. x. erit iterum uerticis horizontalis. Sed si murus fuerit occidentalis septentrionalis, & cum hoc punctus. x. extra. b. d. semicirculus locandus erit ad dextram, & in eo. b. x. ab. o. ut in figura. G. & f. x. uerticis horizontalis erit. Sed si x. fuerit extra. b. d. tunc semicirculus constituendus erit ad leuam, ut in figuris. D. Quæ omnia ex horizonte. . col liguntur una cum meridiano, & parallelo. R. Sed in horizonte. . nunc sumenda est quarta. k. n. pro septentrionali orientali, nunc pro meridiana orientali, nunc uerò pro meridiana occidentali, nunc autem pro septentrionali occidentali. ut clarius hæc omnia patebunt capite. 55.

De ea-

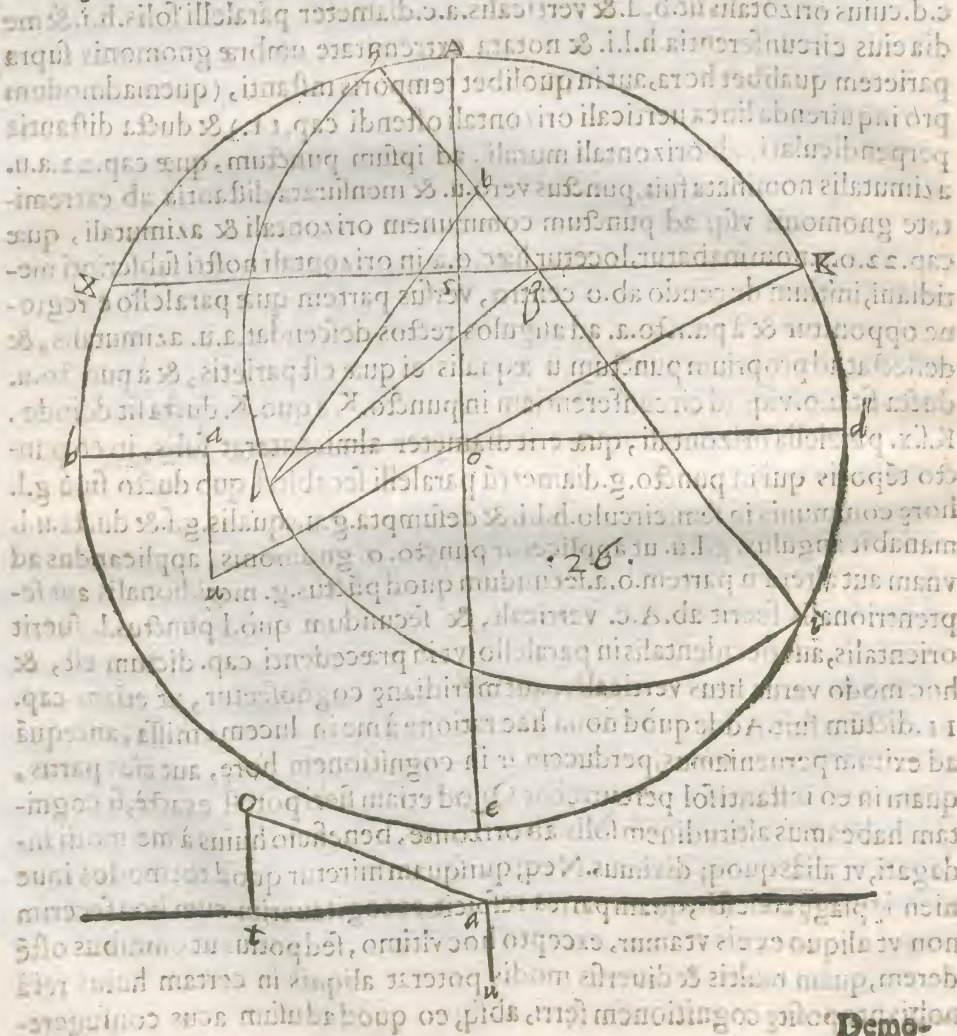
De eadem ex simplici umbra gnomonis in muro affixi, modus
perquam pulcherrimus. Cap. XXVI.

Ongè tamen reliquis omnibus superius propositis, accuratior hic erit modus, què nunc ob oculos omnium proponemus. Qui liberè excurrans, & vagans, nullo linearum, aut meridianæ, aut verticalis, vel azimuthalis, vel æquinoctialis, imperio præmitur, neq; alicuius horæ alterius horologii vinculis detinetur, nisi ut scjatur si tempus fuerit ante meridianum, aut post meridianum. Rẽ igitur ita cõponamus ut fabricetur meridianus. A. b. c. d. cuius orizontalis sit. b. d. & verticalis. a. c. diameter paralleli solis. h. i. & media eius circumferentia. h. l. i. & notata extremitate umbræ gnomonis supra parietem qualibet hora, aut in quolibet temporis instanti, (quemadmodum pro inquirenda linea uerticali orizontali ostendi cap. 11.) & ducta distantia perpendiculari, ab orizontali murali, ad ipsum punctum, quæ cap. 22. a. u. azimuthalis nominata fuit, punctus verò. u. & mensurata distantia ab extremitate gnomonis usq; ad punctum communem orizontali & azimuthali, quæ cap. 22. o. a. nominabatur, locetur hæc. o. a. in orizontali nostri subscripti meridiani, initium ducendo ab. o. centro, versus partem quæ parallelo est regione opponitur & à puncto. a. ad angulos rectos descendat. a. u. azimuthalis, & deflectat ad proprium punctum. u. æqualis ei quæ est parietis, & à puncto. u. ducta sit. u. o. usq; ad circumferentiam in puncto. K. à quo. K. ducta sit deinde. K. f. x. parallela orizontali, quæ erit diameter almicantaræ solis, in eo puncto tẽporis qui in puncto. g. diametrum paralleli secabit, à quo ducto sinu. g. l. horæ communis in semicirculo. h. l. i. & desumpta. g. u. æqualis. g. f. & ducta. u. l. manabit angulus. g. l. u. ut applicetur puncto. o. gnomonis, applicandus ad vnam aut alteram partem. o. a. secundum quod punctus. g. meridionalis aut septentrionalis fuerit ab. A. c. verticali, & secundum quod punctus. l. fuerit orientalis, aut occidentalis in parallelo, vt in præcedenti cap. dictum est, & hoc modo verus situs verticalis, aut meridianæ cognoscetur, ut etiam cap. 11. dictum fuit. Adde quod noua hac ratione à me in lucem emissâ, antequam ad exitum perueniamus, perducemur in cognitionem horæ, aut eius partis, quam in eo instanti sol percurreret. Quod etiam fieri potest exactè, si cognitam habeamus altitudinem solis ab orizonte, beneficio huius à me modi indagati, vt aliàs quoq; diximus. Neq; quisquam miretur quod tot modos inueniendę plagę cœlestis, quam paries respicit, excogitauerim, cum hoc fecerim non vt aliquo ex eis utamur, excepto hoc ultimo, sed potius ut omnibus ostenderem, quàm multis & diuersis modis poterat aliquis in certam huius rei à nobis propositę cognitionem ferri, absq; eo quod ad usum acus confugeremus.

D 2 mus,

mus, quæ cum sepiſſimè me deceperit, eo me coegit, & impulit, ut huiusmodi modos indagarem, quorum meo quidem iudicio, qui à nobis hoc capite expositus est exquisitiſſimus exiſtit. Aliquid, hic nobis occurrit notatu dignum haud à nobis prætermittendum, ut ſcilicet pro viribus vitari debeat ab omnibus tempus proximum meridiei & ortui, vel occaſui. Probo tamen & ſequèdum eſſe duco tempus, quo gnomonis umbra extra ſupradictas temporis partes obliqua ſit, & ſupra parietem ad umbre extremum notandum in longitudinem extendatur, cuius puncti auxilio tutius poſſimus muri faciem cognoſcere cum expreſſa factaq; fuerint, quæcunque ſuperioribus proximis duobus capitibus præſcripſimus.

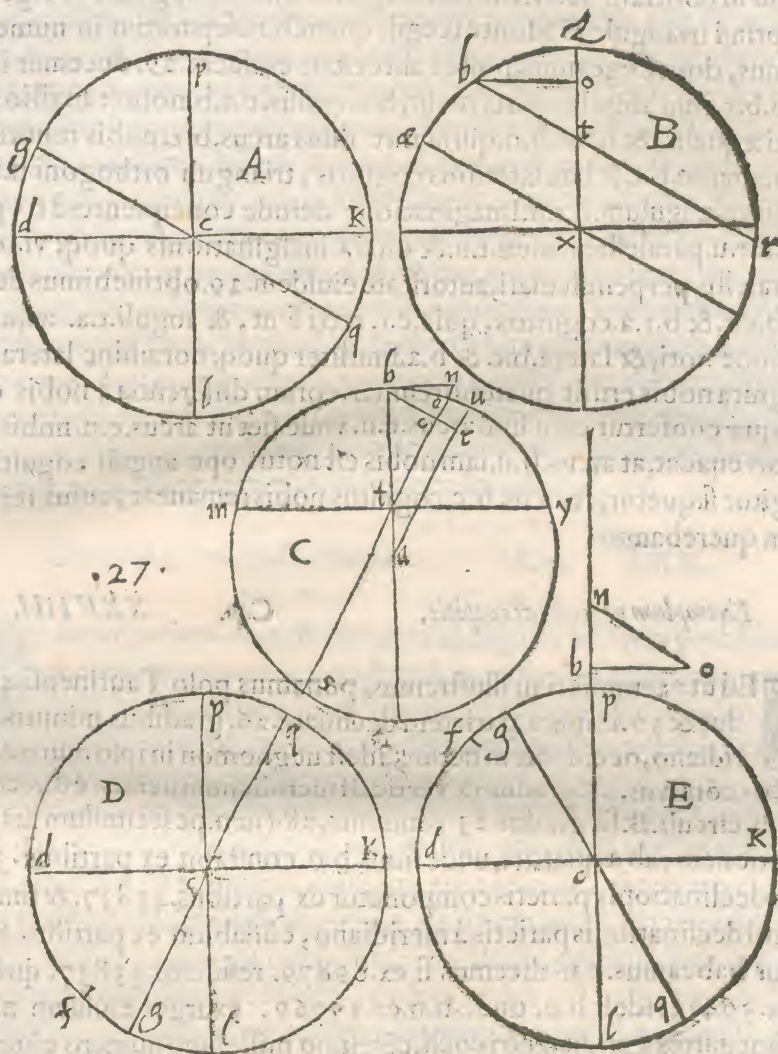
De modo inueniendi qua hora diei sol inueniatur in quouis azimut
proposito. Cap. XXVII.

Vm tractationi facier ſuparietum intenti ſumus, in animum induxi meum vtile futurum, ſi conabor rationem oſtendere, qua mediante cognoſci poſſit qualibet anni die, qua hora, aut eiſdem parte, incipiat ſol; aut deſinat illuminare quemlibet parietem; ex ſitu cognito cōſtātem, reſpectu ad meridianū. Quod vt facile fiat, ſciendū eſt in primis, parietē nullū orizonti perpendicularē; qui ab ortu ad occaſum ſolis lumine illuſtretur, dū eſſe mouetur per medietatē ſeptentrionalē eclipticæ. (in ſphæra obliqua:) & parietes collocatos in eodem verticali, illuminatos eſſe ab ortu vſq; ad occaſum ſolis, dum ipſe in medietate aſtrali ipſius eclipticæ excurrit, alij quoq; parietes inueniuntur qui aſtrales ſunt, licet non præciſe, qui per multos dies in hyæme illuminantur ſemper ſitamen ab ortu ad occaſum extra inaximam ſolis amplitudinē non diu agentur, ſed ut accedamus ad tractationē eorū qui incipiunt; aut deſinūt illuminari, aliqua diei hora veleius partes (ſit exempli gratia) ſubſcriptus orizon. A. diuiſus. à duabus lineis cardinalibus, meridianā. d. k. & verticali. p. l. & communis ſectio parietis, ex cognito ſitu cōſtantis cum dicto orizonte. g. c. q. vnde angulus acutus. g. c. d. ab hac lineā cū alia. d. c. productus, (quam meridianā præſupponimus:) nobis cognituseuadet, qui angulus ſit ſemper aſtralis; ſupponamus nunc ſolem eſſe in quolibet parallelo extra æquatorē, quia in ipſo æquatore conſtitutus hic propriè & per ſe cognoſcitur, mediante fabrica horologiorum horarum cōmuniū, in quibus æquator in vſum cedit; ſupponamus igitur, exempli loco, quod ſol eſſet in parallelo cancri; imaginemur igitur meridianum. B. eiſdem magnitudinis cum orizonte. A. cuius verticalis ſit. z. x. & diameter paralleli. b. r. à puncto extremo cuius. b. ducatur. b. o. perpendicularis verticali, vnde. b. o. erit ſinus arcus. b. z. & quia arcus. b. z. nobis cognitus exiſtit; cognitus quoq; nobis erit eiſus ſinus. b. o. quem. b. o. ſeparatim poſito, cuius extremo. b. coniungo ad angulos rectos. b. n. indeterminatam; applico deinde ipſi. o. b. in puncto. o. angulum acutum. b. o. n. æqualem ei qui eſt parietis cum meridianō, id eſt. d. c. g. vnde. b. n. terminabitur ab. o. n. deſcribo deinde ſeparatim circulum. C. paralleli, & ad extremū eiſus diametri. b. duco. b. n. ipſi diametro perpendicularē, & æqualem. b. n. ſeparatim poſita, ſeco deinde huius paralleli. C. diametrum in puncto. t. tam longè diſtanti à puncto. b. quantum. t. diſtat à. b. circuli. B. & ab iſto. t. qui eſt circuli. C. duco. t. n. quæ diuidet girum paralleli in puncto. e. unde mihi cognitus erit arcus. b. e. qui propoſitus eſt ad inquirendum, quia punctus. b. eſt meridiei. Quod vt facile intelligatur, ſciendum eſt. t. n.

est. t. n. esse quandam portionem communis sectionis parietis cum parallelo & o. n. esse in pariete & parallellam orizonti, ide st. g. c. ipsius. A. & b. n. in superficie paralleli. In eo nunc nobis est laborandum, & accuratè prospiciendum, ne circa parietes in errorem ducamur, qui bis in die possunt à solè illuminari, dum ipse per signa septentrionalia defertur, & huiusmodi parietes, sunt qui orizontem infra maximas solis amplitudines, in eiusdem ortu & occasu difsecant, hi verò qui extra maximas amplitudines subsistunt, semel tantummodo illuminantur; & cum de uno pariete loquor, intelligo vnam solam eius faciem, & quia cum quidam parietes bis illuminentur, harum illuminationum alia meridiem præcedit altera vero subsequitur, vt cognoscamus quæ nam ea sit quæ mane exurgit, considerabimus semper angulum acutum australe. g. c. d. (supponentes semper. d. c. k. pro meridiana orizontali) qui angulus, si erit orientalis & maior complementi maximæ amplitudinis orientalis meridionalis solis, vt infra scripta figura. D. patet, stante. d. c. k. meridiana, & p. c. l. verticali, & g. c. q. murali, & existente arcu. l. f. maximæ amplitudinis orientalis meridionalis, eius complementum. f. d. minus est arcu. g. d. vnde in talinegotio, arcus. b. e. paralleli, erit orientalis, operando mediante angulo acuto. d. c. g. Sed si voluerimus. deinde scire arcum dicti paralleli, comprehensum inter meridianum & parietem à parte occidentali, oportebit (inuentus cum fuerit prius arcus. b. e. paralleli auxilio anguli acuti. d. c. g.) protrahere è directo lineam. n. e. t. à parte. t. ipsius circuli. C. vsq; ad punctum. f. circumferentiæ, & arcus. b. m. f. erit arcus occidentalis paralleli, ad inuestigandum propositus. Idem dico cum angulus. d. c. g. esset occidentalis, unde & arcus quoq; ipse. b. e. occidentalis existeret, & arcus. b. m. f. orientalis, ut in figura. E. orizontali innotescit, huius porro rei contemplatio seipsam explicat, & in lucem profert, cum omnium duarum superficierum planarum, communis sectio sit linea recta: at verò cum sectio communis parietis cum orizonte, id est. g. q. in eodè situ verticalis. p. l. moram traheret, (vnde nec ab vna, nec ab altera uersus meridiem parte, angulum acutum haberemus.) tunc. b. t. esset sinus uersus arcus ad inquirendum destinati, unde absq; alio ministerio, ducendo in parallelo lineam. t. m. y. diametro perpendicularem in puncto. t. duceret nos ipsa in cognitionem arcuum æqualium. b. m. & b. y. orientalium, & occidentalium paralleli.

De eodem

De eodem ex discreto.

Cap. XXVIII.

Sed quia quæ præcedenti cap. tractauimus si ad numeros reducantur, maiorem fortasse vtilitatem afferent; eodem seruato ordine, cognitus cumerit angulus acutus, g. c. d. mediante quouis supradictorum modorum, & ad gradus & minuta reductus, accipiemus sinum. b. o. arcus. b. z.

cus. b. z. iam cogniti, quo. b. o. mediante, & angulo. d. c. g. & angulo recto, deducemur in notitiam lateris. b. n. trianguli. o. b. n. orthogoni, vi vigesimo nono lib. primi triangulorum Monte Regij, quam. b. n. separatim in numeris designabimus, donec egeamus, postea autoritate eiusdem. 29. deducemur in cognitionem. b. t. cum angulus. o. rectus sit, & angulus. o. t. b. notus: auxilio anguli. z. x. æ. ei æqualis, & latus. b. o. qui iam ut sinus arcus. b. z. nobis innotuit. Nunc verò mediante. b. t. & b. n. lateribus cognitis, trianguli orthogoni. n. b. t. cognoscemus angulum. b. t. n. Imaginatione deinde concipientes à tropici centro. a. : a. r. u. parallellam lineam. t. n. & ducta, imaginationis quoque. vi. b. c. r. dictis parallellis perpendiculari, autoritate eiusdem. 29. obtinebimus duos triangulos. b. c. t. & b. r. a. cognitos, quia. c. r. recti sunt, & anguli. t. a. æquales, & hac ratione noti, & latera. b. t. & b. a. similiter quoque nota: hinc latera. b. c. & b. r. cognita nobis erunt quamobrem. c. r. eorum differentia à nobis cognoscetur, quæ confertur cum sinu arcus. e. u. unde fiet ut arcus. e. u. nobis quoque cognitus euadat; at arcus. b. u. iam nobis est notus ope anguli cogniti. b. a. u. hinc igitur sequetur, ut arcus. b. e. cognitus nobis remaneat, cuius rei cognitionem querebamus.

Exemplum precedentis capitis.

Cap. XXVIII.

Ed ut exemplis rem illustremus, ponamus polo Taurinensi. 44. gradus & 50. minuta, parietem declinare. 26. gradibus minutis. 0. à meridiano, occidentem uersus, id est ut gnomon in ipso muro ad angulos rectos confixus, 26. gradum à verticali meridianum uersus, è directo respiciat, & b. circuli. B. sit gradus. 23. & minuta. 28. (nempe secundum maximam declinationem) ab æquatore, unde sinus. b. o. constabit ex partibus. 36433. & sinus declinationis parietis componetur ex partibus. 43837. & sinus complementi declinationis parietis à meridiano, constabitur ex partibus. 89879. Nunc ut habeamus. b. n. dicemus si ex. 89879. resultant. 43837. quid prodibit ex. 36433. id est. b. o. unde. b. n. ex. 17769. exurget eiusdem naturæ, cuius sunt partes semidiametri coeli, cetero millesimo numero cõtente, quæ sunt duo trianguli similes: ut cõsequamur deinde lineam. b. t. dicemus si. 70505. id est sinus arcus. z. æ. nobis tribuit. æ. x. 100000. quod ex. b. o. 36433. deriuabitur deriuabit. b. t. ex partibus. 51674. His peractis sumemus radicem quadratam aggregatam ex duobus quadratis. b. t. & b. n. unde. t. n. erit ex partibus. 54643. constituta, queremus deinde perpendicularem. b. c. dicentes si. t. n. 54643. nobis dat. b. n. 17769. quid ex. b. t. 51674. promanabit? certè promanabit. b. c. ex partibus. 16803. constans, sed. b. a. ut sinus complementi declinationis solis, coalescit ex partibus. 91729. ut, æsequamur deinde alteram perpendicularem.

cularē m. b. r. dicemus si. b. t. 51674. nobis largitur. b. c. quid ex. b. a. fluēt? certe fluēt. b. r. ex partibus. 29827. secundū quod. b. a. significat. 91729. sed secundū quod eadē. b. a. denotat. 100000. b. r. denotabit. 32516. qui sinus est anguli. b. a. u. graduum. 18. minutorum. 58. & linea. b. c. ex huiusmodi partibus. 18317. componetur, subtracta igitur. b. c. (reducta) ex b. r. reducta (animaduertendo in septentrionalibus paralellis subtrahi. b. c. ex. b. r. & in australibus è contra) restabit. c. d. sinus arcus. e. u. ex partibus. 14199. & e. u. eius arcus ex gradibus. 8. minutis. 10. qui subtractus in præsentī, ab arcu. b. u. ex gradibus. 18. minutis. 58. cōalito; remanebit arcus. b. e. perquisitus ex gradibus. 10. minutis. 48. at verò in paralellis australibus arcus. e. u. arcui. b. u. adiungitur, & aggregatū inde prouenit arcus. b. e. requisitus, qui ad horas & minuta reductus, propositæ rei apertam & facilem cognitionem præbet. Non inuoluam tamen silentio, angulum. b. t. n. in vno paralello, eidem futurum equalem in quouis alio paralello, quod vi. 10. propositionis undecimī libri Euclidis, facile potest sub contemplatione cadere. si semel inuento dicto angulo. b. t. n. aut. b. a. u. (qui sunt ijdem) eum semper habebimus.

De eodem ex triangulis sphericis. Cap. XXX.

Lium modum longè breuiorem indagauī, ad idem problema numerorum ratione demonstrandum, nobis inferuentem, ordo scilicet triangulorum sphericorum, à Nicolao Copernico, in primo libro reuolutionum cœlestium propositum: & is licet à Mōteregio hęc desumpserit, nos tamen ob maiorem commoditatem, cum hic adhibebimus, cum eodem loco adhibeat etiam sinuum tabulas. Quapropter sit hic subscriptus meridianus. p. z. b. æ. r. in quo orizontis medietas sit. r. t. q. & æquatoris. æ. u. q. & azimuth in cuius situ est paries sit. z. o. t. cuius situs iam cognitus præsupponitur, idest angulus. r. z. t. gratia arcus. orizontalis. r. t. cogniti, supponendo. z. zenit, & medietatem paralelli cogniti solis. b. o. & arcus circuli horarij (cuius situm ad inuestigandum nobis proposuimus, & in quo sol reperitur, cum similiter est in dicto azimuth, & paralello dato) sit. p. o. u. suppones. p. polum mundi, huius nostri hemisphærij, nunc verò, quod quærimus est arcus æquatoris. æ. u. idest angulus. æ. p. u. qui nobis cognitus erit ui undecimi libri primi Copernici, qui angulus. p. z. o. notus nobis existit, ut residuum quoddam duorum rectorum subtracto angulo. r. z. t. iam cognito declinationis parietis à meridiano: arcus verò. p. o. nobis cognitus extat, ut complementum declinationis paralelli, velut copulatum vni ex quartis, quia. o. u. arcus dictæ declinationis, nobis iam est concessus, arcus. deinde z. p. inter zenit & mundi polum, nobis iam illuxit, unde ex iam citata propositione, neces-

E sario

fariò efficitur, vt propositus angulus. z. p. o. nobis innotescat. Ponamus loco
 exempli (vt hoc in practicum opus dirigamus.) declinationem. r. t. parietis à
 meridiano, ex gradibus. 26. minutis nullis consurgere, & b. o. esse tropicum
 cancri: unde imaginatione comprehendo triangulum subscriptum. A. B. C.
 cuius. A. respondeat. z. B. ipsi. o. & C. p. quapropter angulus. C. A. B. residuus
 duorum rectorum, ex gradibus. 154. minutis. o. componetur, & latus. A. C.
 graduum. 45. minutorum. 10. polo Taurinensi & B. C. graduum. 66. minuto-
 rum. 32. qui est complementum declinationis paralelli, id verò quod nunc
 inquiritur est angulus. C. complentes igitur quartas. C. D. & C. E. habebimus
 A. D. graduum. 44. minutorum. 50. & B. E. graduum. 23. minutorum. 28. &
 angulum. B. A. D. graduum. 26. minutorum. o. vnde ex. 4. libri primi Co
 pernici, angulus. F. trianguli. A. F. D. cõstabit ex gradibus. 71. minu
 tis. 53. & latus. F. D. ex gradibus. 18. minutis. 58. imagina
 tione deinde formantes triangulum. B. E. F. eiusdem
 propositionis vi habebimus latus. B. F. graduū.

24. minutorum. 46. & E. F. graduum. 8.

minutorum. 10. quo subtracto ab

XXX arcu. F. D. graduum. 18. mi-

nutorum. 58. remanebit

arcus. D. E. respõ-

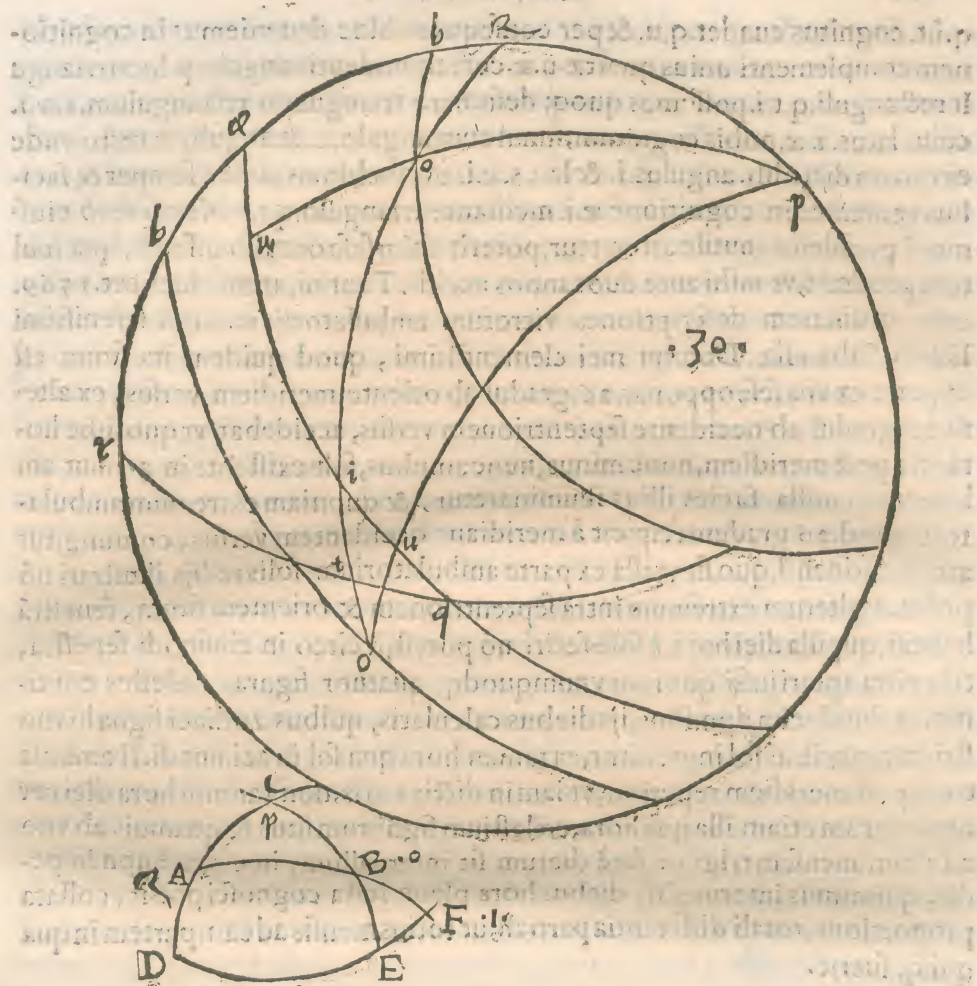
adens angu-

lo. C.

perquisito graduum

decem, minu-

torum. 48.

De eodem ex dictis triangulis alia methodo.

Cap.

XXXI.

Lia etiam ratione idem inquiri potest, ut cognito angulo. $r.q.a.$ beneficio eius arcus. $r.a.$ & cognito arcu. $t.q.$ complemento declinationis azimuth à meridiano, existente deinde angulo. $t.recto$, à nobis statim cognoscatur angulus. $q.i.t.$ & latus. $q.i.$ trianguli. $q.i.t.$ ex quarta superius citata: & sic eius contrapositum cognoscemus. Et quia in triangulo. $o.u.i.$ rectus angulus. $u.$ comprehenditur, & latus. $o.u.$ cognitus, efficitur ut auxilio eiusdem quartæ ducatur in notitiam lateris. $u.i.$ quod vel addito, vel detracto à latere. $q.i.$ (iam reperto,) trianguli.

E 2 q.i.t.

q.i.t. cognitus euadet.q.u. & per consequens hinc deueniemus in cognitionem complementi unius quartæ.u.æ.correspondentis angulo.p.loco trianguli rectanguli.q.t.i. possumus quoq; desumere triangulum rectangulum.z.æ.i. cuius latus.z.æ.nobis cognitum, simul cum angulo.z. & angulo.æ.recto vnde ex quarta dicti lib. angulus.i. & latus.æ.i. obtinebimus tamen semper & facilius veniemus in cognitionē.æ.i. mediante triangulo.q.t.i. Nemo verò eiusmodi problema inutile arbitretur, poterit enim sese occasio offerre, qua multum proderit, vt mihi ante duos annos accidit Taurini, anno videlicet. 1569. cum ordinarem descriptiones vitrorum ambulatorij maioris serenissimi Ducis Sabaudia Domini mei clementissimi, quod quidem ita situm est ut parte ex vna sese opponat. 26. gradui ab oriente meridiem versus, ex altera. 26. gradui ab occidente septentrionem versus, accidebat vt quotidie hora vna post meridiem, nunc minus, nunc amplius, sole existente in azimut ambulatorij, nulla facies illius illuminaretur, & quoniam extremum ambulatorij quod. 26. gradum respicit à meridiano occidentem versus, coniungitur arci Taurinensi, quo fit vt illa ex parte ambulatorium solis radijs illustrari nō possit, & alterum extremum intra septentrionem & orientem situm, fenestrā habeat, quæ illa diei hora, à sole feriri nō potest, iccirco in eiusmodi fenestra, tria vitra aptari iussi quorum vnumquodq; quatuor figuras cælestes continet, ex duodecim domibus, ijs diebus calculatis, quibus zodiaci signa his nostris temporibus sol ingreditur, ea tamen hora qua sol in azimut dicti ambulatorij, post meridiem reperitur, vt iam in dictis vitris, non tantum hora diei cernatur verum etiam illa ipsa hora, cælestium signorum situs & quamuis ab vno ad alium mensem triginta ferè dierum sit intervallum, hoc certè non impedit, quominus intermedijs diebus hora plenè iusta cognosci possit, collata proportionem, totali differentia partiali, ut totius mensis ad eam partem in qua quisq; fuerit.

De crepusculis theoria

Cap.

XXXII.

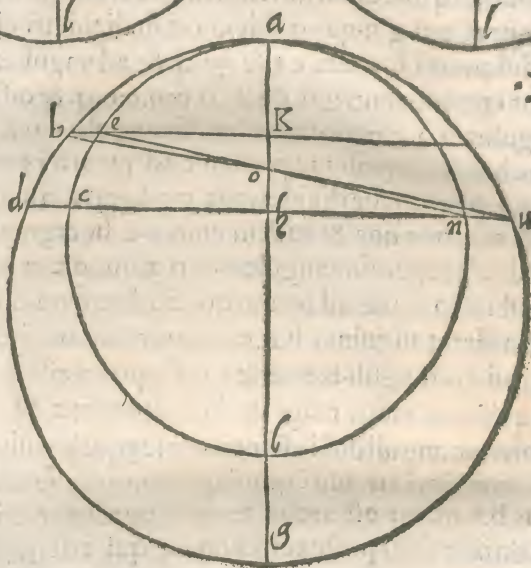

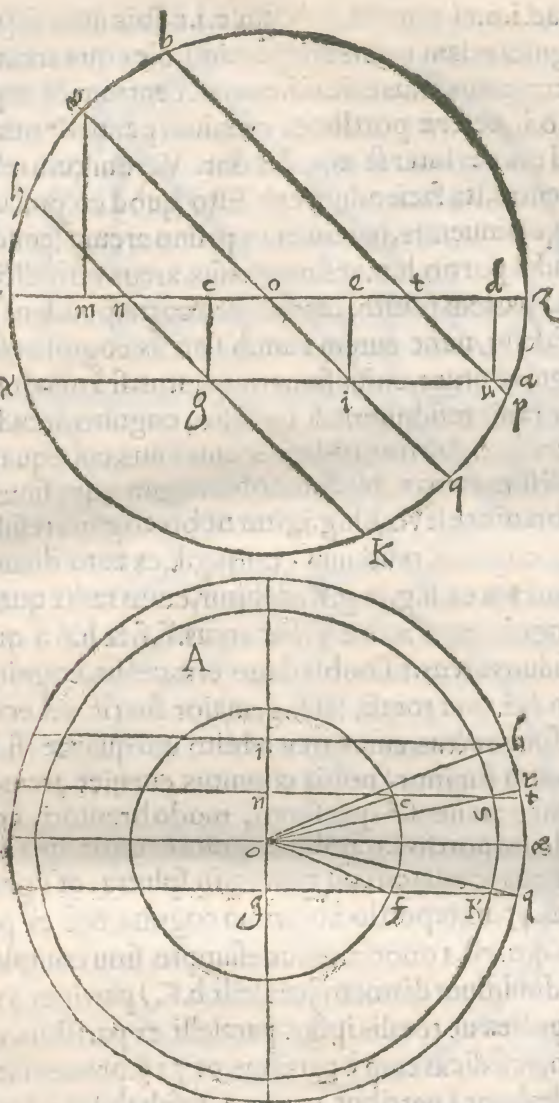
Vm hæcenus de poli altitudine, lineis meridiana, & verticali, & parietum facie tractauerimus: proposituri nunc diuersos modos, diuersis quoq; temporibus à me obseruatos, & indagatos, ad cognoscendas (ope affulgentium diuinorum solis radiorū:) permultas & perpulchras res scitu dignissimas, de quibus licet antiqui præstantissimi viri abundè, & pro rei dignitate diseruerint, & huius rei principium altè à diei diuisionibus desumpturi, ex quibus, (tanquam clarissimis quibusdam fontibus;) maximè commoditates, pro varijs & diuersis humanis

nis actionibus emergunt; rationi consonum mihi videtur (post quam diuisiones ex pro varietate humanarum actionum obseruatae fuerint) addendum esse aliquem modum inueniendae crepusculorum quantitatis: quae si vna eademque specie per totum annum, & vbiuis gentium existeret, nulla nos causa compelleret ad suscipiendam lungam hac de re disputationem, sufficeret tantummodo explicare quantitatem eius durationis, à principio ad finem, atque id semel tantum. Quod verò utile sit scire quantitatem temporis crepusculi, nullus hoc in dubium reuocare debet, quia eo perdurante multi multas actiones perficiunt, ac si iam sol supra orizontem appareret, & cum finiatur hoc crepusculum tam matutinum quam vespertinum (tempore sereno, nullis nubibus obducto, aëre purgato, in late patentium camporum planitie, non in vallibus, aut locis subterraneis, aut intra montes) ab orizonte, & ab vno quodam almicanarat, sub dicto orizonte, ab ipso per decem & octo gradus, (vt antiquis obseruatum fuit) distanti, videndum nunc est quemadmodum certa scientia cognosci possit, quo tempore maius, aut minus sit, & cuius durationis, quod vt commodius fiat, necessarium est aliquo ex à me positis modis praenoscere aliquot theoremata: quorum, hoc vnum est vt illa ex singulis duabus aequalibus vnius circuli diametri partibus subiacere debeat arcui maiori, quae à centro longius distabit, vt exempli gratia, in subscripto circulo. a. b. c. acceptae cum fuerint duae quantitates aequales diametri, a. l. id est. k. h. & h. f. & ductae. k. b. h. d. & f. e. perpendiculares ipsi diametro, dico. b. d. esse maiorem arcum, quam sit. d. e. sit punctus. h. prima, communis dictis duabus aequalibus partibus, duco, b. e. quae diuisa erit per medium a. d. h. quod facile esset ad demonstrandum, ducendo. b. p. paralellam. a. f. (mediante. 34. libri primi Euclidi. & secunda lib. sexti) à centro deinde duco. g. i. e. & g. e. & g. b. vnde. ex. 8. lib. primi. b. g. c. erit aequalis angulo, e. g. c. arcus igitur. b. c. pars est arcus. d. b. & arcus. d. e. pars est arcus. c. e. verum est igitur arcum. d. b. esse maiorem arcui. d. e. At si punctus. h. communis ambabus partibus non existit, sit ergo quemadmodum in secundo hic subscripto circulo videri potest, protractisq; lineis vt supra, ducantur (per puncta communia. e. b. & d. h.) duae. g. f. c. & g. t. c. vnde per. 4. primi, anguli. b. g. f. & e. g. t. inter se aequales erunt, cum. g. b. e. & g. e. b. sint inter se aequales ex quinta dicti lib. duoq; latera. f. b. & b. g. aequalia duobus lateribus. t. i. e. & e. g. ergo per 25. tertij, arcus. b. c. (pars arcus. d. b.) aequalis erit arcui. e. i. c. cuius quidem, arcus. e. d. pars est, patet igitur propositum. Non ignorandum praeterea est, quod vna supradictarum diametri quantitatum puta. k. h. vel. h. f. desumpta in aliquo diametro circuli maioris supradictorum, ita tamen distans ab vna extremitate maioris quemadmodum ab extremitate minoris, vt videre est in tertio hic subscripto exemplo, in quo. h. k. ita communis pars est diametri. à l. minoris, sicut. a. g. maioris, in eadem distantia ab. a.

tia ab. a. extremitate communi. Dico nunc quod protracte cum fuerint æque
distantes lineæ. K. b. & h. d. ipsæ de circumferentia minoris circuli secabunt ar-
cum. e. c. qui quidem (respectu totalis suæ circumferentiæ) maior erit arcu.
b. d. circuli maioris. Producat igitur. d. h. vsq; ad. u. circumferentiæ maio-
ris, quæ quidem transibit per. n. circumferentiæ minoris, ductæq; sint. b. u. &
e. n. quæ se inuicem secabunt in punto. o. vnde ex. 16. primi Eucli. habebi-
mus angulum. o. n. c. extrinsecum, maiorem angulo. o. u. n. intrinseco opposi-
to, ex quo arcus. e. c. in minori circulo, maior erit arcu. d. b. in maiori, idem
infero si ambæ diametrorum quantitates, à centrīs suorum circulorum æqua-
liter distantes fuerint. Hinc sequitur etiam quod si circuli non sunt inter se
æquales, existens. k. h. (maioris circuli) propinquior suo centro, quam mino-
ris, sequitur dico illud idem quod supra dicebamus, quod scilicet. e. c. in suo
circulo maior erit, quam d. b. in suo. Detur nunc meridianus. b. q. p. cuius cō-
munis sectio cum horizonte sit. r. z. æquatoris autem sit. æ. q. tropicorum verò
b. p. & h. k. sit postea. a. x. almīcantarat, sub horizonte, terminantis crepusculū,
quod quidem almīcantarat distet ab ipso horizonte per. grad. 18. & à punctis
communibus huiusmodi sectionis. a. x. cum sectionibus tropicorum, & æqui-
noctialis. g. i. u. ductæ sint tres perpendiculares horizontali lineæ. g. c. i. e. & u.
d. quæ inter se æquales erunt per. 34. primi, cum inter se æquidistantes sint,
ex. 28. eiusdem, quarum quælibet æqualis erit sinui arcus azimuth intercepti
inter horizontē & dictum almīcantarat. Mora nunc crepusculi, sole existente
in principio canci, erit secundum quantitatem illius arcus dicti tropici in-
tercepti inter horizontem & dictum almīcantarat, qui quidem arcus respici-
tur à quantitate. u. t. diametri dicti tropici, idem de alijs dico, sed cum omnes
eæ portiones. u. t. i. o. & g. n. æquales sint inter se, ex dicta. 34. primi, eo quod
ex. 16. vndecimi inter se æquidistantes sunt, sequitur ex prælibatis theorema-
tibus, quod crepusculū tropici æstiuī, longius erit crepusculo tropici hyema-
lis, & quod quodlibet crepusculū septentrionale, longius erit quolibet crepus-
culo australi, suo relatiuo, hoc est eiusdem declinationis paralleli, & quod
crepusculum paralleli borealioris, maius erit crepusculo paralleli borealis mi-
noris declinationis, item aperte videbitur quomodo, ij. qui sub æquatore
versantur, crepuscula æquinoctialia breuiora totius anni habebunt, quod
quidem in sphaera obliqua non ita euenit, quamuis ex ijsdem theorematibus.
facile comprehendere potest breuissimum totius anni crepusculum, nobis se-
ptentrionalibus in australi parte reperiri, & hoc plus minusve australe pro-
ratione altitudinis poli, eo quod centra omnium dictorum parallellorum sunt
in ipso mundi axe, admonendo quod consequentia non semper valet, vt si di-
cas parallellus iste australior est illo, ergo eius crepusculū breuius esse debet,
quemadmodum septentrionalibus parallellis absq; vlla dubitatione euenit,
quod

quod septentrionalior parallelus semper crepusculū habet longius ab æqua-
tores inchoādo septentrionem versus, quod quidem ex secundo supradicto-
rum theorematum quilibet elicere potest. Sed in australibus parallelis notan-
dum est, quod portionum diametri aliquæ sunt, quæ capiunt cētrum eius pa-
ralleli, & aliquæ non, & igitur quæ centrum in se habent, per supradicta, mi-
norem arcum sui circuli capiunt, quam si centrum extra fuisset, sed possibile
est, quod aliqua portio, centrum in eius medio comprehendat, & arcus eius
oppositus maior sit arcu (alicuius alterius paralleli) opposito portioni æqua-
li non continentis cētrum in medio. & hoc euenit cum primus parallelus, di-
ctus multo minor est secundo quod quidem exemplo facilius comprēhēde-
tur. Sint igitur ut in figura. A. duo cōcentrici circuli. f. c. minor, & q. b. maior,
quorum centrum sit. o. sitq; medium portionis. g. n. diametri minoris circuli,
o. i. verò æqualis sit portioni. g. n. quæ quidem. o. i. sit diametri circuli maioris,
ductæq; sint: æquidistantes. i. b. o. æ. n. c. t. & g. f. q. & ad angulos rectos diame-
tris circulorum; sint etiam à centro. o. ductæ. o. b. o. c. o. q. & o. f. considerandū
nunc est utrum angulus. b. o. æ. maior an minor sit angulo. c. o. f. cuius rei gra-
tia, diuidatur arcus. b. æ. per æqualia in puncto. r. ad quem à centro ducatur. o.
r. quæ angulum. b. o. æ. per æqualia diuidet, tūc. o. r. locata erit aut inter. o. c. &
o. æ vel inter. o. c. & o. b. siue una & eadem cum. o. c. sit ergo primo diuidens
angulum. c. o. æ. vnde clarè patebit angulum. b. o. æ. minorem esse angulo. c. o.
f. eo quod eadem est ratio totius ad totum quemadmodum dimidij ad dimi-
dium, si verò. o. r. diuideret angulum b. o. c. contrarium eueniret, sed si eadem
una esset cum. o. c. ipsi duo anguli. b. o. æ. & c. o. f. æquales essent inter se, Atta-
men si cuperet aliquis scire cuius magnitudinis oporteret esse circulū mino-
rem respectu maioris, ut anguli dicti essent inter se æquales, uidendum est ubi
o. r. interfecat. n. t. in maiori circulo (quod quidem necesse est, nam ex primo
theoremate, arcus. b. t. maior est arcu. t. æ. unde punctus. r. erit inter. b. & t.)
punctus uerò sectionis sit. f. fiat postea circulus. f. æ. qui erit quæsitus.

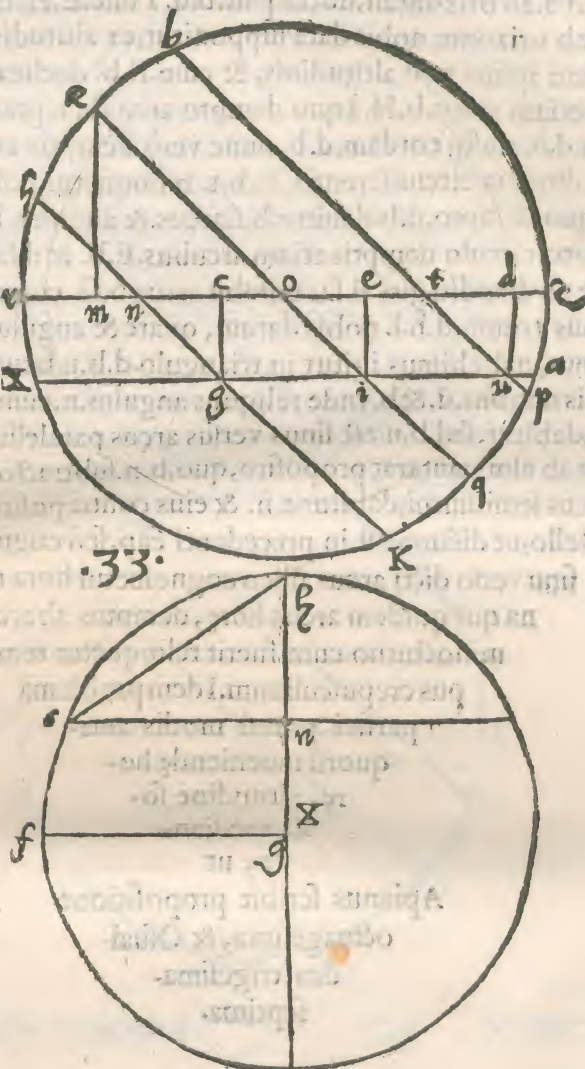
De crepusculis praxis.

Cap.

XXXIII.

Propositus nunc nobis sit aliquis paralellorum cuius crepusculum scire cupiamus, ut si sole existente in æquinoctiali circulo, uoluerimus eius crepusculum inuenire, altitudine poli proposita, tunc illico habebimus arcum. $\alpha.r.$ meridianæ (altitudinis æquatoris) cognitum, ex quo eius sinus. $\alpha.m.$ dabitur, unde proportio. $\alpha.m.$ ad $\alpha.o.$ nota erit, hoc est

F proportio.

De crepusculis alia praxis.

Cap. XXXIII.

Lia quoq; ratione possumus durationem crepusculi inuenire, qua poterit aliquis horam communem reperire, consequenter etiam & italicam, quamuis hoc ipsum, methodo capitis. 26. nadir solis mediante, breuiter possumus cognoscere varietatis: tamen potius, quam breuitatis gratia alium hunc modum speculatus sum. Sit meridianus hic subscriptus. H. b. u. in quo horizontalis sit. H. t. xquinoctialis vero, E. u. & diameter paralleli solis. b. l. d. f. autem diameter almicantrat, distans

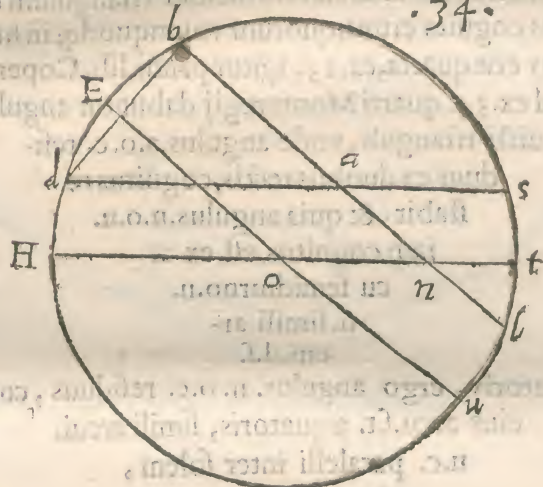
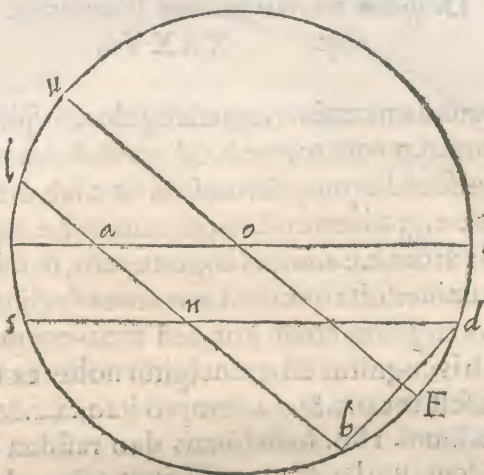
F 2

per

Io. Bapt. Bened.

per gradus. 18. ab horizontali, ductaq; sit. b. d. Tunc. E. H. distantia meridiana æquatoris ab orizonte nobis data supponitur, ex altitudine poli, ut equalis complementi ipsius poli altitudinis, & cum. E. b. declinationis arcus datus sit, dabitur etiam totus. b. H. à quo dempto arcu. d. H. graduum. 18. habebimus arcum. d. b. eiusq; cordam, d. b. nunc verò demptis arcubus cognitis. d. H. & s. t. ex dimidia circumferentia. H. b. t. relinquetur nobis. d. b. f. arcus cognitus, ex quo dempto. d. b. dabitur. b. f. arcus. & angulus. b. d. f. portionis residuæ ex toto circulo demptis etiam arcubus. E. b. & u. l. cognitis (declinationis datæ) à dimidio giri. E. f. u. restabit arcus. b. f. l. cognitus, cui addito. b. d. habebimus totum. d. b. l. nobis datum, quare & angulum. d. b. l. portionis cognoscemus, habebimus igitur in triangulo. d. b. n. latus. d. b. datum simul cum angulis duobus. d. & b. vnde reliquus angulus. n. cum reliquis lateribus. d. n. & b. n. dabitur, sed. b. n. est sinus versus arcus paralleli intercepti à meridiano & ab almicanarat proposito, quo. b. n. subtracto ex. b. a. sinu verso arcus semidiurni; dabitur. a. n. & eius contrapositus arcus in parallelo, ut dictum est in præcedenti cap. sed cognito. b. n. ut sinu verso dicti arcus illico cognoscetur hora matutina qui quidem arcus horæ, demptus ab arcu seminocturno cum fuerit relinquetur tempus crepusculinum. Idem problema

perfici potest modis antiquorum inveniendæ horæ, altitudine solis median-
te, ut
Apianus scribit propositione octuagesima, & Osualdus trigesima-septima.

De iisdem compendiosè.

Cap. XXXV.

Sed ex 32. cap. cognita. e. i. ut sinu graduum. i 8. cum angulo. e. o. i. cōplementi altitudinis poli, & e. i. o. altitudinis ipsius poli, cognoscetur. o. i. ut sinus arcus equatoris, relique vero equidistantes lineę. o. i. dabunt arcus. suorum circulorum, ut supradictum est.

De iisdem

Io. Bapt. Bened.

De iisdem uia triangulorum sphericorum.

Cap. XXXVI.

On prætereundam cenſeo uiam triangulorum ſphericorum. Sit igitur meridianus. q. p. æquator uerò. t. d. paralellus autē diei. n. u. cuius. n. u. ſit arcus ſemidiurnus, cētrum ſolis ſit. c. ſub horizonte, à quo diſtet per arcum viſionis. c. e. graduum. 18. circuli azimuth. c. e. a. & a. ſit polus orizontis, ideſt zenit, vnde arcus. c. e. a. nobis cognitus erit, ſit quoq; arcus. c. t. o. trāſiens per. o. polum uniuerſi, ita quòd. c. t. erit arcus declinationis dicti paralelli, quapropter. c. t. o. cognitus etiam erit, ſed arcus etiam. a. o. complementū altitudinis poli, nobis cognitus eſt, erunt igitur nobis ex triangulo. a. c. o. tria latera cognita. o. a. ſcilicet. o. c. & c. a. dempto itaq; a. c. & o. c. ex dimidia circunferentia graduum. 180. habebimus duo reſidua ſimiliter cognita, quæ quidem cum latere. a. o. efficiunt triangulum cuius latera nobis cognita erunt, quòrum vnumquodq; in hoc caſu minus erit quarta, ex. 13. igitur primi lib. Copernici vel ex. 34. quarti Montereſij dabuntur anguli dicti trianguli, vnde angulus. a. o. c. reſiduus ex duobus rectis, cognitus reſtabit, & quia angulus. n. o. u.

ſtabit, & quia angulus. n. o. u.

iam cognitus eſt ex arcu ſemidiurno. n.

u. ſimili arcui.

cui. d. f.

æquatoris, ergo angulus. u. o. c. reſiduus, cum

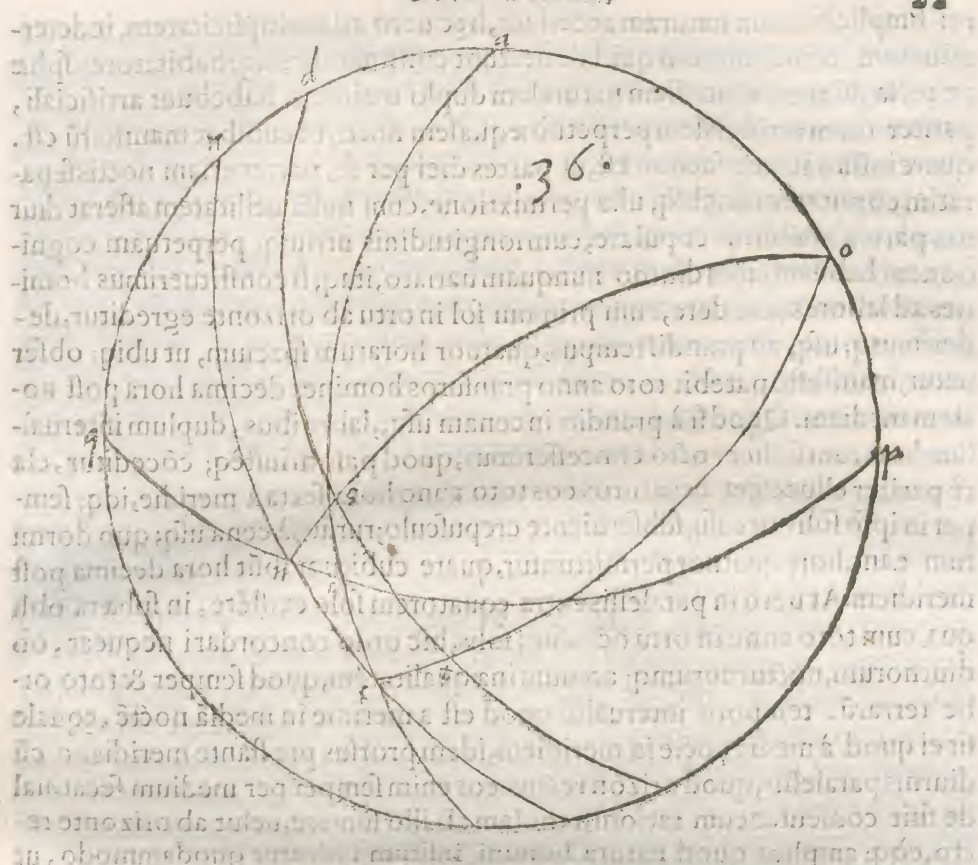
eius arcu. f. t. æquatoris, ſimili arcui,

u. c. paralelli inter ſolem,

& orizontem,

cognitus

erit.

De utilitate horarum communium.

Cap. XXXVII.

Ractaturi nunc de diei ipsius diuisione, ab ea quæ est diei naturalis sumemus initium, præcipueq; sphaeræ rectæ, quæ vulgato nomine horarum communium appellatur, cuius rei hæc est causa, quod Europæ maxima pars, Italia Boemiaq; dempta, eiusmodi horis utatur, imo & ipsi Arabes, & si uellent nonnulli ordinem horarum quibus Italia utitur in Egypto quoq; seruari, uterque tamen utilis admodum est: quamuis Italicum ipsum commune, utilitate longe antecellat, qui etiam magis naturalis uidetur, ut situs quoq; coeli, respectu eorum qui in terris degunt, magis naturalis iudicatur sphaeræ rectæ, quam oblique, atq; ille hoc natura prior, ut etiã æqualitas inæqualitatē, rectitudo obliquitatē præcedunt, proprius enim illa ad unitatis terminatæ finitæque rei

rei simplicissimam naturam accedunt, hæc uerò ad multiplicitem, indeterminatum, & indefinitum quid defleunt cōstituantur itaq; habitatores sphæ-
ræ rectæ, hi toto anno diem naturalem duplo maiorem habebunt artificiali,
pariter diem artificialem perpetuò æqualem nocti, ut cuilibet manifestū est.
quare iusta ratione factum est, ut partes diei per se, partes etiam noctis sepa-
ratim cōputarentur, absq; ulla permixtione, cum nullā utilitatem afferat diur-
nas partes nocturnis copulare, cum longitudinis utriusq; perpetuam cogni-
tionem habeant, arcu diurno nunquam uariato, itaq; si constituerimus homi-
nes ad labores accedere, cum primū sol in ortu ab horizonte egreditur, de-
derimusq; usq; ad prandii tempus, quatuor horarum spacium, ut ubiq; obser-
uatur, manifestè patebit toto anno pransuros homines decima hora post no-
ctem mediam. Quod si à prandio in cenam usq;, laboribus, duplum interual-
lum horarum scilicet octo concefferimus, quod passim iustèq; cōceditur, cla-
rè pariter ellucescet cenaturos eos toto anno hora sexta à meridie, idq; sem-
per in ipso solis occasu, subseruiente crepusculo; rursus, à cena usq; quo dormi-
tum eant, horæ quatuor permittuntur, quare cubitum ibūt hora decima post
meridiem. At uerò in paralellis extra æquatore sole existēte, in sphæra obli-
qua, cum toto anno in ortu occasuq; solis, hic ordo concordari nequeat, ob
diurnorum, nocturnorumq; arcuum inæqualitatem, quod semper & toto or-
be terrarū. temporis interuallū quod est a meridie in mediā noctē, æquale
sit ei quod à media nocte in meridiem, idem prorsus præstante meridiano cū
diurnis paralellis, quod orizon rectus. eos enim semper per medium secat, ual-
de fuit consentaneum rationi, regulam ab illo sumere, uelut ab horizonte re-
cto, eòq; amplius quod natura homini insitum uideatur quodammodo, ut
quo loco & quando poterit, recto potius quam obliquo sese orizonte regat;
addidi non sine causa, quo loco, quandoq; poterit, quod sint aliqua quæ sine
diuinis solis radijs ac lumine difficillimè perfici possint. hoc in Italia perspi-
cimus, in qua: nunquam eiusdem horæ ordo seruatur quatuor prædictarū rerū
si somnum matutinum attendamus, diuersis anni temporibus, nos euigilare
inueniemus. exempli gratia, mense Iunio. ferè semper. expergiscemur intra
decimam undecimamq; à præcedente occasu solis; hora nempe una & me-
dia à solis ortu, æquinoctiorum temporibus circa solis ortum, duodecima
nempe hora à præcedenti occasu, mense Decembri hora ferè quartadecima.
Hoc tamen uerissimum est quæq; in Italia suo modo in his esse uarium, neq;
ullum ordinem regulamue seruare, prandij, cænæ, euigilationis somni. Ple-
risq; in locis Italiae à festis diui Martini usq; ad Pascha nocte coenam sumūt,
die uero Pascatis nullo intermedio, cenare incipiunt hora uigesima secunda,
quæ ratione, supradicta quatuor absq; regula mutant. Tota uerò Hispania,
Gallia, Cermania, Britania, pulcherrimò ordine regitur, quod ducem sequā-
tur

tur hi populi ipsum meridianum, & quam maxime possunt incolis sphaera recta, similes esse contendunt. Veteres Romani hunc ordinem egregium seruabant, incipiebant enim à media nocte, qui respectus idem erat ad meridianum, velut ad rectum orientem, non obliquum, & recte sanè, ab instanti noctis mediae sumebant initium, annum imitati, cui principium fecerunt tempus illud quo sol ad nos accedere incipit, atque ita intelligere simili modo voluerunt diem naturalem, originem, principiumque habere, in eo ipso puncto, à quo recedens sol incipit nostro hemisphaerio appropinquari, ut iam illarum horarum ordo ab his nostris communibus nullo pacto differat, quas sequutus quilibet tempus suorum laborum & operum exactissime, & citra laborem ac sensum in dies commutat, de ijs autem hominibus tantum loquor qui cum iudicio & ex regula viuunt non fortuito & temerarie,

De utilitate horarum Italicarum. Cap. XXXVIII.

Diximus de communium horarum utilitate, agendum nunc est de ea quae ex Italicis horis percipitur, haec autem unica non est, sed maximas secum afferunt Italicæ horæ utilitates, agendarumque rerum opportunitates, atque illam uel maxime quod hac ratione citissime cognoscere possumus, quot horæ quolibet instanti diei usque ad solis occasum supersint, quæ res iter agentibus & artificibus, qui miro solis lumine egent, maximam affert oportunitatem, estque per commoda uerum illud tamen est, hoc immediate hominibus non innotescere, cum sit necessarium numerum subtrahere horarum, ex numero uigintiquatuor, propterea quod præteritarum horarum numerus, nihil aut per parum adiumenti afferat, ut iam ea utilitas quam præbere potest exigua raraque sit, itaque melior esset cognitio, via retrograda, quam directa, uia nempe subtractionis, & cognitio futuri temporis immediata, quo perpetuo indigemus. Quid enim prodesset nobis scire uixisse nos annos uiginti quinque, triginta, quadraginta, aut sexaginta, cum scire possimus spatium futurae uitæ, esset certe utilius multo, reliquum nobis tempus nosce, quam præteritum, quo iam amplius nihil peragere possumus. Neque hoc dico quasi non recte factum sit præteriti mensuram exactam tenere, qua ratione eo priuemur, multo tamen utilius est futurum quam præteritum scire, quare illud efficere uolo si in solaribus horologiis italicis, numeri constituerentur contra communem usum, & antea fuerit semper, absque ullo discursu quilibet tanquam in primum obiectum intelligibile intuens reliquum diei à quolibet puncto in occasum usque solis perciperet, exempli gratia, collocando in linea uigintiquatuor horarum, signum quod vulgo zero dicitur, & in ea quæ est uigintitrium, signum unitatis, in ea quæ est uigintiduarum, binarii, in ea quæ est uigintivnius, ternarii, atque ita deinceps, hac ratione citra aliquod supputationis ge-

G

nis ge-

nis genus, immediate scirent homines quantum diei laboribus superesset. Ipsa natura sanè, non in occipite, sed in sincipite oculos non sine graui causa collocauit, ut pari ratione necesse sit omnes nostras cogitationes in futurum tempus ferri, atq; ita partiri, & ad proportionem reuocare omnes nostras actiones, & effectiones, non ex præterito sed futuro, præteritum enim nunquam refluxurum efluxit, nobis tantummodo profuturum ut exemplum sit eorum quæ futuro tempore possunt accidere. Perpetuus ille instantis fluxus, si ita loquifas est: nunquam retrogrado pede fertur, sed semper directo & in momenta singula futurum in præteritum commutat, uel ut melius dicamus, absumit futurum, & in nihilum quodammodo redigit, instar ignis qui corda tormentariam sclopetarum, aut lichnum candelæ absumit quare rectè dicere licet, futurum potius quam præteritum aliquid esse, futurum etenim tandem aliquando præsens erit, eo saltem momento indiuiduo ad quod pertingimus, præteritum autem in ipsa tota futura eternitate, neq; est, neq; præsens futurum est. Sed ad id unde digressi sumus redeamus, rursusq; de utilitate percepta, ex cognitione reliqui temporis usq; ad solis occasum tractemus. Censeo igitur utilissimum futurum ob iam dictas rationes, modumq; horarum communem, si in uno eodemq; horologio uterq; modus describatur. Quod facile fiet si lineas horologii italici nigro, communium horarum, rubeo, inficiamus, ex quo alia etiam utilitas enascetur, scire etenim qualibet hora poterimus, quam longa breuius sit dies, atq; id facillimè hac uia, constituamus; exempli gratia, extremitatem umbræ gnomonis signare uigesimam primam horam italicam, & quartam à meridie horarum communium, detrahendo igitur de viginti una, quatuor, remanebunt septemdecim, quare decima septima hora italica, dicemus fuisse meridiem, & arcus semidiurnus erit septem horarum, cuius duplum erit quatuordecim, hinc nox erit decem horarum, & medietatis quinq; idem cum partibus horarum perfici poterit.

Iterum de horis communibus.

Cap. XXXIX.

QUod uerò ad horas cōes spectat, cū dētur mane horæ quatuor à tpe quo surgimus in prædiū usq; octo à prædio usq; in cenā, rursus à cena quatuor, usq; quo eamus cubitū, si qs uellet hac rōne posset p̄ficere designādo hora sexta matutina characterem quaternarii, septima ternarii, octaua binarii, nona unitatis, decima deinde octonarii, undecima septenarii, duodecima senarii, tum hora prima à meridie signando characterem quaternarii, secunda quaternarii, tertia ternarii, quarta binarii, quinta unitatis, sexta postea quaternarii, septima ternarii, octaua binarii, nona unitatis, decima uerò post meridiem signum octonarii tempus somni designantis, qua ratione etiam horologia, quæ rotis aguntur ita construi possent, ut hoc ipso ordine horarum, signum dent.

hoc

hoc tamen multis fortasse non esset commodum, sunt enim pleriq; qui ita sunt corpore constituti, ut septem horarum somno contenti sint, alii sex, alii quinq; tantum, alii etiam nouem, aut decem somni horas exigant, quos reliquas actiones mutare necesse est, ut iam non sit opus uel minima in re horarum communium ordinem variare, eoq; amplius, quod ordo eiusmodi cognoscendę longitudinis diei noctisq; sit accommodatissimus, diei quidem vespere sub occasum solis, noctis mane in ipso ortu, & si non omnino præcise ob rationes à me primo capite adductas.

*De utilitate horarum ab ortu solis.**Cap. XXXX.*

QUod verò ad horas quę ab ortu solis numerantur pertinet, quibus Turcę, Persę, Norimbergenses vtuntur, eandem ferè illis commoditatem præbent, quam reliquis horę communes, aggrediuntur enim suos labores, ab ortu solis: quarta hora deinde elapsa prandent, duodecima cum effluxerit coenant, decimasexta dormitum concedunt, qua in re similes illę horę sunt, horis communibus. diem igitur toto anno traducunt exactissima ex regula, multò quam nos in Italia melius, quibus tamen prompta illa facultas deest reliquum diei cognoscendi, vt etiam in iis regionibus quę horis communibus vtuntur. Etenim citra præcedentium dierum obseruationem, longitudinem præsentium cognoscere nequeunt, & si horarum communium ordo magis sit naturalis, vtpotè qui similior sit illi, qui est in sphaera recta, quod facile deprehendi potest ex somno quem in diebus Iunii matutino tempore sentimus, cum mense Decembri ante solis ortum maxima hominum pars, si non omnes, somno libera sit.

*De utilitate horarum temporalium.**Cap. XXXXI.*

Sed quod spectat ad horas temporales, quas vocant, aut planetarias, aut alio nomine inęquales, quę diem, noctemq; in duodecim partes ęquales diuidunt, alia certè vtilitas ex his nō percipitur, quam quod per has, dominium cuiusq; planetę, qualibet hora cognoscere possumus: scire etiam partem diei propriam, vt duodecimam, sextam, tertiam, quartam, dimidium, duas tertias, tres quartas, quinq; sextas, & si quis etiam velit ita loqui, quinq; septem, & vndecim duodecimas.

Io. Bapt. Bened.

De utilitate horarum inaequalium, quae babilonica appellantur.

Cap.

XLII.

Oræ Babilonica minus sunt cæteris omnibus utiles, eo quod minus sint regulatæ, unam enim horâ vocât singulos quindecim gradus zodiaci ab orizonte in oriente egressos, incipiendo à solis ortu.

De ijs quæ capitibus sequentibus continentur. Cap. XLIII.

His itaq; horis prætermisissis, ut ad propositum redeamus, ab orizontali horologio horarum communium sumemus initium, id tantum amicis nouarum inuentionum manifestaturi, quod nos diuersis temporibus, diuersisq; occasionibus excogitauimus, non quod ab alijs inuentum excogitatumve est (neq; enim rectè factum puto, si alienis inuentis, quispiam sua volumina impleat, aut oneret,) nec tamen patiar quempiam in errore versari. Sed si quid ab alijs peccatum fuerit, erroribus notatis, veritatem ipsam patefaciam. Itaq; prætermittam horologia muralia, orientalia, & occidentalia communia, quæ sunt ab alijs satis, superq; tractata; idem faciam de horologijs spheræ rectæ, quæ lineas horarias omnes paralellas habent inter se, ut ipsa orientalia, & occidentalia muralia. Idem de ijs quæ polaria dicuntur, quorum lineæ horariæ, circulum in uigintiquatuor partes æquales diuidunt: nec tractabo de chillindris, alijsq; plurimis instrumentis, cum in his explicandis copiosè antiqui versati fuerint. ea tantum proponam, quæ à me uariè, & ab antiquis diuersè excogitata, & speculata fuerunt; examine nō prætermisso eorum, quæ veteres sunt contemplati.

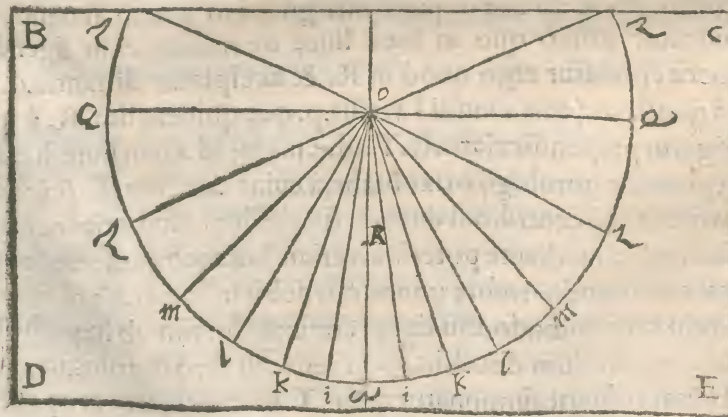
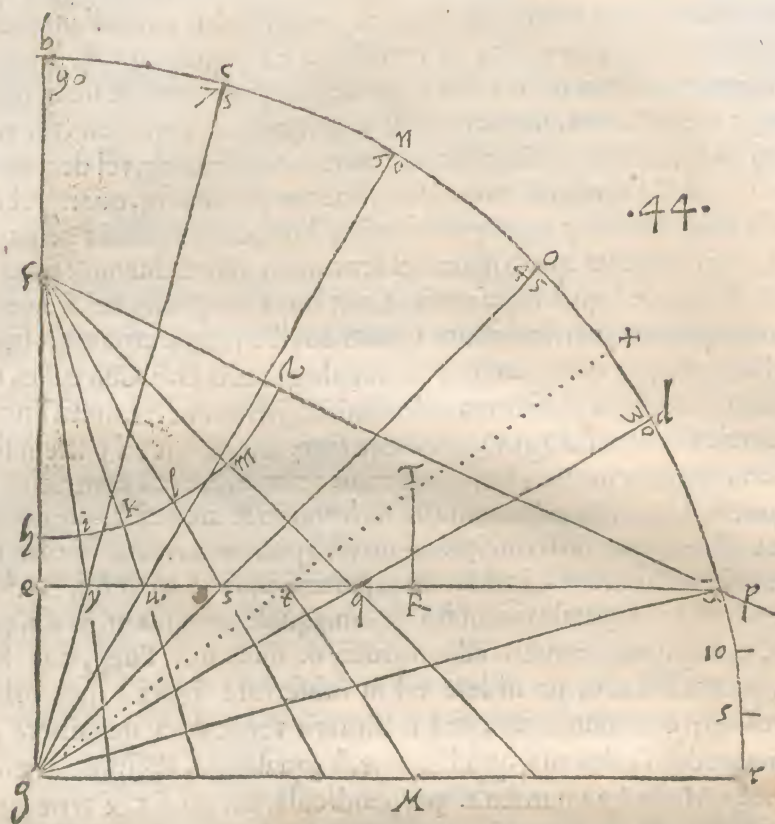
De horologio communi orizontali.

Cap. XLIII.

Vm igitur proposuerimus horologium commune orizontale describere, breuiori modo quam hætenus ab alijs traditus sit, supponatur primo. g. b. lineæ meridiana, in plano paralelo orizonti, & b. sit meridiem uersus. g. autem uersus septentrionem supra quam. g. b. describatur quarta. g. b. r. quæ quidem quanto maior fuerit, tãto exactior erit, diuidaturq; eius circûferentia in sex partes æquales, mediantibus punctis. p. d. o. n. c. ad quæ à centro ductæ sint semidiametri. g. p. g. d. g. o. g. n. g. c. quo factò ducatur lineæ p. e. paralella lateri quartæ, hoc est semidi ametro. g. r. distans ab ipsa. g. r. quantum libuerit, quæ p. e. diuidetur à semidiametris iam productis, puncta uerò diuisionum sint. p. q. s. u. y. e. accipia-

accipiatur postea arcus. r. x. altitudinis poli, & à puncto. x. ducatur. x. g. quæ erit vice dimidij axis mundi, & vbi hæc linea secabit paralellam. p. e. notetur punctus. t. accipiatur postea in meridiana. e. f. æqualis. g. t. & à puncto. f. ducantur per puncta. p. q. s. u. y. lineæ indefinite quantitatis & sic habebimus lineam. f. e. meridianam, lineam verò. f. y. primæ post meridiem, vel vndecimæ horæ post mediam noctem lineam autem. f. u. secundæ, vel decimæ horæ, lineam deinde. f. s. tertię vel nonæ horæ, lineam postea. f. q. quart, vel octauæ horæ, lineam demum. f. p. quintæ vel septimæ horæ, quæ producta ad partem. f. dabit horam quintam matutinam vel septimam vespertinam, & per. f. ducta paralella lineæ. g. r. & producta uersus. f. erit linea horæ sextæ, sed si horologiū hoc transferendum fuerit ad alium locum auxilio regulæ circiniq; sit exēpli gratia locus in quo delineandum est horologium. B. D. E. C. in cuius medio describatur circulus, cuiusuis magnitudinis, cuius diameter. o. sit linea meridia, verticalis autem. Q. o. Q. quæ horæ sextæ erit, & sit ad partem septentrionalem, immoto postea circino, lineetur arcus. z. h. circa centrum. f. primæ figuræ, notando puncta communia lineis horarijs & arcui. z. h. quæ quidē puncta sint. i. k. l. m. z. quo facto incipiendum est à puncto meridiano. o. circuli iam designati secando arcus. o. i. ad utramq; partem æquales arcui. h. i. & o. k. æquales, arcui. h. k. & o. l. æquales arcui. h. l. & o. m. æquales arcui. h. m. & o. z. æquales arcui. h. z. à quibus punctis ad centrum. o. ducantur lineæ, quæ horarię erunt, protractis. z. o. ut uidere est in subscripta figura, quæ horizontalis horologij communis est, sed si libuerit verticalem describere, nihil aliud mutandum erit, nisi quòd loco. e. f. æqualis. g. t. accipiemus. e. f. æqualem lineæ. t. M. ductæ à puncto. t. perpendiculariter ad. g. t. & terminata ab. g. r. in puncto. M. & ab axe in puncto. t. gnomon autem si desideretur, vt stylus, uideatur primò quo in loco lineæ meridiænę eum figendum esse quis uoluerit, ponatur ergo quòd in R. & accipiatur distantia. o. R. in lineam. p. e. à puncto. t. (axis mundi) versus. p. quæ quidem sit. t. R. à quo puncto. R. erigatur perpendicularis. R. T. ad. e. p. vsq; ad axem mundi quæ quidē. R. T. erit gnomon horologij horizontalis, à cuius extremo. T. (cū suo in loco plantatus fuerit) ad centrū. o. si ductum fuerit filum illud erit loco axis mundani, cuius umbra mediante poterimus etiam horas cognoscere, sed sine filo, extremitas tantūmodo umbrę gnomonis nobis inserviet. Verū nemini suaderem uti stylo tantūmodo, nisi lineæ terminatę fuerint ab hzperbolis tropicorum, quemadmodum docebimus. In verticali verò horologio, si quis simplicem stylum voluerit, supponatur quod. T. R. sit distantia proposita à cetro horologij ad pedem gnomonis, tunc. R. t. erit longitudo ipsius gnomonis, ac si quis desumeret distantia dictā in linea. g. b. à puncto. g. versus. b. à cuius extremo ducta fuisset paralella ad. g. r. vsq; ad axē, tunc ipsa esset longitudo styli.

VT autem superioris capitis modus, bonus, imò exactus esse cognoscatur: imaginemur meridianum, a. b. c. d. in quo horizontalis linea sit. b. d. verticalis. a. c. axis mundi. q. p. æquinoctialis. æ. k. communis sectio planè horologij & meridiani sit. r. t. quæ. r. t. sit parallela. b. d. distans ab ea quantum voluerimus. Hæc. r. t. erit meridiana in plano horologij, & punctus. r. erit communis omnibus. lineis horarijs horologij ipsius, quæ sunt communes sectiones circularum horariorum cum plano dicto: per punctum. t. pertransibit communis sectio æquatoris cū iam dicto plano, qui quidem æquator, cum fuerit diuisus in uigintiquatuor partes æquales à circulis horarijs communibus, quarum sectionum communium dicti æquatoris dictorumq; circularum, plurimæ in iisdem punctis communicabunt lineæ quæ per t. transit, quam dixi esse communem sectionem æquatoris cum plano horologij, per quos lineæ horariæ feruntur, ut faciliè ex figura. B. C. comprehendere potest, tunc o. f. erit gnomon perpendicularis plano horologij, & o. r. axis mundi, cuius umbra lineas horarias poterit designare. Videamus igitur an præcedens modus cum hac speculatione concordet, nemini iam dubium est, quemlibet triangulum similem. o. r. t. id ipsum præstaturum in eiusmodi eleuatione poli, sumpta proportionali ipsius. o. t. pro semidiametro æquatoris horarij, & proportionali. r. t. pro semidiametro horologij, & proportionali. o. r. pro axe gnomonico. consideremus igitur an triangulus. e. t. g. præcedentis capitis pro horizontali, similis sit triangulo. o. t. r. subscripti meridiani; supposita una eademq; altitudine poli, manifestum est angulum. e. t. g. (æqualem angulo. x. g. r. præcedentis capitis) futurum æqualem angulo. p. r. t. qui æqualis est angulo. p. o. d. præsentis: angulus deinde. e. illius, est rectus, ut etiam angulus huius. o. rectus est: itaq; tertius angulus vnus, æqualis erit tertio angulo alterius, hinc latus. g. e. illius, proportionale erit lateri. o. t. huius, ut latus. g. t. illius, proportionale est lateri. r. t. huius axis gnomonici ad ipsum p se patet. Idē dico pro verticali horologio, ducta prius. r. t. parallela verticali. a. c. Qd̄ uerò præcedenti capite semidiametrum. g. b. supsi loco semidiametri æquatoris horarij, loco uidelicet. g. e. hoc ne tantillum quidē variat effectiōem, imo verò id feci, quod hac ratione, exactius sectiones fiant, sufficit lineam. e. p. distare à. g. r. per. g. e. & operi incumbatur, eiusmodi distantia, omnia regulante. Quare Orontius fallitur summi opere, cum loco lineæ. g. e. indifferenter ad omnes mundi polos sumit quartam partem axis mundi, ut ex secundo capite horologiographiæ ipsius patet, hoc enim non nisi fortuito potest accidere polo. 45. sumpta eius. A. H. pro semidiametro horologij, loco. g. t. aut. f. e. præcedentis capitis.

De horologijs communibus muralibus, ex methado distincta.

Cap. XLVI.

Nunc cum desiderem via vniuersali, & modo proprio scientiæ, muralia horologia obliqua communium horarum designare, quo distinctè progrediar, sumpto initio à muris meridionalibus, siue orientalibus, siue occidentalibus, nihilominus exemplum subiiciamus, muri orientalis meridionalis, qui versus eiusmodi quartam orizontis vergat. Quare sit hic subscriptus orizon, diuisus à meridiana, & uerticali, in quo communis sectio muri, cum ipso orizonte sit. o. t. plantatus autem gnomon in eo, sit. g. n. propositum murum nobis representet. e. t. f. in quo. t. n. o. linea sit orizontalis. e. o. f. sit meridiana muralis. n. g. gnomon, hinc imaginaria seu occulta. g. o. erit meridiana orizontalis, occulta. g. t. uerticalem orizontalem erit: atque ita iam punctus. t. communis erit orizontali murali & sectioni æquatoris cum muro. Ad inueniendum autem dictum punctum. t. in linea orizontali muri data repertaue tantummodo distantia. n. o. inter gnomonem & meridianam, distantia occulta. g. o. sumenda erit (quæ est meridiana orizontalis, & transferenda in circulum orizontalem, & collocanda in semidiametro septentrionali, inchoando à centro, supra quam. g. o. ducetur semicirculus. g. n. o. in quo à puncto. g. centro collocabitur gnomon. g. n. aut à puncto. o. linea. o. n. deinde à puncto. o. ducetur linea. o. n. t. quæ terminabit distantiam. n. t. à pede gnomonis, & g. t. ab æquinoctiali orizontali. Admonitum interim quemque uolo, si forte gnomon aliquando ita longus fuerit ut ex eo cætera distantie, ob earum longitudinem, incommodæ resultarent, tunc sumendâ esse mediâ partem gnomonis, aut tertiam, aut quartam; ita etiam reliquarum omnium quæ relata supra murum eo numero multiplicabuntur, quo fuerint diuisæ. Quo perfecto, seorsum fingatur meridianus, in quo ducta sit orizontalis. g. o. axis mundi. g. e. æquinoctialis. g. f. sumatur deinde ab orizonte. g. o. meridiana orizontalis, & mensuretur in medietate septentrionali lineæ orizontalis in circulo meridiano, tunc ab ipsius puncto. o. ducatur perpendicularis. o. e. f. orizontali, usque ad intersecationem ipsius cum axe mundi & æquinoctiali in punctis. e. & f. quod semper accidit, præterquam in sphaera recta vel sub ipsis polis, quare linea. e. o. f. erit communis sectio muri cum meridiano, muri scilicet meridiana, distantia autem puncti. f. ab. o. erit æquatoris in meridiana murali, ab orizontali, quæ transferetur in murum, in quo ducetur linea. f. t. quæ erit communis sectio æquatoris cum muro, respectu gnomonis. g. n. in meridiana deinde murali, transferetur linea. o. e. meridiani, quare punctus. e. in muro, centrum erit linearum horarum.

H

Describatur deinde tertius circulus qua libuerit amplitudine, qui quo maior fuerit, eo melior erit, qui denotet æquatorem, cuius dimidium in duo decim partes æquales secetur, ductis eius semidiametris à centro. g. in quarum una transferatur. g. t. orientis in altera verò (quæ cum g. t. angulum rectum faciat) transferatur. g. s. meridiani, tum per duo hæc puncta. i. t. ducatur linea indefinita, quæ à semidiametris interfecabitur: in quarum intersecationum punctis, collocabuntur hoc modo horarum numeri, in puncto. s. signabitur numerus, 12. & in t. numerus. 6. ceteri suo ordine procedant, ut ex sequenti figura patet; quo absoluto, inchoabimus diuisionem æquinoctialis muralis, ab uno punctorum. s. aut. t. eodem prorsus pacto, quo fuerit diuisa linea. t. s. quæ per tertium circulum, æquatorem uidelicet, transuersim fertur. Per puncta uerò diuisionis, à puncto. e. meridianæ ducentur lineæ rectæ, eo numero, & longitudine, qua libuerit, descripto circa punctum. o. aut punctum. e. arcu circuli prohibito, hortor deinde ut à puncto. e. in extremum usque

gnomonis, linea ducatur ex materia ualida fortique,

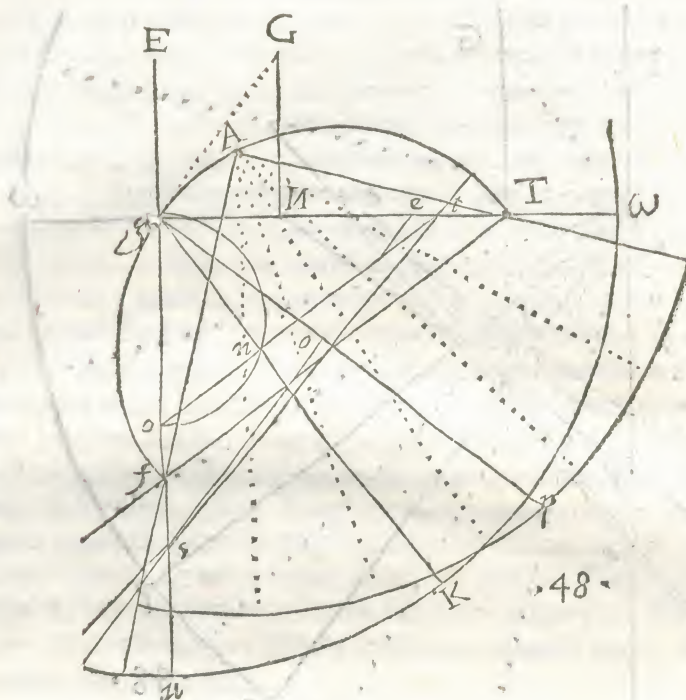
quæ sit. e. g. quæ subseruiet uia axis gnomonici. Etenim umbræ styli

extremitas interdum

deficere posset, dum lineæ horariæ
suis hyperbolis non terminantur.

versus.n.

media, hinc sumemus in linea. g. p. punctum. o. ita remotum à. g. vt punctus. o.
 ipsius. g. u. distat ab eodem. g. & ab ipso. o. ipsius. g. p. ducemus lineam. f. o. e.
 perpendicularem. g. p. ducemus deinde. f. t. à puncto. f. ad punctum. t. quæ erit
 communis sectio æquatoris cum muro proposito, nondum tamen in debito
 situ. Diuidemus postea quartam. .u. in sex partes æquales, & ad vnūquemq;
 diuisionis punctum, à centro occultas lineas ducemus, quæ lineam. f. t. in tot
 partes diuidant, quot fuerint in circumferentia. .u. quo facto sumetur pun-
 ctus. T. ita distans à puncto. g. ut distat. t. ab. o. in linea. t. n. o. & aperto circino
 quantum. t. f. requirit, immobiliq; permanente vno crure circini in puncto.
 T. altero signabitur punctus. f. in meridiana sub. g. duceturq; linea. T. f. quæ
 diuisa in tot partes æquales illis quæ sunt in. t. f. & sumpto puncto. E. in meri-
 diana, adeo eleuato supra. g. in muris quartarum meridionalium, ut. e. altus re-
 peritur supra. o. lineæ. e. o. f. à puncto. E. postea per puncta lineæ. T. f. tot li-
 neæ ducentur, quæ erunt lineæ horaria. Verum in muris septentrionalibus, su-
 metur dictus punctus. E. sub horizontali, punctus autem. f. supra collocabitur.
 Quod si protracta lineæ. t. f. secari poterit, ab aliqua occultarum ex altera par-
 te meridianæ, aut à parte ipsius. T. aut. f. rectè scindetur in quot partes fieri
 poterit, quod ego in sequenti figura feci, mediante linea occulta. g. x. ex par-
 te ipsius. f. quod ipsum ex altera etiam parte fieri poterit. Porro huius effe-
 ctionis consideratio, ex capite. 46. tota dependet. Quæ enim hic videntur
 esse permixta & confusa, ibi distincta cernuntur, tametsi hæc & illa via ad
 eundem terminum perueniatur.

48

Examinatio (circa eandem operationem) modi antiquorum, secundum quem omnia ferè horologia communia muralia totius mundi fabricata sunt.
Cap. XLIX.

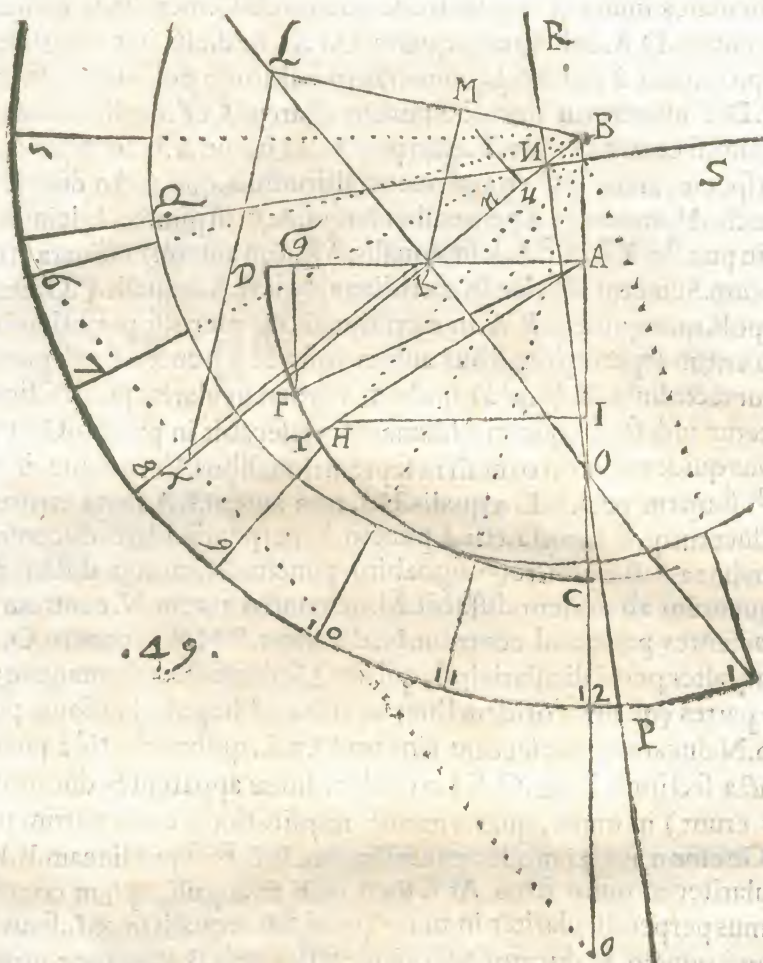

Antiquus modus designandi horologia muralia horarum communium, perpulcher admodum esset, ni deficeret, sæpeque falleret; ut manifestè cernitur apud Munsterum cap. 15. & 16. & 13. Orontij libris horologiographiæ, aliosq; nonnullos. Patet enim antiquos (à quib. Orontius & Munsterus, ac ceteri prædicti auctores eiusmodi problema sumunt) non caluisse huius effectiōis perfectam theoriam, aut praxim, tum quod ducant illi lineam. B. k. vsq; ad punctū. F. quod necessarium non est, imo verò ferè semper impossibile, tum quod sumant lineam. A. K. æqualem. H. I. & K. L. æqualem. A. I. ex quo erratur in omnibus. Nos igitur eiusmodi problema ad perfectum deducemus hac via. Sint supra muniti

propositi

Compagnie des Indes
Cap. I.

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Comparatio modorum capitum præceden-
tium. Cap. L.

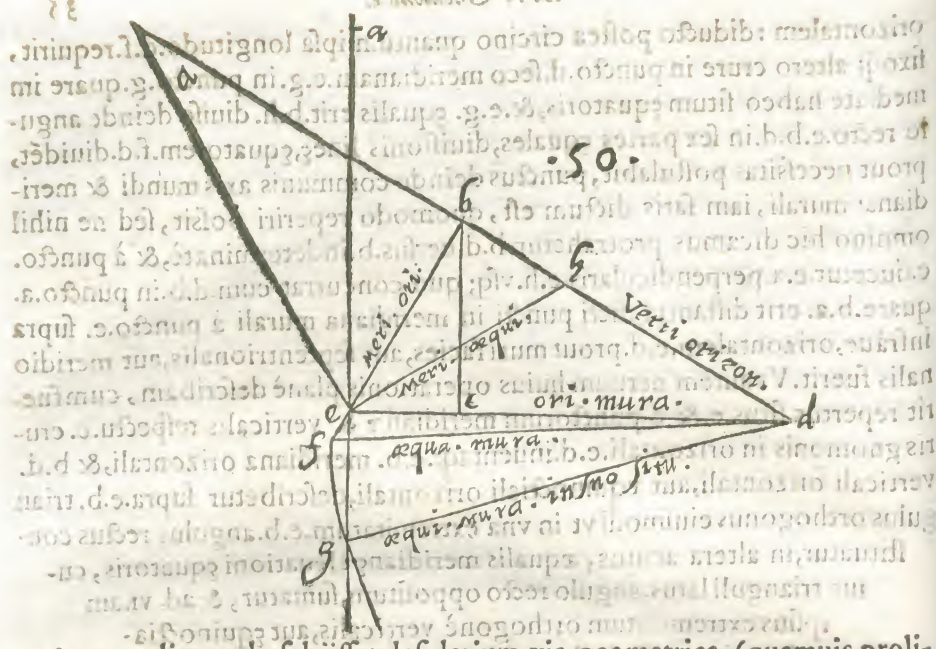

Am præcedentis capitis opus idem substantia esse cum eo quod. 46.
cap. tradidi patet; in præcedenti enim linea. G. F. hoc est. B. A. est
linea. e. o. in meridiano, & in muro. 46. capitis, & A. G. hoc est. A.
H. præcedentis, est. g. o. dicti capitis, & angulus. H. A. I. præcedentis, est angu-
lus. g. o. n. 46. & A. I. scilicet. A. K. præcedentis, est. n. o. 46. & H. I. hoc est. K. L.
præcedentis.

precedentis, est. g. n. 46. & B. K. precedentis, est. e. n. occulta ducta ex punctis supra murum. 46. & B. L. precedentis est. e. g. imaginaria extra murum. 46. vna videlicet pars axis mundi. Haftenus fortuito antiquis consensu, preterquam in ijs que à me superiore capite dicta fuerunt, neq; enim aliquem adhuc videram huiusce materis tractatorem, quod mihi quoq; circa Ptolemei Analema accidit, casu enim factum est, vt cum eo nonnullis in rebus concordarem, nec tamen si aliqua in re non consentirem, mutare volui vel tantillum à me inuenti propositi, vt nec nunc etiam, à proposito deflectam, ea in re qua ab antiquis dissentio, & si rectè fieret quod faciunt, hoc inquam, cum enim concordemus, vsq; ad lineam. B. L. que in mea figura est. g. e. constituto à me. g. centro mundi, & extremitate gnomonis horizontalis. g. n. fixi perpendiculariter in muro, mediante deinde. g. t. horizontali equinoctiali sex te hore. g. f. meridiana equinoctiali duodecimo simul perpendiculariter applicatis, formatoq; triangulo rectangulo. t. g. f. in superficie equatoris, cuius. g. centrum, mundi etiam centrum est, duco imaginatione perpendicularem basi pro semidiametro equatoris, quamuis ego equatorem ampliorem multo describam, quo exactius in partes debitas diuidatur, quare supposita linea. A. K. precedentis capitis (que in 46. est. o. n.) communi sectione muri cū horizonte (ut idem fiat precedenti capite, quod à me factum est quadragesimo sexto) si voluerimus. A. K. horizontalem muri remanere, gnomonem, aut perpendicularem muro esse amplitudinis. K. L. fixi in puncto. K. cuius vmbre extremitas, equinoctiorum temporibus, equatorem demonstret, ducemus. L. x. perpendicularem ipsi. B. L. vsq; ad concursum cum dicta. B. K. in puncto. X. que pars erit communis sectionis equatoris, & vnius circuli horarij communis, qui perpendicularis sit muro; ducta deinde à puncto. X. perpendiculari ipsi. B. X. extensa supra muri superficiem, quam punctis notauimus, hæc erit communis sectio æquatoris cum muro, & L. X. semidiameter equatoris horarij, quoniam autem superficies trianguli. B. L. X. muro perpendicularis est, ex. 18. vndecimi Eucli. 15. & communicat cum muro mediata linea. B. X. idcirco sumpto à puncto. X. versus B. puncto vno adeo distanti ab. X. vt. L. ab eodem. X. distat, qui sit centrum circuli quantumlibet ampli, equatorem horarium habebimus. Antiqui vero, communem sectionem equatoris cum muro traieciunt per punctum. K. quare perpendicularem. K. M. ducunt ipsi. B. L. que est proportionalis mee. L. X. sumuntq; punctum. N. adeo remotum a. K. in linea. K. B. vt M. ab eodem distat, vt ex eo centrum faciant equatoris horarij, quod rectè factū est, & ad eundem finem tendit, quoties voluerint vmbra axis mundi. B. L. nulla habita cura, vt in muro, tempus equinoctij videant, mediante linea equinoctiali. Verum si vmbra desideremus styli perpendicularis in muro, equatorem suis temporibus designantem, necesse erit ducere. M. u.

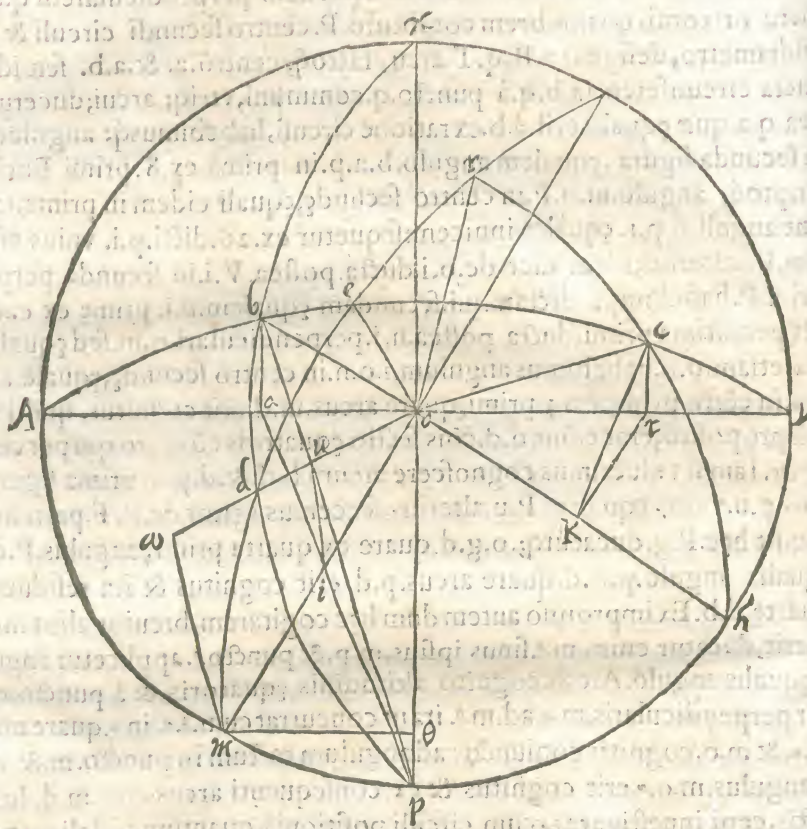
re. M. u. perpendicularem. B. K. & stylum longitudinis. M. u. in puncto muri. u. perpendiculariter defigere. Recte autem fit cum linea. R. N. P. O. ducitur per punctum. O. communem muro, meridiano, & æquatori, per centrum. N. æquatoris, etenim linea. O. N. æqualis est communi sectioni æquatoris cum meridiano, quæ in muro coniunguntur in puncto. O. cui à puncto. N. ducta perpendiculari. Q. N. S. ut linea. O. R. est meridiani, & ex consequenti circuli duodecimæ horæ, ita. Q. S. erit circuli horæ sextæ. Dictum autem iam est punctum. B. antiquorum, in muro esse proportionalem meo. e. qui communis est axi mundi, & omnibus lineis horariis qui in muris meridionalibus semper est supra horizontalem, in septentrionalibus infra, quod nunquam gnomonica scriptores hactenus aduerterant. Dubium autem esse non potest. O. N. æqualem esse illi parti communis sectionis æquatoris cum meridiano, quæ terminatur à puncto. O. æquatorisq; centro, in axi mundi signato. M. intellecto triangulo. B. M. K. perpendiculari muro, super lineam. B. k. cum duæ lineæ. M. K. & K. N. inuicem sint æquales & K. O. communis ut triangulo. M. k. O. ita triangulo. N. K. O. & angulus. M. K. O. rectus cum statuamus. M. K. perpendicularem muro, & ex consequenti ipsi. O. quæ est communis sectio æquinoctialis cum muro, ita angulus. B. K. O. pariter rectus, quare ex quarta aut penultima primi Euclidis. N. O. æqualis erit ei quæ terminatur ab. M. & O. basi videlicet trianguli. M. K. O. Ut autem pariter manifeste pateat communem sectionem æquatoris cum muro, lineam videlicet. O. K. L. semper esse perpendicularem ipsi. B. K. X. in qua est defixus stylus, quæ est communis sectio vnius circuli horarum communium perpendicularis muro (hoc faciente stylo ex. 18. vndecimi) cum muro ipso, consideremus murum perpendicularem esse huic circulo, cum hic ita sit muro, cui etiam æquator perpendicularis erit eadem ratione, quia videlicet est perpendicularis æquatori, quare linea. O. K. L. (communis sectio muri cum æquatore) perpendicularis erit dicto circulo, ex. 19. vndecimi Euclidis. quod etiam propositum ex secunda definitione prædicti vndecimi patebit. Ex rationibus quadragesimosexto capite adductis alium modum elicio idem præstandi, ut in subscripta figura patet: in qua statuo. e. d. horizontalem muri, & c. b. gnomonem fixum perpendiculariter in muro, & e. g. meridianam muri, & punctum. d. verticalis in horizontali, & e. b. meridianam horizontalem, & b. d. verticalem horizontalem, quæ in b. angulum rectum efficiunt, duco deinde. e. h. ab. e. vsq; ad punctum. h. in rectitudine ipsius. b. d. ita ut angulus. b. e. h. equalis sit meridianæ altitudini æquatoris hoc est equalis complemento altitudinis poli, protrao deinde. b. e. inchoando à. b. mediante termino. f. ad æqualitatem. e. h. quæ quidem. e. h. est meridiana æquinoctialis: duco deinde. f. d. quæ est equalis æquinoctiali murali, inter meridianam muralem, & muralem horizontalem:

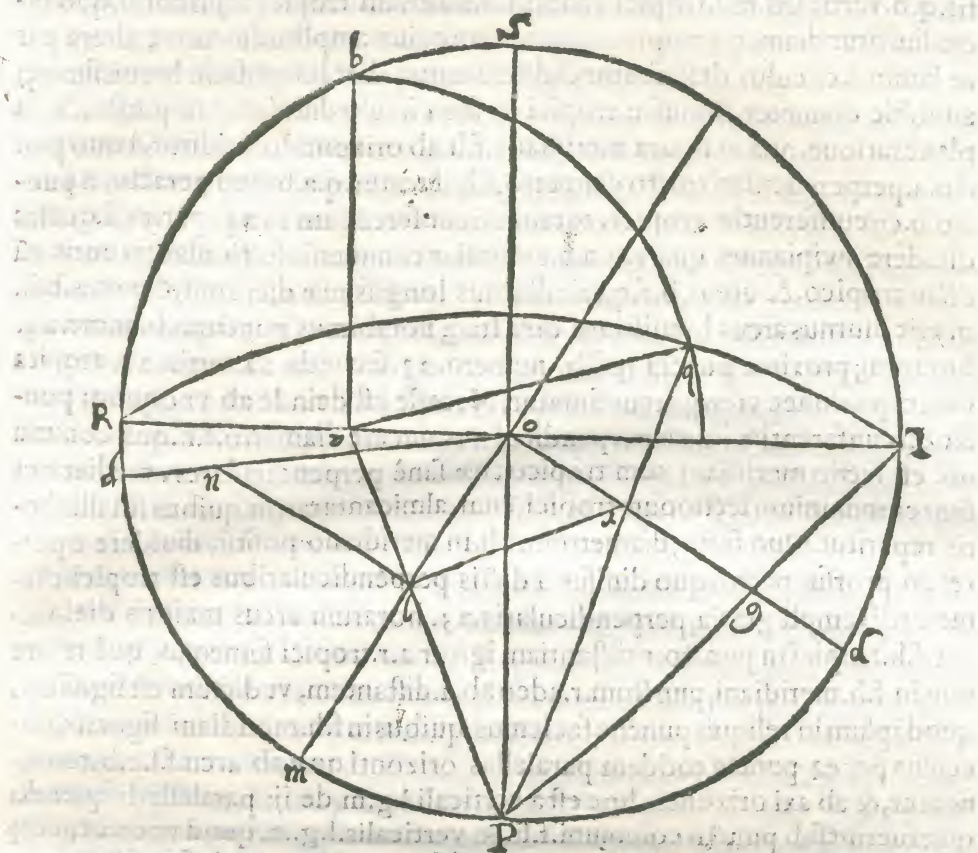
horizontalem : diducto postea circino quantum ipsa longitudo. d. f. requirit,
 fixoq; altero crure in puncto. d. secundo meridianam. e. g. in puncto. g. quare im-
 mediate habeo situm equatoris, & e. g. equalis erit. b. h. diuiso deinde angu-
 lo recto. e. b. d. in sex partes equales, diuisionis lineę, equatorem. f. d. diuidet,
 prout necessitas postulabit, punctus deinde communis axis mundi & meri-
 dianę murali, iam satis dictum est, quomodo reperiri possit, sed ne nihil
 omnino hic dicamus protrahetur. b. d. uersus. b. indeterminatę, & a puncto.
 e. ducetur. e. a. perpendicularis. e. h. vsq; quo concurrat cum. d. b. in puncto. a.
 quare. b. a. erit distantia dicti puncti in meridiana murali a puncto. e. supra
 infraue, horizontalem. e. d. prout muri facies, aut septentrionalis, aut meridio-
 nalis fuerit. Vt autem neruum huius operationis planę describam, cum fue-
 rit repertus situs. e. & d. punctorum meridianę & verticalis respectu. c. cru-
 ris gnomonis in horizontali. e. d. inuenta; e. b. meridiana horizontali, & b. d.
 verticali horizontali, aut æquinoctiali horizontali, describetur supra. e. b. trian-
 gulus orthogonus eiusmodi ut in vna extremitatum. e. b. angulus rectus con-
 stituatur, in altera acutus, æqualis meridianę elevationi equatoris, cu-
 ius trianguli latus, angulo recto oppositum, sumatur, & ad vnam
 ipsius extremitatum orthogonę verticalis, aut æquinoctia-
 lis horizontalis. b. d. applicetur, absoluaturnq; triangu-
 lus orthogonus, cuius latus maius, erit æquino-
 ctialis muralis, definita ab horizontali, &
 meridiana murali, & latus oppositū
 angulo altitudinis equatoris
 in altero triagulo ortho-
 gono, erit æqua-
 lis ipsi. e.
 g. reliqua iam dicta
 fuerunt.

At cum aliquando subijisset desiderium via geometrica, (quamvis prolixa, & à communi hominum sensu remota) inueniendę communis sectionis æquatoris cum muro perpendiculari orizonti, obliquo tamen meridiano, & verticali: sciendi etiam quanta portio æquatoris intra meridianum & muri azimuth interijciatur, adinuenisse certe mihi videor, quo modo & si neminẽ vsurum iudicem, nihilominus fortasse alicui habita ratione ordinis non displicebit, modus autem hic est. Inuenta declinatione muri à meridiano & à verticali, fingamus mente orizontem. A. x. y. p. supra quem pariter cogitemus semicirculum. A. e. y. per medium meridiani supra terram perpendicularem dicto orizonti, semicirculus autem. p. b. x. æquatoris vices subeat, adeo remoti à zenit. e. vt quisq; locus patietur. Tum. A. m. arcus sit distantia muri à meridiano, &. m. p. à circulo verticali (verbigratia orientem versus) seorsum deinde circulus. R. S. T. P. describatur eiusdem cum orizonte primum descripto, magnitudinis, quem duo diametri. R. T. & S. P. inuicem perpendiculariter diuidant, tum sumo. b. R. pro altitudine meridiana æquinoctialis ab orizonte, æqualem arcui meridiani. A. b. quare iam cogitemus. b. a. sinum predicti arcus; hæc orizonti perpendicularis erit, quę in secundum circulum trāsferatur, vt infra; in ipso postea orizonte ducatur linea. a. p. & in secundo circulo itidem. a. P. quę inuicem æquales erunt, cum sit. a. o. vnus, æqualis. a. o. alterius ex penultima primi Euclid. & p. o. similiter, tanquam semidiametri æquales;

æquales, & angulus.o. rectus; quare ex quarta dicti libri.a.p. æqualis erit.a.
 P.anguli quoq; oppositi æquales erunt.In prima igitur figura cogitemus.p.
 b.& in secunda.P.T.quæ inuicem erunt æquales cum sint cordæ quartę par-
 tis circuli.Iam azimuth muri sit.m.d.e.r.&.o.d.communis sectio ipsius super-
 ficiei & æquatoris,& cum fuerit ita superficies.m.d.e.vt quę trianguli.p.a.b.
 vtrq; perpendicularis orizonti ex.18. vndecimi Euclidis, sequetur ex.19.
 eiusdem vndecimi.u.i. communem sectionem perpendicularem quoq; esse
 dicto orizonti, quamobrem constituto.P.centro secundi circuli &.P.T.se-
 midiametro, designato.R.q.T.arco, factoque centro.a. &.a.b. semidiametro
 ducta circumferentia.b.q.à puncto.q.communi,vtriq; arcui;ducetur ad.a.li-
 nea.q.a.quæ æqualis erit.a.b.ex ratione circuli,habebimusq; angulum.q.a.P.
 in secunda figura, æqualem angulo.b.a.p.in prima,ex.8. primi Euclidis de-
 scriptoque angulo.m.o.P.in centro secunde,æquali eidem in prima,cum fue-
 rint anguli.o.p.i. æquales inuicem;sequetur ex.26.dicti.p.i. vnus esse æqua-
 lem.P.i.alterius;idem dico de.o.i.ducta.postea.V.i.in secunda,perpendicu-
 lari.a.P.habebimus dictam.u.i.secundam æqualem.u.i. primę ex eadem.26.
 aut penultima primi,ducta postea.n.i.perpendiculari.o.m.sed æquali.i.u.du-
 cta etiam.o.n.habebimus angulum.i.o.n.in centro secunde,æquale angulo.i.
 o.u.in cetro primę ex.4. primi, quare arcus.m.d.erit cognitus, quod fuit pri-
 mum propositum,erat enim.o.d.cõis sectio æquatoris cū muro qui per centrū fe-
 ratur. Iam si voluerimus cognoscere arcum.b.d.&.d.p.in prima figura,habe-
 mus.p.u.vnus æqualem.P.u.alterius,seccemus igitur.ex.P.F.partem æquale.
 P.u.sit hæc.P.g.ducaturq;.o.g.d.quare ex quarta primi, angulus.P.o.d. erit
 æqualis angulo.p.o.d.quare arcus.p.d. erit cognitus & ita residuum vnus
 quartę.d.b.Ex improviso autem dum hæc cogitarem,brevior alius modus oc-
 currit,ducatur enim.m.a.sinus ipsius.m.p.& puncto.a.applicetur angulus.m.a.
 .æqualis angulo.A.o.b.cognito altitudinis æquatoris,& à puncto.m.eriga-
 tur perpendicularis.m.a.ad.m.a. ita ut concurrat cum.a.a.in a.quare mediante
 m.a.& m.o.cognitis coniunctis ad angulum rectum in puncto.m.& ducta.o.
 .angulus.m.o.a.erit cognitus & ex consequenti arcus eius.m.d.his ita per-
 actis,cepi inuestigare arcum circuli positionis,quantum uidelicet polus mū-
 di ab hoc muri azimuth elongetur, constituto.c.mundi polo,& o.c.medietate
 axis mundi,duxi perpendicularem.c.t.ad o.y. sinum uidelicet altitudinis po-
 li;sumpsiq;.h. distans ab.m.quarta una,in horizontali giro,duxi postea.o.h.
 & mente concepi arcum.h.c.r.magni circuli transire per polum.c. quare.h.
 erat polus azimuth.m.d.e.r.& o.h. ipsi perpendicularis & eiusdem axis,& cir-
 culus,cuius.h.c.est arcus.pariter perpendicularis erat ipsi azimuth,& quarta,
 quare.c.r.arcus erat quesitus,iam si à puncto.t.duxero.t.K.(quomodo mihi
 magis uidetur) ad.o.h.habebo.c.t.& t.K.cognitas & angulum.c.t.K.rectum,
 quare etiam.K.c.quam primum erit cognita,& quandoquidem.o.K.cogni-
 ta est, utpote terminata inter.o.K.& ipsa.o.c. cognita,erit igitur angulus.c.
 o.h.cognitus,cuius arcus etiam nobis cognitus erit, & residuus.c.r. quem
 querebamus.

De Analemate ab autore toto excogitato & speculato. Cap. LII.

Cedamus iam ad ipsa italica horologia atq; sumpto ab horizontalibus initio, ad muralia deueniemus, dicemusq; ea omnia quæ ante speculati fueramus, quam aut in Vitruuium incidissemus, aut Ptolomei nundum editû Analema inspexissemus, cum quò, aliquibus in rebus concordasse nos animaduertimus: qd ad Analematjs diuisionē ptinet. In qualibet igitur elevatione poli sit aptata lamina ænea, aut ex aurichalco, semel tantum, rotunda, latitudinis, cuius pedis cum dimidio, crassa quantum cuiq; libuerit, neq; enim refert, modo lauis sit, & perpolita, idq; vtraq; ex parte, in quarum vna describatur circulus meridianus eius loci, cuius axis mundi sit. T. æ. diameter æquatoris. K. f. ortus. q. b.

tis. q. b. verticalis. m. l. tropici cancri. f. h. ita etiam tropici capricorni, quo facto sumatur diameter tropici cancri, iuxta cuius amplitudinem ex altera parte laminæ, circulus describatur, subseruiturus diei longissimo breuissimoq; anni, hic diameter. huiusce tropici in suo circulo diuidatur in puncto. a. ea planè ratione, qua in figura meridiana. f. h. ab horizontali diuiditur, à quo puncto. a. perpendicularis dicto diametro. f. h. ducatur. q. a. b. quo peracto, à puncto. b. circumferentiæ tropici, totam circumferentiam in 24. partes æquales diuidere incipiamus, quare. q. a. b. erit instar communis sectionis orientis cū dicto tropico, & arcus. b. f. q. erit diurnus longissimæ diei anni, & arcus. b. h. q. erit diurnus arcus breuissimæ diei. Itaq; notabimus punctum. b. nume. 24. horarum; proxima puncta ipsi. b. numero. 23. secunda. 22. tertia. 21. atq; ita deinceps, donec vterq; arcus finiatur. Necessè est deinde ab vnoquoq; puncto circumferentiæ, lineas perpendiculares ducere diametro. f. h. quæ communis est sectio meridiani cum tropico, hæ sanè perpendiculares, medietates sunt communium sectionum tropici, cum almicantrat, in quibus sol illis horis reperitur. Quo facto, diametrum. f. h. in meridiano positū, diuidere oportet eo prorsus pacto, quo diuisus à dictis perpendicularibus est tropici diameter. Exempli gratia, perpendicularis. 23. horarum arcus maioris diei, secat. f. h. tropici in puncto. r. distantiam igitur. a. r. tropici sumemus, quā referemus in. f. h. meridiani, punctum. r. adeo ab. a. distantem, vt dictum est signādo, quod ipsum in reliquis punctis faciemus, quibus in. f. h. meridiani signatis, ducemus per ea puncta totidem parallelas orienti quæ ab arcu. f. l. e. b. terminentur, & ab axi orientis, hoc est à verticali. l. g. m. de ijs parallelis loquendo quæ fuerint sub puncto communi. f. h. & verticalis. l. g. m. quod vocetur. u. ille verò parallela quæ fuerint supra. u. à residuo terminentur ipsius. f. h. & à dicta circumferentia meridiani. vnaquæq; autem parallela suis characteribus notetur. Z. r. o. Hoc peracto diuidatur quarta. f. t. in sex partes æquales, & quot fuerint puncta, tot perpendiculares æquinoctiali. k. f. ducantur, à punctis verò communibus dictis perpendicularibus, & æquinoctiali, totidem parallela orienti ducantur, à verticali giroq; meridiani terminate, quarum quæ fuerint orienti propinquior, erit. 13. & 23. horæ quo tempore sol fuerit in æquatore, altera erit. 14. & 22. tertia. 15. & 21. quarta. 16. & 20. quinta. 17. & 19. quo facto in linea horizontali. q. b. inter vnā alteramq; diametrum tropici, inueniantur puncta communia diametri. q. b. orientalis vna cum diametris parallelorum æquatori, in quibus cum fuerit sol, illi orienti, in extremo instanti horæ prodeat, vt nūc, (exempli causa) volui eleuari polum supra orientem. 39. graduum quare maxima anni die, cum descripserit tropicum cancri, orientur hora nona cum minutis. 16. vt in subscripto tropico, geometricè videre fas est, quamuis & alijs vijs idiplum certò sciri potest; itaq; cum voluerimus punctum

punctum inuenire communem diametro. q. b. orizontis & diametro paralleli, in quo reperitur sol, cum orizontem in extremo decime hore italicę egreditur, pluribus id vijs obtinere poterimus, quarum vna hæc est.

Si aspiciamus tabulã arcuũ semidiurnorũ (quę in qualibet ephemeride hr) ad latitudinẽ loci (vtpote. 39. graduũ) arcũ semidiurnum horarum. 7. cum volumus habere punctum finis decime hore italicę, ad vndecimam verò sumẽdus esset arcus horarum. 6. cum dimidia. Arcu eiusmodi inuento, perpendatur quis gradus, & cuius signi septentrionalis ei respondeat in margine, cuius inuenienda erit declinatio, vt in præsentī exemplo esset graduum. 17. & minutorum. 44. paralleli quod per. 49. minutum fertur. 20. gradus Tauri, & vndecimum minutum vndecimi gradus Leonis, sumptis igitur. 17. gradibus & minutis. 44. à puncto. s. versus. f. & à. K. versus. h. ductaq; occulte linea recta, eiusmodi linea erit diameter dicti paralleli, qui ubi interfecauerit orizontale. q. b. erit extremum punctum decime hore quę sit, pars orizontalis inter centrum mundi, & dictum punctum, erit scilicet sinus rectus amplitudinis solaris ea die, in fine decime hore italicę.

Reperiri quoq; facile posset eiusmodi declinatio, si quis haberet secum tabulas directionum Montis Regij, tabulas videlicet differentiarum ascensionalium, scriptas quidem à Monte Regio, transcriptas autem à Leouicio, & à Reinoldo, quęrendo enim in marginẽ harum tabularum quis gradus ac minutum declinationis respondeat gradibus, qui supersunt ex. 90. aut defunt, prout arcus semidiurnus superaret, aut deficeret à. 6. hora, ac dando gradus. 5. vnicuiq; hore, statim pateret declinatio, facta prius tñ parte pportionali, put necessitas postulare: tutissima sanẽ via, & omni occasione accommodata.

Qd si casu, eiusmodi libri nos deficeret, vna excepta simplici Ephemeride, cũ inuenerimus signũ graduq; ab eiusmodi parallelo secatũ, ac voluerimus eius declinationẽ nosce, hac rōne vtemur, mēte cōcipiemus circulũ. L. q. m. b. loco meridiani esse ecclipticã (cũ sit vnus equalis alteri tanquã circuli maiores) quẽ diuidemus in 12. partes equales, supposito principio Arietis à pũcto. T. q. antea polus australis erat, non erit tamẽ necesse totũ diuidere, dũmodo quarta. f. T. in tres partes equales fuerit diuisa, velut antea factum est, medianibus punctis extremis duarum perpendicularium ad. f. g. illam uidelicet, quę est horarum. 14. & 22. & eam quę est horarum. 16. & 20. quę puncta, medianibus characteribus. d. & ii. intelligantur, cũ sumantur pro principijs horum signorum. Iam in præsentī exemplo pro extremo puncto decime hore, ad polum. 39. inuentus fuit sol tendere versus finem. 20. gradus Tauri, qui notetur puncto. t. à quo ducemus occulte perpendicularẽ. t. d. diametro. f. K. quo dicta perpendicularis certam quandam distantiam demonstrat in ipsa. k. f. à pũcto. f. quę vocetur. f. d. sinus versus arcus. t. f. quo factò, rursus circulũ. q. l. b. m.

K 2 pro me-

pro meridiano, cogitemus punctum .f. principium cancri, & oppositum capricorni, ac ducatur occulta diameter .f. g. h. & à puncto .f. in diametro dicto, sumatur distantia .f. d. quæ vocetur .f. d. & per punctum .d. huius diametri (quæ est ecclipticæ) occultè ducatur parallela æquatori, quæ paralleli quæsi-
ti erit diameter, hæc punctum decimæ horæ quæsitum in horizontali monstra-
bit: cuius rei speculatio apertissima est, quoties mente conceperimus, tum
ecclipticam, tum parallellum solis illius diei esse perpendicularia coluro solsti-
tiorum, quare communis sectio ecclipticæ cum parallelo, quæ est .t. d. perpen-
dicularis reperitur in puncto .d. ipsius .f. h. coluro ipsi, per .t. g. vndecimi.
Nec præmittam alium modum, qui ab antiquis desumptus, iam occurrit,
& eiusmodi est. Circum arcuum meridianorum cordas à tropicis terminato-
rum, designabimus duos semicirculos, vnumquemq; in 6. partes æquales di-
uisum, & quamlibet partem in 30. gradus, sumpto deinde in circumferentiis
semicirculorum, gradu solis, ductaq; recta linea, quæ erit parallela æquino-
ctiali, hæc erit diameter paralleli quæsi-
ti. Verum quamuis hoc rectè fiat, cum
tamen ab antiquis non fuerit tradita speculatiua huius effectio-
nis ratio, &
nos eam exactam tradere velimus, cogitare debemus, quoties, duæ rectæ li-
neæ binas diametros diuerforum circulorum in partes proportionales per-
pendiculariter diuiderint, earum quoq; giros in partes proportionales pari-
ter diuident, vt si in duobus subscriptis circulis .b. l. f. & .b. d. q. duæ lineæ .l. m.
& .d. x. perpendiculariter diuiderint binas diametros .b. f. & .b. q. in punctis .t.
& .e. ita vt proportio .f. t. ad .t. b. sit eadem quæ est .q. e. ad .e. b. tunc dico arcum
.l. f. m. arcui .l. b. m. ita futurum proportionatum, vt arcus .d. q. x. arcui .d. b. x.
quare ductis lineis .l. f. l. b. d. q. & .d. b. cum l. t. sit media proportionalis inter .f.
.t. & .t. b. atq; ita .d. e. inter .q. e. & .e. b. vt in sexto probauit Euclides, cum fuerit
proportio .f. t. ad .t. b. æqualis proportioni .q. e. ad .e. b. ex supposito, igitur me-
diætates etiam inter se æquale erunt, proportio inquam .f. t. ad .l. t. equalis erit
proportioni .q. e. ad .e. d. & quæ est .l. t. ad .t. b. equalis illi quæ est .e. d. ad .e. b. &
cum anguli qui .t. & .d. circundant, æquales inter se fuerint, vt potè recti, igitur
ex sexta sexti Euclidis angulus .f. equalis erit angulo .q. & angulus .b. vnus
angulo .b. alterius, quare ex vltima sexti Euclidis, arcus .f. d. & .l. b. inter se pro-
portionati erunt, vt sunt arcus .q. d. & .d. b. quod pariter dico de eorum duplis.
Imaginemur itaq; circulum .b. l. f. ecclipticam esse, & .h. p. communem diame-
trum ecclipticæ & æquatori, & diametrum .b. q. cordam esse dupli maxime de-
clinationis ecclipticæ ab æquatore, & b. primus punctus sit cancri: ex quo .c. o.
pars erit vnus semidiametri æquatoris perpendicularis ipsi .h. p. cum .o. cen-
trum sit circuli .b. d. q. c. o. inquam pars erit communis sectionis ecclipticæ sol-
stitiorum cum æquatore, sitq; .l. m. communis sectio vnus paralleli ad æquato-
rem cum ecclipticæ, sit etiam .t. e. communis sectio dicti colluri solstitiorum

cum

cum parallelo supposito: ex quo. o. o. & e. t. parallele quoq; erunt adinuicem
ex. 16. vnde cini Euclidis, quare ex. 2. sexti eadem erit proportio ipsius. b. e.
ad. e. o. quæ est. b. t. ad. t. c. & ita etiam ipsius. o. e. ad. e. b. vt est. c. t. ad. t. b. con-
iunctim vero ita erit ipsius. b. o. ad. o. e. ut est. b. c. ad. c. t. hoc est ipsius. q. o. ad.
o. e. vt ipsius. f. c. ad. c. t. ex septima quinti, & coniunctim ita erit. q. e. ad. e. o. ut
f. t. ad. t. c. & cum dixerim ita esse de. o. e. ad. e. b. ut. c. t. ad. t. b. igitur ex propor-
tionum equalitate, ita se habebit. q. e. ad. e. b. vt. f. t. ad. t. b.

Qd si cōtingeret nos tū Ephemeride, tū quouis alio libro destitutos esse,
aliā ego viā id qd iā dictū est præstandi, non minus egregiā, quā ingenij plenā
contemplando nactus sum. Hęc eiusmodi est. Inuenire uerbigratia velimus in
horizontali. q. b. punctum communem diametro. q. b. horizontis, & diametro
paralleli, in quo cum fuerit sol, oriatur in extremo instanti decimę horę itali-
cę, quare hac ratione pergemus, in tropico cancri, à puncto decimę horę, ad
punctum. 24. rectam lineam ducemus, sit hęc. b. Q. & à puncto instantis meri-
dici illius temporis (quod in proposito exemplo, extremum instans est. 17.
horę) per centrum tropici vsq; ad oppositam partem ducemus. R. M. quæ
erit perpendicularis ad. b. Q. cum arcus. b. R. æqualis sit arcui. R. Q. & punctus
intersecationis sit. i. qui diuidit lineam. R. M. eadem proportionē quā diame-
ter dicti paralleli ab horizontali. q. b. in meridiano diuiditur, quod non demon-
strabo, cum per se quilibet, vel mediocriter exercitatus hoc facile scire possit
vel ex conuerso hic supradictæ demonstrationis, vt igitur. R. M. in puncto. i.
diuiditur, ita ex. 12. sexti Euclidis diameter æquatoris. f. k. in puncto. c. diuida-
tur diducto deinde circino quantum semidiameter, aut medius axis. g. e. po-
stulat, & altero crure in puncto. c. fixo, altero secemus axim mundi in duobus
punctis. x. & y. postea sumamus filum (ex ea materia quæ difficulter longior fie-
ri tracta possit) adeo longum, vt longitudini axis. T. c. respondeat cuius ex-
trema in punctis. x. & y. firmentur, tum acu, aut alio instrumento accommo-
dato describatur figura oxigonia, Deficiens, aut Eliptis (quæ dicitur) medio
filo, quæ ex conuerso. 52. propositionis tertij Apollonij Pergei, verē sectio
erit conica iam dicta: cuius circumferentia, diametrum horizontalem in duo-
bus punctis secabit, quorum vnus sit. 7. qui erit quæsitus. Neq; erit absre hoc
demonstrare cum à communi hominum sensu non parum remotum sit. Cog-
temus igitur per punctum. 7. ferri. 92. parallellam æquatori, quæ interfecet axim
mundi in puncto. a. manifestè patet igitur ex uigesima prima primi libri Per-
gei, eandem futuram proportionem, producti ipsius. T. g. in g. e. producto ip-
sius. T. a. in. a. e. (quadratum uidelicet ipsius. g. k. quadrato ipsius. a. e. ex. 30. ter-
tij, octaua, decimasextaq; sexti Euclidis) quæ est quadrati ipsius. g. e. ad qua-
dratum ipsius. a. e. itaq; etiam ita se habebit g. k. ad. a. e. vt g. c. ad. a. e. ex commu-
ni sciētia, & permutatim ita. g. k. ad. g. c. ut. a. e. ad. a. e. hoc est, ita. f. g. ad. g. c. ut
a. e. ad

$a.\lambda.ad.\lambda.\pi.$ & coniungam. $f.c.ad.g.c.ut.\theta.\pi.ad.\lambda.\pi.$ verum cum probatum fuerit, ita se habere. $g.k.ad.g.c.ut.\lambda.\lambda.ad.\lambda.\pi.$ ergo disiungam, ita se habebit. $k.c.ad.c.g.ut.a.\pi.ad.\pi.\lambda.$ & e conuerso ita. $g.c.ad.c.k.ut.\lambda.\pi.ad.\pi.a.$ quare ex proportionū æqualitate, ita se habebit. $f.c.ad.c.k.ut.\theta.\pi.ad.\pi.a.$ sed de. $f.c.ad.c.k.$ iam factū superius fuit, vt sese habebat. $R.i.ad.i.M.$ dictumq; fuit. $R.i.ad.i.M.$ eandem esse proportionem, in qua diameter. $q.b.$ horizontis diametrum quæsitū parallelī secabat, quare punctus. $\pi.$ erit punctus quæsitus. Idem prorsus de vndecima hora dico, Duodecima semper est ad perpendicularum puncti. $g.$ centrum meridiani. Decimatertia à pūcto. $g.$ duodecima, eodē modo distat quo vndecima. Decimaquarta ab eodem. $g.$ duodecima, quo decima, atq; ita deinceps.

In figura tropici æquidem lineas omnes, ornatus potius quam necessitatis causa duxi: cum enim protractę meridianę fuerint, sine aliarum ductu, præstari intentum potest, à centro videlicet tropici, ducendo rectam lineam ad punctum. $b.24.$ horę circum quam cum descriptus fuerit circulus, ipse ex 30. tertij Euclid. secabit meridianas oēs in iisdē pūctis, q̄ desideramus, vt pportiones illarū habere possimus. Alia tñ efficiendę huius rei via, magis sensibus patet, mediātibus orizōtalibus scilicet. Tacitus præmitto nūc eā q̄ medijs sinibus pponi solet, qđ laboriosior sit, & tabulis ipsorū sinuū indigeat.

Occurrit nihilominus inueniendi puncti. $\pi.$ in horizontali diametro, absq; quouis filo ratio; regula enim, & circino pulcherimē inuenire poterimus. Quare separatim circulum. $e.T.f.k.$ animo cogitemus, adeo amplum, vt Analematis meridiani iam dicti, amplitudini æquetur, cuius quidem circuli. $e.T.$ axis sit mundi. $f.k.$ diameter æquatoris. $g.b.$ semidiameter horizontis, punctus verò. $c.$ in æquinoctiali repertus iam sit, tanquam vnus extremorū axis minoris prædictę elipsis, cuius maior, integer est axis mundi. Iam in axi mundi, intus extrave circulum. $e.T.f.k.$ (quo loco amplius libuerit) punctus. $a.$ sumatur, à quo duę lineę ducantur, $a.c.$ & $a.k.$ hę horizontalem intersectabunt, & à puncto. $q.$ horizontali & lineę. $c.a.$ communi ducatur. $q.u.d.$ parallela. $g.c.k.$ ita tamen, ut à duabus. $a.g.$ & $a.k.$ terminetur, ex quo proportionem habebimus. $g.k.ad.u.d.$ vt. $g.c.ad.u.q.$ cum quęlibet harum proportionum, æqualis sit illi. $a.g.ad.a.u.$ ex triāgulorum similitudine, quare permutati ita se habebit. $g.k.ad.g.c.$ ut. $u.d.ad.u.q.$ iubeo deinde à centro. $g.$ lineam. $g.d.$ ita duci, vt circumferentiam circuli secet in puncto. $n.$ à quo ducatur. $n.\lambda.$ parallela. $d.u.$ quæ. $n.\lambda.$ lineam. $g.b.$ secabit in puncto. $\pi.$ hic erit punctus quæsitus. Erit enim proportio. $n.\lambda.ad.\pi.\lambda.$ eiusmodi, cuiusmodi. $d.u.ad.u.q.$ pari ratione iam supradictę ex triāgulis. $g.n.\lambda.$ & $g.d.u.$ & $g.\pi.\lambda.$ & $g.q.u.$ unde ex communi conceptione, ita se habebit. $n.\lambda.ad.\pi.\lambda.$ ut. $g.k.ad.c.g.$ ex quo patebit intentum.

Alium

Alium quoq; modum, idem præstandi adinueni cum libris omnibus, destituti fuerimus.

Sit itaq; subscriptus circulus meridianus. f. b. q. g. in quo diametri tropicorum sint. f. g. & b. q. at. n. sit centrum mundi: n. r. horizontalis, circulus vero: f. m. g. K. subseruiat vtriq; tropico, iam cum velimus in proposito exemplo punctum decimæ horæ italicæ horizontalis inuenire, iubeo (tum in æstiuo, tum hiemali arcu) meridianam illius temporis horam in tropico inueniri, quæ in casu proposito esset decima septima, cuius horæ punctus in arcu æstiuo, sit. m. in hiemali. K. quarum sinus sint. m. e. & K. u. duo vero puncta. e. & u. diametrum tropicorum signentur in diametris ipsorum tropicorum ductorum in meridiano, vnusquisq; in sua diametro, ducta linea. i. e. u. d. quo facto, sume lineam. i. e. u. d. separatim in figura. Arcui punctis. u. & e. perpendiculares in contrarias partes ducantur hæ duæ. m. e. & K. u. æquales duobus sinibus decima septimæ horæ amborum tropicorum, deinde lineam duc. m. K. quæ lineam. u. e. inter vtrunq; punctum secabit in puncto. o. qui signandus erit in linea. i. e. u. d. intra. e. u. meridiani, tum per punctum. o. meridiani ducatur. t. o. n. p. quæ erit communis sectio circuli horarij cum meridiano, ex quo. t. punctus erit. 17. horæ in meridijs, à quo ducta. t. a. z. quamprimum punctum. 7. quesitum habebimus, cuius quidem rei ratio difficilis non est si consideremus puncta. m. & K. esse in diuersis partibus à meridiano, & vtraq; in circulo horario Italico, ex quo linea. m. o. K. in eodem circulo erit, quæ separatim ducta fuit: & cum. u. e. sit linea meridiani, igitur punctus. o. communis erit circulo horario, & meridiano, centrum verò mundi. n. duobus pariter circulis communis erit, quare linea. n. o. t. ijsdem erit communis, ex quo punctus. t. giri meridiani, erit. 17. horæ, reliqua mediocriter introductis relinquo.

Hæc etiam uia, puncta omnia communia circuli horarij italicici cum meridiano, quales horarum in meridiani circumferentiâ reperiri possunt eorum quæ sunt intra tropicos, modus est iam hic demonstratus, quæ verò sunt extra meridianam zonam, in figuræ. B. modo patebunt, in reliquis enim nullum est discrimen.

Ex quo, in linea meridianâ murali, aut horologio horizontali (ut signantur puncta horarum meridianarum. 17. 18. 19. & reliqua iuxta cuiuslibet loci latitudinem) sic notari hac via possent cætera omnia horarum puncta in horizontali murali, aut verticali horologio horizontalis, tum lineas horarias italicas ducere, quod tamen aliquibus horis, parum erit accommodatum, punctus enim intersecationis meridianæ, aut horizontalis cum horaria, plus equo elongaretur.

His ita peractis, circulo. q. l. m. b. lineas aliquot addemus, subseruituras horologijs horizontalibus, (quæ vitandæ confusionis gratia minus appareant, quam

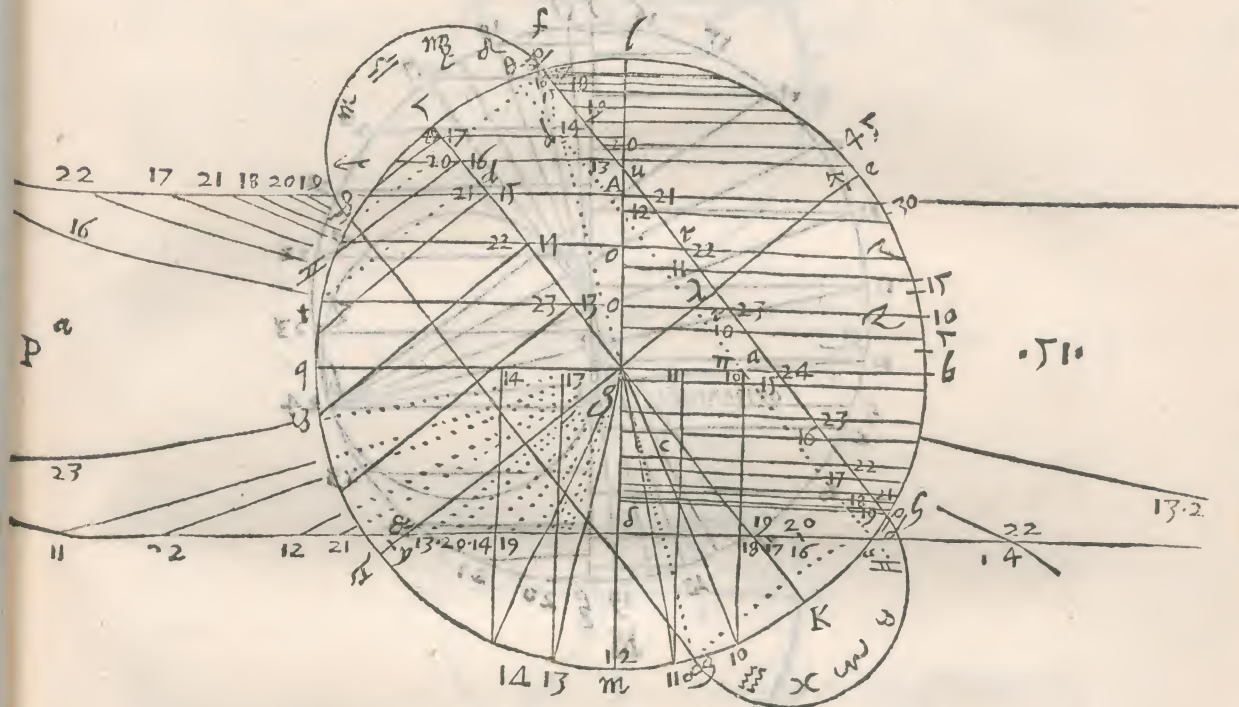
quam primæ) sumpta igitur longitudine styli pro libito, vice gnomonis, illā in verticali sub orizontali applicabimus, sit hæc. g. s. sumpto initio à centro, & à puncto. s. parallellam orizontali ducemus indeterminatā, quam lineam umbrarum appellamus, ad quam vsq; per mundi centrum ab extremis parallellarum supra orizontem terminatarum, à circumferentia meridiani, totidē occultas rectas lineas ducemus, quibus, numerum horarum notabimus, hę quantitatem umbrę à puncto. s. in dicta parallella sub orizonte demonstrabunt. Quod verò dico de parallellis, quę per diametrum tropici cancri feruntur, assero de illis etiam quę per diametrum æquatoris, hę ferentur ad dexteram.

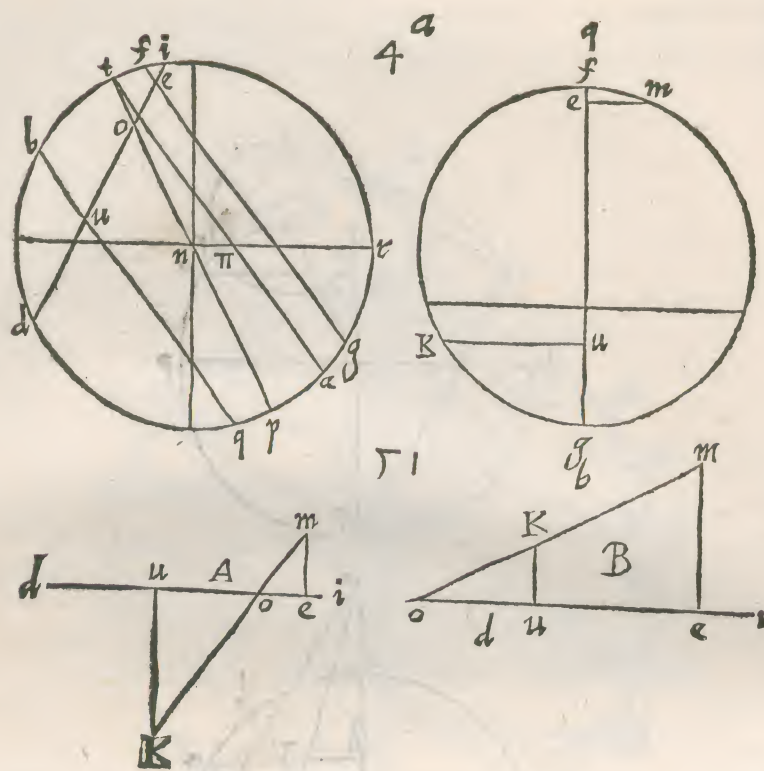
Propter umbras autem horarum tropici capricorni, notabimus gnomonē e contrario à puncto. g. ad punctum. A. in verticali supra orizontem; & à puncto. A. orizontali parallellam ducemus, ad quam vsq; per mundi centrum ab extremis in circumferentia terminatis parallellarum, sub orizonte, totidem rectę lineę ducentur, quę umbras horarum quę sitarum definient, in secunda iam dicta parallella supra orizontem ducta. Hac ratione ad horologia orizontalia conficienda, necessaria parata erunt. Pręterea in circumferentia meridiani, inter vtranq; diametrum tropicorum; supra infraq; principia signorum zodiaci notare oportebit, mediante eorum declinatione; aut aliquo superiorum modorum, à quibus signorum principijs occultę lineę per centrum ducendę erunt ad lineam umbrarum vsq; quę signorum principia, in linea meridianę orizontali, aut meridiana murali ostendent, cum dictę lineę occultę, vsq; ad parallellam axi orizontis ductę fuerint, quantum murus patitur, tantum parallella à centro distante.

Pręter supradicta omnia, interdum cogitandum erit iam dictum meridianum nostrum uices orizontis subire, tum cognoscendę solaris amplitudinis gratia in quolibet zodiaci signo: tum eidem amplitudini cognoscendę, cum egreditur in extremis instantibus horarum ab orizonte, quare ab horarum punctis in diametro orizontis signatis, totidem parallellę occultę producendę erunt verticali. l. n. vsq; ad circumferentiam circuli. q. l. b. m. & in circumferentia, horę suarum parallellarum notandę, à quibus punctis vsq; ad centrum. g. totidem lineę ducentur, quę erunt semidiametri, quarum singulę cum semidiametro. g. m. in mundi centro, angulum solaris amplitudinis designabunt, eo tempore, quo hora illa orietur.

Idem circulus. q. l. b. m. ut plurimum uices azimuth subit, idq; horis singulis, cum parallellę orizontali, horis respondentes; aliud nihil sint, quam cōes sectiones ipso rum almicantarar & azimuth, in quibus sol reperitur illa hora, ut etiam amplitudines umbrarum in linea ducta à puncto. s. parallella orizonti cōes sectiones sunt ipsius azimuth solis cum plano horologij, quarum communiū sectionum, quoniam plurimę longa superficię indigebunt, rectę fiet, si prius superficies

perficies preparatur. Hic circulus. q. l. b. m. cum ab antiquis Analematibus no-
men sortitus fuerit, per placet ut à nobis etiam Analema nominetur.

De horologio Italico horizontali.
Cap. LII.

Vpientesigituritalicum horizontale horologium formare, ex preparato iam Analemate, lineam vnam ex ijs quæ parallelæ sunt orizonti sumemus, exempli gratia, eam quæ est. 22. horæ tropici cancri, quæ ante iam vocata fuit. o. z. & separatim super eam semicirculum describemus. Aduertendum tamen semper est, semicirculum hunc supra parallellâ formari, ab axi orizontis, & à circumferentia Analematiss, (iam pro azimuth solis sumpti) terminatam. Quo facto eam partem lineæ. o. z. (quam terminat axis orizontis & tropici diameter) sumemus, quæ nunc vocetur. o. r. & ab extremo. o. diametri. o. z. (in semicirculo iam formato) applicabimus, protractam indeterminatè, protrahendo quoq; .z. o. diametrû ex parte ipsius. z. donec. o. n. equalis sit umbræ sumptæ in linea umbrarum Analematiss, inchoando à puncto. .v. sq; ad punctû. 22. horæ propositæ: ducemus dein de in

de in semicirculo lineā. Z.r. ad quam à puncto.n. ducemus paralellam.n.v. vel formando semicirculum supra.o.n. & producendo.o. r. vsq; ad eius girum in puncto.V. protrahendo postea.n.V. Quare angulus.o.z.r. æqualis erit angulo, ea hora, à solis azimuth formato cum verticali: & r.z.æqualis erit paralellæ illius horæ intropico iam ductæ, nominata hætenus.r.z. quando quidem. o.r. meridiani, cum r.z. tropici, angulum rectum constituunt ex. 19. vndecimi Eucli. definitioneq; & o.z. azimuth, tertium est latus, aut basis trianguli orthogoni, qui in almicantrat solis illo puncto inuenitur, cui similis est triangulus.o.n.V. mentē conceptus in plano horologij, cuius. o.n. eam portionē significat communis sectionis azimuth cum plano horologij, quæ à pede gnomonis & à puncto horæ definitur, seu melius à solis radio, quo loco planum horologij ferit, & n.V. eam portionem communis sectionis verticalis cum plano horologij quam pes gnomonis, & extremum vnus perpendicularis ipsi verticali in plano extensæ determinat, quæ incipit à puncto horæ designatæ per.o.V.

Facilimum autem erit probare prædictum triangulum.o.n.V. in plano horologij similem esse triangulo.o.z.r. in almicantrat cum o.n. paralella sit.o.z. ex 16. vndecimi Eucli. & n.V. paralella.r.z. ex sexta eiusdem, quare ex eiusdem. 10. angulus.o.n.V. æqualis erit angulo.o.z.r. tum angulus.V. rectus est, vt angulus r. ex quo cætera necessario consequuntur.

Iam cognitis tribus his lineis per omnes horas tropici cancri, easdem præparare necesse est ob tropicum capricorni, & ob eas etiam horas æquatoris, quarum hiemali tropico destituti sumus.

Hoc itaq; facto, nostri horologij planum horizontale sumemus in quo lineæ horariæ ducendæ sunt, & in eo binas perpendiculares inuicem ducemus quarum commune punctum in medio plani sit, & in extremo vnus, scribeamus orientis nomen, in altero eiusdem, occidentis, quæ quidem lineæ erit instar communis sectionis plani horologij cum circulo verticali, & vocabitur verticalis, in qua sumemus lineas.n.V. altera verò lineæ, erit instar meridianæ horizontalis, seu ut melius dicam (quamuis minus latine) horologialis.

Sic sumptum ante nos planum, ita constituetur, vt pars orientalis sinistram teneat, dexterā occidentalis occupet; in ea autē extremitate meridianæ q̄ vergit ad nos, septentrionem, in altera meridiem, vel austrum scribeamus, quarum duarum linearum interfectionis punctum, situs erit, quo figendus est gnomō perpendiculariter plano horologij ductis iam lineis horarijs, qui tantum eminebit plano, quantum longitudo.g. aut g.A. Analematis requirit.

Describendarum autem linearum horariarum, hic erit modus, imprimis horas p̄meridianas sumemus veluti; gratia. 22. hore, eius lineam.n.V. cancri sumemus quam referemus in lineam verticalem horologij, à centro orientale partem

partem versus, & ab extremo, V. huiusce distantiae occultam perpendicularē verticali ducemus, versus horologij australem partem, quā ita producemus, ut o. V. dicti cancri existit, punctumq; apparens notabimus, signaturum horā vigesimam secundā cum sol in tropico cancri reperietur, quod ipsum gratia 22. horae tropici capricorni faciendum erit, ducta tamen perpendiculari occulta versus horologij septentrionalem partem: tum vero duobus his punctis media recta linea apparenti coniunctis, illius horae toto anno lineam horariam duxerimus, gno noni proposito accommodatam. Idem de reliquis lineis agendum erit, quandiu in tropico hiemali horae superfuerint. Recte autem factum esse, si perpendiculares occultae 22. horae ex parte orientali horologij ductae fuerint, facile est deprehendere. Tunc enim sol ad occidentem reperitur, ex quo necessario umbra centri mundi ad orientē vergit, quod in diuiso tropico quamprimum cognoscetur, quae scilicet in parte orientis aut occidentis sol reperitur, in arcibus diurnis tropicorum, mediante diametro. f. h. quae linea est meridiana: ita ut perpendiculares occultae o. V. horarum per meridianarum, ex parte orientali horologij ducantur, ante meridianae vero ex parte occidentali. Cur autem perpendicularis o. V. occultae 22. horae cancri, ad partem australem horologij ducenda sit, & quae est capricorni ad septentrionalem, causa est haec, quod umbra semper à lumine in oppositam partem fundatur, & cum hora 22. tropici aestiui in parte septentrionali à circulo verticali sit sol; & dum per tropicum capricorni voluitur ea hora, meridionalis est, ideo in oppositas partes lineae ducendae sunt, illis quibus eo tempore sol reperitur, qui quidem situs solis, quod ad hanc australitatem vel septentrionalitatem pertinet, in Analemate, meridiani loco sumpto, mediante verticali facillimè cognosci potest, vniuersa enim puncta horarum in diametro. f. h. tropici cancri quae in medietate septentrionali ipsius meridiani fuerint, septentrionalia erunt, reliqua vero australia: cum circuli verticalis, cuius. l. g. m. est etiam diameter munus sit septentrionem ab austro respectu orizontis distinguere, & quamuis in figura Analematis meridiani, puncta horarum arcus diurni tropici hiemalis, sint in eadē tropici aestiui diametro, nihilominus in parte sub orizontali sunt tanquam aequali aequaliterq; sita respectu verticalis, & orizontalis, velut propria diametri hiemalis pars supra orizontalem iam dictam. Quod à me factū est, ne tanta esset linearum permixtio, cum tamen eiusmodi puncta horarum hiemalium consideranda sint proprijs in locis supra orizontalem, idq; dum cognoscere volumus quā in parte verè sint, quod ad septentrionem, vel austrum spectat.

Inuenta cum fuerint puncta omnia horarum tropici hiemalis, voluerimusque nancisci quo puncta reliqua horarum tropici aestiui coniungamus ad horā vsq; duodecimam, pari ratione aequatore utemur, quae sumus ante tropicis usq;

aut

aut compendiosiore hac via. In Analemate eam portionem lineæ umbrarum sumemus, quæ intra verticalem iacet hoc est inter punctum, & diametrum æquatoris, quam distantiam in meridianam lineam horologij transferemus, à centro septentrione in versus, à cuius distantia termino (quæ semper punctum est commune lineæ horariæ horæ decime octauæ cum meridia) ducemus perpendicularem meridianæ, hæc erit communis sectio æquatoris cum plano horologij, quam æquinoctialem appellabimus, quo facto deducemus circum quantum distantia in lineis umbrarum postulat, à puncto. *i.* ad umbram vsq; à radio æquatoris terminatam, ea hora qua in tropico hiemali nō reperitur amplius, fixoq; altero circini crure in centro horologij, altero in æquinoctiali occidentem versus, punctum notabimus, per quod ducta linea ad punctum vsq; eiusdem horæ in tropico cancri, erit horaria linea quæ sita. Aut si breuiori alia via eiusmodi punctum inuenire voluerimus, ducta æquinoctiali, punctum commune intuebimur illi & lineæ horariæ post meridianæ, adeo à *i.* 8. hora distans, vt quæ sita ab eodem distare reperitur, & ita signabimus punctum vnum ex parte occidentali horologij, qui erit punctus quæ situs. Huius autem rei rationem, cum manifesta sit, reddere necesse non est. Linea horaria. *i.* 2. horæ semper verticali parallela ducetur, à puncto. *i.* 2. horæ tropici æstiu, cuius ratio persè patet, cum consideremus circuli horarij polos illa hora in meridia no esse, reuolutis iam. *i.* 80. gradibus à sui motus principio, ex quo communis sectio dicti circuli cum plano horologij, meridia ex *i.* 9. vndecimi Eucl. perpendicularis erit, cum horarius etiā meridia perpendicularis sit ex. *i.* 30. primi Theodosij, quare iam dicta communis sectio parallela verticali orizontali quaq; erit ex 6. vndecimi prædicti.

Varijs autem modis lineæ horariæ. *i.* 1. *i.* 10. & 9. horæ duci possunt, quarum puncta solummodo habemus in tropico æstiuo, erit autem vnus hic.

Sumpto aut concepto circulo Analemate, orizontis loco, sumpto etiam angulo amplitudinis ortus solaris tali hora, applicatoq; in centro horologij ipsi verticali ex australi parte, si à puncto horæ tropici æstiu parallela inde terminatam duxerimus, illi quæ cum verticali angulum amplitudinis describit, erit parallela hæc linea horaria quæ sita. Id ipsum. *i.* 3. *i.* 4. & *i.* 5. horæ gratia fieri posset cæterarumq; horarum quarū hiemalis tropicus destituitur, angulo amplitudinis in parte septentrionali ad verticalem horologij applicato.

Ratio autem hæc est, cum enim sol oritur tali hora (exempli gratia. *i.* 1.) illo puncto in communi sectione orizontis, & circuli horarij illius horæ. *i.* 1. reperitur: quæ orizonti quoq; & azimuth communis est, quæq; per centrum corporis solaris fertur, communi etiam dicto azimuth & circulo horario prædictæ horæ *i.* 1. cui communi sectioni parallela est communis sectio circuli horarij cum plano horologij ex *i.* 6. vndecimi Eucl. quæ communis sectio, est horaria

ria linea. 11. pro exemplo sumpta: quare etiam communis sectio plani horologij cum azimuth solis tali puncto, parallela est communi lineæ horizontis in eodem azimuth, ex prædicta. 16. vñdecimi, quare ex 9. eiusdem, linea horaria, quæ communis est sectio plani horologij cum circulo horario, parallela erit communi sectioni eiusdem plani cum azimuth solis tali hora.

Hæc vero communis sectio plani cum azimuth, cum verticali horologij angulum equalem describit, illi, qui a communi sectione horizontis cum azimuth, & verticali horizontali formatur ex 10. vñdecimi prædicti, quare opus nostrum recta ratione perficitur.

Id ipsum autem breuissima alia via is præstabit, qui à puncto horæ (exempli causa 11.) tropici æstiu, occidentalem partem horologij versus, lineam duxerit, quæ concurrat cum hora. 23. æquinoctialis, & alteram lineam simili modo à puncto. 10. horæ tropici, quæ concurrat cum. 22. æquinoctialis, tertiam quoque per 9. horam, quæ cum 20. æquinoctialis concurrat, ex quo iam consequuti erimus quod cupiebamus.

Quod rectissime sanè fieri, si velimus intelligere, imprimis circuli horarij situs in puncto occasus solis mente concipiendus est, qui circulus, polum septentrionalem habebit in nostro zenit, & oppositum in nadir.

Quare circulo hoc in huiusmodi situ posito, communem eius sectionem cum equatore cogitare oportet, hunc autem circulum collocando in situ 23. horæ, eius poli in giro paralleli loci, per 15. gradus distabunt à prioribus locis, septentrionalis quidem orientem versus, australis verò versus occidentem.

Communis autem sectio circuli horarij cum equatore in tali situ, iam à priori communi sectione horizontali. 15. gradus recesserit, quæ secunda communis sectio, cum ea quæ meridiano & equatori communis est, binos angulos inter se oppositos comprehendet, singulos graduum. 75. cuius pars quæ inter centrum mundi, & planum horologij est, umbra erit centri mundi. 23. horæ æquinoctialis.

Iam verò cogitemus circulum hunc horarium, cum horam. 12. describit, certè manifestum eum polū qui prius australis erat in nadir ipsius zenit, septentrionalem tunc futurum in eodem zenit, alterum verò in nadir: cuius circuli communis sectio cum æquinoctiali eadem: ut prius erit. Nunc circulum hunc in situ. 11. horæ cogitemus, procul dubio ex supradictis causis equatorem secabit, in eadem prædicta communi sectione per intervallum. 15. graduum, indierit ad punctum plani horologij in situ. 23. horæ æquinoctialis.

Igitur si prædictus punctus, 23. horæ æquinoctialis in plano horologij est in circulo horario, dum punctus. 11. horæ in eodem plano, semper est in dicto iam circulo horario, cum omnium duorum planorum communis sectio linea recta sit

Et fit ex 3. vndecimi Eucli. necessario itaq; cōsequetur lineam horariam. 11. horæ in suā rectitudinem 23. æquatoris recipere, idem de 10. cæterisq; dico.

Antiqui, alia utebantur via inueniendorum punctorum horarum eiusmodi in aliquo alio non tropico parallelo, ita vt ab huiusmodi punctis, ad puncta tropici æstiu, lineæ horariæ duci possent, sed mihi displicet, tum quod prolixā nimis sit, tum quod bina illa puncta quæ situm lineæ horariæ ostendunt, proxima inter se plus satis existant, quod facile oculos fallere potest.

Orontius alium adfert modum hoc idem præstandi, mediante sua linea. H. N. qui nihil omnino ad rem facit, vt etiam falsum est ipsius punctum. O. (extremum umbræ rectæ meridianæ hiemalis) punctum semper esse interfecationis meridianæ cum linea. 20. horæ: quod nullibi accidit præterquam in parallelo latitudinis graduum. 49. vt etiam prætermittamus, quod lineam horariam. 13. horæ appellet. 12. à vigesimatertia cum sit. 11.

Horarum comuniū lineæ quam citissime duci in eiusmodi horologio poterunt, hac uia.

Ducta enim æquinoctiali sumendum est punctum in meridiana austrum versus, adeo distans à pede gnomonis, ut punctus cōis axi mundi & lineæ umbrarum distare à puncto. 1. reperitur, quod vocabitur. 2. à quo, ductæ lineæ rectæ per puncta communia æquatoris, & lineis horarijs italicis erunt horariæ lineæ communes, quinque; videlicet mane, & quinque; vesperi, sextæ autem horæ tum matutine, tum vespertine gratia, parallellam verticali horologii per punctum 2. ducere oportet, quintæ autem matutine, & septimæ vespertine horæ causa septima matutina & quinta vespertina producendæ erunt, & intentum consequuti erimus.

Cuius effectiois ratio, tam est manifesta, vt in ea declaranda, operam consumere necesse non sit, neq; enim tyronibus scribere me profiteor.

Ad hæc zodiaci signorum principia facile in meridiana notare poterimus si in linea umbrarum à puncto. 1. distantiam sumpserimus vnus cuiusque signi ab eius radio monstratam, qui per centrum mundi fertur, hanc referentes in meridianam horologii, ab eius cetro septentrionem versus.

Sex quoq; domus cœlestes rationales, hoc modo distingui poterunt, ducta parallela meridianæ, à puncto communi æquinoctiali, & lineæ horariæ. 14. horæ, quæ significet cuspidem. 12. domus, altera parallela eidem ducta à puncto. 16. horæ æquinoctialis, cuspidem habebimus undecimæ, meridianæ cuspidis semper est decimæ, tum aliam parallellam per punctum. 20. horæ æquinoctialis si duxerimus, cuspidem nonæ domus habebimus, per punctum autem 22. cuspidem. 8. Atque hoc intellectu difficile non est, cum ex 16. vndecimi Eucli. unaquæque prædictarum parallellarum, parallela sit communi sectioni circulorum domorum; meridianæ videlicet horizontali: & cum singulæ binæ horæ, 30. æqua-

M

toris

oris gradus requirant, manifestum erit vnamquamq; ipsarum parallelarum communem sectionem esse plani horologii cum circulo cuspidis eiusmodi.

Alia etiam via id ipsum speculari poterimus. Cogitemus totidem rectas lineas iam ductas esse, quot parallelas, a puncto supremo gnomonistamen, ad puncta vsque prædictarum horarum æquinoctialium. Ex quo apertum erit, harum vnamquamque futuram in sui cuspidis circulo: at vnusquisque eiusmodi circulus, planum horologii per parallellam meridianæ horizontali secat, ex. 16. prædicta, quare communium harum sectionum vnaquæque, meridianæ horologii parallella erit, ex. 9. vndecimi: at prædictæ parallellæ, tales iam ductæ fuerunt prædictæ meridianæ, igitur erunt quæsitæ.

Pariter assero optimum fore si spacia domorum, colore aliquo lucido inficiantur, idque ne superficies horologii tam multis lineis impediatur. Notandum hoc loco est quoties in Analemate accidet, esse portionem aliquam parallellæ orizonti quæ interponitur inter verticalem, & diametrum tropici o. r. scilicet quæ magnitudine ferè toti parallellæ æquetur: ne eam in suo semicirculo locare difficile sit, hortor prius sumat quis parallellam eiusmodi horæ in tropico diuiso. z. r. scilicet quam in suo semicirculo collocet, & a puncto. z. inchoet, tum ducat lineam. o. r. quæ o. r. equalis erit ex supradictis rationibus, illi quæ est in Analemate.

At cum mihi sepius acciderit diuersimode speculari modum collocandi puncti communis, radio solari (qui permundi centrum fertur) & plano horologii, aliquid hoc loco mihi dicendum videtur ea de re, quamuis non sim nescius, aliquid me prædictorum repetiturum.

In primis cogitare cepi videre me planum horizontalis horologii sub orizonte per distantiam propositi gnomonis, mente concipiens communem sectionem azimuth cum dicto plano, cuius pars est linea. n. o. sumpta in linea vmbrearum, quæ in horologio, ea distantia est, quæ interiacet inter centrum, & punctum horæ, quod commune quidem est solis radio per centrum mundi lato, & plano horologii. Punctum enim supremum gnomonis, centrum mundi significat, à quo horæ puncto, cogito perpendicularem occultam communem sectioni verticalis cum plano horologii hæc perpendicularis parallella semper erit lineæ. o. r. Analemetis meridiani ex. 6. vndecimi Euclidis, linea vero. o. n. pars communis sectionis plani, cum azimuth, parallella est communi sectioni azimuth cum almicantrat, ipsi videlicet. o. z. ex. 16. vndecimi prædicti, quare ex. 10. eiusdem, anguli intercepti inter has inuicem parallellas, inuicem quoque æquales erunt, at vnaquæque per perpendicularium circulo verticali angulum rectum comprehendit, altera quidem cum linea verticali horologii, altera cum parallella tropici, quæ communis est sectioni tropici, & almicantrat: iam hæc ænus habebimus binos triangulos rectangulos, ac similes, quorum vnus qui

qui est in almicantarato, totus iam cognitus est per o. z. o. r. in Analemate & r. z. in tropico, alterius vero in plano horizontali siti, cognita est umbra lineæ, in Analemate terminata à .A. & radio per centrum mundi cadente, cui reliqua duo latera in triangulo proportionando, via iam ostensa, ad proportionem ipsius o. r. cum o. z. iam cognitis, triangulus quoque prædicti plani horizontalis cognitus erit, ad cuius angulum o; rectus solis radius pertingit, è cælo per situm centri mundi demissus, ut etiam facile deprehendi potest, mediis duobus aliis triangulis in superficie azimuth solis, quorum primum unius latus, ea pars est communis sectionis plani horologii cum azimuth quæ à centro horologii solarique radio finitur, alterum erit gnomon, tertium umbra centri mundi, ab extremo videlicet superiori gnomonis usque ad punctum horæ.

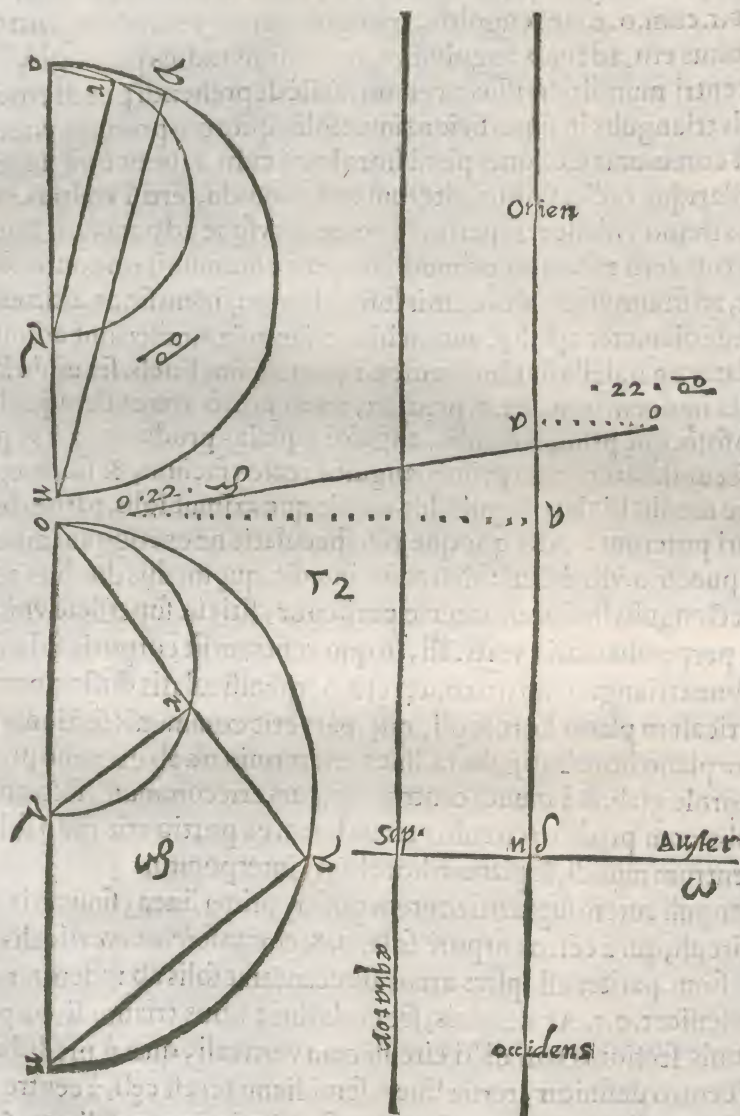
Alterius verò trianguli, primum latus erit communis orientis sectio cum azimuth, ad sinum usque altitudinis solis, alterum, idem finis altitudinis, tertium, semidiameter cæli, hæc autem bina triangula, similia sunt ad invicem, cum prima latera parallela sint invicem ex. 16. undecimi Eucli. secunda latera etiam parallela invicem sunt, ex. 6. prædicti, tertia porro una eodemque linea sunt radiosa solis, quæ prima secundo, angulos æquales producit ex 29. primi Euclidis, secunda latera cum primis, angulos rectos faciunt, & sic de cæteris.

Itaque mediis binis triangulis his, medioque azimuth solis, pariter horologia fabricari poterunt. Alia quoque via, speculatione excogitavi modum inveniendi puncti o. vbi dictus solis radius incidit, quæ mediis duobus aliis triangulis rectangulis similibus inter se perficitur, sitis in superficie unius magni circuli perpendicularis verticali, in quo centrum sit corporis solaris, quare prima linea trianguli sub horizonte, erit perpendicularis ducta a puncto horæ ipsi verticali in plano horologii, quæ pars erit communis sectionis dicti circuli cum plano horologii, altera, linea erit terminata ab extremo primæ in verticali horologii, & à mundi centro, quæ pars erit communis sectionis circuli verticalis cum prædicto circulo: tertia linea, ea portio erit radij solaris, quæ inter centrum mundi, & planum horologii interponitur.

Trianguli autem supra horizontem positi, prima linea, sinus erit arcus huiusce circuli, qui à cætro corporis solaris, & circumferentia verticalis terminatur, qui sinus pariter est ipsius arcus almicantarato solis ab iisdem terminatus, æqualis scilicet o. r. Analematis, secunda linea istius trianguli, ea portio est communis sectionis iam dicti circuli cum verticali, quæ à prædicto sinu, & mundi centro definitur, tertia linea, semidiameter est cæli, à centro solari ad centrum mundi, ecce quo pacto primæ sunt invicem parallelae ex. 6. undecimi, anguli vero a primis, & secundis intercepti, recti sunt, secundarum vero, & tertiarum anguli quoque æquales, sunt enim oppositi, quare hi trianguli similes inter se sunt. Minima multa, libens silentio prætereo, ne viris medio-

Io. Bapti. Bened.

crifer eruditis nauſeam potius moueam, quam pariam voluptatem. Mihi prae
cipua quaeque probare ſat eſt.

De

De horologio italico murali.

Cap. LIII.

Escribere si quis cupiat italicum horologium in muro perpendiculari orizonti, id hac ratione perficiet. Imprimis respectus muri ad meridianum, & verticalem, aliquo dictorum modorum inueniendus erit, & primo, tanquam exemplum, constituamus orizontem amplitudinis nostri Analematis à muro secari, vt in subscripta figura. *a.* secat, posita. *c. o.* communi sectione orizontis cum meridiano, & *d. o. a.* dicti orizontis cum verticali, & *c. b.* muri cum prædicto orizonte. Murus autem. *c. b.* inter orientem, & meridiem vergat, inuētis iam angulis. *c. o. x.* & *i. o. x.* descriptis à gnomone. *o. x.* in mundi centro cum meridiano & verticali. Constituamus primum nos inuenire velle punctum vnius horæ à sole factæ, dum in quarta orientali septentrionali, & in tropico cancri reperitur. Tabulam igitur ex ligno solido sumamus apprimè dolatam & planam septem octouè pedum longitudinis, latitudinis verò, quantæ fieri poterit, hanc vocabimus. *B. V. Q. T.* in cuius longitudinis medio, aut circiter, lineam ducemus. *O. X.* per tabulæ latitudinem, ita vt. *o. x.* nostri gnomonis magnitudini sit æqualis, aut ipsius dimidio, aut tertiæ, quartæue parti, prout melius visum fuerit, ipsumque punctum. *o.* (significans gnomonis summum) alteri. *B. V.* ipsius tabulæ accedat, ad mensuram dimidij pedis, plus minusue, iuxta quod necessitas exiget, hoc enim praxis ipsa docebit, Ipsum autem punctum. *o.* centrum sit dimidij circuli, nostro Analemati æqualis, cuius diameter, parallela sit longitudini tabulæ, & lineæ. *o. x.* à puncto. *x.* perpendicularem ducemus, quæ orizontalem significabit muri, tum applicabimus in puncto. *o.* lineæ. *o. x.* angulum. *c. o. x.* æqualem angulo orizontis. & angulum. *i. o. x.* alteri, ex altera parte, auxilio arcuum correspondentium circumferentiæ. Itaque *o. c.* lineam meridianam vocabimus, & *o. i.* verticalem, quarum vnamquamque iubeo indefinitè produci, aut eatenus, dum interfecet orizontalem & girum portionis iam factæ, quod sufficiet. Hoc facto iubeo ad eundem Analema, in quo parallela orizontis sumatur quæ sitæ horæ. *o. z.* videlicet, quam metiemur in verticali. *o. i.* à puncto. *o.* vocabimusque. *o. a.* super quam semicirculum describemus externa ex parte trianguli. *c. o. i.* (si enim punctum vnius horæ a sole effectæ dum est in quarta orientali meridionali quereremus, semicirculus intra triangulum formandus esset) postea redeamus ad Analema & lineam. *o. i.* propositæ horæ sumemus, aut in tropico cancri parallellam horæ videlicet. *z.* dico verò in vno, alteroue, quia cenſeo sumendum alteram duarum linearum quæ breuior socia fuerit, quamuis vtraque in prædicto semicirculo ad angulum

lum rectum cadat. Iam cum sumpserimus lineam. o. r. Analematis, collocanda erit in prædicto semicirculo, inchoando à puncto. a. & vocabitur. a. d. si autem tropici lineam. z. r. sumpserimus, erit collocanda in semicirculo, inchoando à puncto. o. & vocabitur. o. d. Deinde à puncto. o. per punctum. d. lineam ad horizontalem vsq; muralem. c. b. ducemus, quæ vocabitur. o. d. b. ex quo habebimus quam primum distantiam. c. b. horizontalis, quæ distantia, erit interposita inter communem sectionem azimuth horæ, & meridianam; ita punctum horæ in perpendiculari sub horizontali erit, ducta à puncto. b. Nunc inueniendum est quantæ longitudinis a puncto. b. vsque ad punctum horæ esse debeat hæc linea, quod hac ratione consequemur, diducemus circinum quantum. o. à semicirculi diameter requirit, scilicet. o. z. Analematis, cuius altero crure in puncto. o. extremo gnomonis fixo, altero in puncto. f. secabimus lineam. o. d. b. ita ut o. f. æqualis sit. o. a. aut. o. z. Quo peracto, in quamcunque voluerimus partem, perpendicularem à puncto. f. erigemus ipsi. o. b; æqualem tamen sinui altitudinis solis in Analemate sumpti, cui sinui. g. o. verticalis in Analemate semper æqualis est, sit hæc. n. f. quam ut breui consequamur, diducemus circinum quantum postulat. g. o. & altero crure in puncto. f. firmato, altero gressu medietatis circuli secabimus (qui ad hoc ante omnia factus fuit) in puncto. n. Tum a puncto. o. per punctum. n. lineam indefinita ducatur, ad quam a puncto b. duci iubeo paralellam ad. f. n. perpendicularem scilicet. o. b. & vocetur. b. t. quæ illa hora, erit muri azimuthalis, inter punctum. b. & punctum horæ interiecta. Ducendo postea in muro, a puncto. b. perpendicularem sub horizontali. b. c. protractam adeo, ut b. t; exactum situm illa monstrabit extremitatis umbræ gnomonis tali hora, quæ suo numero signabitur, & caractere cancri.

Iam si in eiusmodi muro, linea. o. r. Analematis ut dictum est, esset in quarta. l. g. q. & non in l. g. b. semicirculus describendus esset intra triangulum. c. o. i. horarum antemeridianarum gratia, illarum videlicet, quæ in tropico essent in dimidio. f. q. h. Quod si in eodem muro horæ essent pomeridianæ, dimidij videlicet. f. b. h. tropici, semicirculus, supra lineam. o. c. meridianam extra triangulum formandus esset, in quo linea. o. r. collocaretur a puncto. o. & linea. r. z. a puncto. a. quod quam diligentissimè notandum est. Quæ verò tropici cancri causa in eiusmodi muro dixi, ea ipsa assero tropici capricorni, & cuiusvis alterius paralleli, ad horas tamen italicas simpliciter, hi duo tropici sufficiunt; additis ijs quæ a me dicenda sunt, de horis matutinis quæ desunt in tropico Capricorni. Alias tamen ob casus cuiuslibet horæ, tria puncta inueniri iubeo, binæ tropicorum tertium æquatoris. In muris occidentalibus meridianis iidem penitus seruantur modi, tametsi meridia & verticalis situm respectu gnomonis commutetur, quæ enim antea erat ad dexteram, iam ad leuam reperitur, & econtra, quare semicirculus horæ occidentalis septentrionalis perpetuo super verticalem

ticalem & extra triangulum describetur: at verò semicirculus horæ occiden-
 talis meridianæ, supra verticalem quidem, sed intra triangulum, horæ verò me-
 ridianæ orientalis super meridianam, extra triangulum intra quam collocabi-
 tur. o. r. a puncto. o. extremo gnomonis & r. z. a puncto. a. Quod si semircu-
 lus intra triangulum designandus erit, non minus super meridianam quam su-
 per verticalem fundari poterit, at si super meridianam fundabitur, perpetuo
 applicanda erit linea. o. r. à puncto. o. extremo gnomonis, & linea. r. z. a puncto. a.

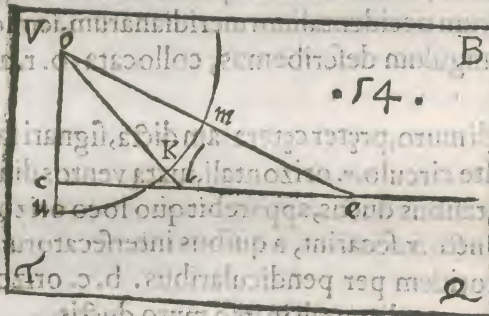
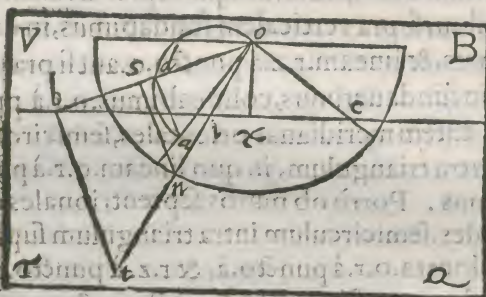
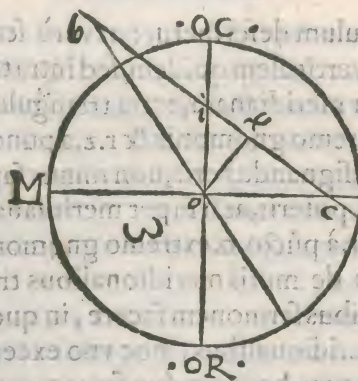
Cum vero hætenus de muris meridionalibus tractatum fuerit, non erit
 ab re de septentrionalibus sermonem facere, in quorum gratiam eadem præ-
 standæ erunt, quæ in meridionalibus, hoc vno excepto, quod septentriona-
 lium orientalium murorum, horarumque septentrionalium causa, semircu-
 lum intra triangulum supra verticalem fundabimus, in quo lineam. o. r. à pun-
 cto. a. collocabimus, & lineam. r. z. a puncto. o. aut si prædictum semirculum
 super meridianam fundaverimus, collocabimus. o. r. à puncto. o. & r. z. à pun-
 cto. a. Ad horas autem meridianas orientales, semirculum fundabimus su-
 per verticalem extra triangulum, in quo lineam. o. r. à puncto. a. & r. z. à pun-
 cto. o. constituemus. Porro ob muros septentrionales occidentales, horas-
 que septentrionales, semirculum intra triangulum super verticalem funda-
 re oportebit, collocata. o. r. à puncto. a. & r. z. a puncto. o. aut super meridia-
 nam intra triangulum, constituta. o. r. à puncto. o. & r. z. a puncto. a. in eo.
 Gratia verò horarum occidentalium meridianarum, semirculum super ver-
 ticalem extra triangulum describemus, collocata. o. r. a puncto. a. & r. z. a
 puncto. o.

Super eiusmodi muro, præter cetera iam dicta, signari facile poterit azimut
 ventorum, mediante circulo. o. horizontali, iuxta ventos diuiso, ad quos azimu-
 talibus horizontalibus ductis, apparebit quo loco horizontalé muralem.

b. c. a puncto. x. secarint, a quibus intersecatorum punctis,
 totidem per perpendicularibus. b. c. orizon-
 tali murali in ipso muro ductis,

habebimus inter-

sec-

*Delineis horarijs muralibus absque tropico hyemali, & de principijs signorum,
de cuspidibus domorum de horologijs italicis meridionalibus,
& verticalibus. Cap. LIIII.*

Nuentis iam sitibus punctorum horarum vtriusque tropici, quod li
neæ horariæ duci possint, earum horarum quæ non sunt in tropi
co hiemali, in muris orientalibus puncta inuenire necesse est,
earundem horarum, in linea horizontali muri, sicq; adeundum
Analema pro horizonte sumptum, sumendi que in centro. g. anguli ampli-
tudinis prædictarum horarum, vt superius fuere præparati: qui applicati verti-
cali.

cali. o. i. in tabula. B. T. extra triangulum. o. i. c. gratia horarum, quæ duodecimam antecedunt, aut intra eundem, earum horarum causa, quæ duodecimam subsequuntur. Ea verò linea, quæ prædictum amplitudinis angulum comprehendet, horizontalem. c. b. in puncto horæ ortus solaris secabit: qui erit quæsitus, & punctum. i. in dicta. c. b. horæ. 12. semper punctum erit, iunctis deinde punctis earundem horarum per lineas rectas, horarias lineas italicas eiusmodi horarum nacti erimus.

Verum cum ego horter (si fieri possit) vt bina horologia designentur, alterum in muro orientali matutini temporis causa, alterum in muro occidentali, vespertini gratia, qui in sola meridiana linea inuicem comunicent, vt iam necesse non sit situs horarum postmeridianarum tropici æstiu in orientalibus inuenire, neque item in occidentalibus ante meridianas tropici hyemalis, quæ in eiusmodi eleuatione poli sunt. 17. 18. 19. quarum, puncta respondentia tropicorum punctis, in muro orientali, tropici hyemalis, in occidentali, æstiu, in meridiana inuenienda erunt, supra infraue horizontalem muri, infra, siquidem murus meridionalis fuerit, supra, si septentrionalis, id hac ratione perficietur.

Exempli gratia inuestigandus sit punctus. 17. horæ in muro orientali meridionali, in linea meridiana, sumenda est linea. o. c. meridiana orizontalis in proposita tabula, transferendaq; in extremum tabulæ. V. T. vitandæ confusionis linearum gratia, & producenda ad punctum vsque. u. ita vt. u. o. æqualis sit semidiametro nostri Analemat, post modum a puncto. c. ipsius. o. c. duci iubeo lineam. c. e. indefinitè ad angulos rectos cum prædicta. o. c. & circum punctum. o. describatur arcus. u. r. circuli æqualis nostro Analemati, tunc adibimus prædictum Analema, & sumemus arcum. q. a. ipsius, loco. 17. horæ, quem transferemus in portionem vltimò descriptam, incipiendo a puncto. u. hæc verò sita. u. m. & a centro. o. per punctum. m. ducemus. o. m. e. vsque ad. c. e. quare punctum. e; erit. 17. horæ in meridiana muri, mensurata deinde in prædicta muri meridiana distantia. c. e. sub orizontali, quamprimum habebimus punctum. 17. horæ quod mediante vna linea recta coniunctum cum puncto. 17. horæ tropici æstiu in muris occidentalibus, aut tropici hyemalis in orientalibus, necessariam partem lineæ horariæ. 17. horæ habebimus. Quod si murus septentrionalis fuerit, dictam distantiam. c. e. in meridiana murali mensurabimus super orizontalem, reliqua vt dictum est perficientur. Sed si super eodem muro, eidem gnomoni, lineas horarias communes sumere voluerimus, iubeo in portione. u. r. vltimò descripta, signari punctum. K. tantum ab. u. distans, quantum in Analemate polus. e. supra punctum. b. orizontale eleuari reperitur, ducaturq; linea. o. k. vsque ad lineam. c. e. in puncto. l. tum in meridiana muri sumatur, (in meridianis quidem muris supra orizontalem, in se-

N

ptentrio.

ptentrionalibus verò infra) distantia. c. l. & à puncto. l. in muro iuxta singula puncta horarum æquatoris, lineæ rectæ ducantur vsque ad situm hyperboles æstiuæ, quæ appareant inter vtranque hyperbolem, alio colore infectæ quam sint lineæ italicæ. Verum quoniam quinta matutina & 7. vespertina in situ æquatoris supra murum notatæ non erunt, idcirco vice puncti æquatoris, ducemus lineam a puncto. l. per punctum decimæ horæ italicæ iam inuentum in horizontali super murum orientalem. At in muro occidentali, punctum. 7. horæ in horizontali inueniemus, vtemurque calculo. 10. horæ matutine eadem prorsus ratione, amplitudo enim, 7. horæ vespertinæ in occidente semp æqualis est amplitudini quintæ matutinæ in oriente. Porro linea æquinoctialis muri, per omnia puncta in æquatore horarum inuentarum fertur.

At si quis principia signorum zodiaci, omnia in meridiana notare voluerit, ea inuenire poterit, ostensa a me via inueniendarum horarum meridiana rum, exemplo. 1 7. horæ. Amplius si interualla cœlestium rationalium domorū distinguere voluerimus, occulta linea super murum orientalem ducetur a puncto communi crizontali & meridiane per punctum. 1 6. horæ æquinoctialis, quod seruiet cuspidis loco vndecimæ domus, alteram item lineam a prædicto puncto horizontali meridiano per punctum. 1 4. horæ, eritque tanquam cuspidis duodecimæ domus. At in muro occidentali, gratia cuspidis octauæ domus, lineam ducemus a puncto horizontali meridiano per punctum. 2 2. horæ æquinoctialis, gratia cuspidis nonæ domus, a prædicto puncto lineam ducemus per punctum æquinoctialem. 2 0. horæ, domum autem vndecimam & octauam, flauo lucidissimo colore inficiemus, solum vt ab alijs domibus hæc distinguant possint, sicque omnia perfecta erunt.

Egimus hætenus de horologijs horizontalibus, & muralibus a meridiano, & verticali declinantibus, tanquam de ijs quorum frequentior erit vsus, raro enim contingit offerri occasionem fabricandorum verticalium, & meridiorum, hoc est australium, septentrionalium, orientalium, & occidentalium, neque ego in hanc vsque diem murum aliquem inueni qui non aliquantulum a binis dictis circulis declinet: tamen ne a quopiam, in hoc nostro volumine eiusmodi effectio (quæ re ipsa seu substantia eadem est cum ea de qua scripsi capite. 53.) desideretur, exponam breuiter eius modum, exorsus ab horologijs verticalibus, subiecto exemplo, faciei muri perfectæ ad septentrionem vergentis.

Sit igitur in dolatis. à nobis parata tabula, linea horizontalis muralis. x. b; & x. o. gnomonis longitudo, prædictæ lineæ, perpendicularis, a cuius extremitate. o. ducatur linea. o. a. paralella. x. b. quæ. o. a. horizontalis verticalis mundi erit, supposito. o. eius centro, & muro paralello verticali, ab eodem distante iuxta quantitatem. o. x; circa centrum verò. o. circumferentia describatur circuli,

culi, amplitudine æqualis nostro Analemati, vt capite. 53. dictum est. Tum super lineam. o. a. vespertinarum horarum gratia: semicirculus describatur ad dexteram, o. d. a. sumpta. o. a. æquali. o. z. Analematis: cætera ita progrediantur omnino, vt prædicto capite tradita fuerunt, & vt in subscripta figura ob 22. horam italicam patet, quod de muri facie septentrionali dico, id ipsum de australi assero, hoc tantum notato, quod in septentrionalibus semicirculi ad dexteram describentur ob occidentales horas, ad sinistram verò ob orientales, sed in faciebus australibus, omnia hæc fient econtrario.

At verò horologiorum meridianorum causa, sit pariter ducta linea. x. b. horizontalis muri in tabula præparata, & o. x. perpendicularis ipsi, longitudo sit gnomonis, quare. o. x. verticalis erit mundi, cuius. o. cum sit cætrum, circa qd, circulum Analemati æqualem, vt prædictum est formabimus, & super lineam. o. x. qua libuerit parte protractam, describemus semicirculum. o. d. a. vt iam dictum fuit: reliquas si ita perficiuntur vt in subscripta figura gratia. 22. horæ monstratur, nullus accidet error, quod ipsum de horis orientalibus dico.

Notando semper punctum. b. horarum septentrionalium in muris orientalibus, qui scilicet a quarta orientali septentrionali prouenit esse ad leuam gnomonis, & horarum meridionalium, hoc est quæ à quarta orientali meridionali proueniunt, ad dextram inueniri gnomonis. Verum in muris occidentaliibus, omnia fiunt econtrario. Hanc verò rationem horologiorum italicorum à me inuentam, perpetuè seruari, quam cæteris omnibus, tum a me excogitatis, tum ab aliis traditis, meliorem esse censeo. Semel enim formato Analemate, inuento a nobis modo, perpetuo & quamprimum situs puncti horæ in muro inuenietur, tribus tantummodo menisuris ex Analemate sumptis mediantibus, scilicet. o. z. o. r. aut. r. z. tropici, & o. g.

Neque hic silentio inuoluendum existimo (quod a multis iam annis obseruauit) amitti, vel potius breuiiores fieri longas gnomonis umbras, cum sol admodum oblique parietem vel aliud quodlibet planum suo lustrat lumine.

Neque est quod aliquis hac de re admirationem capiat,

cum necessario accadat, vt umbra corporis opaci

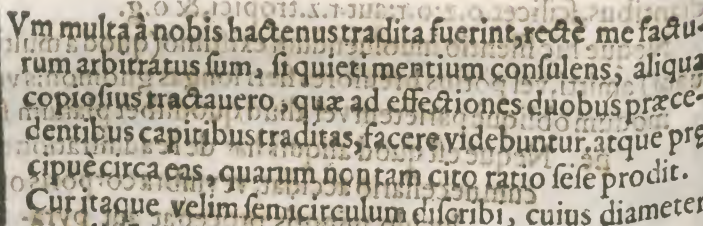
lucido minoris procedat aut pyra-

midaliter produca-

tur.

[illegible]

Theoria aliquorum predictorum
Cap. LV.

crossed

trianguli orthogoni, cuius duo latera sunt. o. r. Analematis & r. z. tropici ut capite. 52. dictum est, & cum angulus acutus ipsius trianguli inter r. z. tropici & o. z. interceptus æqualis sit angulo azimuth cum verticali in proposito exemplo ex. 29. primi Eucli. & hic opposito, ex. 15. eiusdem, igitur acutus dictus, æqualis erit huic opposito ultimo dicto, ut facile patere potest in exemplo subscriptæ figuræ horizontalis, in qua linea. d. a. sit verticalis. o. c. meridiana. b. c. muralis. z. o. b. azimuthalis, punctum. z. ubi cadit sinus altitudinis solis, a quo ducta perpendicularis. z. r. meridiane, hæc. z. r. æqualis erit parallele tropici ex 34. primi Eucli. cum ex 6. vndecimi sit illi parallela, & sinus prædictus, parallelus communi sectioni superficiæ, in qua sunt hæc duæ lineæ, cum meridiano, & o. r. æqualis illi almicantrat, & meridiani ex prædicta. 29. cum hæc duæ. o. r. sint inuicem parallele ex 16. vndecimi, & verticalis meridiana, paulo antedictæ, ubi apertè cernitur angulum. z. o. d. æqualem esse angulo. o. z. r. & angulum. b. o. i. æqualem angulo sibi opposito, z. o. d. ex præadductis, quare & angulo o. z. r. æqualis erit. Ex quo etiam manifesta patet ratio, cur in tali casu, semicirculus extra triangulum formandus sit, hæc mihi indicasse sat est. Patet item cur linea. o. r. Analematis, in semicirculo collocanda sit, nunc a puncto. a. nunc à puncto. o. nunc extra, nunc intra triangulum, quod à situ provenit vario. c. b. lineæ horizontalis muralis, respectu binorum diametrorum præcipuorum orientis, diversoque situ solis, respectu duorum præcipuorum circulorum nostri hemispherii, figuræ horizontali subscriptæ simili formata, suo loco collocatis omnibus. Ope itaque eiusmodi linearum horizontalium, in cognitionem venimus distantie. c. b. hoc est quantum azimuthalis horæ, à meridiana murali distet, & ab. o. b. azimuthali horizontali.

Quod autem inveniendæ quantitatis azimuthalis lineæ gratia facio, cui libet facile erit comprehendere, qui subscriptum solis azimuth tali hora consideraverit, supposito sole in puncto. g. & sinu altitudinis eius. z. g. æquali. o. g. Analematis, & o. z. huiusce circuli æquali. o. z. ipsius Analematis, nobis cognitæ. cumq; iam cognita sit. o. g. huius circuli, tanquam semidiameter cœli, quamprimum singulæ partes trianguli. o. z. g. istius circuli, venient in cognitionem. porro inuenta quantitate lineæ. o. b. in tabula, ex supradictis rationibus, cognitus cum fuerit angulus. b. o. t. contrapositus angulo. z. o. g. cognito, statim & absq; alio medio quantitatem. b. t. quæ sit amc ognoscemus: quæ. b. t. est muralis azimuthalis perpendicularis orienti ex. 19. vndecimi Eucli. & parallela ipsi. z. g. quæ sinus est altitudinis, ex 6. eiusdem vndecimi: quare duo trianguli similes sunt ad inuicem. Idcirco capite. 53. tantum diduci circum volui, quantum. o. z. semidiameter almicantrat requirit, æqualis. o. z. hic subscripti azimuth, transferendumq; duxi super. o. d. b. usque ad punctum. f. ut in nostro hoc azimuth cernitur. Iussi deinde à puncto. f. perpendicularem ipsi. o. f. duci,

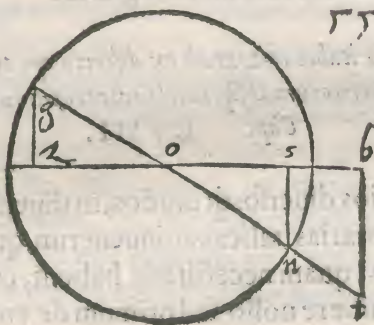
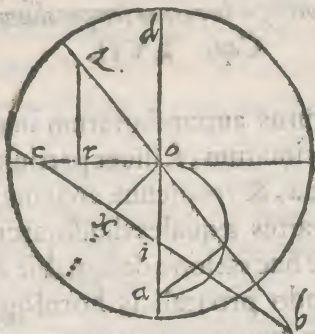
quæ

quæ sit æqualis sinui. g. z. istius azimut, cui sit æqualis. g. o. Analematís, quod eo capite breuitatis causa volui eiusmodi mensura à puncto. s. secari arcum portionis circuli in tabula discriptæ æqualem Analemati, vt in hoc azimut sciënter comprehenditur, punctum. n. venire in circumferentiã ipsius azimut, cum ex quarta primi Eucli. basis. o. n. æqualis sit basi, o. g. in hoc circulo. Iussi deinde lineam. b. t. parallelam. s. n. duci vsque ad. o. n. quod quam recte fiat, ex hoc circulo azimut apertissimè intelligitur. Eorum verò quæ cap. 54. tradita sunt, rationes iam per se satis manifestæ sunt.

Inuentis igitur distantijs omnibus in linea horizontali ipsius tabule, inter pedem gnomonis & azimutales, ac cetera puncta ipsarumque azimutalium quantitatibus horisq; meridianis in meridianã, coniungendis cum eisdem tropicorum, has omnes mensuras notari iubeo in regula lignea, quantum fac erit longa, quæ deferetur supra pontem à fabris murarijs extructum, gratia depingendi horologij ex qua, mensuræ circino sumentur, & in muro collocabuntur, quod vel tantillum ingenij habenti, facillimum erit, ducta primum horizontali per medium gnomonis pedem tum meridianã suo loco, prout in regula signata fuerit, tam in muris septentrionalibus, quam meridionalibus. cum apud omnes reperiatur, (exceptis ijs qui sunt in eodem meridiano) & prædicti muri omnes meridianum interfecent. Illud interim aduertendum,

si forte gnomon. o. x. in tabula notatus, pro dimidio eius qui in muro fixus est, aut tertia, quartaue parte sumeretur, singulæ distantie regulæ lignæ, eadem analogia seu proportionè multiplicandæ essent, dupla tripla, aut quadrupla. Minuta autem pleraque, quæ scribere longum esset, praxis ipsa docebit.

De

De horologio ab ortu.

Cap. LVI.

T si cui liberet horologium designare horarum ab ortu solis incipientium, id nullo negotio præstaret, supposito tropico ita diuiso, vt horarum ab occasu gratia diuisus fuit. tamen norando, tropici lineam (in eo qui est occasus) notatam numero. 23. in hoc qui ortus sit, notandam numero. 1; lineam viginti duarum, numero. 2; lineam. 21; numero. 3; atq; ita deinceps: idem in Analemate faciendo; partem verò tropici in occasu, pro occidentali sumptum; in ortu sumemus pro orientali, cetera facilia erunt, bene intellecto horologio italico, à quo in nullo hic differt præterquam in situ linearum, lineis occidentalium horologiorum italicorum in muris orientalibus huius horologii ab horu solis collocatis, in muris autem occidentalibus horologii ab ortu, lineis orientalium italicici horologii. Id ipsum dico pro horologijs orizontalibus, commutato dictarum linearum situ, vt quæ antea dextræ erant, iam sint sinistræ, & econuerso.

De

Io. Bapt. Bened.

De horologio horarum temporalium.

Cap. LVII.

Elineaturus autem horarum inæqualium horologium, duodecimarum, scilicet partium diei, denuo formabit Analema, & tropicum, arcu maximæ diei ipsius tropici in 12. partes æquales diuiso, arcu item minimæ diei subiecto, & hac ratione designabit Analema, in reliquis seruato modo pro italicis horologijs præscripto, tum orizontalis, tum muralis gratia.

De horologio italico orizontali ex discreto ope triangulorum
sphaericorum absq; necessitate tropicorum.

Cap. LVIII.

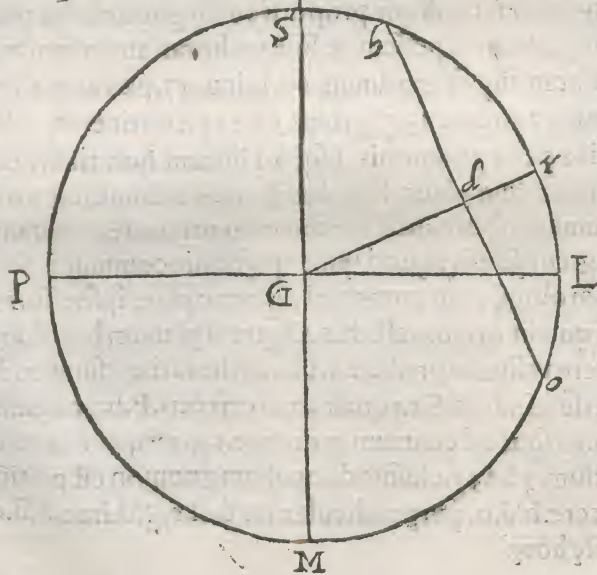
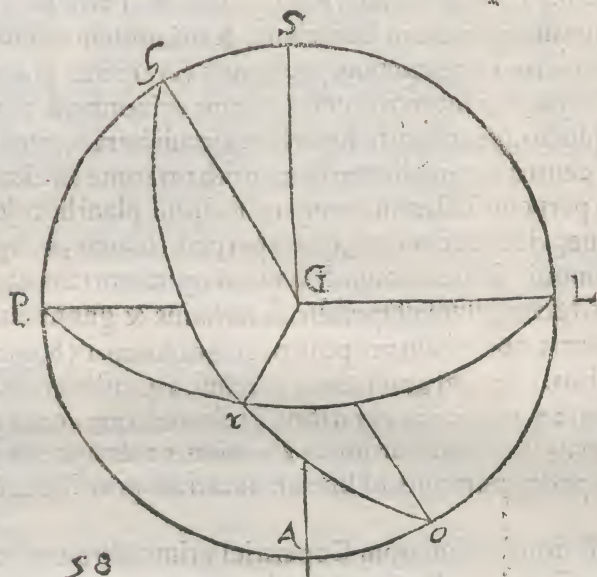

Vm varios diuersosq; modos, in diuersis planis, collocandi lineas horarias italicas adinuenerim, quorum nonnulli plus uoluptatis, quam necessitatis habent, currentem calamum adhuc cohibere nollo, sed primum de vno agere, qui numeris in plano orizontali, citra tropicorum necessitatem absoluitur.

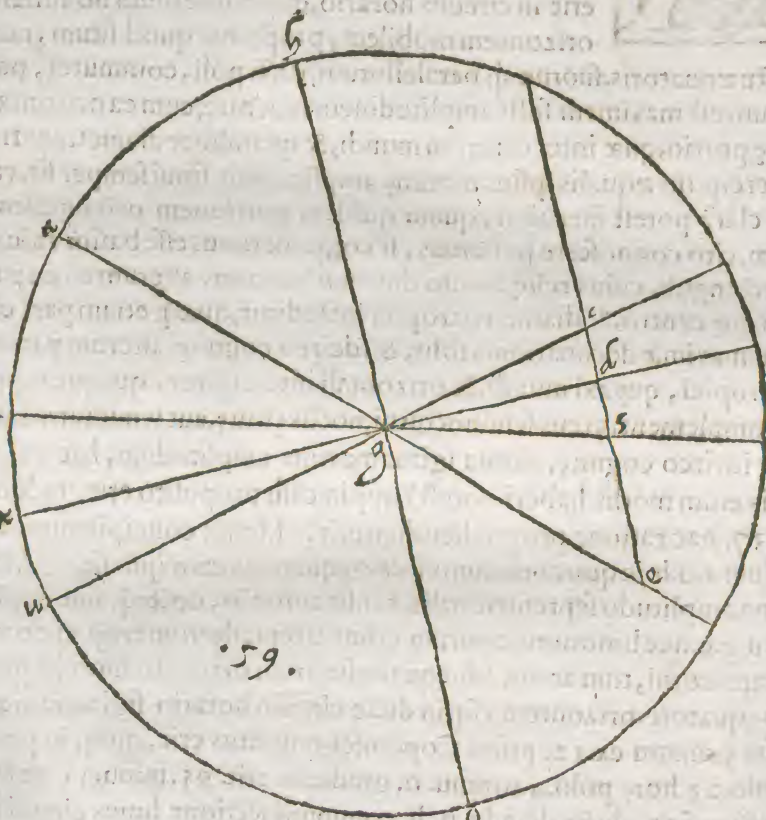
In primis planum, non quidem horologii, sed ipsius orizontis. L. A. P. S. mente concipio, in quo. L. punctum sit ortus. P. occidentis. S. septentrionis. A. austris, æquinoctialis sit. L. t. P. constituamus igitur velle nos inuenire ante omnia, lineam horariam orizontalem. 23. horæ sub polo. 44. o. idq; exempli gratia, cogito itaq; arcum. P. t. æquatoris. 15. graduum. per punctum. t. verò ferri circulum horarium, cuius polus septentrionalis, semper est in parallelo loci, atq; hic circulus horarius significetur his literis. h. t. o. cuius communis sectio cum orizonte tali hora sit. o. h. quæ non erit amplius. S. A. communis ipsi circulo horario & meridiano, dum idem erat cum orizonte, hoc est occasus solis tempore: cum prædictus eius polus à zenit recedens, non feratur per circumferentiam verticalis, sed per eam quæ est paralleli loci. quare septentrionalis erit à verticali; itaq; communis sectio. h. o. iam non erit in situm. S. A. sed punctum. h. in casu proposito erit inter. S. & P. cuius motus, per arcum orizontalem. S. h. factus fuerit inchoatus ab. S. vsque ad. h. (retrograde intellecto) queramus igitur. h. P. (vt statim cognoscatur. S. h.) & arcum. h. t. angulum item. P. h. t. qui est angulus interceptus inter circulum horarium. h. t. o. & orizontem. h. P. o. quæ cognita nobis erunt ex. 12. primi Copernici. latus enim. P. t. graduum. 15, iam est cognitum & angulus. h. P. t. æquatoris cum orizonte similiter cognitus, atque ita etiam angulus. h. t. P. tanquam residuum duorum

duorum rectorum, remoto angulo. h. P. t. cui æqualis est angulus. h. t. L. cum tam polus orizontis quam circuli horarij in eodem circuli giro sit. Itaque ex 12. primi Copernici, arcus. P. h. erit graduum. 84. minutorum. 45. & arcus. h. t. graduum. 95. minu. 11: angulus item. P. h. t. graduum. 10. minu. 47. qui est angulus interceptus inter circulum horarium, & orizontem residuum, verò vnus recti, hoc detracto, erit graduum. 79. minu. 13. vt rectus gradus continet. 90. qui angulus pariter intercipitur inter axim orizontis, & perpendicularem ipsi. h. o. in puncto. g. extensam in superficie circuli horarij, aut inter gnomonem in mundi centro & prædictam lineam sub orizonte in dicto circulo horario, extensam perpendicularem communi sectioni plani horologij cum circulo horario, lineæ videlicet horariæ, quam perpendicularem, dictæ lineæ horariæ à vertice gnomonis scilicet à mundi centro cogitatam tanquam diame- trum vnus circuli, & angulum perpendicularis huius & gnomonis conce- ptum in circumferentiâ, qui in casu proposito erit graduum. 158. minu. 26. & residuum ex gradibus. 180. erit graduum. 21. minu. 34. cuius arcus. 21. 34. corda erit partium. 22. minu. 27. ex ratione Ptolomei, quæ corda gnomon erit: at corda arcus. 158. 26. erit partium. 117. minu. 52. & hæc erit distantia perpendicularis à pede gnomonis ad lineam horariam prædictam in plano horologij.

Vt autem necesse non sit tabularum Copernici primo libro traditarum or- dinem inuertere, possumus facillimè proportionem gnomonis à prædicta di- stantia, inter ipsius gnomonis pedem, & lineam horariam inuenire, quæ illa ipsa est quæ intra sinum anguli graduum. 10. minu. 47. partium. 18709. & si- num anguli graduum. 79. minu. 13. partium. 98235. continetur, & hæc distan- tia perpendicularis à pede gnomonis usq; ad lineam horariam, communis est sectio vnus azimuth cum plano horologij, cuius azimuth; h. o. orizontalis, est axis. quare communis sectio dicti azimuth cum orizonte, angulum rectum cum orizontali. h. g. constituit: quod ipsum præstabit communis sectio istius azimuth, & plani horologij cum communi sectione plani ipsius horologij. & alterius azimuth, in quo sit orizontalis. h. o. Quare si planum horologij erit. L. M. P. S. in quo ducere vellimus prædictam lineam horariam, sumpto à puncto. S. septentrionis versus L. arcu. S. t. equali arcui orizontis. P. h. graduum. 84. mi- nu. 45. & à puncto. t. vsque ad centrum. g. ducere. t. g. ex qua à centro sumpta portione. g. d. partium. 98235. eiusmodi, qualium gnomon est partiū. 18709. & a puncto. d. ducere. h. d. o. perpendiculariter dictæ. g. d. hæc. h. d. o. erit li- nea horaria prædictæ horæ.

enim idem) notatisq; punctis intersectionis ipsius. c. e. d. cum duabus illis. a. g. e. & u. g. c. atque distantia ipsius. e. d. punctus tropici cancri dabitur, communis superficiei eius coni & lineæ horariæ: distantia verò. d. c. punctum capricorni, & d. f. æquatoris. Idipsum in cæteris paralellis fieri potest: quarum rerum speculatio cum facillima sit, eam cuilibet mediocriter introductore linquo.

Suple-

Supplementum circa. 1. 2. primi, Nicolai Copernici, necnon circa. 3. 1. & 3. 2. quarti Ioannis Regiomontani. Cap. LX.

VONIAM verò breuitas qua vsus est Nicolaus Copernicus in explicanda. 1. 2. primi sui libri, ita etiam à Montèregio in declaranda. 3. 1. & 3. 2. sui quarti, parere difficultatem, in efficiendis quæ præcedenti capite docuimus, ei posset, qui in tractandis triangulis sphaericis non esset exercitissimus, cum si angulus. C. A. B. in figura. R. 1. 2. primi Copernici acutus fuerit, necessario angulus. D. A. F. residuum duorum rectorum, erit obtusus, quare in triangulo. D. A. F. confusa mens esse posset, cum 4. dicti constituat angulum. D. A. F. acutum esse, idcirco in eiusmodi casu, cogitemus (quod in subscripta figura patet) bina latera. A. F. & F. D. producta esse vsque ad T. vtriusq; conuersum. Ita habebimus. A. T. & T. D. residuum binorum semicirculorum, cum sint circuli maiores sphaeræ, habebimusq; angulum. T. A. D. acutum, quare ex 4. prædicta inueniemus angulum. T. qui quidem æqualis est angulo. F. & pariter latus. A. T. & latus. T. D. inueniemus, quæ detracta à suis semicirculis. T. A. F. & T. D. F. remanebunt latera. A. F. & D. F. cognita. Exempli gratia, si hæc voluerimus efficere gratia. 2. 2. horæ sub polo. 44. minu. 0. arcus. A. C. æquatoriserit. 30. graduum & angulus. C. 1. 3. 4. qui ab æquatore, & horizonte fixo septentrionem versus supra terram comprehenditur, & angulus. C. A. B. graduum. 46. qui à circulo horario, & æquatorem septentrionem, & horizontem fixum versus continetur. quare. A. D. erit. 60. graduum, & ex 4. prædicta angulus. T. idest. F. 68. minu. 55. & T. A. 68. minu. 5. & A. F. residuum semicirculi. 1. 1. 1. minu. 55. & T. D. 41. minu. 52; D. F. residuum semicirculi. 1. 3. 8. minu. 8. quare detracto. D. E. hoc est. 134. gradibus anguli. C. remanebit. E. F. graduum. 4. minu. 8. & iterum ex 4. prædicta angulus. E. B. F. erit. 21. minu. 24. & B. F. 1. 1. minu. 24. quare. A. B. erit. 100. graduum. minu. 31. & B. E. 10. minu. 38. quare. B. C. residuum vnius quartæ erit. 79. minu. 21. cætera per se patebunt.

Homini parum versato in mathematicis disciplinis in tricis se conijcere circa decimam octauam horam posset, in figuram. 2. subscriptæ similem mente conceperit in qua latus. A. C. arcui. P. t. æquatoris in figura cap. 58. graduum. 90. respondet, quare producto. A. E. vsque ad concursum cum A. B. in puncto. F. ex ijs quæ præcedenti capite dicta fuerunt manifestum erit. A. E. F. semicirculum esse perfectum; atque ita etiam. A. B. F. & angulus. B. A. E. residuum

residuum vnus recti graduum. 44. minu. 0. & angulum. F. pariter, arcum verò. E. F. residuum semicirculi esse graduum. 46. minu. 0. quare ex 4. prædicta angulus. F. B. E. hoc est. A. B. C. erit graduum. 61. minu. 9. cuius sinus erit partiu. 87589. & arcus. B. F. graduu. 53. minu. 13. eius verò sinus partiu. 82126. quare arcus. A. B. erit graduum. 124. minu. 47. & arcus. E. B. 34. minu. 47. igitur. B. C. gradus habebit. 55. minu. 13.

Difficultatis quoq; plurimum afferet decima septima. 16. 15. & 14. hora, citra subscripta figure. Q. cogitationem, in qua. A. C. æquatori respondens, gradus continet. 105. minu. 0; A. D. 15. minu. 0; angulus. A. 46. minu. 0. arcus verò. D. E. anguli. A. C. B. 134. minu. 0. quare cum angulus. A. sit minor recto, & D. E. nonagesimum gradum excedat, cum sit graduum. 134; aperte patebit. A. B. interfecare. D. E. in puncto. F. erit quoq; manifestum. A. F. & D. F. quartis minores esse, cogitemus igitur binos arcus. F. E. & F. B. sese interfecare in puncto. T. sui semicirculi termino, quare in primis ex 4. prædicta in triangulo. A. D. F. habebimus angulum. A. F. D. hoc est. E. F. B. aut. T. (sunt enim hi tres anguli æquales inuicem) graduum. 45. minu. 59. cuius sinus erit. 71914. & arcus. A. F. graduum. 21. minu. 6. cuius sinus erit. 35990. & arcus. D. F. graduum. 15. minu. 0. cuius sinus erit. 25888. qui quidem arcus. D. F. deductus ex arcu. D. E. graduum. 134. minu. 0. remanebit arcus. F. E. graduum. 119. minu. 0. qui. F. E. ex semicirculo deductus relinquet nobis arcum. E. T. graduu. 61. minu. 0. iam in triangulo. B. E. T. ex prædicta. 4. angulus. E. B. T. hoc est angulus. A. B. C. gradus continebit. 69. mi. 36. cuius sinus erit. 93727. & arcus. B. T. 69. minu. 10. cuius sinus. 93496. quare arcus. B. F. residuum semicirculi gradus. 110. minu. 50. continebit, qui iunctus arcui. A. F. arcum dabit. A. B. graduum. 131. minu. 56. & arcum. E. B. 42. minu. 14. quare arcus. B. C. residuum vnus quartæ erit graduum. 47. minu. 46.

At. 13. horæ grā in figura. M. deducto arcu. D. E. ex arcu. D. E. remanebit arcus. F. E. graduu. 89. minu. 0. qui cū sit minor quarta, necesse non erit de semicirculo detrudere, sed eo vti, & sinu eiusdē inuenire. 99985. & eū ex vna quarta detrudere, quare tanquam residuum arcus remanebit. F. E. graduu. 1. minu. 0. cuius sinus. 1745. multiplicatus cum angulo. A. F. D. productumq; diuisum per sinum totalem, sinum dabit. 1714. cuius arcus graduum. 0. minu. 59. ex quarta subtractus dabit angulum. E. B. F. graduum. 89. minu. 1. cuius sinus erit. 99985. quo mediante diuiso producto, sinus. F. E. 99985. in sinu totali. 100000. proueniet idem sinus totalis vnus quartæ, eritq; B. F. qui multiplicatus per sinum. 1714. residui anguli. E. B. F. diuisoq; producto per sinum residui ipsius. F. E. qui est. 1745. proueniet sinus arcus. B. E. 98223. qui arcus erit graduum. 71. minu. 11. qui ex vna quarta deductus, remanebit gradus. 10. minu. 49. arcus. B. C. orientis; iuncto deinde arcu. B. F. arcum. A. F. habebimus

habebimus arcum. A. B. graduum. 169. minu. 28. tanquam arcum horarium,

Alio opere. 12. hora non indigebit, quam ut lineę horarię distantia à pede gnomonis, ab ipso gnomone inueniatur, quod enim ad lineam horariam. 12. horę attinet, semper paralella est communi sectioni verticalis cum plano horologij, cuius causam cap. 52. manifestauimus. Porro angulus à gnomone, hoc est axe orizontis, & à lineā quę communis est sectio meridiani cum circulo horario tali hora comprehensus, hac ratione facile inueniri poterit, numero arcu meridiano comprehenso inter punctum septentrionalem, communem orizonti, & meridiano, & punctum qui est trans axim mundi, communem meridiano, & paralelo loci: qui quidem arcus meridianus in casu proposito, erit graduum. 2. minu. 0. sub orizonte, tantus quoq; erit prædictus angulus, ab axi orizontis, & communi sectione meridiani cum circulo horario terminatus, qui erit septentrionalis à verticali, quare linea horaria in plano horologij, meridionalis erit à verticali ipsius horologij, sinusq; eiusdem arcus, erit. 3490; tanta erit distantia prædictę lineę horarię à pede gnomonis respectu gnomonis, partium. 99939; sinus residui vnus recti.

Vndecima hora erit notatu facillima, computato enim in plano horologij, cap. 58. significato arcu. s. t. in quarta. s. P. æquali (quo ad gradus) arcui. 13. horę, si vsi fuerimus angulis ipsius. 13. horę, recte omnia perficiemus. tali enim. 11. hora, circuli horarij septentrionalis polus, qui per circumferentiam paralleli loci voluitur, adeo distare à meridiano occidentem versus reperitur, ut ab eodem orientem versus decimatertia hora distat, interuallo. 15. graduum, (id ipsum de altero polo horario, contrario versu dico in paralelo opposito) & ex consequenti cum eodem respectu orizontis. 11. ut 13. quare eodem pacto eundem situm retinebit circulus horarius, respectu me-

ridiani, orizontis, & æquinoctialis. 11. ut 13. hora, quamuis

diuersis ex partibus respectu verticalis, quę partium

diuersitas, in causa est, cur arcum. s. t. in

quarta. P. s. ad occidentem sita

sumamus. Id ipsum

facie-

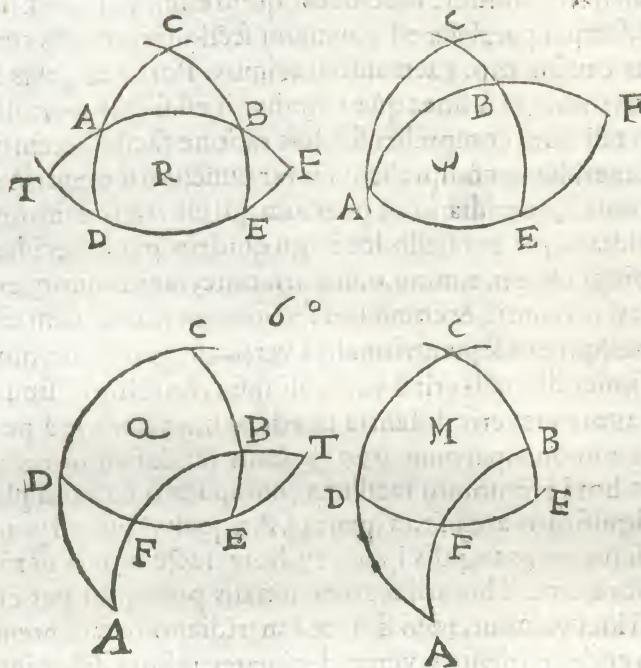
mus gratia. 10. horę, & 9. vsi 14.

& 15. iisdem de

causis.

De

*De alio modo lineandi horarias lineas italicas horizontales indeterminatas
absque tropicorum subsidio, vel triangulorum sphaerico-
rum auxilio, tam ex continuo quam ex di-
screto. Cap. LXI.*

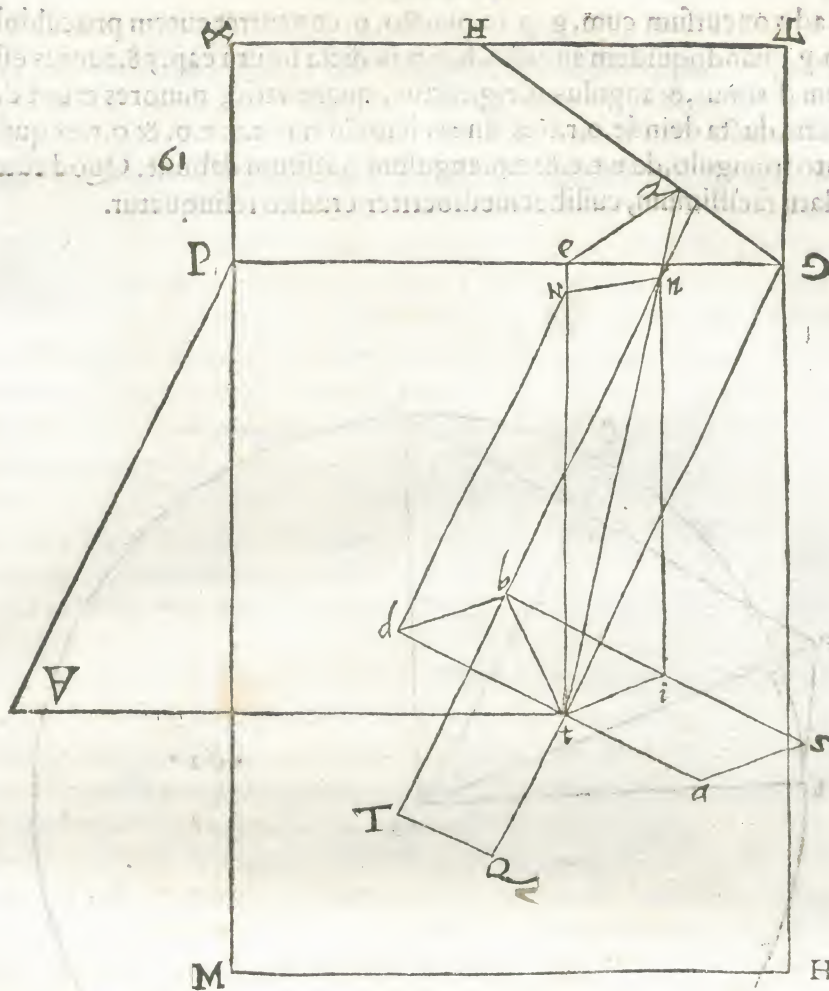

LIA quoq; via in cognitionem deuenire possumus ar-
cuum. P. h. & h. t. anguli quoq; P. h. t. figurę cap. 58. præ-
termisissis reliquorum speculationibus, meis tantum cogi-
tationibus aductis. Quam cognitionem consequi, tum
discreti, tum continui medio poterimus, & primum in
horologijs horizontalibus. Cogitemus igitur planum
æquatoris subscriptę figurę, notatum characteribus.
G. V. eleuatum à plano horizontali. X. L. M. H. quantum eo loco atollitur, quo
fabricandum est horologium, sitq; planum. T. G. quod circulum horarium
inclinatum æquatori iuxta propositam horam significet, quare. G. t. Q. erit
linea

linea recta ex 3. vndecimi Eucli. sitq; in superficie equatoris. G.V. angulus. P.G.Q. æqualis, illi qui in figura. cap. 58. signatur. P.g.t. respōdēs arcui equatoris cognito, tum linea. d.t.a. quo puncto libuerit inter. Q.g. sit perpendicularis lineæ. g.t. Q. in superficie æquatoris. In cuius. d.t.a. situ, cogitemus erectam superficiem perpendiculariter plano. G.V. æquatoris, quæ sit. b.a. cuius communis sectio cum superficie. T.g. sit. b.t. quæ. b.t. perpendicularis erit lineæ. Q.t.g. ex definitione Eucli. vndecimo libro adducta, quare angulus. b.t. d. cognitus erit, cum illi angulo septentrionali occidentali æqualis sit, qui inter circulum horarium, & æquatorem comprehenditur, tum à puncto. t. ipsi. G.P. perpendicularis ducatur. t.e. in cuius situ, cogitemus rectam superficiem perpendicularem æquatori. i.e. quare ex ratiocinatione. 18. vndecimi, erit quoq; perpendicularis orizonti, cuius communis sectio, cum superficie. a.b. sit linea. t.i. quæ perpendicularis erit plano æquatoris ex 19. vndecimi. Cogitemus deinde in linea. b.t. quem voluerimus punctum. b. à quo lineam. b.f. parallellam ipsi. d.a. in superficie. b.a. & T.b.n. parallellam. Q.t.g. in superficie. g.T. Imaginemur deinde à b. ad planum æquatoris perpendicularem. b.d. in superficie. b.a. ac superficiem in qua sint duæ lineæ. b.n. & b.d. quæ perpendicularis erit æquatori ex 18. vndecimi cuius communis sectio cum prædicta superficie, sit. d.u. huius autem superfici ei. b.u. communis sectio cum superficie. i.e. sit. u.n. iam. d.u. perpendicularis erit superfici ei. a.b. ex definitione prædicta, quare superficies. b.u. & b.g. perpendiculares quoq; sunt superfici ei. a.b. ex dicta. 18. b.g. quidem ob. t.g. b.u. vero ob. b.n. cum b.n. pariter perpendicularis sit eidem superfici ei. a.b. ex 8. vndecimi, erit igitur. d.u. parallella. b.n. ex 6. vndecimi, atq; ita. d.b. parallella u.n. quare erunt æquales inuicem ex 34. primi, angulus igitur. b.t. d. cum fuerit vt iam dictum est cognitus, angulusq; b.d. t. rectus ex dicta definitione, quare angulus. d. b.t. ex 22. primi Monteregij, (si numerorum ratione vtamur) cognitus erit, & ex 6. secundi eiusdem, proportionem laterum cognoscemus adinuicem dicti trianguli. d.b.t. quare pariter, & iisdem de causis in cognitionem veniemus proportionis laterum trianguli. t.u. d. cum angulus. d. ipsius sit rectus, ex prædicta definitione, cum. d.u. perpendicularis sit superfici ei. d.f. quandoquidē ex 9. vndecimi parallella est. t.g. & angulus. d.t. u. cognitus est, tanquam æqualis angulo. e.g. t. cum tam angulus. e.g. t. quam angulus. d.t. u. angulo. e.t. g. coniunctus rectum definiant, proportio igitur ipsius. d.u. aut. b.n. æqualium inuicem ex 34. primi, & d.b. aut. u.n. pariter æqualium, cum. d.t. cognita erit, ita. u.t. ad eandem. d.t. vt prædictum est, proportio itaq; u.n. cum. u.t. cognita quoq; erit, & cum angulus. u. in triangulo. n. u. t. sit rectus, vt iam diximus, itaque angulus. u. t. n. cognitus erit ex 28. primi Montegerij, & ex prædictis rationibus proportio. t. n. cum qualibet dictarum linearum cognoscetur,

P quare

Quare in superficie .i.e. equatori & orizonti perpendiculari, angulus .n.t.e. co-
gnitus erit. Iam verò cogitemus lineam .e.z. communem sectionem super-
ficii .i.e. & orizontis, quæ cum .e.t. angulum æqualem angulo ab æquatore
cum orizonte facto describet, & z.e. ex definitione perpendicularis erit. e.g.
quare angulus .z.e.g. rectus erit. Porro, g.h. sit communis sectio circuli hora-
rij cum orizonte, itaq; angulus nondum cognitus .h.g.P. equalis erit angulo
à communi sectione circuli horarij, & orizontis cum communi sectione ver-
ticalis cum eodem orizonte, qui ad horam vsq; duodecimam semper acutus
est, retrocedendo à 24. in duodecimam vsq; ut est ante dictum, concurrent
igitur .e.z. & g.h. in puncto .z. ex parte quartæ septentrionalis occidentalis,
ex petitione Eucli. lib. primo, à Proclo demonstrata, cumq; sit .t.n. commu-
nis sectio superficiiei .b.g. & i.e. in quibus, ex supposito, cum sint duæ lineæ .g.
z.h. & e.z. proculdubio concurret .t.n. sectio communis dictarum duarum su-
perficierum, in eo puncto, quo duæ lineæ .g.h. & e.z. coniunguntur, hic verò
est .z. Cognito igitur angulo .e.t.z. ut diximus & t.e.z. equatoris cum orizon-
te versus septentrionem, supra eundem orizontem, pariter angulus .e.z.t. resi-
duum duorum rectorum, cognoscetur, consequenter proportionēs laterum
trianguli .e.z.t. ex prædictis rationibus, quæ pariter cognitionem dabunt pro-
portionum laterum trianguli .e.g.t. cum angulus .e. sit rectus, & angulus .g.
datus, quare proportionēs .e.g. & e.z. ad .e.t. cognitæ erunt, & ex consequen-
ti ipsius .e.g. ad .e.z. deinde, cognita cum fuerit proportio, e.g. ad .e.z.
quæ latera sunt, angulum rectum .e. trianguli .g. e.z. ambientia;
angulus .g. ipsius pariter cognitus erit ex 28. primi Mon-
tisregij, consequenter ipsius arcus orizontis cap. 58.
nominatus .h.P. similiter cognitis proportio-
nibus trium laterum adinuicem .z.g; z.
t. & g.t. cognitus erit angulus .z.
g.t. & ex consequenti
eius arcus cir-
culi
horarij, prædicto capi-
te vocatus.
h.t.

De cognitione anguli intercepti à circulo horario & ab horizonte.

Cap.

LXII.

Adenus in cognitionem deuenimus trium arcuum figuræ cap. 58. videlicet. P.h : h.t. & P. t. quare facillimum erit cognoscere angulum. P.h.t. à circulo horario cum horizonte descriptum. sint in subscripto circulo tres arcus. h.t:h.p. & p.r. cogniti, si velimus angulum à sectore. h.g.t. & h.g.p. comprehensum cognoscere, cum pyramidaliter terni sectores simul applicati fuerint, ita progrediamur, ducta sit à puncto. t. ad. h.g. perpendicularis. t.c.o. productaque

P 2

vsque

De subiecto. 61. cap. ex methodo compendiosa ac breui.

Cap.

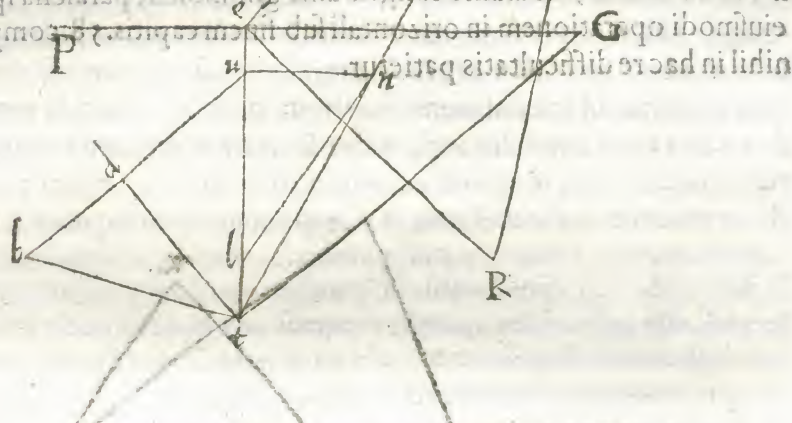
LXIII.

ERVM quo facilior praxis reddatur predictorum, hac vltima
 via, medio continui (cum satis de discreto superq; dictum fue-
 rit) quam breuissimè, quæ ad rem facere videbuntur non præter-
 mitam. In primis igitur ducenda est linea. G.P. indetermina-
 ta, vt in figura sequenti patet, quam constituamus esse commu-
 nem sectionem orizontis cum æquatore & G. centrum mundi, cui à puncto.
 G. lineam. G.t. quantumlibet productam applicabimus & communem sectio-
 nem æquatoris cum circulo horario esse statuemus, quæ t. G. angulum. t. G.
 P. efficiat, proposito arcui æquatoris in centro mundi respondentem, & inli-
 nea. t. G. à quo libuerit puncto. t. ducta sit perpendicularis. t. e. ad G.P. in pun-
 cto. e. tum ipsi. t. G. perpendicularis. t. d. erigatur quantumlibet voluerimus
 prolixa, quæ in superficie æquatoris esse cogitetur, cui à puncto. t. applicetur.
 b. t. quæ cum. d. t. angulum. d. t. b. describat, æqualem angulo à circulo horario
 cum æquatore versus occidentem & septentrionem constituto, cuius arcus
 æqualis semper est maximæ elevationi æquinoctialis cum orizonte, cogitabi-
 mus aut. b. t. in superficie circuli horarij extendi, & à puncto. quoniam. b. ipsius.
 b. t. ipsi. d. t. perpendicularis ducetur. b. d. quæ producetur vsq; ad concursum
 cum. t. e. in puncto. u. quæ quidem. b. d. absq; vlla dubitatione concurrat cum
 t. e. quandoquidem angulus. d. t. u. acutus est, & pars anguli. d. t. g. quæ. d. u. ex
 tensa erit in superficie æquatoris ut esse constituuntur. d. t. & t. e. à puncto. u.
 erigatur deinde perpendiculariter. u. n. ipsi. t. e. æqualis tamen. b. d. iungatur-
 que. n. cum t. & linea. e. z. linea. e. t. in puncto. e. applicetur, quæ angulum con-
 stituat. z. e. t. æqualem angulo ab æquatore cum orizonte septentrionem ver-
 sus supra terram facto, eritq; perinde si angulus. z. e. g. angulo. d. b. t. æqualis
 constituitur. Tum producenda sunt. n. & e. z. donec concurrant, qua de
 re dubitandum non est cum angulus. n. t. u. minor sit angulo. d. t. b. quando-
 quidem. u. t. maior est. t. d. vt pote opposita angulo recto, & u. n. æqualis. d. b.
 quare si pars. u. l. ipsius. u. t. æqualis sumatur. d. t. ducta. n. l. habebimus ex. 4. pri-
 mi angulum. n. l. u. æqualem angulo. b. t. d. angulus verò. n. l. u. maior est angu-
 lo. n. t. u. ex 16. eiusdem, igitur. e. n. cum. e. z. concurrat in puncto. z. quare ha-
 ctenus habebimus lineam. e. z. æqualem uni lineæ in superficie orizontis exte-
 sæ, ut iam. z. quodlibet pñctum sit communis sectionis circuli horarij cum ori-
 zonte, reliquum perpendiculariter in horizontalem æquinoctialem incidat.
 Tum à puncto. e. perpendicularem ducendo ipsi. e. z. quæ sit. R. e. æqualis. e.
 g. & coniungendo. R. z. angulum habebimus. e. R. z. respondentem arcui. P.
 h. c. i. z. c. n.

h. horizontis, in figura capitis. § 8. quæsitum. Etenim si cogitabimus tres hos
 circulos, horizontem æquatorem, & horarium, sitos iuxta propositum, ut in
 figura cap. 61. cernitur, & in eis extensas lineas à me dictas, exceptis. b. d. &
 q. n. cum sint extra ipsos, quamvis inter se reuera parallellas, perpendiculari-
 ter in superficie æquatoris finientes, in punctis. d. & u. extremis lineæ. d. u. pa-
 rallellæ ipsi. t. g. ex 28. primi, exactiss. opus cõsequetur. Formetur deinde trian-
 gulus ex tribus lineis. R. z. G. t. & t. z. quare angulus à t. G. & R. z. compre-
 hensus, erit angulus respondens arcui circuli horarij. h. t. capitis. § 8. quoniam
 prædictæ lineæ, communes sectiones sunt circulorum angulum eiusmodi con-
 stituentium. R. z. inquam communis sectio est horarij cum orizonte; G. t. ho-
 rarij cum æquatore; t. z. tertium latus circuli horarij. Qui volet, inchoare
 poterit ab angulo. d. t. b. tum ducere. t. G. perpendicularem. t. d. & à quouis
 puncto. G. lineæ. t. G. applicare angulum. P. g. t. æqualem respondentem arcui
 æquatoris, & à puncto. t. ipsi. P. g. perpendicularem ducere. t. e. cetera ut est
 ante dictum perficienda sunt. Quod verò pertinet ad terminandas lineas
 horarias, satis iam capite. § 9. dictum fuit, excepto quod si via continui, &
 non discreti, operi incumbamus & si quam brevissimè fieri potest, maxi-
 mam amplitudinem solis in continuo inuenire voluerimus designandus erit
 meridianus, in quo sit communis sectio ipsius cum verticali, & orizonte, alte-
 roq; tropicorum, & à puncto communi diametri tropici cum orizon-
 tali, ducat parallellam verticali, usque ad circumferentiam dicti
 meridiani, atq; ita arcus istius meridiani inter paralel-
 lam hanc & verticalem comprehensus, ma-
 ximè amplitudini solis æqua-
 lis erit, quod cui-
 libet
 rudi tyroni sine doctore
 patere po-
 test.

procedatur, quibus perpendicularibus, ut ab hinc
 cum predicto circulo & G. X. communi circulo horario, ut postremo
 docuimus, comprehenditur: inuento quoque; arcu orizon
 tali. P. h. Sit igitur planum horizontale. P. G. M. H. sitque; com
 munis sectio orizontis cum equatore. P. G. at G. H. commu
 nis orizonti cum meridiano, murus vero perpendicularis orizonti sit. G. O. r.
 k. in quo in primis sit centrum mundi. G. & planum circuli horarij sit. G. T. L.
 cuius plani angulus cum plano horizontali inter duas lineas. T. L. & L. r. com
 prehendatur,

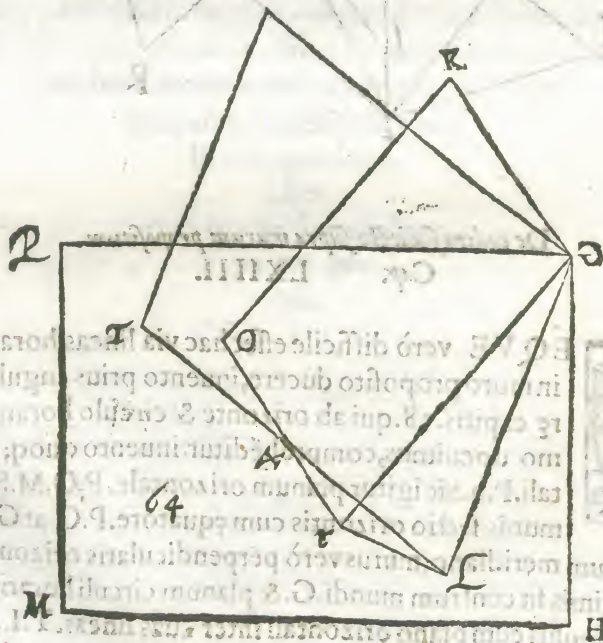
De eodem subiecto supra murum propositum.

Cap. LXIII.

NEQVE vero difficile esset hac via lineas horarias italicas
 in muro proposito ducere, inuento prius angulo. P. h. t. figu
 re capitis. 8. qui ab orizonte & circulo horario, ut postre
 mo docuimus, comprehenditur: inuento quoque; arcu orizon
 tali. P. h. Sit igitur planum horizontale. P. G. M. H. sitque; com
 munis sectio orizontis cum equatore. P. G. at G. H. commu
 nis orizonti cum meridiano, murus vero perpendicularis orizonti sit. G. O. r.
 k. in quo in primis sit centrum mundi. G. & planum circuli horarij sit. G. T. L.
 cuius plani angulus cum plano horizontali inter duas lineas. T. L. & L. r. com
 prehendatur,

prehendatur, quibus perpendicularis erit. G. L. communis sectio orizontis cum predicto circulo & G. X. communis circulo horario & muro, quæ sita, & G. r. communis muro, & orizonti, quare angulum. X. G. r. quæremus, in cuius gratiam à puncto. r. cogitetur. r. X. in muro, perpendicularis tamen orizonti, quæ ex definitione aliàs notata cum. G. r. & r. L. angulum rectum efficiet, angulus autem. r. G. P. muri cum orizontali verticali cognitus est ex supposito, pariterq; angulus. L. G. P. ut iam ostensum est, cognitus, cuius arcus capite 58. eo loco, erat. P. h; angulus itaq; r. G. L. cognitus erit, ita etiam angulus. r. L. G. cum sit rectus, quare proportionem trium laterum trianguli. G. L. r. cognite erunt, idem dico in triangulo. L. r. X: cognita igitur proportionem. G. r. cum r. L. mediante triangulo. G. r. L. proportionem. r. L. cum r. X. via trianguli. X. r. L; quamprimum, copulatum ex utraque proportionem cognoscetur, hoc est. G. r. ad r. X. proportio, & cum angulus. X. r. G. rectus sit, statim quæsitus angulus. r. G. X. cognoscetur. Ut autem ducatur linea horaria in muro, distans à centro mundi, mediante longitudine gnomonis, parallela ipsi. G. X; quæ eiusmodi operationem in orizontali sub finem capitis. 58. comprehenderit, nihil in hac re difficultatis patietur.

De

De eodem horologio italico, alia theoria.

Cap. LXV.

LIA quoq; via, modum speculatus sum, ducendarum linearum horariarum italicarum in qualibet superficie plana, quem nunc describam, primum casu repertum quidē, verum cuius rationem postmodum speculatione adinueni. At prius quam ulterius progrediar, scire necesse est, mihi semper placuisse in horologijs depingendis, duplices semper horas ordinare, italicas videlicet, & communes ab vno eodemq; gnomone indicatis, vt videre est Zibelli, in Cisalpina Galia, Rupi, Albg, Sallę, alijsq; locis, & in hoc Pedemontio maximam partem eorum quę Taurinā me sunt ordinata, maximam inquam partem; sunt enim nonnulla simplicia, vt illa Palatij Veredariorum, & faciei orientalis palatij Domini a Leini, & turris comitis a Panchaleri. Orizontalia nihilominus duplicia semper a me sunt descripta, qua orizontaliā occasione animaduertebā semper aliquem ordinem intersecationum linearū horariarum italicarum cum ipsis cōibus esse in vna rectitudine, hoc est in vna linea recta, erāt autē hę lineę horarię. 10. horę italicę cum 11. horā cōi, & 12. italicę cum meridiana, 14. cum prima communium, 16. cum secunda communium, 18. cum tertia communium, 20. cum 4. communium, 22. cum 5. communium. Quod expertus in diuersis eleuationibus poli, idem semper accidere vidi, dictas nempe intersecationes in vna semper eademq; rectitudine esse, hoc est in vna eademq; recta linea. Cumq; animaduertērem singula intervalla horarum communium binas horas italicas importare, veni in opinionem singulas dimidias horas communes horam vnā italicam requirere experientiaque comperi dimidiarum horarum communium intersecationes cum italicis lineis disparibus, pariter in eadem rectitudine esse cum primis, cumque examinarem quānam esset hęc rectitudo in quauis eleuatione poli, inueniebam semper esse in rectitudine lineę italicę horę 12. quare huiusce rei causam ac rationem perquirere mēte cepi, quod prius feci quam animaduertērem, aut putarem quemquam eiusmodi re ad formanda horologia italica mediātibus intersecationibus his, vti posse, hanc igitur speculationē primum literis mandabo, tum quę postmodum animaduerti. Cogitavi subscriptum orizontem obliquum. q. d. p. b. meridianum. q. x. e. p. æquatorem. d. u. n. e. b. circulum horarium italicum. d. i. x. b. eo situ, aliorum respectu, quo reperiri solet cum lineam. 12. horę producit, qui situs, eiusmodi est, vt eius polus septentrionalis, qui per circumferentiam paralleli loci (quo quisque fuerit,) volui consuevit,

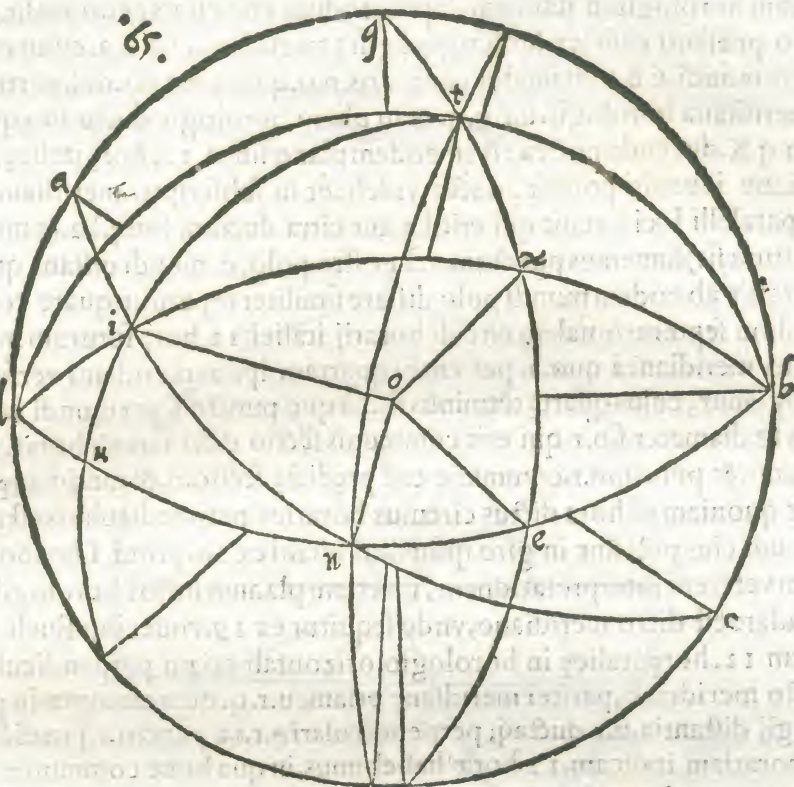
Q

commo-

commouisse se inueniatur à zenit, spacio graduum. 180. quare denuo in meri-
diano reperitur, eiusq; circulum interfecare orizontem in eodem loco. d. o.
b. quo ab æquatore idem orizon secatur, cum horum trium circulorum poli
in eodem meridiano existant. Cogitau deinde alterum circulum horarium
italicum, situm ad libitum, hic erat. a. i. n. c. cuius circuli situm consideraui re-
spectu circuli. d. x. b. quorum intersecatio sit. o. i. deprehendi postmodum ra-
tione, motum ipsius circuli horarij, reuolutione sui poli per circumferentiam
paralleli loti, quantitatem nunquam aut augere aut minuire angulorum, ab
eo cum æquatore descriptorum: quod semper in eodem esset situ respectu ip-
sius æquatoris, cum ipsius poli à polis æquatoris distantiam non varient, qua-
re illud efficitur, vt semper angulus. x. b. e. æqualis sit angulo. i. n. d. & cum an-
gulus. i. d. n. æqualis sit angulo. x. b. e. itaq; bini anguli. i. n. d. & i. d. n. inuicem
æquales erunt, quare arcus. n. i. & d. i. æquales quoq; erunt adinuicem ex quar-
ta primi Menelai, aut ex 40. tertij Monteregij, quæ eadem est. Cogitaris po-
stea tribus circulis horarijs communibus à polo. t. mundi, qui feratur per tria
puncta illa. d. i. n. bini trianguli efficiuntur. t. i. n. & t. i. d. æquilateri inuicem.
quare angulus. i. t. n. æqualis semper erit angulo. i. t. d. ex 35. tertij Montise-
gij, atque ita à circulo horario. t. i. u. arcus. d. n. æquatoris per medium semper
secabitur, tres igitur hi circuli, circulus videlicet. d. x. b. duodecimæ horæ ita-
licæ, & a. i. n. c. alterius horæ italicæ, & communis circulus. t. i. u. qui per me-
dium arcus. d. n. fertur; vnā eandemq; habebunt adinuicem communem se-
ctionem. i. o. itaq; si sumatur circulus orizontalis. q. d. p. b. pro 24. hora itali-
ca, vt reuera est, circulus. a. i. n. c. verbi gratia pro 19. hora italica, arcus. n. d. e-
rit horarum quinq;, & arcus. n. u. duarum cum dimidia, quamobrem circulus.

t. n. horarius communis erit primæ horæ à meridiæ, & circulus. t.
u. tertiæ cum dimidia postmeridiana, ex quo sequitur
duas illas lineas horarias, italicam horæ.

19. & communem tertiæ cum
dimidia, in circu-
lo. d. i. bini
x. b. duodecimæ itali-
cæ sese interse-
care.

De praxi præcedentis capitis in orizontali horologio.

Cap.

LXVII.

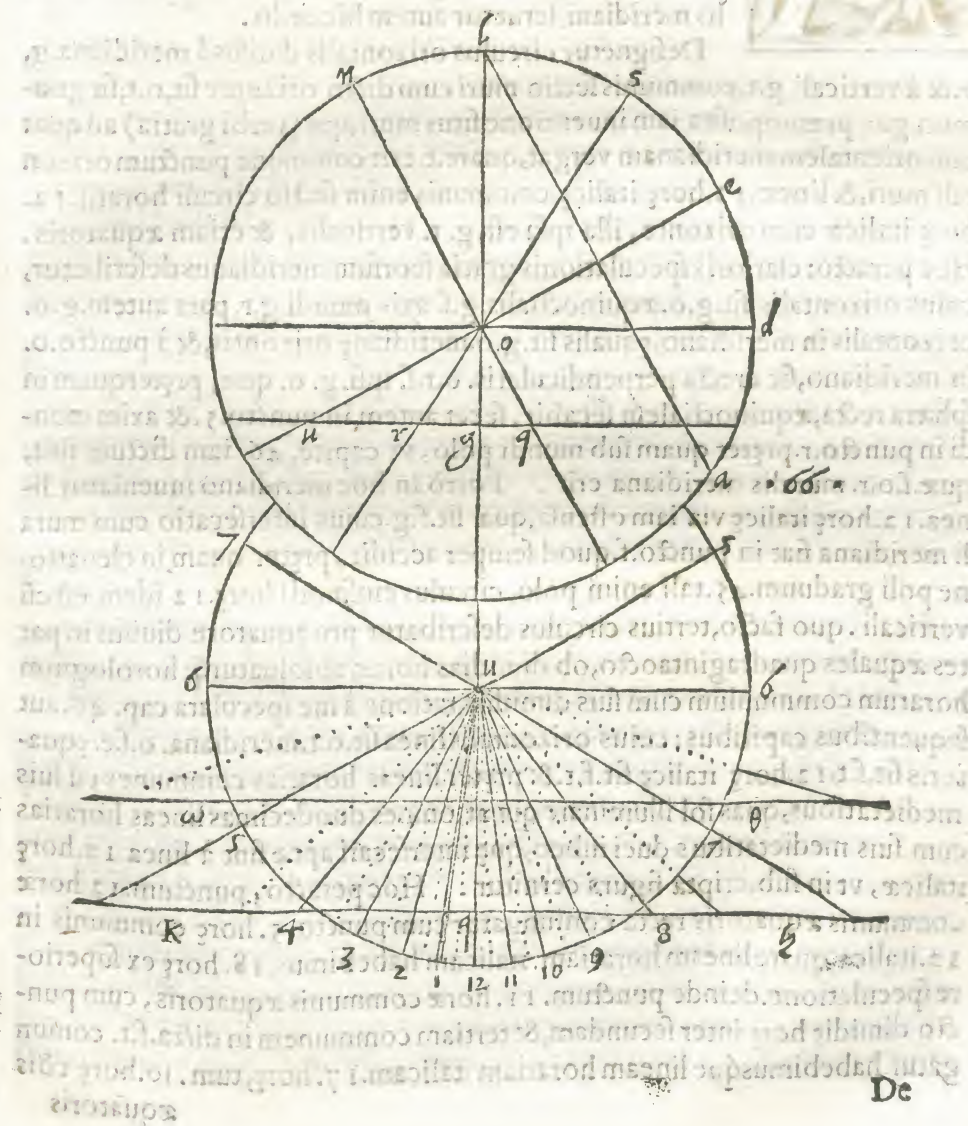
AC speculatione inuenta, paucis post diebus cogitavi me id facere posse quod antiqui faciebant, qui cum vel-
lent lineas horarias italicas ducere, primum intersec-
tiones hyperbolarum tropicorum cum circulis horarijs
communibus inueniebant, vbi maxima, & minima anni
die, illi elevationi polari, ita ego idem vt præstarem in-
tersecationibus yterer linearum communium cum itali-
cis in 12. italica ducentis lineis italicis, indeterminate tamen, hac ratione.

Q 2

Sit

Sit exempli gratia, efformatum iam horizontale horologium horarū com-
 muniū cum suis medietatibus, punctis significatis, occultis nihilominus,
 cum solum horologium italicum depingendum erit, cuius centrum sit. u. eru-
 tum (pro præsenti casu) ex subscripta figura meridiani. l. f. e. d. a. cuius centrū
 sit. o. axis mundi. e. o. u. diameter equatoris. n. o. q. horizontalis. o. d. verticalis.
 l. o. g. meridiana horologij. u. r. g. q. & in plano horologij ducta sit equino-
 ctialis. h. q. K. ducenda postea est in eodem plano linea. i. 2. horæ italicæ, quæ
 hac ratione inueniri poterit. ducto videlicet in subscripto meridiano dia-
 metro paralleli loci à zenit qui erit. l. a. aut citra ductum lineæ. l. a. (cum non
 subseruitura sit) sumemus punctum. a. à nostro polo. e. mundi distans quantū
 noster zenit ab eodem mundi polo distare similiter reperitur. quare certi eri-
 mus polum septentrionalem circuli horarij italicici. i. 2. horæ futurum in pun-
 cto. a. giri meridiani à quo. a. per vnam quartam ipsius meridiani versus po-
 lū. e. elogemur, cuius quartæ terminus sit. f. à quo puncto. f. per mundi centrū.
 o. ducta sit diameter. f. o. r. qui erit communis sectio dicti circuli horarij cum
 meridiano, & punctum. r. commune erit prædictæ sectioni, & meridiane horo-
 logij, & quoniam ea hora dictus circulus horarius perpendicularis est meri-
 diano, cum eius poli sint in giro ipsius meridiani ex 20. primi Theodosij se-
 cundum veterem interpretationem, ita etiam planum nostri horologij per-
 pendiculare est dicto meridiano, vnde sequitur ex 19. vndecimij Eucli. lineā
 horariam. i. 2. horæ italicæ in horologio horizontali etiam perpendicularem
 esse dicto meridiano, pariter meridiane etiam. u. r. q. quare sumpta in plano
 horologij distantia. u. r. ductaq; perpendiculari. r. s. à puncto. r. prædictam li-
 neam horariam italicam. i. 2. horæ habebimus, in qua horæ communes cum
 italicis communicant, & cum in æquinoctiali singule quoq; communicent,
 quandoquidem circuli horarij italicici, se communibus interfecant etiam in
 æquatore, vt per se patet, itaq; certi erimus, cum punctum. 7. horæ communis
 matutine in æquinoctiali, idem sit cum eo qui est 13. horæ italicæ, si punctum
 hoc recta coniungum fuerit cum puncto dimidiæ horæ postmeridiane, in li-
 nea. i. 2. horæ, certi inquam erimus ex præcedente speculatione, illam futurā
 lineam. i. 3. horæ italicæ cum arcus. d. n. in superscripta figura sit horarum. i. 1.
 quare arcus. d. u. est horarum. 5. cum dimidia horæ detractus à 6. pomeridia-
 na, remanebit dimidium horæ postmeridiane, cuius extremum coniungitur
 cum fine. i. 3. horæ italicæ, recta deinde coniuncta puncto. 8. horæ communis
 matutine in æquatore cum puncto primæ horæ edannus postmeridiane in
 prædicta linea. i. 2. horæ italicæ, lineam horariam italicam. i. 4. horæ habebi-
 mus, & ea ratione deinceps vsque ad 23. horam progrediemur: gratia verò
 vndecimæ italicæ, punctum horarum vndecimæ cum dimidiā matutinarum in
 linea. 12. italicæ, iungemus cum puncto. 5. postmeridiane in æquinoctiali, pro-
 ducendo

ducendo ex parte occidentali horologij, cum sit linea horarum orientaliū.
gratia verò. 10. horæ, iungemus punctum. 11. horæ communis in linea. 12.
italicæ, cum puncto quartæ communis postmeridianæ in æquatore, & gratia.
9. horæ coniungemus punctum. 10. cum dimidia communis in 12. italica cū
puncto. 3. italicæ æquatoris, quod tum ex prædictis rationibus, tum exijs quæ
de his horis capite. 52. sum speculatus recte fiet.

De eadem praxi supra parietem obliquam.

Cap. LXVII.

T verò si quis horologia italica in muro obliquo ipsi meridiano, & verticali designare vellet, quorum usus est frequentior, cum per raro muri paralleli altero dictorum duorum circulorum occurrant, de quibus primum dicā, quod his amplius indigemus, subiecto exemplo orientalis meridiani, seruetur autem hic ordo.

Designetur circulus horizontalis diuisus à meridiana. g. o. & à verticali. g. t. communis sectio muri cum dicto horizonte sit. o. t. sit gnomon. g. n. præsupposita iam inuentione situs muri, qui (verbi gratia) ad quartam orientalem meridianam vergat, quare. t. erit commune punctum horizontali muri, & lineæ. 1. 2. horæ italicæ, communis enim sectio circuli horarij. 1. 2. horæ italicæ cum horizonte, illa ipsa est. g. t. verticalis, & etiam æquatoris. Hoc peracto: clarioris speculationis gratia seorsum meridianus describatur, cuius horizontalis sit. g. o. æquinoctialis. g. f. axis mundi. g. r. pars autem. g. o. horizontalis in meridiano, equalis sit. g. o. meridianæ horizontis, & à puncto. o. in meridiano, sit erecta perpendicularis. o. r. f. ipsi. g. o. quæ, præterquam in sphaera recta, æquinoctialem secabit. secet autem in puncto. 5. & axim mundi in puncto. r. præterquam sub mundi polo, vt capite. 46. iam dictum fuit, quæ. f. o. r. muralis meridianæ erit. Porro in hoc meridiano inueniatur linea. 1. 2. horæ italicæ via iam ostensa, quæ sit. f. g. cuius intersecatio cum murali meridianæ fiat in puncto. f. quod semper accidit, præterquam in eleuatione poli graduum. 45. tali enim polo, circulus eiusmodi horæ. 1. 2. idem est cum verticali. quo facto, tertius circulus describatur pro æquatore diuisus in partes æquales quadraginta octo, ob dimidias horas, absoluaturq; horologium horarum communium cum suis dimidijs, ratione à me speculata cap. 46. aut sequentibus capitibus: cuius horizontalis linea sit. o. t. meridianæ. o. f. æquatoris sit. f. t. 1. 2. horæ italicæ sit. f. t. & præter lineas horarias communes cum suis medietatibus, quas sol illuminare queat, omnes duodecimas lineas horarias cum suis medietatibus duci iubeo, quæ interfecari aptæ sint à linea. 1. 2. horæ italicæ, vt in subscripta figura cernitur. Hoc peracto, punctum. 1. 2. horæ communis æquatoris recta coniungatur cum puncto. 3. horæ communis in 1. 2. italica, quare lineam horariam italicam habebimus. 1. 8. horæ ex superiore speculatione. deinde punctum. 1. 1. horæ communis æquatoris, cum puncto dimidiæ horæ inter secundam, & tertiam communem in dicta. f. t. coniungatur habebimusque lineam horariam italicam. 1. 7. horæ, tum. 10. horæ cōis æquatoris

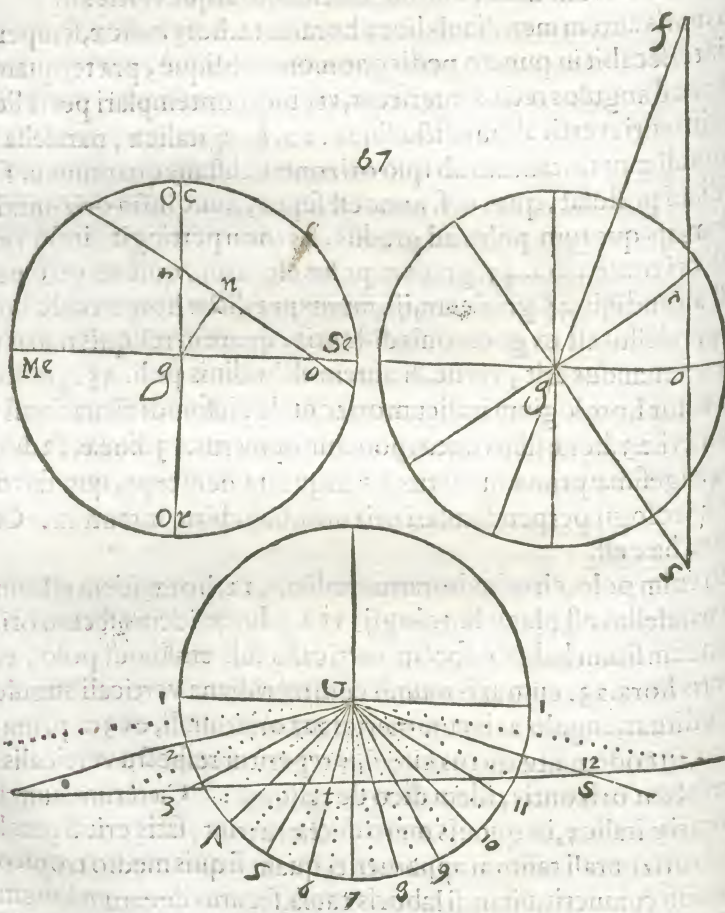
æquatoris punctum, iungatur puncto. 2. communis ipsius. f. t. & habebimus lineam. 16. horæ coniunctio deinde nonæ communis in æquatore, cum puncto dimidiæ eius primæ, & secundæ in f. t. lineâ dabit. 15. horæ, & coniunctio octavæ cõis in æquatore, cum puncto primæ cõis in f. t. lineâ dabit. 14. horæ, punctum. 7. cõis in æquatore cum puncto dimidiæ inter meridianam, & primam in f. t. dabit lineam. 13. horæ, lineam. 12. iam ducta est, gratia verò. 11. italicæ iungemus punctum ipsius quintæ cõis in æquatore, cum dimidio inter vndecimâ, & 12. communem in f. t. ob 10. italicam iungemus punctum quartæ communis in æquatore, puncto. 11. communis in f. t. quod idem servabimus in muris à prædictis circulis declinantibus meridiano atque verticali.

In muris autem meridianis linea horaria. 12. horæ italicæ, semper horizontalem interfecabit in puncto pedis gnomonis obliquè, præterquam sub polo. 45. quo ad angulos rectos interfecat, ut cuiq; contemplari per se licet.

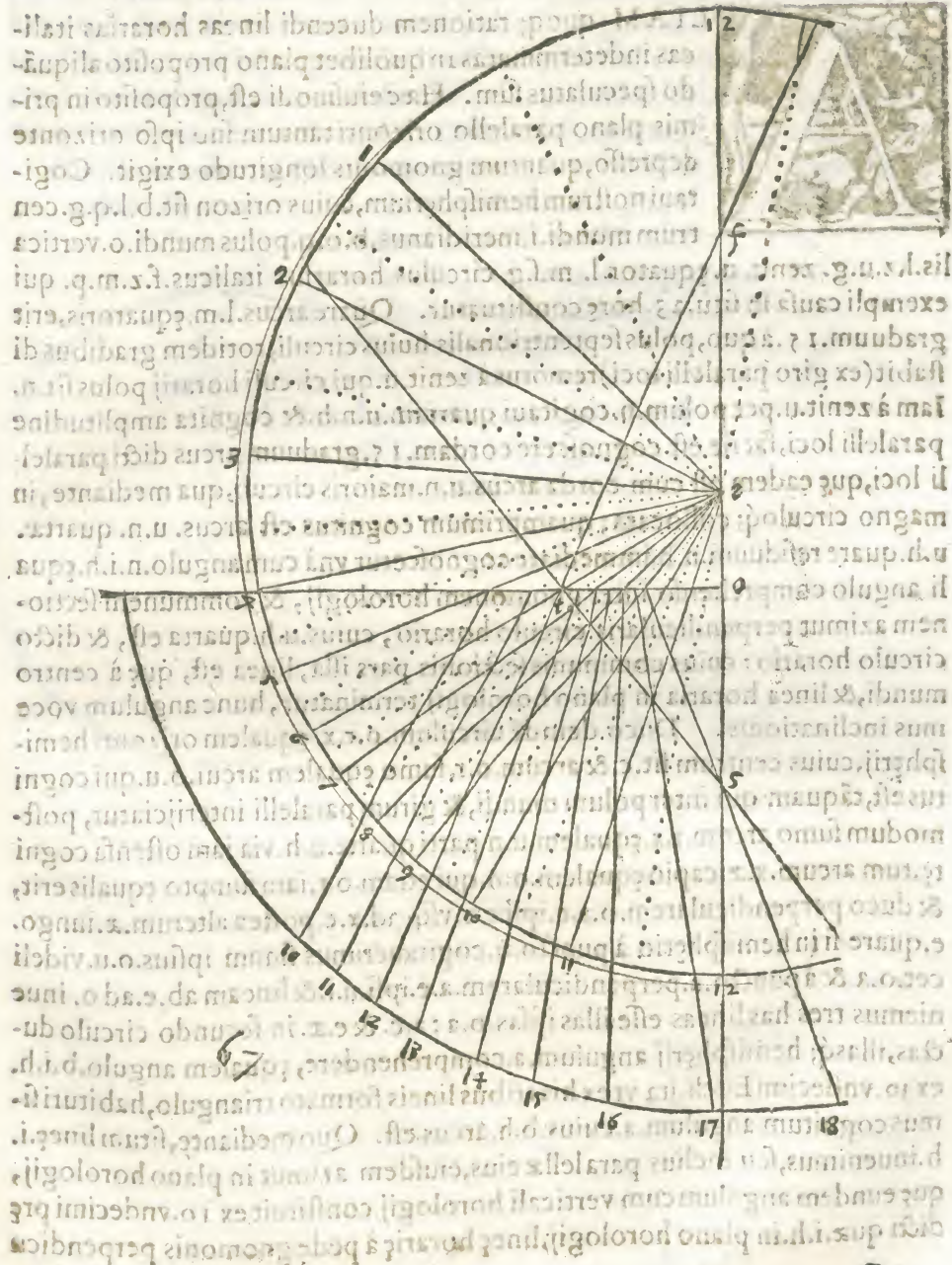
At in muris verticalibus dicta linea. 12. horæ italicæ, paralella semper est horizontali murali, tantum ab ipso horizontali distans quantum. 0. f. subscripti meridiani postulat, quæ. 0. f. nunc est supra, nunc infra horizontalem, supra quidem, ijs quorum polus ad gradus. 45. non pertingit, infra verò ijs quibus ab horizonte ultra. 45. gradum polus eleuatur, quibus verò polus perfectè est altitudinis. 45. graduum, ijs, murus prædictæ horæ circulo horario perfectè paralellus est ex gnomonis distantia. quare in reliquis muris prædictus modus servandus erit, verticali autem altitudinis poli. 45. graduum gratia formabitur horologium italicum horizontale eiusmodi elevationis poli, at loco numeri. 23. horæ illius lineæ, ponetur numerus. 13. lineæ. 22. horæ, numerus. 14. vigesima primæ numerus. 15. atque ita deinceps, quo facto erectoq; plano horologij perpendiculari orizonti, habebitur intentum. Cuius ratio facillima hæc est.

Tali enim polo, circulus horarius italicus. 12. horæ, idem est cum verticali, qui paralellus est plano horologij, ut 24. horæ idem est cum orizonte, & 13. eundem situm habet respectu verticalis sub eiusmodi polo, ut respectu orizontis hora. 23. cum axis mundi cum meridiana verticali angulum æqualem constituat, angulo axis cum meridiana horizontali, ex 32. primi Eucli. ita 14. hora, in eodem situ dictus circulus reperitur respectu verticalis, ut 22. hora respectu orizontis, idem dico de reliquis. Cæterum, cum hac via lineæ horariæ italicæ, in quouis muro ductæ fuerint, satis erit si pars lineæ horariæ sub horizontali tantum apparuerit, quam si quis medio tropicorum terminare non curaverit, uitandi laboris causa, securus de earum longitudine esse hac ratione saltem poterit, ne umbra gnomonis ipsas excedat. Nam in muris declinantibus à meridiano & verticali inueniet in meridiana murali punctum tropici cancri, quod est facillimum, & in horizontali extremum amplitudinis

idinis æstius, ortum videlicet æstium à me capite. § 4. satis demonstratum, & à puncto in horizontali inuento ad punctum in meridiana repertum rectam lineam ducere, quæ prædictas lineas horarias ita terminet, vt umbra gnomonis nunquam excedat, quod cuilibet intelligenti curuitates giri sectionum conicarum, manifestum est. Eiusmodi terminatione vsus sum ego, anno. 1570. supra faciem orientalem ædis diuo Laurentio sacræ, in hortis serenissimi Ducis Sabaudia clementissimi Domini mei, cuius impulsu, tunc horologium viz hoc capite à me monstrata designaui.

De eodem horologio italico alia methodo.
Cap. LXVIII.

latis

R

De

LIAM quoq; rationem ducendi lineas horarias italicas indeterminatas in quolibet plano proposito aliquando speculatus sum. Hæc eiusmodi est, proposito in primis plano parallelo orizzonti tantum sub ipso horizonte depresso, quantum gnomonis longitudo exigit. Cogitavi nostrum hemispherium, cuius orizon sit. b.l.q.g. centrum mundi. i. meridianus, b.o.q. polus mundi. o. verticalis. l.z.u.g. zenit. u. equator. l. m.f.g. circulus horarius italicus. f.z.m.p. qui exempli causa in situ. 23. horæ constituitur. Quare arcus. l.m. equatoris, erit graduum. 15. à quo, polus septentrionalis huius circuli, totidem gradibus distabit (ex giro paralleli loci) remotus à zenit. u. qui circuli horarij polus sit. n. Iam à zenit. u. per polum. n. cogitavi quartam. u.n.h. & cognita amplitudine paralleli loci, facile est cognoscere cordam. 15. graduum arcus dicti paralleli loci, quæ eadem est cum corda arcus. u.n. maioris circuli, qua mediante, in magno circuloq; collocata; quamprimum cognitus est arcus. u.n. quarta. u.h. quare residuum. n.h. immediate cognoscetur vnà cum angulo. n.i.h. equali angulo comprehenso inter gnomonem horologij, & communem sectionem azimuth perpendicularis circulo horario, cuius. u.h. quarta est, & dicto circulo horario: cuius communis sectionis pars illa, linea est, quæ à centro mundi, & linea horaria in plano horologij terminatur, hunc angulum vocamus inclinationis. Duco deinde circulum. o.r.x. equalem orizonti hemispherij, cuius centrum sit. c. & arcum. o.r. sumo equalem arcui. o.u. qui cognitus est, tãquam: qui inter polum mundi, & girum paralleli interijciatur, postmodum sumo arcum. r.x. equalem. u.n. parti quartæ. u.h. via iam ostensa cognitet, tum arcum. x.a. capio equalem. o.n. qui etiam. o.r. iam sumpto equaliserit, & duco perpendicularem. o.a.e. ipsi. r.c. vsq; ad. x.c. postea alterum. x. iungo. e. quare si in hemispherio à puncto. o. cogitauerimus finem ipsius. o.u. videlicet. o.a. & à puncto. a. perpendicularem. a.e. ipsi. u.i. & lineam ab. e. ad o. inuenimus tres has lineas esse illas ipsas. o.a. : a.e. & e.x. in secundo circulo ductas, illasq; hemispherij angulum. a. comprehendere, equalem angulo. b.i.h. ex 10. vndecimi Eucli. ita vt ex his tribus lineis formato triangulo, habiturifimus cognitum angulum. a. cuius. b.h. arcus est. Quo mediante, situm lineæ. i.h. inuenimus, seu melius parallellæ eius, eiusdem azimuth in plano horologij, quæ eundem angulum cum verticali horologij constituit ex 10. vndecimi prædicti quæ. i.h. in plano horologij, lineæ horariæ à pede gnomonis perpendicularis

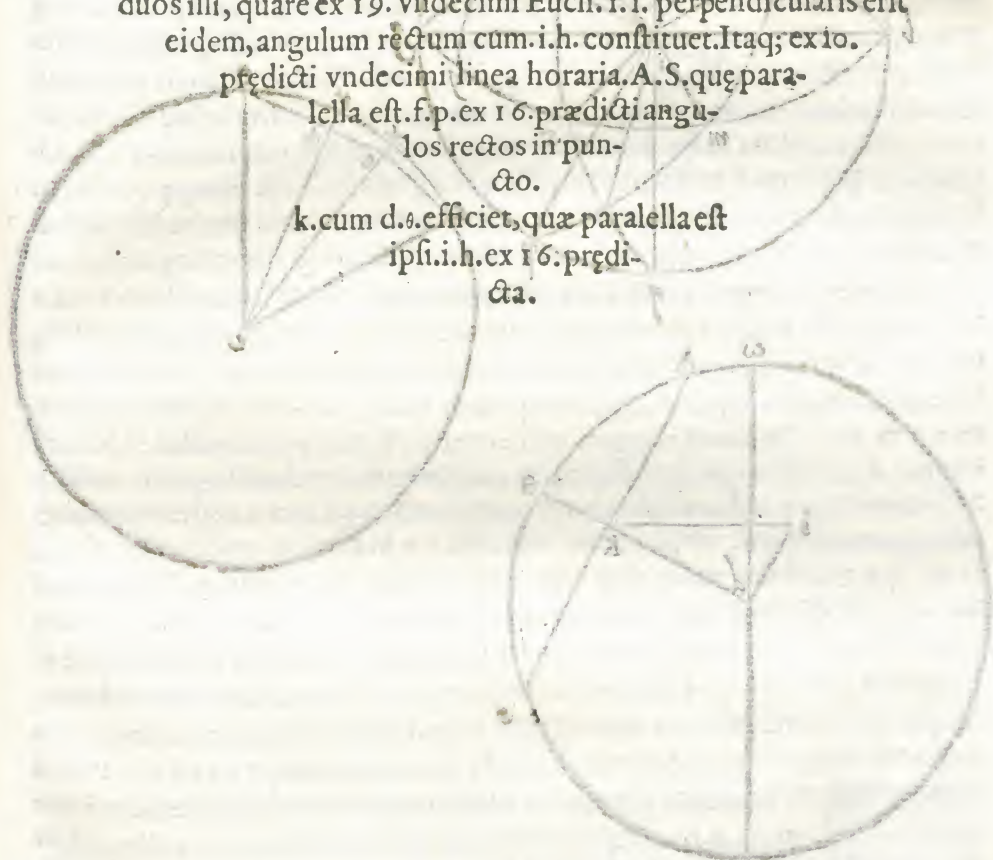
laris

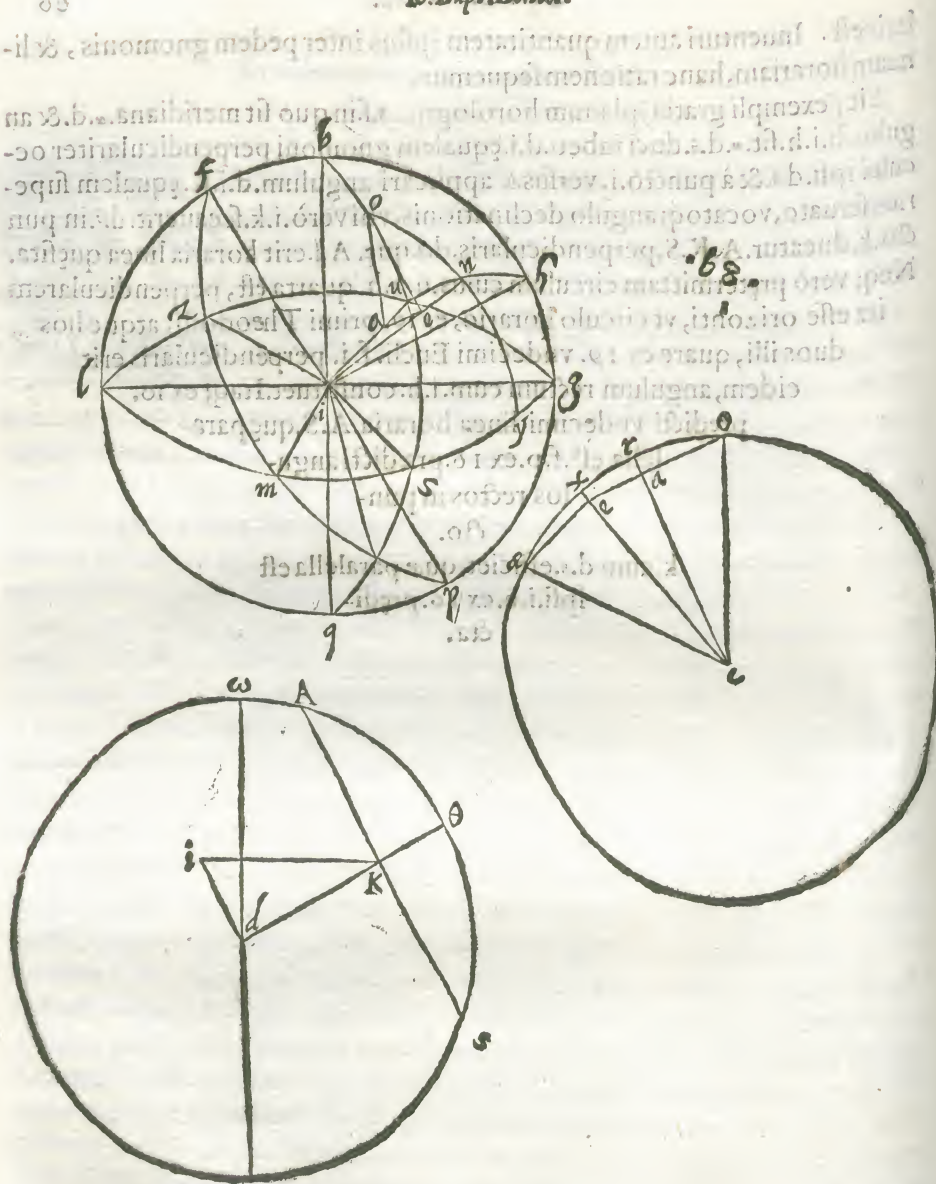
laris est. Inuenturi autem quantitatem ipsius inter pedem gnomonis, & lineam horariam, hanc rationem sequemur.

Sit (exempli gratia) planum horologij. in quo sit meridiana. & angulus. b. i. h. sit. d. duci iubeo. d. i. equalem gnomoni perpendiculariter occultè ipsi. d. & à puncto. i. versus. applicari angulum. d. i. K. equalem superius seruato, vocatoq; angulo declinationis, vbi verò. i. k. secauerit. d. in puncto. k. ducatur. A. K. S. perpendicularis. d. quæ. A. I. erit horaria linea quæ sita. Neq; verò prætermittam circulum cuius. u. n. h. quarta est, perpendicularem ita esse orizonti, vt circulo horario, ex 19. primi Theodosij, atque hos duos illi, quare ex 19. vndecimi Eucli. f. i. perpendicularis erit eidem, angulum rectum cum. i. h. constituet. Itaq; ex 10.

prædicti vndecimi linea horaria. A. S. quæ parallela est. f. p. ex 16. prædicti angulos rectos in puncto.

k. cum d. efficiet, quæ parallela est ipsi. i. h. ex 16. prædicta.

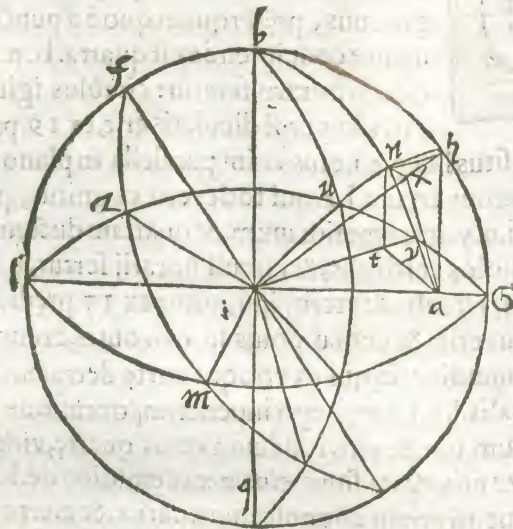

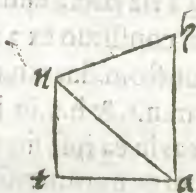
Elineaturi porrò hac ratione horologium italicum in muro perpendiculari orizonti, & primum in muro parallelo verticali: idem hemisphærium cum iisdem circulis cogitemus, præterquam quod à puncto. b. polo verticalis, mente concipienda est quarta. b. n. y. quæ per polum. n. circuli horarij feratur: circulus igitur dictæ quartæ vtriq; circulo perpendicularis erit, ex 19. primi Theodosij, quærendusq; erit situs lineæ. z. i. eius enim parallela in plano horologij erit horaria, itaq; quæremus arcum. l. z. qui toties erit cognitus, quoties arcus. u. y. cognoscetur qui. u. y. inter meridianum, & quartam ductam interponitur, cuius circulus, per polos verticalis, & circuli horarij fertur, ex quo cum sit perpendicularis vtriq; circulo, & vterq; ipsi, igitur ex 17. prædicti, punctum. z. prædicti circuli polus erit: & cum. u. polus sit orizontis, arcus. u. z. duabus quartis. u. l. & z. y. communis erit, qui ex vtraque parte detractus eodem modo, remanebit. u. y. æqualis. l. z. Cumq; ego inuenerim (occasione horologij orizontalis hac via) arcum. u. n. & eius residuum vnius quartæ, videlicet. n. h. corda igitur. n. h. cognita erit, & ita sinus eius. n. x. idem dico de. h. g. cum eius sinu. h. a. & ex consequenti etiam cognoscemus. i. a. i. x. & a. x. angulus enim. h. i. g. cognitus est, cognito arcu. h. g. & quoniam angulus. n. x. a. rectus est, igitur. n. a. cognoscetur. Iam verò cogitemus. n. t. sinum arcus. n. y. qui verticali perpendicularis erit, & ex 6. vndecimi Euclij. parallellus. h. a. quem hac ratione cognoscere dabimus operam; Tria latera iam cognita sumo. n. h. h. a. & a. n. ex quibus triangulum seorsum constituo ex 22. primi, & super latus. a. h. perpendiculararem erigo. a. t. & à puncto. n. duco. n. t. parallellam. h. a. quare immediate. n. t. cognoscitur. nam cum. n. t. & h. a. in hemisphærio sint inuicem parallela, manifestum est futuras eas in ea ipsa superficie plana qua fuerit. n. a. ex 7. vndecimi. quare dubitandum non erit. n. t. seorsum, æqualem esse illi, quæ est in hemisphærio, nam cum anguli. h. a. t. vt in hemisphærio, sic extra recti sint, æquales erunt inuicem, & h. a. n. intra extraq; æquales ex 8. primi, & anguli. n. a. t. pariter, tanquam residui rerum æqualium, & a. n. t. similiter, cum æquales sint. n. a. h. ex 27. primi, quare ex 26. eiusdem. n. t. & t. a. extra, æquales erunt illis intra hemisphærium. ex quo ipsius. t. i. cognitio consequetur, qua median te, & t. a. & a. i. deueniemus in cognitionem anguli. t. i. a. arcus videlicet. y. g. & ita eius residui vnius quartæ. y. u. & idcirco. l. z. Cognito igitur sinu. n. t. cognoscemus arcum eius. n. y. cuius angulus. n. i. y. angulus declinationis erit in quo ne vel minimum difficultatis remanebit, semel bene intellectis ijs quæ de hac re in orizontali diximus.

Vt

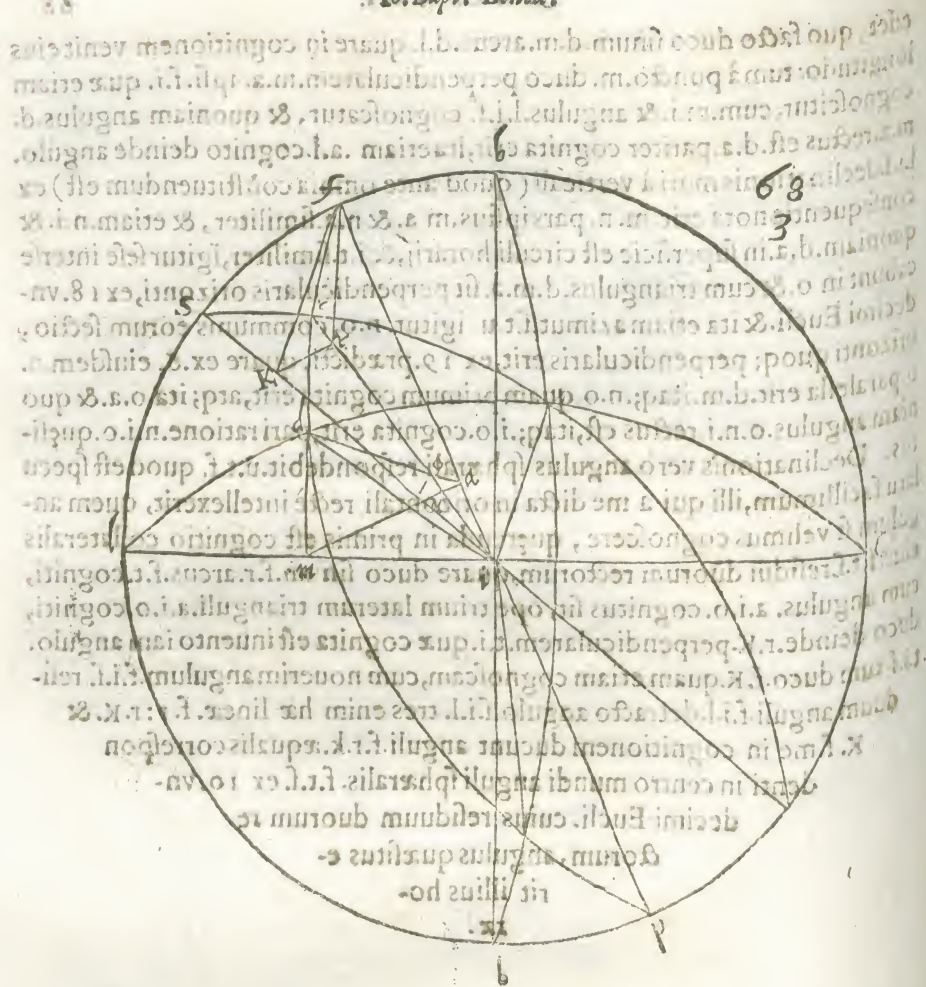
68

2

V autem lineę horarię italicę hac via in muro obliquo meridia
no, & verticali ducantur, sit idem hemispherium, in quo azimut
parallellum muro sit. u. t. f. & i. t. sit communis sectio circuli hora
rij cum predicto azimut, quę primo cognoscenda proponitur
respectu. s. i. horizontalis. Quamobrem primum do operam,
vt cognoscam arcum. f. l. quemadmodum superius ostensum est, cum de ori
zontali loquerer, ita etiam arcum. l. d. vt demonstraui cum de verticali sermo
esset,

esset, quo facto duco sinum. d. m. arcus. d. l. quare in cognitionem venit eius
 longitudo: tum à puncto. m. duco perpendicularem. m. a. ipsi. f. i. quæ etiam
 cognoscitur, cum. m. i. & angulus. l. i. f. cognoscatur, & quoniam angulus. d.
 m. a. rectus est. d. a. pariter cognita erit, ita etiam .a. i. cognitò deinde angulo.
 l. i. f. declinationis muri à verticali (quod ante omnia constituendum est) ex
 consequentia nota erit. m. n. pars ipsius. m. a. & n. a. similiter, & etiam. n. i. &
 quoniam. d. a. in superficie est circuli horarij, & i. t. similiter, igitur sese interse
 cabunt in o. & cum triangulus. d. m. a. sit perpendicularis orizonti, ex 18. vn-
 decimi Eucli. & ita etiam azimuth. f. t. u. igitur. n. o. communis eorum sectio,
 orizonti quoq; perpendicularis erit, ex 19. prædicti, quare ex. d. eiusdem. n.
 o. parallela erit. d. m. itaq; n. o. quam primum cognita erit, atq; ita o. a. & quo
 niam angulus. o. n. i. rectus est, itaq; i. o. cognita erit, pari ratione. n. i. o. quæsi-
 tus. Declinationis verò angulus sphericali respondebit. u. t. f. quod est specu-
 latu facillimum, illi qui à me dicta in orizontali rectè intellexerit, quem an-
 gulum si velimus cognoscere, querenda in primis est cognitio collateralis
 eius. f. t. f. residui duorum rectorum, quare duco sinum. f. r. arcus. f. t. cogniti,
 cum angulus. a. i. o. cognitus sit, ope trium laterum trianguli. a. i. o. cogniti,
 duco deinde. r. K. perpendicularem. t. i. quæ cognita est inuento iam angulo.
 t. i. f. tum duco. f. K. quam etiam cognoscam, cum nouerim angulum. f. i. f. resi-
 duum anguli. f. i. l. detracto angulo. f. i. l. tres enim hæ lineæ. f. r. r. K. &
 K. f. me in cognitionem ducunt anguli. f. r. k. æqualis correspon-
 denti in centro mundi anguli sphericalis. f. t. f. ex 10. vn-
 decimi Eucli. cuius residuum duorum re-
 ctorum, angulus quæsitus e-
 rit illius ho-
 rz.

De eodem horologio italico ex alio Analemate.

Cap. LXIX.

Et è facturum me arbitratus sum si aperirem quæ mea primo fuerit inuentio, prius quam statuerem Analema mihi formandum esse capite. 5 i. speculatum, & traditum.

Mente concipiebam Analema, quem appellabam azimuth diuifum, quem cum in formam dicti capitis mutaffem, vitruuium vidi, & deliberavi.

ut à me etiã Analẽma vocaretur. me autẽ confirmavit plurimum opus Ptolomei, inscriptum Analẽma quod mihi illa ipsa hora ab Illustris. & Excel. Domino Duce Parmã oblatum quã à Michaele Angelo Muciasco ex Federico Comandino acceperat, à quo recentẽ interpretatũ declaratum, & excussu m fuerat anno. 1562. Cogitavi itaq; subscriptum meridianũ. $z.x.t.d.$ in quo horizontalis erat. $x.d.$ verticalis. $z.t.$ æquinoctialis. $æ.l.$ axis mundi. $A.X.$ diameter tropici cancri. $k.h.$ diuisus, ut & inferius patet, & prædicto capite. § 1. traditus fuit. verum, ut in eo prædicti capitis, parallellas orizontali ducere statui, per puncta diuisionum, ita in hoc ducebam à dictis punctis parallellas verticali, perpendicularẽ scilicet orizontali, sumpta earum vnaquaque pro sinu altitudinis solis illa hora. quo factõ sumebam seorsum lineam. $q.p.$ æqualem semidiametro cœli, supra quam ducebam semicirculũ, eaq; utebar tanquam semidiametro azimuth horarij, & à puncto. $q.$ prædicto, sinus omnes collocabam, quorum extrema altera iungebam cum puncto. $p.$ extremo diametri. $q.p.$ tum. $p.q.$ recta ex parte. $q.$ producebam vsq; ad. $n.$ ita ut $q.n.$ æqualis esset gnomoni proposito, orizontaliũ gratia, & à puncto. $n.$ perpendiculariter erigebam. $n.m.$ ad quã vsq; sinus omnes à puncto. $q.$ ducebam protractos vsq; ad perpendicularẽ. $m.n.$ qui mihi prædicta. $m.n.$ finiebant inchoando ab. $n.$ ea proportionẽ ad. $n.q.$ qua re ipsa vmbra recta horẽ proportionari gnomoni reperiẽbatur, ex triangulorum similitudine, quod in azimuth horẽ facillimum est speculari, cuius declinatione à verticali, aut meridiãno cognita, quãprimum cœtera omnia cognoscentur.

Consequendã autẽ cognitioni huic, sumebam à semicirculo ipsius. $q.p.$ eam quã sinui horẽ respondet, vnã videlicet terminatarum, à $p.$ quã exempli gratia sit. $f.g.$ supra quã semicirculũ describebam, & in eo partẽ eam orizontali. $x.d.$ collocabam, quã inter centrum. $o.$ mundi, & sinũ horẽ interponebatur, quã dicamus esse. $b.f.$ iungebam deinde. $b.g.$ quare. $b.g.f.$ angulus erat declinationis azimuth à verticali, & angulus. $b.f.g.$ declinationis prædicti azimuth a meridiãno. quare propositum conseq̃uebar, ipsã verò. $f.b.$ sinũ esse anguli ab azimuth, & verticali facti, cui libet mediocri speculatori per se manifestum erit.

Gratia verò muri perpendicularis orizonti, & paralleli verticali, in primis duos triangulos concipiebam similes, & orthogonos in orizonte, quorum vnus est prædictorum. $f.b.g.$ in secundo semicirculo, alter verò similis huic triangulus est. $g.d.t.$ supposito. $g.d.$ gnomone, & $d.t.$ parte illa orizontali muri, quã inter pedẽ gnomonis, & communẽ sectionẽ azimuth horẽ cum muro interponitur, quã azimuthalem muralem nominare soleo, maioris facilitatis tamen causã, secundũ triangulũ ex parte ipsius. $f.$ hac ratione accommodabam, producebam. $b.f.$ vsq; ad. $d.$ ita ut $f.d.$ æqualis

S

esset

esset gnomoni; erecta deinde. d. t. perpendiculari ipsi. f. d. usque ad concurrere cum. g. f. in puncto. t. habebam quam primum lineam. d. t. Cognoscenda remanebat pars illa azimuthalis muralis, quæ inter punctum. t. & punctum horæ in muro terminabatur; quare duos alios triangulos orthogonos, & similes cogitabam, quorum unus erat triangulus horæ, in primo circulo ipsius. q. p. alter ab azimuthali muri primum terminabatur, inter horizontalem, & punctum horæ, qui est quæsitus, cuius secundum latus, erat linea azimuthalis horizontalis à centro mundi, & dicta azimuthali murali terminata quam inuenimus esse. f. t. tertium verò latus, erat solis radius inter centrum mundi, & punctum horæ in muro, qui, prædicto triangulo, primi semicirculi. q. p. similis est, ut cuique per se licet speculari. Quò itaque cognoscerem latus eius, quod azimuthalis muralis dicta est, producebam. p. q. ex parte. q. usque ad punctum. n. ita ut q. n. æqualis esset ipsi. f. t. azimuthali horizontali iam inuenta; erecta deinde à puncto. n. linea. n. m. perpendiculari ipsi. n. q. protractus sinus; n. m. definiebat iuxta propositum ex triangulorum similitudine.

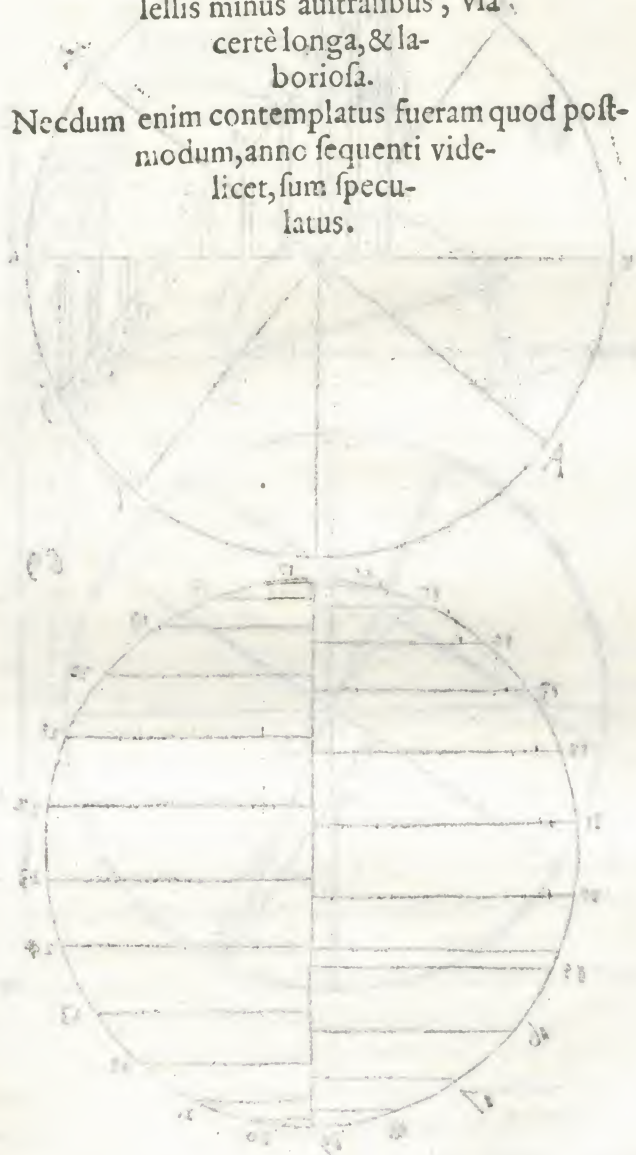
Ob murum autem meridiano, & verticali obliquum, cogitemus murum propositum capite. 46. qui verticalem secet in puncto. t. & meridianam in puncto. o. tunc cognoscebam inuento angulo. f. g. b. azimuth cum verticali, necesse esse, aut detrahere, aut coniungere eiusmodi angulum cum angulo. o. t. g. verticalis cum muro, & supra correspondentem sinui horæ primi semicirculi terminatam in puncto. p. vocatam. g. f. alterum semicirculum describere, qui sit. f. b. g. & in eo collocare angulum. b. g. f. æqualem detracto, aut aggregato ex binis angulis prædictis, azimuth scilicet cum verticali, & verticalis cum muro. g. t. o. capitis. 46. quare. b. g. semicirculi istius, ita proportionabatur horizontali murali inter pedem gnomonis, & azimuthalem muralem, ut. b. f. gnomoni proportionatur, quod sequenti exemplo fiet manifestius.

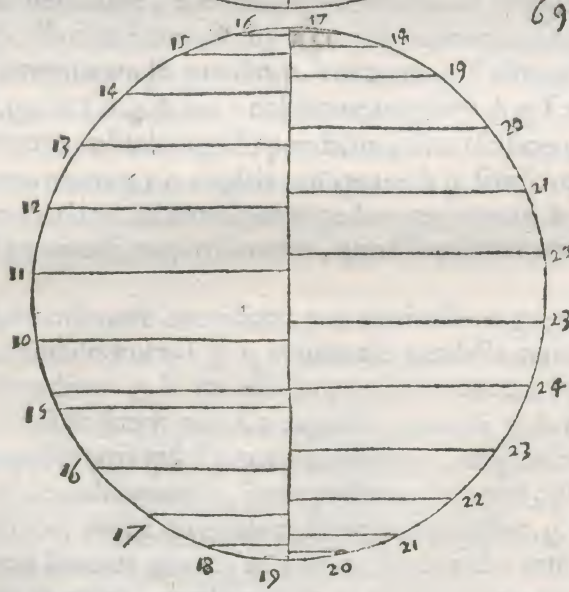
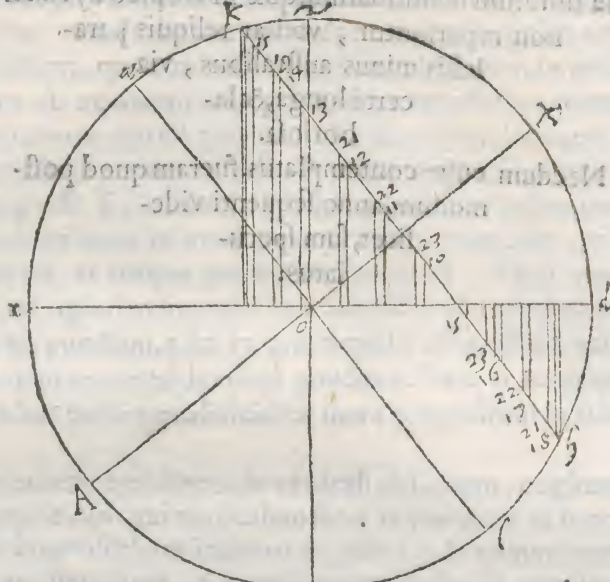
Sit in subscripto orizonte, meridia. g. o. verticalis. u. g. t; muralis. o. n. t; gnomon. g. n; azimuthalis horæ. f. g. z; azimuthalis parallela muro. g. b. quare apertò comprehenditur. g. b. ita esse proportionatam. n. z. ut f. b. ipsi. g. n; quocirca si ex. f. b. secta fuerit pars. f. a. æqualis gnomoni g. n. & à puncto. a. ducta. a. y. perpendicularis ipsi. f. a. quamprimum. n. z. cognoscetur æqualis. a. y. quæ erit horizontalis muralis, inter pedem gnomonis, & azimuthalem muralem terminata, atque ita etiam azimuthalem muralem. g. z. cognoscemus. Ut autem sciamus quanta sit azimuthalis muralis, inter punctum. z. & punctum horæ in muro, curabimus ut. q. n. primi semicirculi æqualis sit. g. z. istius orizontis, & in linea. n. m. dictam azimuthalem muralem habebimus, videlicet umbram versam ipsius. g. z. propositæ horæ.

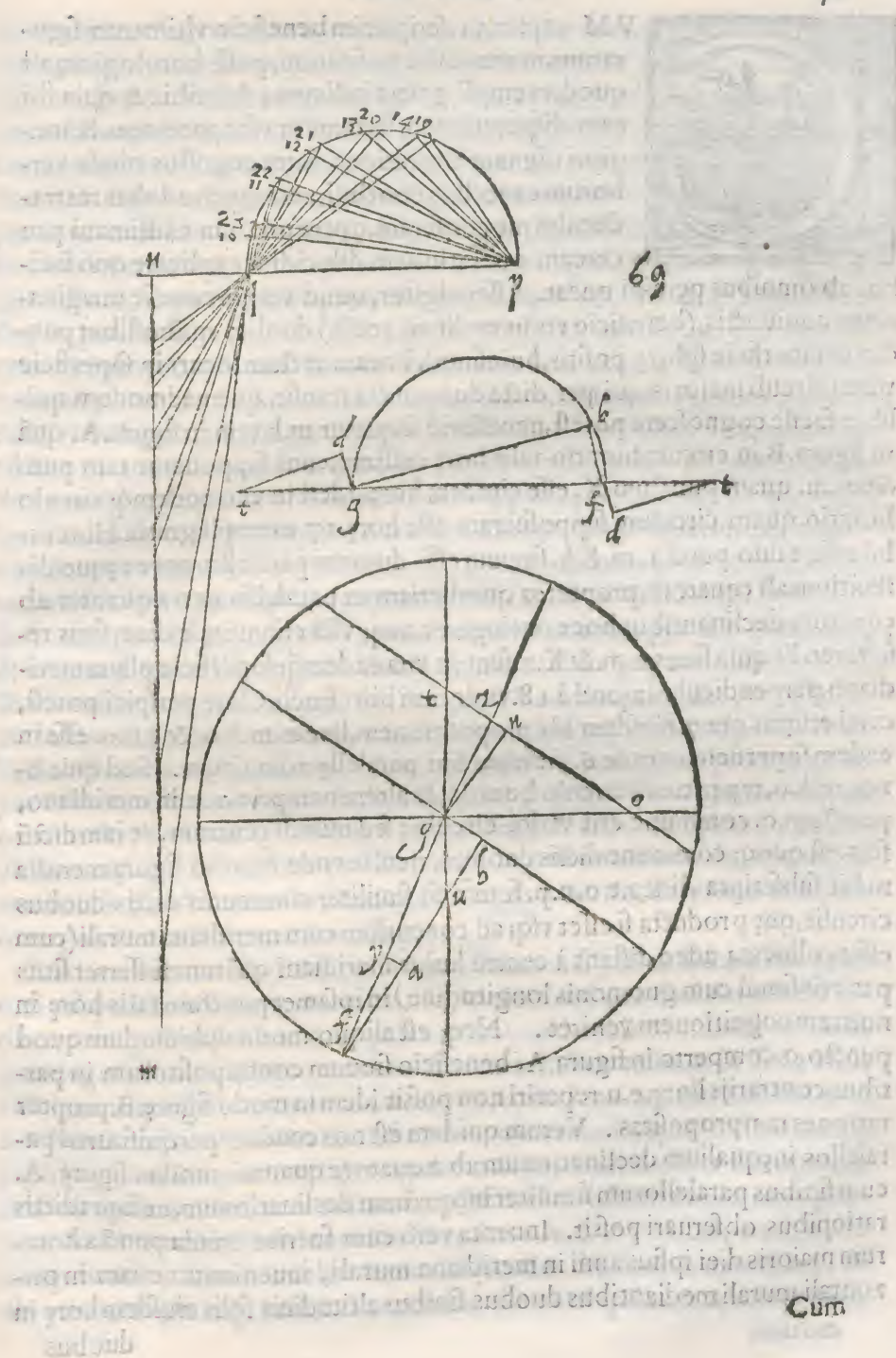
Qua

Qua ratione, Rupi albe Opido Illustris admodum Domini Comitis
Iulij Rangonis anno. 1559. horologia. designaui. At gra-
tia horarum matutinarum, quæ in tropico hyemali
non reperiuntur, utebar reliquis para-
lellis minus australibus, via
certè longa, & la-
boriosa.

Necdum enim contemplatus fueram quod post-
modum, anno sequenti vide-
licet, sum specu-
latus.

V M capite. 51. scripserim beneficio vltimarum figurarum, in eius calce positarum, posse horologium ali quod, exempli gratia italicum, describi: & quia ibi eam disputationem satis natura sua patentem, & longiori dignam tractatione, intra angustos nimis verborum cancellos conclusi, antequam ad alias restrandas me conferam, opere pretium existimaui paucis eam operationem dilucidius explicare quo facilius ab omnibus percipi queat. Afferro igitur, quod verum cum sit imaginatione coniunctis, (beneficio vnus ex lineis rectis) duobus quibuscumque punctis in superficie sphaerae positus, huiusmodi lineam rectam locari in superficie plana circuli maioris, qui per dicta duo puncta transit, quemadmodum quilibet facile cognoscere potest, necessario sequetur. m. k. tam in figura. A. quam in figura. B. in circulo horario talis horae existere, cum supponatur tam punctum. m. quam punctum. K. esse eiusdem horae, idest in vno eodemque circulo horario, quem circulum supposueram esse horae. 17. exempli gratia. Hinc nihil refert duo puncta. m. & k. sinuum esse duorum parallellorum ex equo distantium ab equatore, propterea quod etiam ex parallellis non aequaliter ab equatore declinantibus hoc contingeret, neque vlla etiam inde diuersitas resultaret. Et quia sinus. e. m. & K. u. sunt in vna eademque superficie plana meridiano perpendiculari: quod à 18. vndecimi libri Euclidi. Clare perspicui potest, certi erimus per 7. eiusdem lib. propositionem, lineas. m. k. o. & e. u. o. esse in eadem superficie, cum ex 6. eiusdem sint parallele adinuicem. Sed quia linea. m. k. o. reperitur in circulo horario, & altera nempe. e. u. o. in meridiano, punctum. o. commune erit vtrique circulo: sed mundi centrum, vt iam dictum fuit, est quoque commune dictis duobus circulis: vnde fit, vt in figura meridiana hic subscripta, linea. t. o. n. p. futura sit similiter communis dictis duobus circulis, quae producta si esset vsque ad concursum cum meridiana murali (cum esset collocata adeo distans à centro huius meridiani quantum sufficeret situs parietis simul cum gnomonis longitudine) in ipsamet punctum talis horae in nostram cognitionem veniret. Neque est aliquo modo dubitandum quod puncto. o. comperto in figura. A. beneficio sinuum contrapositorum in partibus contrarijs lineae. e. u. reperiri non possit idem in modo figurae. B. propter rationes iam propositas. Verum quidem est nos coactos perquisituros parallelos inaequalium declinationum ab equatore quamuis modus figurae. A. cum sinibus parallellorum similiter inaequalium declinationum, ex supradictis rationibus obseruari possit. Inuenta verò cum fuerint omnia puncta horarum maioris diei ipsius anni in meridiana murali, inuenientur etiam in horizontali murali mediantibus duobus sinibus altitudinis solis eiusdem horae in duobus

duobus diuersisq; temporibus anni quorum vnum semper stabile erit, & firmum, solstitij est æstiu: vnde sinus habebimus omnium horarum illius solstitij, in nostro Analemate cap. 51. significatos per. g. o. aut in Analemate præcedentis capitis: alios verò sinus in eodem Analemate accipiemus mediante tropico hyemali in verticali linea sub horizontali, aut mediante æquatore in verticali supra horizontalem, aut aliquo alio mediante parallelo mutando prout rei necessitas postulabit. Atq; ij sinus altitudinis solis eiusdem horæ in diuersis anni temporibus, erunt loco sinuum supradictorum. m. e. & K. u. qui collocabuntur super aliquam lineam, vt super lineam. i. d. ad angulos rectos in punctis. u. e. quorum distantia inter se ipsos, reperietur, si in vno aliquo circulo pro crizonte sumpto inueniatur situs azimuth solis horum duorum temporum, in quibus adinuenientur sinus versi harum duarum altitudinum, vt ex figura quinti capitis huius libri facile videre est, in duabus azimuthalibus orizontalibus. q. K. & q. h. duos sinus versos. K. p. & h. i. Oporteret deinde à puncto. p. ad punctum. i. lineam ducere, quia hæc erit distantia que queritur, inter. u. & e. & in reliquis eo modo incedere quem superius prescripsimus, in quo negotio nobis maximè vtile erit, si vtamur opera vnus alicuius circuli, similis ei quem quinto cap. proposui (quantum ad duos azimuth diuisos in duo puncta. p. & i. spectat) pro orizonte, ducentes per duo puncta. p. & i. vnam aliquam lineam loco eius, quæ in hic subscripto meridiano ducta, & characteribus demonstrata fuit. i. e. o. u. d. Vnde linea. i. d. fiet, vt collocetur in superficie orizontis & m. K. in superficie horarij, quibus duobus circulis punctum. o. commune erit. Ducentes deinde per dictum punctum. o. & per centrum circuli orizontalis, lineam. n. o. t. p. & hanc producentes vsq; ad horizontalem collocatâ prout muri gnomonisq; necessitas requiret, (vt iam dictum. cap. 46.) habebimus punctum horæ in orizontali murali, coniungentes deinde puncta earundem horarum inter se inuicem, deueniemus subito in cognitionem linearum horariarum.

Ratione orizontalis horologij idem affirmo vt superius dictum fuit quantum ad puncta horarum in meridiana pertinet: sed quod ad alia puncta attinet, cum quibus priora illa copulanda sunt, oportebit ea in linea verticali horologioali notare: quapropter necessarium erit, si ea velimus in dicta verticali inuenire, adhibere operam circuli verticalis, loco orizontis, & sinus. m. e. & K. u. à nostris Analematis desumentur qui erunt lineæ. o. r. Analematis capitis. 51. aut lineæ orizontales Analematis præcedentis inter centrum, & sinus altitudinis. Sed vt acquiratur possessio eius distantia, quæ inter puncta. e. & u. intercedit, simul cum situ lineæ. i. e. o. u. d. in verticali circulo, sic nos geremus. sumetur circulus verticalis diuisusq; à meridiana, & ab orizontali, in eaq; collocabuntur duo diametri ipsorum Almicantrarum
duarum

duarum altitudinum solis, desumpti ab Analemate, quorum medietates in ipso Analemate literis, o. z. tanquam nominibus extornatę erant, & collocabuntur in ipso verticali, ipsi orizontali lineę paralleli, quod factum cum fuerit, super quodlibet horum diametrorum, suum medium Almicantrat describetur, & in quolibet horum mediorum circulorum, sua linea o. r. collocabitur, accepta ab Analemate: dummodo collocetur, ut sinus suo diametro perpendicularis, in quibus perpendicularitatis punctis, erit transitus lineę. i. e. o. u. d. quod quilibet in ijs scientijs exercitatus poterit cōtemplari, & huic operationi accommodare quidquid superius dictum fuit; reliquę non variant.

Et quod de italico horologio in parte protuli, de alijs omnibus horologijs in vniuersum intelligendum esse volo. Poterit aliquando fortasse enenire, quod linea n. o. hic subscriptę figurę sit meridianę, aut orizontali parallella. Quod significabit suam lineam horariam esse pariter vni ex dictis lineis paralellam. Vnde tunc temporis ducetur huiusmodi lineę horaria paralella dictę meridianę vel orizontali a puncto iam in altera lineā inuento.

Hos omnes modos a me inuentos hic propono, non quod aliquis ijs omnibus uti debeat (faciliores tamen eligantur) sed potius, ut omnibus per me innotesceret non esse tantam penuriam modorum, quibus posset talis operationis fulciri, quantā nostris animis superiores philosophi inculcarunt; per

multos alios modos inueni etiam, quos ut longiores, & tedium parituros, hoc loco tacendos decreui: aliās tamen aliam nactus

occasionem eosdem nō pretermittam scriptis diuulgare, & literarum monumentis mandare;

quamuis potius curiositatē,

& nimiam diligē-

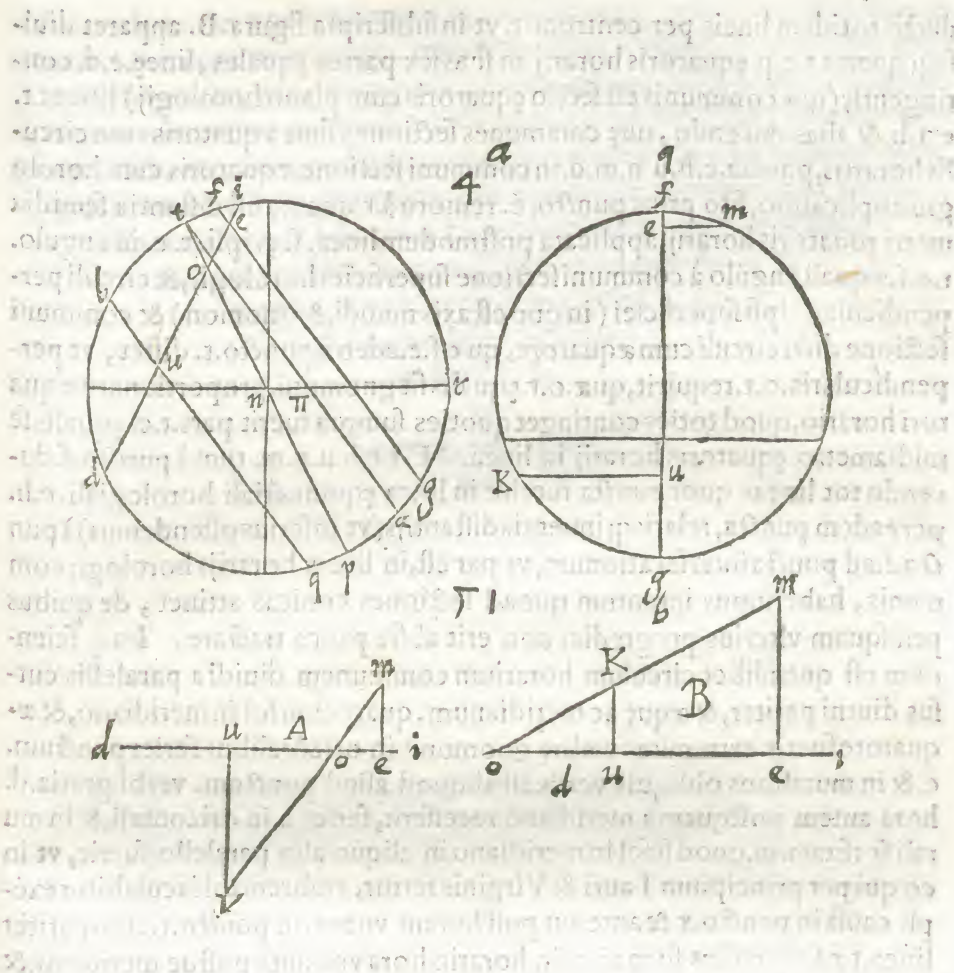
tiam

quam vtilitatem

præ se fe-

rant.

Exami-

Examinatio modi antiquorum circa hyperboles describendas.

Cap. LXX.

Ntiquorum ratio in designandis lineis horarijs ita licet in medio hyperbolarū tropicorū, & aliorū signorū, atq; opē equatoris horarij, recta est, atq; p̄clara, quāvis aliqua in re falsi illi sint (vt infra docebo) cū p̄dictas hyperboles delineare voluerint. Quare sumpto arcu: g. K. vnius circuli horarij cōis, qui inter vtrunq; tropicū interponit, inuentisq; p̄ctis cōibus ipsi arcui, & singulis paralellis signorum, ducendis sectionibus conicis signorum oīum, & a p̄dictis punctis

T

ductis

ductis totidem lineis per centrum. t. vt in subscripta figura. B. apparet diuisa; quarta. t. e. p. equatoris horarij in suas sex partes equales, lineę. e. d. contingentię (quę communis est sectio equatoris cum plano horologij) lineas. t. e. t. h. & alias ducendo, quę communes sectiones sunt æquatoris cum circulis horarijs, puncta. e. h. u. n. m. d. in communi sectione æquatoris cum horologio applicando, sito prius puncto. e. remoto à t. quanta est distantia semidiametri equatoris horarij, applicata postmodum linea. f. e. ipsi. t. e. in angulo. t. e. f. æquali angulo à communi sectione superficię horologij, & circuli perpendicularis ipsi superficię (in quo est axis mundi, & gnomon) & communi sectione dicti circuli cum æquatore, quæ. f. e. adeo à puncto. t. distet, vt perpendicularis. o. t. requirit, quæ. o. t. equalis sit gnomoni, proportionato æquatori horario, quod toties continget quoties sumpta fuerit pars. t. e. equalis semidiametro equatoris horarij in linea. A. E. t. e. h. u. n. m. tum à puncto. f. ducendo tot lineas quot puncta fuerint in linea æquinoctiali horologii. e. h. per eadem puncta, relatisq; inuentis distantijs (vt inferius ostendemus) à puncto. f. ad puncta intersecationum, vt par est, in lineis horarijs horologij communis, habebimus intentum quoad sectiones conicas attinet, de quibus priusquam vltius progrediar non erit absque pauca tractare. Itaq; sciendum est quemlibet circulum horarium communem diuidi a parallelis cursus diurni pariter, & æquę ac meridianum. quare cum sol in meridiano, & æquatore fuerit extremitas vmbre gnomonis in orizontibus feriet punctum. e. & in muralibus obliquis verticali aliquod aliud punctum. verbi gratia. d. hora autem postquam a meridiano recesserit, feriet. h. in orizontali, & in murali forsitam. m. quod si sol in meridiano in aliquo alio parallelo fuerit, vt in eo qui per principium Tauri & Virginis fertur, vmbra sol iaculabitur exempli causa in puncto. x. & ante aut post horam vnā, in puncto. r. cum pariter linea. t. r. solis radius sit in circulo horario hora vna ante postue meridiem, & f. r. communis sectio muri cum circulo horario, idem & de alijs sentiendum est. Verum quod pertinet ad triangulum. f. t. e. in gratiam horologiorum muralium, quin apertius loquar non prætermittam.

Esto igitur murus in quo linea orizontalis sit. o. n. t. & meridiana. e. o. f. gnomon. g. n. perpendicularis muro, equator. t. u. f. primum inuenio lineam. e. g. basim trianguli orthogoni. e. g. n. cuius duo latera. e. n. & n. g. cognita sunt, mediante qua. g. e. & angulo. g. e. n. inuenio latus. g. u. trianguli. u. g. e. orthogoni quod quidem latus. g. u. erit in æquatore, eritq; t. e. prædicta, & g. e. prædicta erit. f. t. & u. n. erit. e. o. & n. e. o. f. reliqua quod clara sint a me prætermittentur. Aduertat autem quam diligentissime quisque ne se decipi patiatur à subscripta figura semicirculi. Q. A. E. M. cum reliquis lineis ductis ex antiquorum more atque vsu. Etenim radij signorum zodiaci, qui prodeunt ex
semi-

femicirculo horario per centrum. t. vt. t. e. t. h. t. u. t. n. t. m. t. d. in superficie æ-
quatoris, & ita ceteris, exempli causa. t. r. t. x. cum reliquis, lineæ nō sunt inter
se recta coniunctæ, neq; enim. t. e. & t. h. vna eademq; res sunt, imo. t. e. cum. t.
h. angulum in centro. t. inter se constituunt & e. h. tertiū latus est vnius trian-
guli prædicto angulo oppositum in puncto. t. id ipsum de cæteris lineis dico,

quod cum a multis scriptoribus præteritis animaduersum non fuerit,

illis erroris causa fuit, cuius exemplum subiēci, partim in figu-

ra muri prædicta, sumpro. g. pro centro mundi. t. & g.

u. pro. t. e. g. h. pro. t. h. g. y. pro. t. u. g. z.

pro. t. n. quod de ceteris radijs

in superficie-

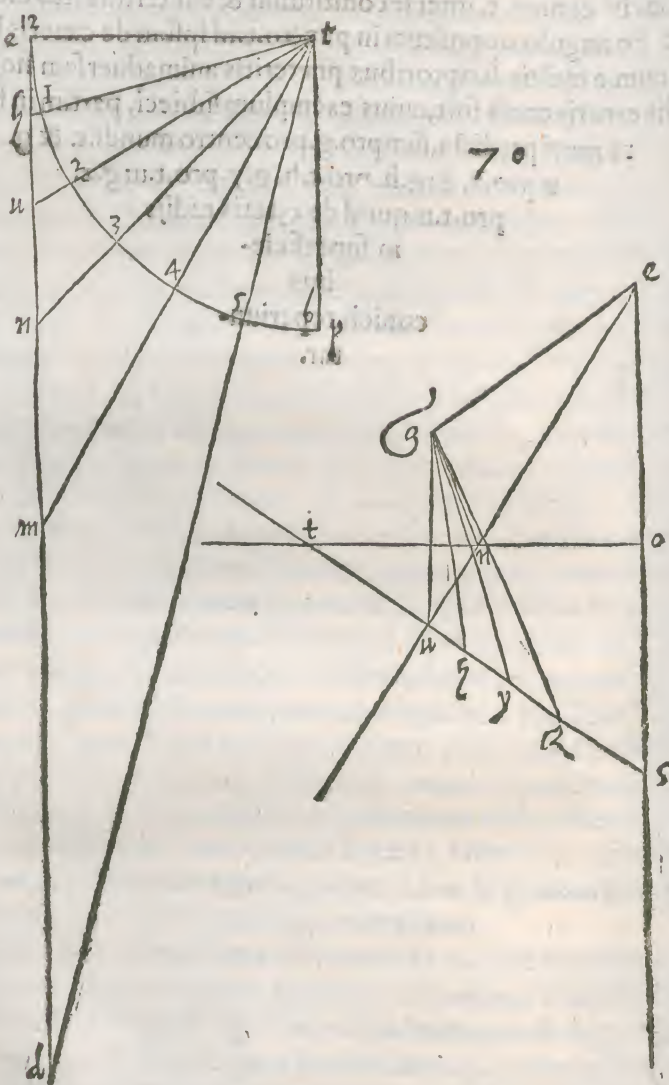
bus

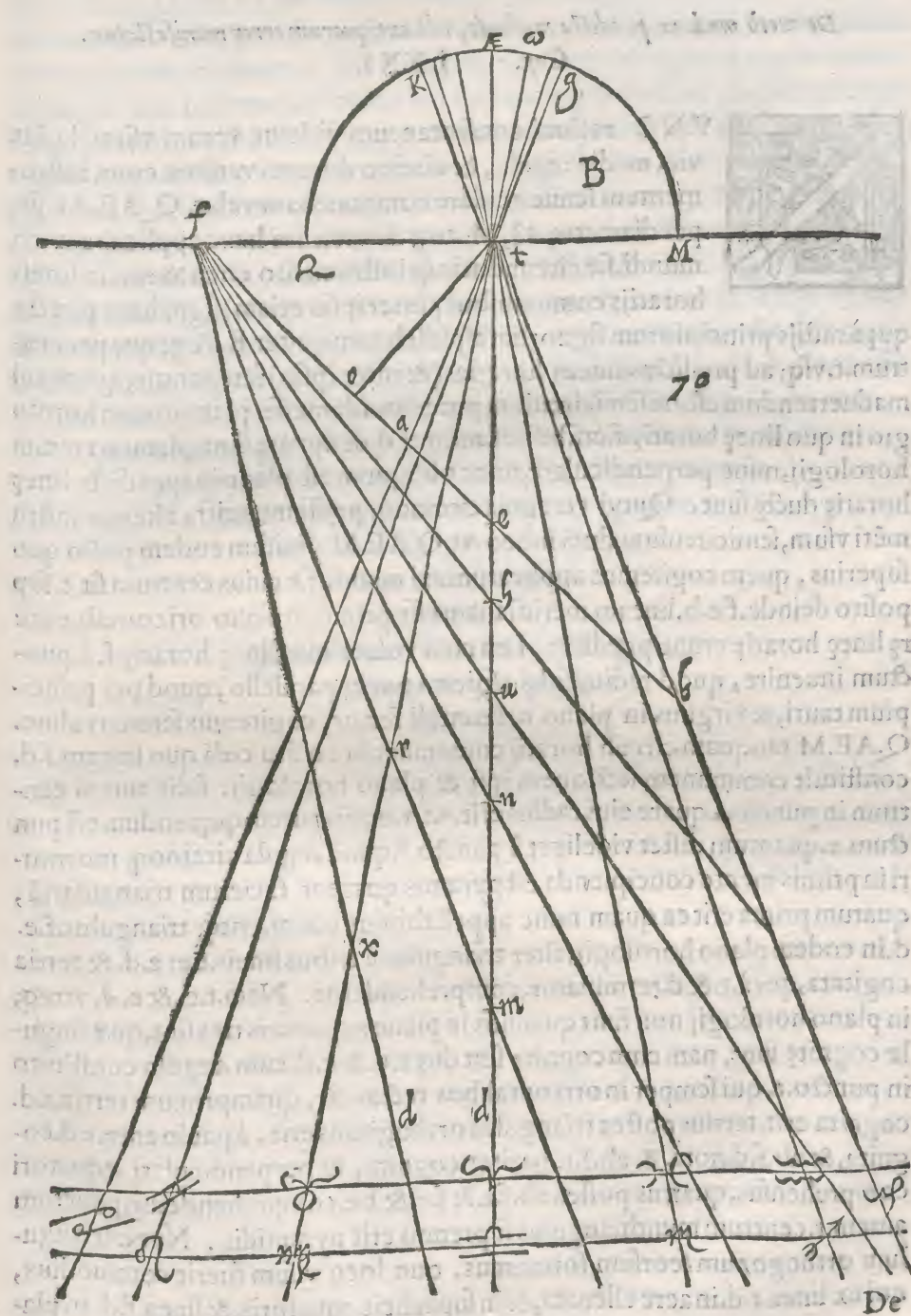
conicis reperiun-

tur.

T 2

De verò modo ex prædicta methodo, ubi antiquorum error manifestatur.

Cap. LXXI.

NUNC rationi consentaneum videtur verum usum huius
 viæ, media regula, & circino docere, veteres enim instru-
 mentum semicirculare componebant velut. Q. A. E. M. su-
 per diametro. Q. M. atq; diametrum hanc applicabant axi
 mundi. f. t. circumductoq; instrumento circa axem, in lineis
 horarijs communibus (inter ipsas etiam) signabant puncta
 quæ à radijs principiorum signorum aspiciiebantur, inter K. & g; quæ per cen-
 trum. t. vsq; ad prædictas lineas horarias (& inter ipsas) ferebantur, quare ani-
 maduertendum est, ne semicirculum putemus idem esse planum cum horolo-
 gio in quo lineæ horariæ. f. e. f. h. f. u. f. n. f. m. f. d. designatæ sunt, planum etenim
 horologii, nunc perpendiculare, nunc obliquum est plano in quo dictæ lineæ
 horariæ ductæ sunt. Quod ut regula circinoq; præstemus citra alterius instru-
 menti usum, semicirculum duci iubeo ut Q. A. E. M. diuisum eodem pacto quo
 superius, quem cogitemus applicatum axi mundi. f. t. cuius centrum sit. t. sup-
 posito deinde. f. e. b. lineam meridianam esse primo in plano horizontali, cæte-
 re lineæ horariæ erunt prædictæ. Iam cum voluerimus lineæ horariæ. f. d. pun-
 ctum inuenire, quod radius solis aspicit, cum in parallelo, quod per princi-
 pium tauri, & virginis in plano horizontali fertur, cogitemus semicirculum.
 Q. A. E. M. tanquam circuli horarij communis, in eo situ cœli quo lineam. f. d.
 constituit communem sectionem ipsi & plano horologii: solis autem cen-
 trum in puncto. . . quare eius radius erit. . . t. x. nobis autem querendum est pun-
 ctum. x. quantum distet videlicet à puncto. f. quod regula circinoq; inuentu-
 ri in primis mente concipienda est pyramis quatuor facierum triangulariū,
 quarum prima erit ea quam nunc appellabimus basim, eritq; triangulus. f. e.
 d. in eodem plano horologii, alter triangulus à tribus lineis. t. e. e. d. & tertia
 cogitata, quæ à. t. & d. terminatur, comprehendetur. Nam. t. e. & e. d. utraq;
 in plano horologii non sunt quamuis in plano æquatoris tres sint, quæ singu-
 læ cognitæ sunt, nam cum cognitæ sint duæ. t. e. & e. d. cum angulo constituto
 in puncto. e. qui semper in horizontalibus rectus est, quamprimum tertia. t. d.
 cognita erit, tertius postea triangulus orthogonus erit, à paulo ante. t. d. co-
 gnita, & ab. f. d. nota, & ab. f. t. pariter cognita, & perpendiculari æquatori
 comprehensus, quartus postea ab. f. t. & f. e. & t. e. comprehendetur, punctum
 autem. t. centrum mundi, angulus supremus erit pyramidis. Nunc triangu-
 lum orthogonum seorsum formemus. quo loco visum fuerit commodius,
 qui ex linea. t. d. in aere eleuata, & in superficie æquatoris, & linea. f. d. in pla-
 no horo-

no horologii, linea. f. t. axi mundi constat, qui triangulus à radio. t. x. diuiditur cum radio. a. t. directè coniuncto. Nam vt iam dictum est, à cœli puncto. oritur, quam diuisionem, si in triangulo seorsum descripto inuenire voluerimus, res erit inuentu facillima, cum rectum angulum. f. t. d. prædicti trianguli tertij, earatione diuiferimus, qua radius. a. t. angulum. A E. t. M. partitur cū anguli oppositi sint inuicem æquales. Atq; ita intentum consequemur. Hac vera speculatione error antiquorum aperitur, cum opus hoc, regula & circino perficere voluerunt, vt manifestè apud Sebastianum Munsterum cap. 30. videre licuit. Cartusianus monachus Mediolanensis Dominus Ioannes Baptista Vilmercatus ad ceteros suos errores vnum hac in re cap. 13. addidit dum voluit puncta lineæ. y. y. signiferi pportionalis transferri in equinoctialem sui ragidici. Constituit enim. a. i. in eadem superficie plana esse cum linea. 1. 2. 3. 4. 5. 6. cuius hæc est communis sectio æquatoris cum

plano horologii, illa verò æquatoris cum meridiana. Vt inte-

rim præmittamus, quod in antiquorum errorem labatur, dum rationem huiusce rei ignorat,

& mente cōcipere, aut idea for-

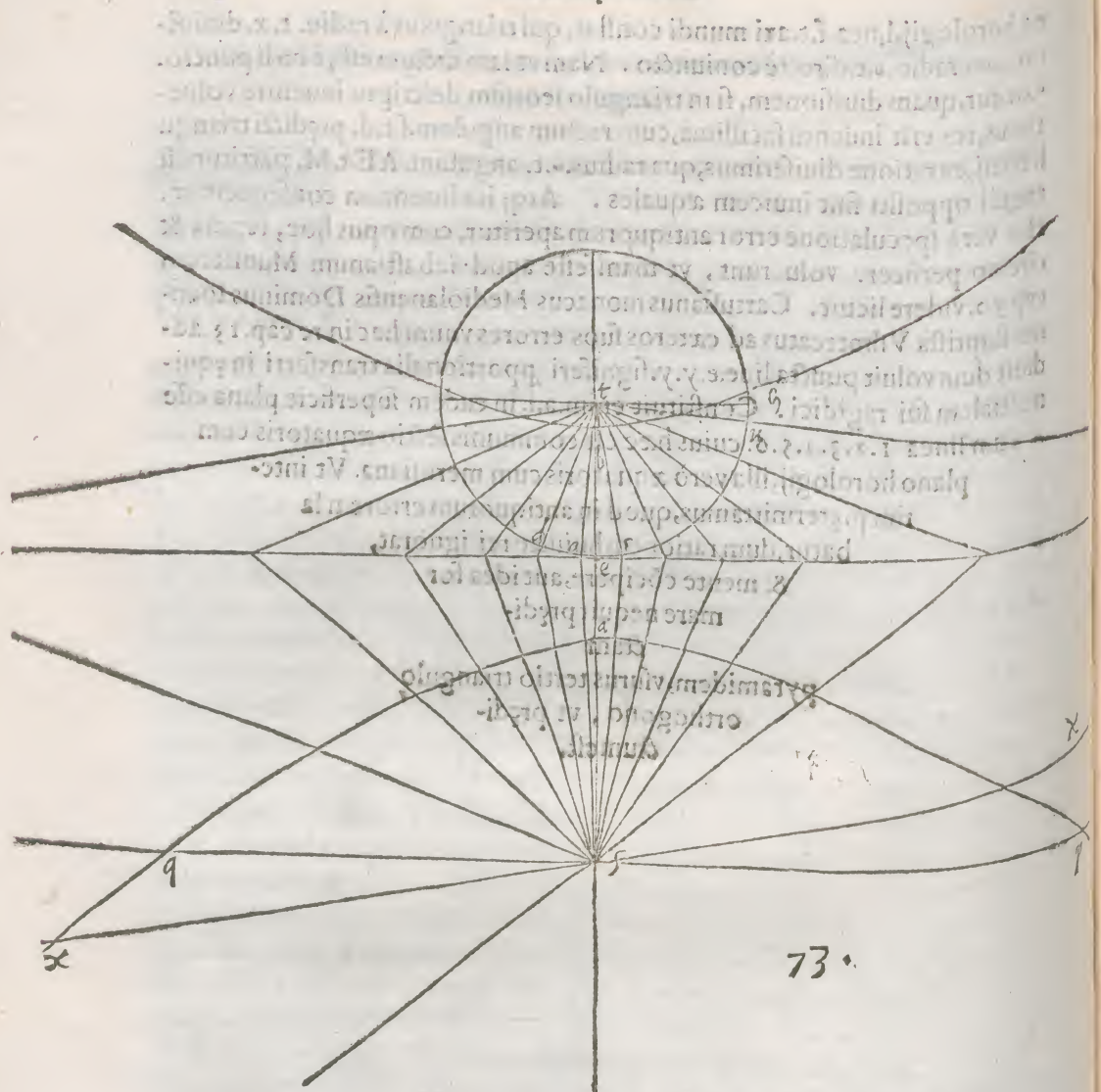
mare nequit prædi-

ctam

pyramidem, vsurus tertio triangulo

orthogono, vt prædi-

ctum est.

Quod

QUOD si quis cupiat lineas horarias italicas in plano ducere hac via, methodum antiquorum in omnibus sequendam non sentio, nempe ut ita exacte in predicto plano horologii lineae horariae communes ducantur, preterquam locis ijs quibus, maioris minorisque diei meridies, exacte termino alicuius horae italicae occurrit, nam si non occurrat, duci iubeo lineas communes ab hora una in alteram sumpto initio non quidem a meridiana, sed ab ea parte horae, quae differentia est inter exactum terminum horae, & meridiem. Exempli causa sub polo. 45. maioris diei meridies a 6. hora differt minutis. 17. tunc igitur duci iubeo lineas communes occultas ab hora in horam, incipiendo a 17. minuto distante a meridiana, & ante ipsam, tunc enim tropicus canceri cum predicta linea se interfecabit, & ita gradatim per horas prosequi: id ipsum dico de tropico Capricorni, ceterisque locis quibus fuerit necessarium, quod de situ undecimae decimae & 9. hora matutina aestiuus intelligo, & de reliquis horis italicis idem dico.

De pulchriori modo describenda hyperbole paralleli aequatori.

Cap. LXXII.

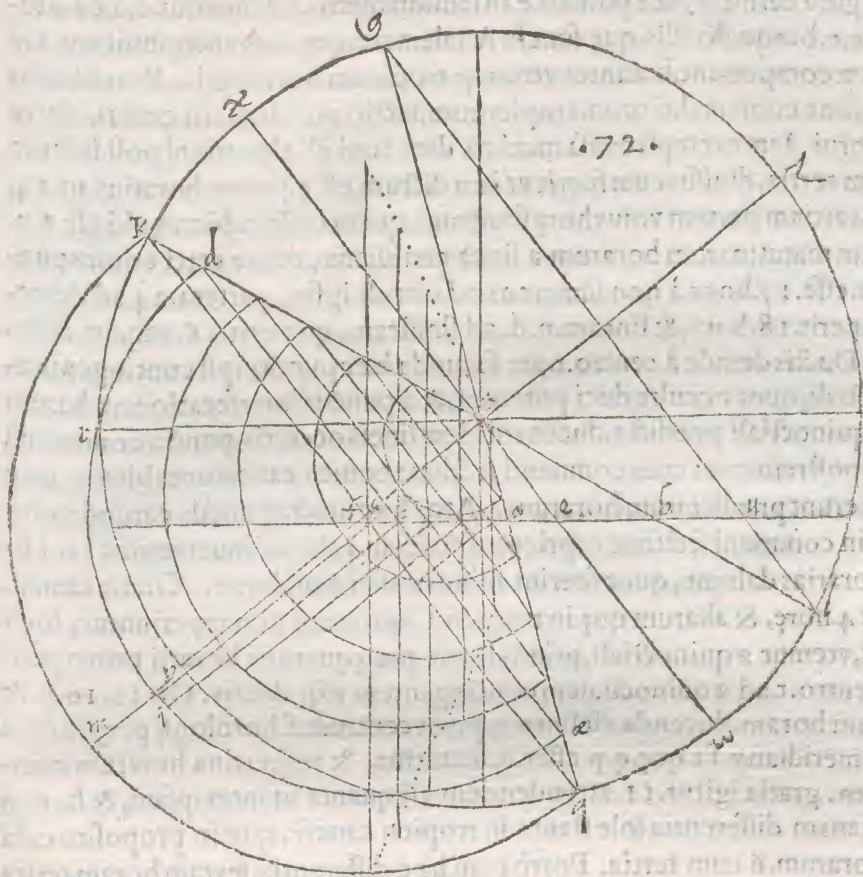

LIAM rationem & viam, si quis cuiuslibet giri cuiusvis sectionis conicae horizontalis, aut muralis, cursus umbræ gnomonis quavis anni die requirat, notareque desideret, hanc methodum sequatur, & primum in horizontali, subscriptus meridianus paratus sit. g. K. q. l. in quo sit axis mundi. z. t. y. horizontalis. r. t. n. diametri tropicorum. g. l. & K. q. linea meridiani plani horologii horizontalis. b. a. h. gnomon perpendicularis plano horologii sit. o. t. Constituamus autem velle nos hyperbolem tropici canceri designare. Quare duco lineam. K. t. l. & q. t. g. ex quo binos triangulos habeo. g. t. l. & K. t. q. in plano meridiani qui conos rectos fecit, qui quidem coni bases habent circulos tropicorum; axes, binas partes axis mundi, ut licet in figura subscripta cernere. tum in linea. b. a. h. plani horologii consideranda est pars. a. f. cono Capricorni comprehensa, quæ axis, erit sectionis ipsius coni, in hyperbole canceri, ut b. u. in cono Capricorni, axis erit hyperboles Capricorni, necesse deinde est, a quot voluerimus punctis alicuius axis, exempli gratia axis ipsius. a. h. hyperboles canceri, parallelas ducere ipsi. K. q. ut in figura cernitur, quarum una est. d. x. Hæ per medium

Io. Bapti. Bened.

dum ab axi mundi omnes secabuntur, circa quod medium iuxta cuiuslibet medietatem, totidem semicirculi formandi sunt. K.m.q.d.y.æ.cæterisq; à singulis verò punctis ipsius a.f.vsq; ad circumferentiā semicirculi totidem perpendicularares diametro duco, paralellas videlicet axi mundi, has m.h:x.c:atq; alias, quarum perpendicularium, & punctorum axis. a. f. adminiculo, totidē puncta in dimidio circumferentiæ hyperboles cancri, plani horologij reperiuntur, erectis occultè, ac perpendiculariter in dicto plano axi a.h.prædictis m.h:i.c.& alijs, suis punctis. Idem de reliquis partibus a.f. fiet, quousq; girum hyperboles, aut alia quævis sectio absoluat, ut est in figura per apertum, idem dico de Capricorni hyperbole, cuius est axis. b.u. deq; cæteris omnibus sub quolibet elevatione. Quarum rerum speculatio, ijs, qui vel mediocriter sectiones conicas degustarunt, satis per se aperta erit.

De lineandis lineis horarijs ex hyperbolis tropicorum.

Cap. LXIII.

T verò quoties libuerit lineas horarias italicas ducere, finitis sectionibus conicis tropicorum, longitudo prolixioris diei anni illi polo inspicatur, media tabula arcuum semidiurnorum, aut quavis alia cernetur; qua hora, & minuto horæ italicæ, ea die sol in meridiano reperitur, æquator autem horarius hac ratione diuidatur. Sumatur inquam semidiameter æquatoris horarij, qui iuxta proportionem gnomonis propositi, erit. t. e. signaturq; & diuidatur in partes

V 2

tes

tes æquales. 24. supposita. t.e. meridiana, ex altera verò parte contigua, & perpendicularis meridianæ semidiameter communis horologij notetur. f. c. (vt in figura cernitur) & à puncto. e. in semidiametro. f. e. sumatur. e. a. ex altera parte. e. b. æqualis illis, quæ sunt in Analemate, quæ coniunctæ inuicem, meridianam componunt. b. a. inter vtrumq; tropicum horologij. Porro finitis sectionibus conicis dictorum tropicorum, sectio puncti. a. erit cancri, altera capricorni. Iam exempli causa maxima dies anni illi eleuationi poli sit hora 17. cum tertia, diuisus cum fuerit vt iam dictum est æquator horarius in 24. partes, tertiam partem vnus horæ sumemus, quam collocabimus vbi est. e. o. ad leuam matutinarum horarum à linea meridianæ, quare certi erimus punctum. o. esse. 17. horæ à quo sumemus. o. f. circuli ipsius partem. 24. ad dexteram quæ erit. 18. hora, & lineam. o. d. ad sinistram, quæ erit. 16. atq; ita deinceps. Ductis deinde à centro. t. per secunda hæc puncta ipsi contingentia æquinoctiali, quot occultæ duci poterunt, & à punctis intersecationem harum cum æquinoctiali prædicta, ductis totidem lineis occultis, puncta communia harum postremarum cum communi sectione conica cancri notabimus, quæ puncta erunt prædictarum horarum. Atq; hæc iuncta punctis earundem horarum in communi sectione capricorni (eadem ratione inueniendis) tot lineas horarias dabunt, quot fuerint minoris diei anni horæ. Gratia tamen. 13. & 14. horæ, & aliarum quæ in tropico Capricorni non reperiuntur, loco tropici, vtetur æquinoctiali, primis lineis per æquatoris horarij prima puncta à centro. t. ad æquinoctialem contingentem vsq; ductis. Ob 11. 10. 9. & 12. etiam horam, ducenda est linea. q. p. per centrum. f. horologij perpendiculariter meridianæ. f. t. quæ. q. p. esset. 6. matutina, & vespertina horarum communium. gratia igitur. 11. attendendum est quanta sit inter ipsam, & horam meridianam differentia sole stante in tropico cancri, quæ in proposito casu esset horarum. 6. cum tertia. Porro cum hæc differentia, sextam horam tertia parte excedat, in æquatore horario sumemus lineam. t. u. sub. t. h. (quæ. t. h. perpendicularis meridianæ esse constituitur) ex parte horarum postmeridianarum adeo distantem vt h. u. tertia pars sit horæ, quæ vsq; ad sectionem cum æquinoctiali contingentem producat, cui sectioni ducta. f. x. & ex parte opposita protracta vsq; ad intersecationem cum sectione conica cancri, ex parte horarum antemeridianarum, punctum. 11. horæ habebimus, idem de cæteris horis dico, & pariter de horis vespertinis ex parte ipsius. p. inuentis autem punctis dictarum horarum in sectione conica, cum voluerimus lineam ducere. 12. horæ, hæc parallela indeterminata æquinoctiali contingentia ducetur à puncto. 12. cancri. Vna autem aliqua ratione ex ijs quæ cap. 52. tradita sunt, vti poterimus ad 11. 10. & 9. ducendam.

Porro tropici in muro perpendiculari orizonti, cum erunt designandi, præcedens

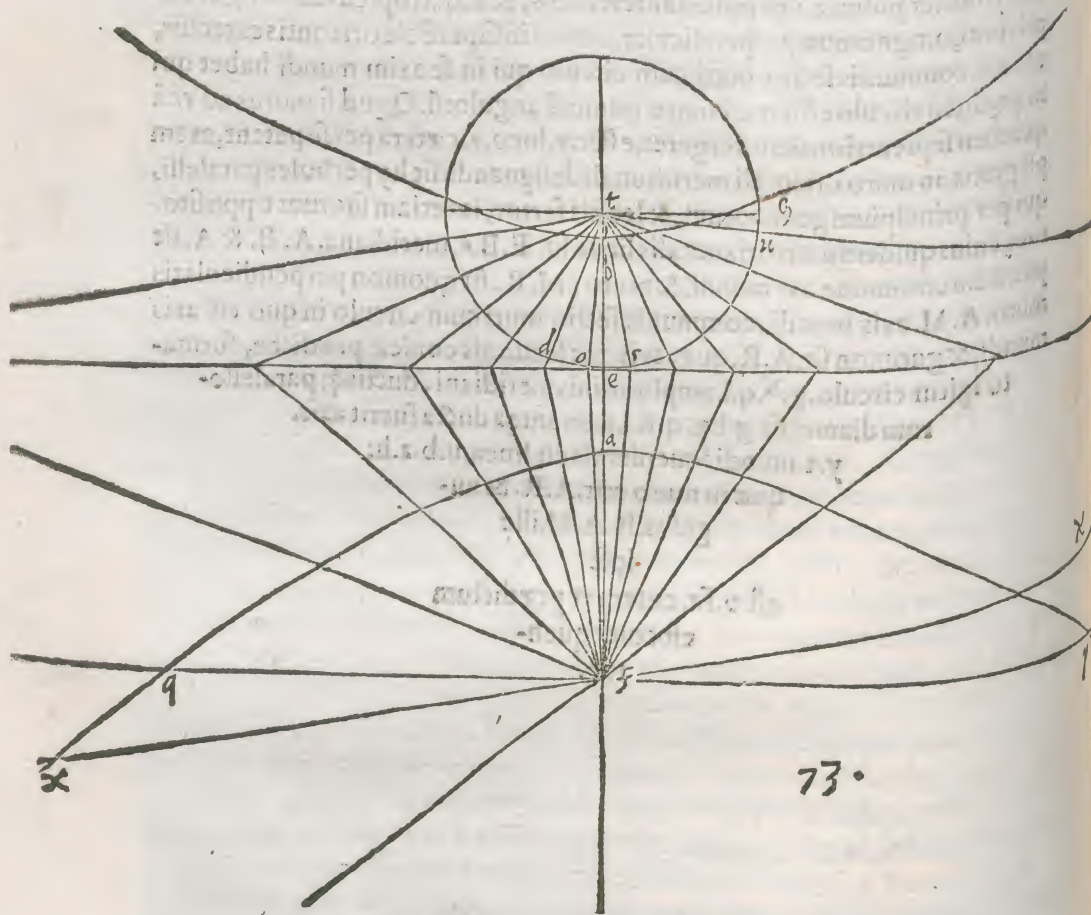
precedens operatio non variabitur, præterquam quod loco circuli. z. g. k. y. q. l. meridiani, ille circulus sumendus erit, qui latus per axem mundi perpendicularis est muro, quiq; in se & axim, & gnomonem perpendicularem muro habet. exempli grã quam inuersa (huius Analematis) præcedenti figura in qua punctum. r. loco zenit sumatur, in muro ad vnã quartam meridianam versò, erit. y. noster polus; z. erit polus subterraneus, & k. q. tropicus cancri. g. l. Capricorni; o. t. gnomon perpendicularis muro in superficie orizontis extensus, & f. a. u. communis sectio muri cum circulo qui in se axim mundi habet qui in prædicto circulo efficit cū muro minimū angulorū. Quod si murus ad vnã quartam septentrionalem vergeret, esset. y. loco. z. cætera per se patent, exempli gratia, in muro orientali meridionali designanda sit hyperboles paralleli, qui per principium geminorum, & leonis fertur, ita etiam suorum oppositorum, cuius quidem muri horizontalis linea sit. E. B. meridiana. A. B. & A. sit punctum commune axi mundi, & muro; M. R. sit gnomon perpendicularis muro. A. M. axis mundi, communis sectio muri cum circulo in quo est axis mundi, & gnomon sit. A. R. quæ, axis erit sectionis conicæ prædictæ, formato igitur circulo. g. k. q. l. amplitudinis meridiani, ductisq; parallelorum diametris. g. l. k. q. l. cum antea ducta fuerit axis.

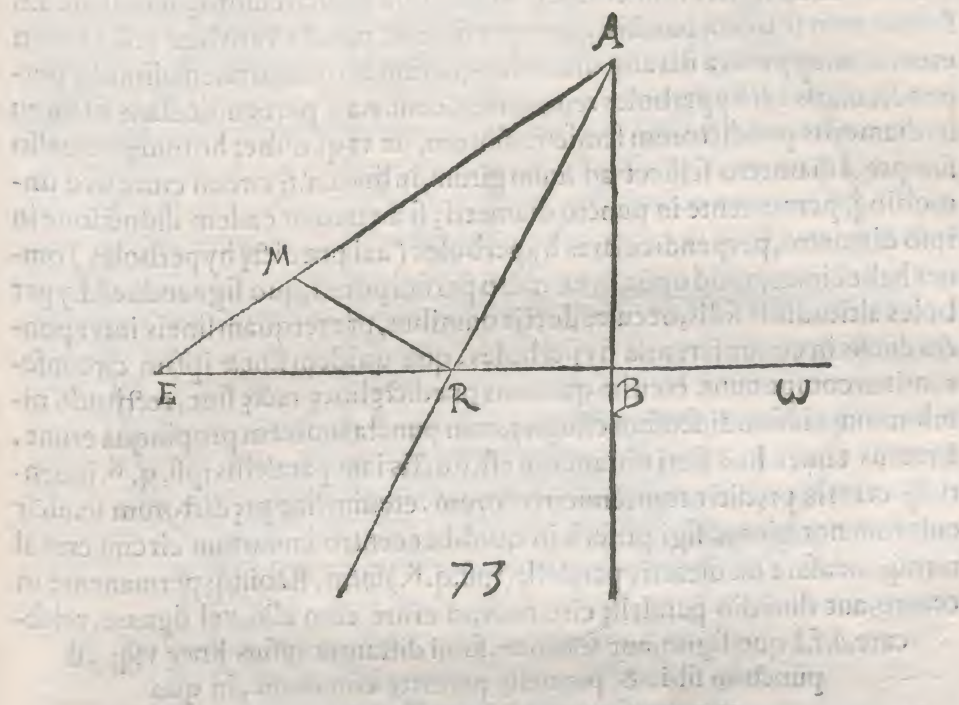
y. z. mundi inuenienda est linea. u. b. a. h.

quæ in muro erit. A. R. & angulus. R. A. M. ille

ipse

est. o. f. t. cætera vt prædictum est consequentur.

De lineandis hyperbolis almicantarar seu circularum altitudinum supra murum.

Cap. LXXIII.

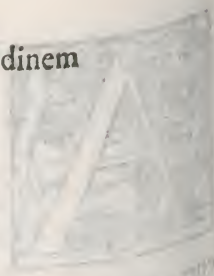

T si hyperboles altitudinum solis, almicantarar videlicet in muro proposito designandæ erunt, cogitandum erit quodlibet almicantarar basim esse vnus coni, cuius supremus angulus, perpetuè centrum mundi sit, extremum videlicet punctum gnomonis, murus verò planum sit in quo hyperboles generetur, communis autem sectio azimuth perpendicularis muro, in quo est gnomon cum muro, axis esse hyperboles cogitabitur. Quare sit in subscripto azimuth linea muralis, u. f. gnomon. e. t. diameter vnus almicantarar. g. l. horizon- tis. l. z. ductis deinde. t. l. & t. g. productaq; . l. t. vsque ad intersecationem cum murali in puncto. a. punctum. a. sumitas erit hyperboles in muro, eiusmodi almicantarar. Quare cogitato cono sub horizonte cuius planum triangulare

lare per axim, sit in situ. q. t. K. & in eodem plano ducte sint parallela ipsi. q. K. inchoando à puncto. a. ac descendendo versus. q. K. & si ita necessitas exigat superando, super quarum vnaquaq; tanquam superdiametros, semicirculi describantur, quare immediate prædicta gira semicirculorum, muralium. a. f. scabunt in totidem punctis, quot gira fuerint. puncta verò hæc vtilia erunt: etenim inter puncta illa atq; diametros, definitam quantitatem dimidiæ perpendicularis axi hyperboles reperiemus, cum. e. a. f. perpendicularis sit singulis diametris prædictorum semicirculorum, ita vt quolibet horum interuallo sumpto, à diametro scilicet ad suum girum, in linea. a. f. circini crure fixo immobiliq; permanente in puncto diametri, si metiamur eadem diductione in ipso diametro, perpendiculares hyperboles (axi prædictæ hyperboles) omnes habebimus, quod opus, in eo muro perfici potest, quo signanda est hyperboles altitudinis solis, occultè ductis omnibus, præterquam lineis inter puncta ductis in circumferentia hyperboles, quæ quidem lineæ ipsam circumferentiam componunt. etenim quamuis prædictæ lineæ rectæ sint, rectitudo nihilominus eiusmodi, sensum effugiet, cum puncta inuicem propinqua erunt. Breuius tamen hoc fieri notandum est, ductis iam parallelis ipsi. q. K. inuentisq; centris prædictorum semicirculorum. etenim sine prædictorum semicirculorum notatione, figi poterit in quolibet centro immotum circini crus alteroq; mensura medietatis parallele (ipsi. q. K.) sumi, stabiliq; permanente in centro, aut dimidio parallele circino, vno crure cum alio, vel signare, vel secare. a. f. à quo signo, aut sectione, sumi distantia ipsius lineæ vsq; ad punctum sibi, & parallele prædictæ commune, in quo communi puncto, crure circini permanente immobili, alterum circini conducitur poterit.

&

utrinq; parallellam in muro notare, hoc est latitudinem hyperboles tali situ terminare.

De

stellę situm, quod cum præclarum valde sit, & admirabile, vt à me inuentum, sic hoc loco tractandum esse censui. Quare in primis sit nobis animus inueniendę, in eleuatione poli graduum. 45. minu. o. communis sectionis eclipticę cum muro declinante à meridiano gradus. 26. minu. o. tum cum primum punctum cancri est in oriente, cuspide videlicet primę domus. Tali inquam puncto temporis, medijs tabulis directionum Montisregij (tabulis primi mobilis nuncupatis) inueniemus in cœli medio secundum gradum esse piscium: patebit autem stante ecliptica in eiusmodi situ, secaturam eam superficię muri, vna linea recta mediante, quę ita sita respectu horizontalis, & meridianę muri, vt alio in situ quam ecliptica reperiatur, nunquam sectio vna in eiusmodi situ alteri occurreret, vt in eodem nempe situ sit respectu duarum prædictarum, quamuis sol in quauis parte ipsius eclipticę sit, quandoquidem vmbra centri mundi (vt ita dicam) semper est in eadem superficie eclipticę, quare inuenta prædicta communi sectione in proposito plano, habebimus lineam principij cancri in oriente, ita vt semper cum extremitas vmbre gnomonis, eiusmodi lineam attinget, tunc in oriente supra horizontem, primum punctum cancri oriatur hoc interim notando, ne multitudo intersecationum nos perturbet hac in re, rectum futurum, vt eas in plures gnomones partiamur, vtamur quę cognitione signi, in quo sol fuerit inuentus, nam numerando de linea in lineam ab ipso signo, vsq; ad extremum vmbre gnomonis, exacte signum inueniemus, quod in oriente fuerit. Idem & de ceteris dico.

Verum, vt ad huiusmodi opus deueniamus, in primis subscriptum meridianum. A. D. X. N. efformo, quo etiam vt horizonte (prout fert occasio) vtor, quo in quatuor partes æquales diuiso, vnam earum in gradus. 90. diuido, vsu rus ipsis gradibus, & æquinoctialem cum diametris parallellorum principiorum signorum duco, vt videri possint communia puncta diametrorum parallellorum cum horizontali. N. D. duco deinde gnomonem. o. iuxta declinationem prædicti muri, qui (exempli gratia) sit orientalis meridionalis, duco pariter, perpendiculariter gnomoni, horizontalem muralem. V. T. tum in circunferentia. N. X. D. sumo puncta communia circunferentię ipsi, & parallelis ductis à verticali. A. X. à punctis communibus dictorum diametrorum cum horizontali, velut in Analemate factum fuit gratia horarum principij diei. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. sumpto eo circulo pro horizonte, à quibus punctis, ductis per centrum. o. rectis lineis ad muralem vsq; ortum principiorum celestium signorum zodiaci habeo, quę in muro iuxta has distantias designanda erunt præcisę à pede gnomonis. Iam verò cogitato hoc circulo adhuc tantam orizonte & A. sumpto pro occidentali puncto. X. pro orientali; N. pro australi; D. pro septentrionali, habebimus meridianam lineam. o. q. inter centrum mundi. o. & murum, supra quam à puncto. q. perpendiculararem ducemus

ducemus. q. p. prædictum igitur circulum nunc pro meridiano sumentes, in arcu inter tropicus quartæ. A. N. puncta signabo declinationum illorum signorum, & eorundem graduum, ac minorum, quæ quolibet ortu principij signi in meridiano inuenta fuerint. Exempli gratia, oriente, (polo hoc 45. graduum) principio cancri in meridiano, secundus ferè gradus erit Piscium qui ab æquatore Austrum uersus gradibus decem. minu. 47. declinat, idem & de cæteris facio, & ab his punctis declinationum per centrum. o. ad lineam. q. p. totidem lineas duco, quæ in meridiana murali. q. p. puncta demonstrant, cum quibus, reliqua puncta horizontalis coniungenda sunt, superius iam in muro notata. Verbi gratia, in h. q. p. puncto à decem gradibus. minu. 47. declinationis meridianæ monstrato iungetur punctum ortus principij cancri horizontalis, media una linea recta, quæ, eclipticæ, communis erit sectio, & muri, cum supra horizontem cancri principium orietur.

Quod verò de prima cæli domo dico idem de cæteris cuspidibus assero. Nam si exempli causa inuenire uoluerimus communem sectionem eclipticæ cum muro proposito, gnomone mediante, quo tempore principium cancri in cuspide est undecima mediantibus prædictis tabulis, talis eleuationis poli, animaduertemus quod nam eclipticæ punctum oriatur tunc temporis in oriente, quodq; punctum in meridiano reperiatur, medijsque duobus punctis ijs amplitudinis scilicet primis, declinationisq; secundi, ut est superius factum, idem præstabimus uelut iam antea dictum fuit. Idem fiet gratia situs cuiuslibet stellæ. Idipsum si quis in muro septentrionali efficere voluerit, prædicta omnia præstet, præterquam quod sicut puncta. p. & socia sub horizontali muri in meridiana notabantur, nunc supra ipsam horizontalem signanda erunt. Confusionis autem li-

nearum vitandæ gratia, rectè

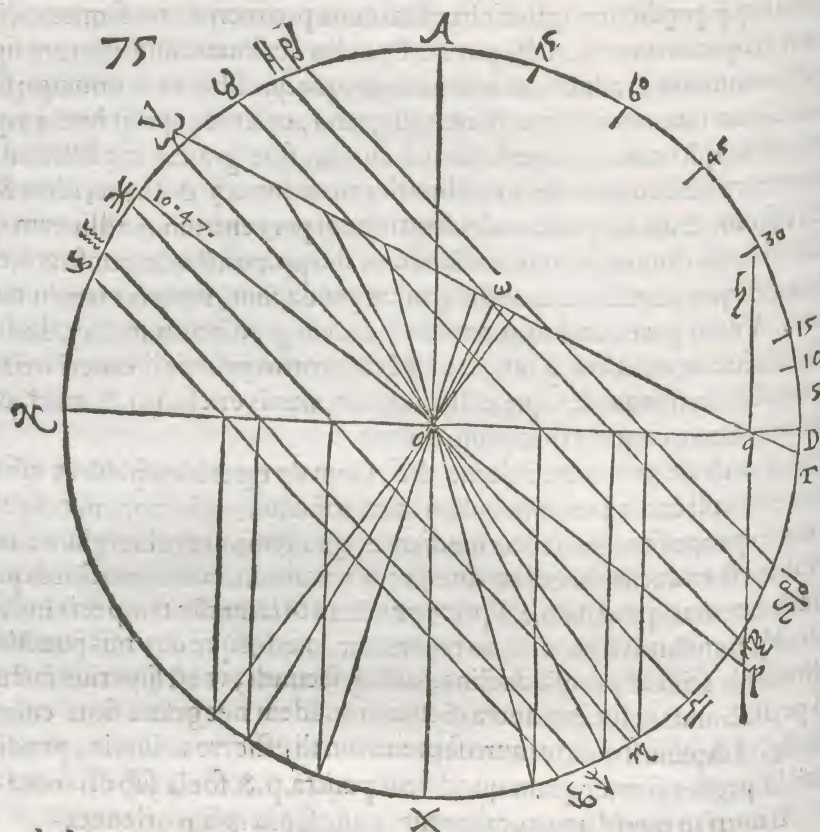
quamlibet faciem

muri

duobus gnomonibus partiemur, quorum quisq;

medietati eclipticæ tropicis interpo-

sitæ inseruiat.

De modo describendi supra murum eam terrae: et maris partem, quae sibi è directo obij-
citur, ita ut ex umbragnomonis possimus cognoscere solis situm respectu
totius terrae globi.

Cap. LXXVI.

Ornato iam horologio horarum communium in proposito plano,
ea terrae pars, aut maris depingi potest, quam prædictum planum in-
tuetur: vtrunq; lineas horarias cões partiẽdo, tanquã meridianos,
sumendo inchoandoq; à meridiana, à nobis in muro ducta. Quoniã verò me-
ridiani non sufficiunt, vt debita proportio seruetur, sed paralellis etiam opus
est, qui occulti sint in dicto plano, sintq; hyperboles, quarum illę, quę inter
hyperboles tropicorũ existunt, erũt exactiss. extrinse cas verò exactas esse nõ
ita erit necessariũ, qđ si q̃s intrinsecas apparere cũ suis gradib. latitudinis vo-
luerit, mihi rectũ videbiẽ, vt declinatio solis, ppetua, quã pxime vera fieri po-
terit, cognoscat. Hortor autẽ, vt meridiani qui lineę horarię cões sunt, appa-
reãt indeterminati, qbus median tibus cuiusq; populi meridies dignoscetur

De

De modo lineandi horarias lineas in portione spherica excavata.

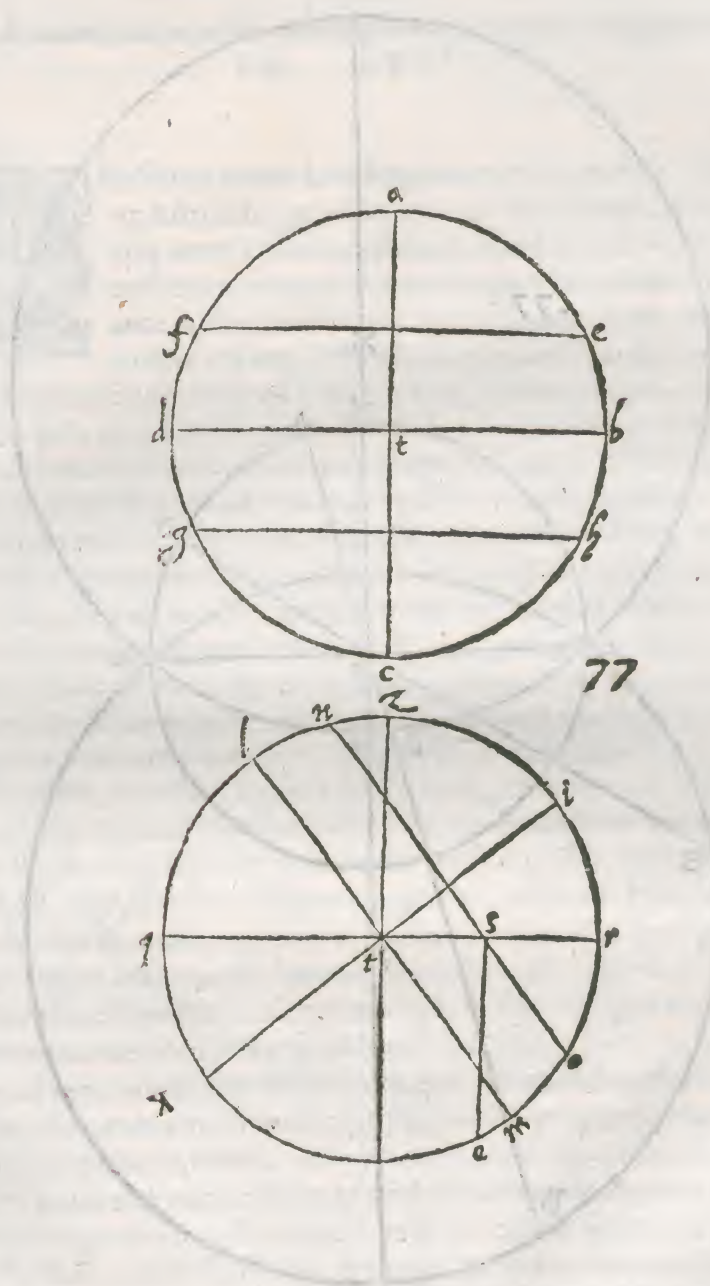
Cap. LXXVII.

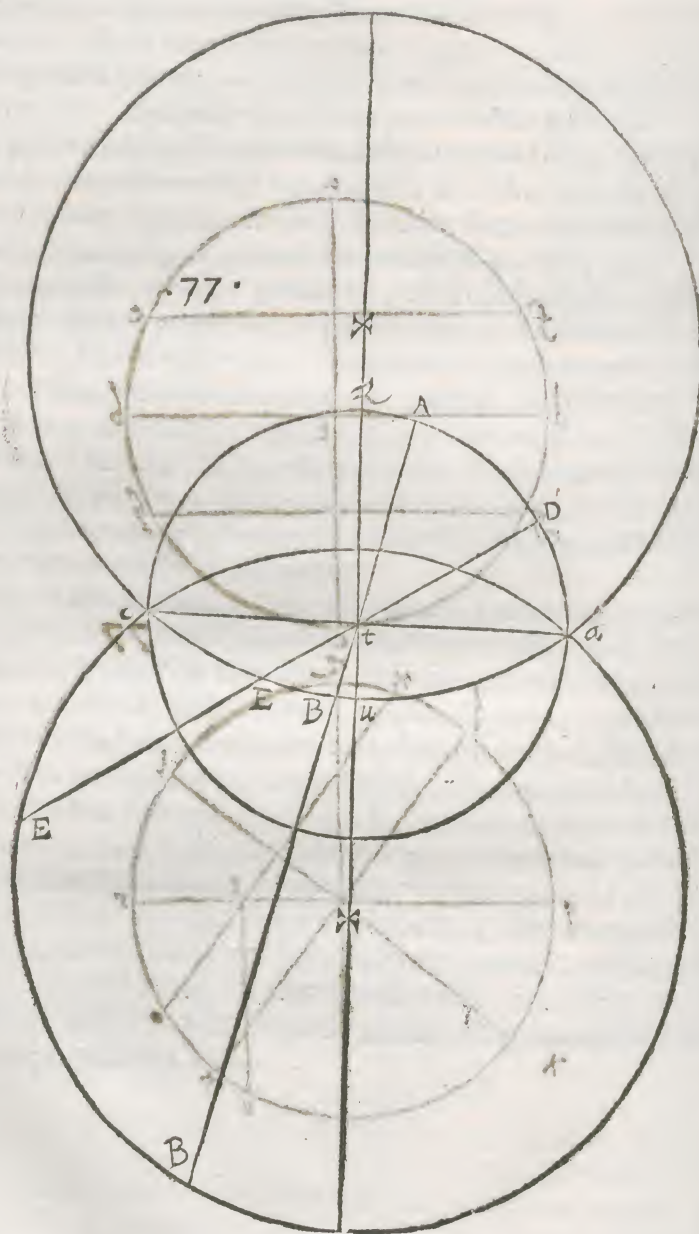

Vpientibus horologium horizontale commune, aut italicum, aut aliud quodlibet in portione spherica concaua, amplitudinis ad libitum formare, cogitandus erit circulus (qui basis erit portionis sphericae) idem esse cum horizonte, cuius centrum pariter esse putetur extremitas gnomonis in ipsa portione spherica defixi, centrumq; mundi. hic circulus seorsum sumptus in 4. partes æquales diuidatur, vt infra apparet, mediante. a. b. c. d. supposito. a. puncto septentrionali. c. meridionali. b. orientali. d. occidentali. postmodum maxima solis amplitudo inuenienda est, vt ortus, ita occasus, cum vna specie sit, & accomodanda circa. b. d. mediante. e. f. g. h. quo peracto in superficie plana, & perpolita, circulus horizonti. a. b. c. d. equalis describatur, qui vocetur. i. k. l. m. & primo pro meridiano feruiat, in quo pro æquinoctiali ducta. l. m. pro axi mundi. i. K. pro diametro tropici æstiu. n. o. horizontalis, erit. q. r. si. i. r. æqualis altitudini poli ab horizonte ducatur, quare punctum. f. tropici diametro, & horizontali commune, sinu. t. f. maxime solis amplitudinis terminabit, immo formato à principio horizonti. a. b. c. d. & meridiano (hactenus, vt iam dictum est) dicta amplitudine alia via non quesita, inuentoq; puncto. f. ac ducta. f. e. perpendiculari. q. r. arcum. r. e. statim æqualem habebimus arcui. a. e. quare punctum. e. in horizonte notare poterimus, adeo distans ab. a. & f. ab. a. pariter, & g. & h. à c. vt in meridiano e. ab. r. distare reperitur, quod erit sanè melius. Iam verò confectis ijs primū ea pars diametri spheræ, quæ axis portionis nuncupari solet, definiatur, quæ semper maior, minor, aut equalis erit ipsius spheræ semidiametro, sit hec. t. u. semidiameter autem spheræ sit. t. x. hactenus incognita, quæ pars, aut portio axis, quando idem cum semidiametro prædicto esset, omnia factu essent facilima: at si inæqualis fuerit, maior scilicet, aut minor, nullum enim erit discrimen quo ad effectiōem. & sit longitudinis, vt prædictum est ipsius. t. u. quæ pro gnomone vtemur sitq; z. zenit in meridiano, at mediante, u. t. & diametro. a. c. prædicto inuicem perpendiculariter applicatis, circulum maiorem spheræ reperiemus, cuius orizon. a. b. c. d. basis est portionis propositæ, qui circulus. a. u. c. sit, cuius centrum sit. x. cuius portio. a. u. c. notanda erit in portione spherica, quæ pro meridiana subseruiet. Hic verò modus signatu facillimus est. Tum circa punctum. t. tanquam centrum designetur circulus. a. z. c. meridiano. i. k. l. m. æqualis qui pro azimuth vniuersali inseruiet, sumaturq; arcus. a. A.

a. A. equalis arcui meridiani inter orientem, & tropicum, exēpli gratia cancri (q. n. scilicet supra terrā) ducaturq; .t. A. & cōsideretur quo loco secāuerit. circunferentiam. a. u. c. scilicet in puncto. B. quod erit vmbre gnomonis in meridie extremitas, cū sol in prædicto tropico extiterit: qua die cursus vmbre per hæc tria puncta feretur. e. scilicet aut. h. p. r. f. aut. g. de mane, & uesperis & per. B. in meridie. Iam cum voluerimus punctum alicuius horæ in cavitare proposita portionis sphericæ, inuenire, dum sol in prædicto tropico uersatur: primo arcum horizontalem inter æquatorē, & azimuth solis illa hora definitum inueniri iubeo, vt præcedentibus capitibus docui, qui nunc verbi gratia in oriente sit. d. æ. quiq; in circunferentia basis portionis propositæ sit designatus à quo puncto. æ. versus gnomonis pedem designetur occulta portio circuli maioris sphaeræ propositæ, ac postmodum in Analemate superius vocato meridiano, solis altitudo supra orientem tali hora sumatur, quæ in circulum. a. z. c. vniuersale azimuth referatur, & à puncto. a. capiatur arcus. a. D. equalis prædictæ altitudini, & à puncto. D. per cētrum. t. ducatur. D. t. E. cum circino distantia sumatur. c. E. ac referatur in horologium fixoq; altero crure in circunferentiæ puncto. æ. altero, arcus occultus iam ductus in concavitate datæ portionis signetur, qui semper est communis sectio prædictæ superficiei portionis sphericæ, tali hora cum azimuth.

Hoc itaq; in uno alteroq; tropico peracto, aut alio quouis parallelo æquatori, si literas horarias in concavitate hac ducere necesse fuerit, quæ sunt superficiei planæ, & sphericæ communes sectiones, erit manifestum illas futuræ circulorum arcus, in quibus semper punctum supremum gnomonis reperietur cum inuentis iam in concavitate prædicta extremis duobus horæ punctis. quare sufficiet regulam supra quam stylus designatoribus herere debuerit, collocare in situ extremi gnomonis, & prædictorum duorum punctorum horæ, cogitato plano trianguli, cuius duo latera ab extremo gnomonis terminantur duobusq; punctis horæ: tertium verò inter prædicta duo puncta horæ, attamen curuum. Sunt autem qui tropicos designatos in concavitate portionis sphericæ arcus circulorum faciant, sed decipiuntur, etenim communis sectio vnius superficiei sphericæ cum superficiei coni recti, cuius axis per centrum prædictæ sphaeræ non feratur, arcus circuli esse non potest. cuius rei demonstratio quam facillima est.

De

De examinatione pensilium horologiorum, & de nouo horologio circulari.
Cap. LXXVIII.

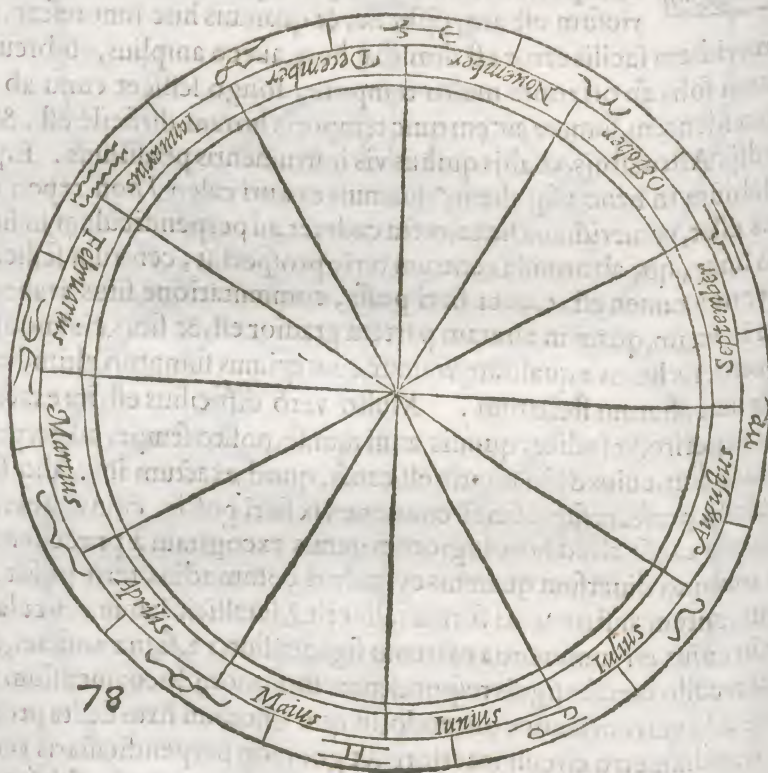
Pensilium autem horologiorum, varia genera confici solent, vt Astrolabia, quadrantes, cylindri, annuli, & id genus alia, quę omnia in hoc deficiunt, quod necesse sit homini, prius nosce num tempus matutinum, aut vespertinum sit, videlicet ante postue meridiem: quod quidem circa meridiem laboriosum est atq; difficile, & quamuis hoc innotescat, tamen circa meridiem facilis error est dimidię horę, aut eo amplius, ob breuem eleuationem solis ab horizonte multo tempore, longo scilicet cursu ab oriente in occidentem, sumere autem tunc temporis horam difficile est, & fallax ita medijs Astrolabijs, vt alijs quibus vis instrumentis pensilibus. Equidem Astrolabium in hanc vsq; diem (quamuis exauri calco) non reperi qui ita exactus esset, vt meridiana linea, recta caderet ad perpendicularum in situ directionis lineę, quę ab armilla centrum terre prospectat, centrum scilicet granium, verum tamen est, exacta fieri posse, commutatione situs aranę, quę semper in vnā, quam in alteram partem grauior est, & situs eiusmodi notari, vt ponderis huius æqualitate vtamur, cum erimus sumpturi altitudinem solis, lunę, aut aliarum stellarum. Multo verò difficilius est, ita exactos cylindros reperire, vt indice, quouis anni mense, posito semper ad perpendicularum, exacti sint, cuius difficultatis est causa, quod exactum in medio foramen & parallelo perfectę superficiei conuexę vix fieri possit, cuius imperfectio- nis vitandę causa, aliud horologiorum genus excogitaui à precedenti: reip- sa non omnino diuersum quamuis cylindrus commodius ferri possit.

Huius autem instrumenti forma talis erit. Metallica lamina circularis formetur, in cuius circumferentia extremo signata sint. 12. signa zodiaci, & in al- tero interuallo menses signis respondentes suo quoq; loco: mensium termi- nos vsq; ad centrum laminę ducendo, in quo gnomon fixus sit, ita proportio natus semidianetro circuli interioris, vt gnomon perpendicularis verticali, solstitij æstiu tempore, vmbra versę proportionari reperitur, suisq; tum lo- cis notare puncta altitudinis horę, præcisę velut in cylindro, cum autem ad so- lem horam cognoscere voluerimus, à pede gnomonis filum cum pondere ad perpendicularum cadere faciemus, & tandiu laminam circumuoluemus, do- nec mensis dies, filo occurrat; dorso deinde, ad solem verso, laminamq; pa- rallela filo tenentes, ita vt vmbra gnomonis pariter in situ fili sit, quamprimum

Y

mum

num hora cernetur, citra suspicionem deceptionis ab instrumento. Diuidi quoque lamina posset (vno semidiametro mediante) in bina spacia æqualia, binos videlicet semicirculos, & in eorum vnoquoque duodecim signa, duodecimq; anni menses notare, & in altero horarum italicarum altitudinem, altero communium designare.

Possint

P Afsim quoq; annuli quidam ceu laminę circulares horarum commu-
nium circumferuntur, in quibus loca mensũ designata sunt, atq; fo-
ramen anguli, aut stillus laminę dirigitur. horę autem in parte op-
posita existũt, quę toto anno vnico intervallo à se inuicę distant, ac si almicā-
tarat. 1. 2. horę æstiu solstitij tempore ita super almicantarat primę, aut vñdeci-
mę eleuaretur, vt in solstitio hyemali. Qui quidem annuli, aut laminę si re-
ctę fierent, necessario ex 20. tertij Eucli. prædicta almicantarat (vt iam dictum
est) sese haberent. Vt autem error hic, ex scientię legibus inuotescat, dicam
apertius. Sane dubium non est cum erit sumenda hora dicto annulo, aut lami-
na, solis radio mediāte, necesse esse, vt prædicti annuli, aut laminę superficies,
sit in superficie azimut solis, & quoniam arcus, aut interuallum vnius horę in
annulo, aut lamina signatum, idem semper est, igitur anguli eiusmodi arcui in
circumferentia respondentes, semper inuicem æquales erunt, ex 20. tertij præ-
dicti. cumq; vt notum est, centri mundi loco, foramen sumatur, necesse igitur
erit arcus circuli altitudinis illi horę respondentes, inter se æquales esse ex an-
gulorum æqualitate, qui in dicto centro sibi respondent angulis oppositis,
ex 15. primi, exempli gratia cum sol fuerit in æquatore, à meridiano gradibus.
15. remotus, constituatur arcus circuli altitudinis, hoc est azimut solis, inter
solem atq; zenit differre ab arcu meridiani illa die sub nro polo. 3. gradib. cū
sol postea extra æquinoctialem, à meridiano. 15. gradib. remotus fuerit, opor-
tebit necessario arcũ talis azimut solis ea die à meridiano quoq; 3. gradibus
differre, alioquin annuli arcus, aut laminę toto anno interuire non posset.

Hanc verò differentiam æqualem esse non posse demonstratione confir-
mo, vt sum ante pollicitus. Sit itaq; sphæra. o. e. z. m. cuius. e. κ. z. p. a. m. sit me-
ridianus & z. zenit sit loci, quo annulo vsuri sumus, aut lamina, & e. u. sit æqui-
noctialis. & κ. o. sit parallellus æquinoctiali, verbi gratia ille qui per primum
punctum cancri fertur. Cogitemus deinde bina almicantarat æqualiter
distantia à z. polo eius videlicet, sint hæc. κ. r. p. & e. x. a. qui per bina illa pun-
cta. e. & κ. ferantur, in quibus à primis paralellis, ita meridianus interseca-
tur, vt ea distantia, quæ inter giros primorum erit sit quoque inter secundo-
rum futura: sumptis deinde in duobus primis paralellis arcubus simili-
bus. e. u. & κ. o. & per puncta. o. & u. cogitato à puncto. z. processu binorum
arcuum circulorum maiorum. z. o. & z. u. quorum. z. r. & z. t. æquales erunt,
animaduertere oportebit nunc. o. r. & u. x. æquales sint inuicem, ductis, enim
per bina puncta. o. & u. paralellis. o. b. & u. y. circa polum. z. arcus. o. r. arcui.
b. κ. respondebit, & u. x. arcui. y. e. quę differentię sunt paulo ante nomina-
tæ, æquales hi necessario esse debent, si modo arcus annuli, aut laminę
dictis differentijs respondens, vtrique subseruiturusest, itaque si. y. e. æqua-
lis fuerit. b. κ. ex communi scientia. y. b. æqualis erit. e. κ. quare etiam

Y 2

opor.

oportebit giros binorum paralellorum. y. u. & b. o. tantum distare alterutrum quantum. e. u. & K. o. & pariter quantum. e. x. & k. t.

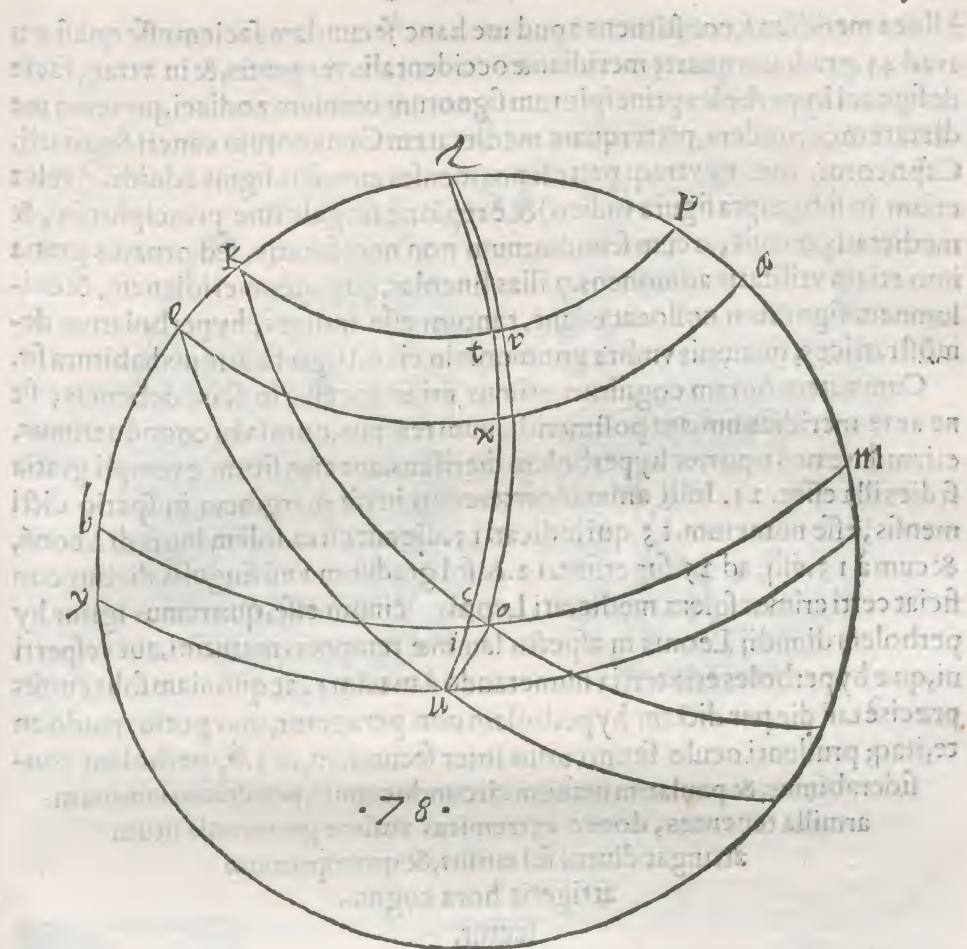
Cogitemus postea per puncta. u. & o. arcum maioris circuli ferri, qui necessario per polos paralellorum. e. u. & K. o. ex 19. secundi Theodosij feretur, & utriq; perpendicularis erit. ex 19. primi eiusdem, & predictus. u. o. equalis erit arcui. e. k. ex 14. secundi tum punctum. i. punctum illud sit in quo arcus. z. u. paralellum. b. o. m. interfecat, & punctum. c. vbi paralellum. K. c. o. quare ex communi scientia inter. u. & c. erit punctum. i. & u. i. equalis erit. y. b. & perpendicularis paralellis. y. u. & b. o. ex predictis, quamobrem angulus. u. i.

o. rectus erit, & cum angulus. u. o. c. pariter rectus sit, angulus. u. o. i. minor erit angulo. u. i. o. quare ex 42. tertij Monteregij. u. o. maior erit. u. i. & ita. e. K. maior erit. y. b. & ita.

b. K. maior. y. e. & r. o. ipsius.

x. u. quod erat propositum.

De

De nouo horologio pensili.

Cap. I.XXIX.

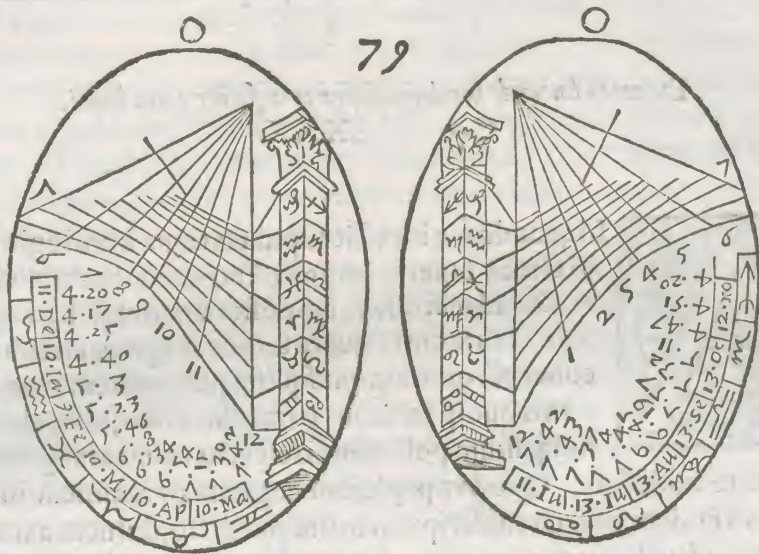
NOVA me pensilis horologij forma delectauit, quæ ad ceteras meas cogitationes speculatione accessit. Hæc huiusmodi est.

Laminam argenteam oxigonam seu mauis ouatam parari iussi, in qua ex vna parte designaui lineas horarias matutinas in meridiem vsque, constituens laminæ aspectum esse, quasi muri gradum. 45. quartæ orientalis meridionalis intuentis, & in altera parte laminæ ceu facie designaui lineas horarias occidentales, incipiens à linea

à linea meridiana, constituens apud me hanc secundam faciem esse quasi ru-
ri ad 45. graduum quartę meridianę occidentalis vergentis, & in vtraq; facie
designavi hyperboles principiorum signorum omnium zodiaci, præterea me-
diatatem eorundem, præterquam medietatem Geminorum cancri Sagittarij,
Capricorni, tum ex vtraq; parte senos menses cum suis signis addidi, (velut
etiam in subscripta figura indico) & è regione singulorum principiorum, &
medietatis mensis, arcum semidiurnum non necessitatis, sed ornatus gratia
imo etiam vtilitatis admonens. 7. illas lineolas, quę inter meridianam, & col-
umnam signorum collocatę sunt, tantum esse indices, hyperbolarum de-
mōstratrices, quamuis vmbra gnomonis in eis nil significationis habitura sit.

Cum autem horam cognituri erimus prius necessario scire debemus, sit
ne ante meridianum, aut postmeridianum tempus, quod vbi cognouerimus,
etiam scire nos oportet hyperbolem diei illius, aut eius situm, exempli gratia
si dies illa esset. 25. Iulij animaduverteremus iuxta marginem in spatio dicti
mensis, esse numerum. 13. qui indicat. 13. die aut circa solem ingredi Leonē,
& cum à 13. vsq; ad 25. supersint. 12. & sol graduum vnū singulis diebus con-
ficiat certi erimus solem medietati Leonis vicinum esse, quæremus igitur hy-
perbolem dimidij Leonis in aspectu laminę temporis maturini, aut vesperti-
ni, quę hyperboles erit tertia numerando à maxima. at quoniam solis cursus
præcisè tali die per dictam hyperbolem non peragetur, imo potius paulo an-
te, itaq; prudenti oculo situm cursus inter secundam, & 3. hyperbolem con-
siderabimus, & paulatim manum circunducemus, pendulam laminam
armilla tenentes, donec extremitas vmbre gnomonis situm
attingat diurni sui cursus, & quamprimum
attigerit hora cogno-
scetur.

Operis

Peris huius ratio per se manifesta est quoniam motus in orbem laminæ circa directionis lineam, aut axim orientis, hoc præstat, ut extremitas umbræ gnomonis in lamina hyperbolem unam gignat, aut circumscribat, quæ hyperboles est almicantaratus solis. etenim si lamina immota maneret, sol autem per circumferentiam dicti almicantaratus circa axim orientis volueretur, prædicta umbræ extremitas eandem hyperbolem describeret, & quoniam signorum hyperboles in lamina designatæ sunt parallellorum æquatori, & parallelli æquatori secant almicantaratus parallela orienti, ita quoque eorum hyperboles sese interfecabunt: & cum per centrum solis circulus horarius cogitetur, qui semper est in puncto intersecationis parallellorum æquatori, & orienti, itaque dubitare non poterimus cum extremitas umbræ in hyperbole parallellorum æquatori fuerit, quin futura quoque sit in hyperbole ipsorum almicantaratus, atque ita in circulo

Culo horario qui per punctum intersecationis fertur. Cogitaueram eiusmodi instrumentum horizontale describere, verum difficultas exactè laminam parallellam horizonti constituendi, me ut pensile conficerem adigit semel & quata linea directionis hoc est meridiana, in perpetuum subieritura.

De modo lineandi horologia supra tres facies tetrahedri.

Cap. LXXX.

Liquando me incessit cupiditas terna horologia formandi ternas superficies apparentes tetrahedri, vna sita quæ exactè ad meridiem, supposita horizontali basi, parallella scilicet horizonti. quare ternos magnos circulos mente concepi, quorum vnusquisq; per centrum mundi latus, ternis quoq; facibus parallellus esset quisq; alteri: quæ suiq; situm poli mundi respectu vniuscuiusq; nec tamen necessitate adductus. Quod ut præstarem cogitavi pyramidem in cælo sitam, & ab eodem cælo circumscriptam in situ prædicto, statuens axim orizontis à zenit ad nadir ferri, cuius axis, quæ pars intra pyramidem fuerit, dupla erit eius, quæ extra versus nadir, ex ijs quæ. 13. decimi tertij demonstrat Euclides in cuius propositionis figura. a. b. erit axis orizontis, & c. d. trium linearum vna, quæ à centro basis pyramidis orta, in vno angulorum basis terminatur, quare hætenus cum fuerit cognitus diameter cæli. a. b. c. consequenter. c. d. media proportionalis cognoscetur, inter. b. c. & a. c. quarum vna, tertia pars est, altera, tertia duo, diametri cæli propositi, ducta deinde ab. a. ad. d. recta lineæ, notum erit latus prædictæ pyramidis, quæ eiusmodi sex habet, cui quidè lateri si à centro circuli faciem vnā circumscribentis, cuius. c. d. est semidiameter, ducta perpendicularis fuerit, nota erit similiter, erit enim perpendicularis etiam axi mundi in puncto. c. ex secunda definitione vndecimi Euclidi. Iam si ex c. d. partem æqualem dictæ perpendiculari, quæ minor est. c. d. (ex 18. aut penultima primi Euclidi.) secauerimus, & c. communis, ut totæ. c. d. ita parti fuerit, & ab altero extremo partis, quod inter. c. & d. fuerit, ad punctum a. lineæ ducetur, angulum in puncto. a. æqualem habebimus ei, qui in centro mundi ab axi orizontis cum communi sectione vnius circuli paralleli faciei, & ab vno circulo azimuth perpendiculari ipsi faciei constituitur, quare ob faciem meridionalem, quamprimum sciemus quantum distauerit noster zenit à communi sectione meridiani cum eadem facie, per centrum mundi lata, aut cum circulo prædicto parallelo ipsi, sciemus videlicet arcum meridiani interiectum

terietum inter zenit, & extremum septentrionale sectionis prædictæ.

Vt autem sciamus reliquarum duarum facierum situm, hunc modum sequamur. Cogitemus à centro basis prædictæ pyramidis perpendicularem lateri pyramidis ipsius basis, quæ axi quoque; horizontis perpendicularis erit, atque per huiuslineæ situm, cogitemus azimuth, qui per sumitatem pyramidis eiusque; medium feretur, & faciei orientali perpendicularis erit, per medium dictæ faciei latum, quæ demonstratu facillima sunt, & à me breuitatis causa prætermittuntur. Tum à centro mundi per centrum basis orientalis vnam lineam cogitemus vsque ad cœli circumferentiam ipsius videlicet azimuth, erit enim in superficie azimuth. Iam parsea, communis sectionis azimuth cum prædicta facie, quæ inter centrum faciei, & zenit extat, cognita est, vt fuit probatum superius, media. c. d. æquali huic iam dictæ, & angulus inter azimuth, & meridianum septentrionem versus comprehensus, pariter cognitus est, cum sit æqualis comprehenso angulo inter perpendicularem lateri basis à basis ipsius centro ductam, & inter vnam. c. d. septentrionalem ipsius basis, qui duabus tertijs vnus recti æqualis est, hætenus igitur agnoscimus arcum meridiani inter zenit, & polum mundi collocatum, qui arcus vocetur. q. p. & arcum azimuth inter prædictum zenit, & polum faciei collocatum, cuius arcus faciei sinus est. c. d. quem vocabimus. q. b. cognitus quoque est angulus inter hos duos arcus. q. p. & q. b. comprehensus, meridiani scilicet cum azimuth ad septentrionem, vt fuit ante dictum, quem angulum, æqualem duabus tertijs vnus recti vocabimus. d. o. e. hoc constituto, singulas. d. o. & o. e. perpendiculares esse axi orizonti, & à centro mundi ductas intelligemus.

Nunc verò querimus arcum. p. b. cognoscere, eiusque residuum vnus quartæ, quare duæ rectæ per. b. & p. à puncto. q. ducentur vsque ad concursum cum sinibus totalibus, productis sinibus quartarum. o. d. & o. e. quare notæ erunt. o. d. o. e. q. d. & q. e. & quoniam angulus. d. o. e. notus est cognita quoque erit. e. d. quare formato triangulo. q. e. d. ductaque à p. ad b. recta. p. b. cognita erit cum suo arcu, cuius ipsa est corda, & residuum vnus quartæ pariter, quare habebimus quantum super ipsam polus attollatur, quod verò de facie orientali dico id ipsum de occidentali enuntio.

Hæc cum cogitarem, non esse necessarium animaduerti, situm poli mundi cognoscere à dictis faciebus collateralibus, cum sufficiat nosse situm zenit, & meridiani, aut verticalis ipsarum, sed in tribus prædictis faciebus; lineam horizontalem quæsiui, communem videlicet sectionem orizontis cum vtraque facie, quæ à longitudine gnomonis dependet, supposita extremitate gnomonis pro centro mundi, quem gnomonem non sine causa in

Z

centro

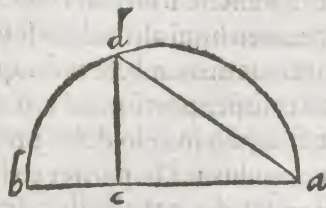
centro faciei perpendiculariter figi iubeo. exempli gratia in prima subscri-
ptarum figurarum circuli azimuth. b. h. u. p. sit. b. u. situs vnus faciei respectu
p. axis. orientis. sit. b. u. parallela communi sectioni vnus faciei cum suo azi-
mut perpendiculari ipsi, parallela, inquam, dictę communi sectioni; ob gno-
monem qui illam in eiusmodi distantia à mundi centro collocat; qui quidem
gnomon perpendicularis dictę faciei sit. o. d. & centrum mundi sit. d. & a. d.
orienti quā obrem cognita erit distantia. o. a. à pede gnomonis ad lineam
orientalem faciei, & per tantam distantiam à pede gnomonis ducenda erit
linea orientalis prædicta, in ea facie, quę perpendicularis erit. b. u. in ea-
dem colloco prius gnomone, longitudinis quasi sextę partis vnus lateris
pyramidis, in qua orientali linea, communes sectiones ipsorum azimuth re-
perientur, omnium horarum tropicorum, eadem prorsus ratione qua. 53.
cap. docuimus, respectu horologii italici, idq; præcisè, ac si planum horolo-
gij perpendicularare esset orienti in situ orientalis ipsius horologii respectu
meridianę, & verticalis orientalis, medio tamen gnomone. a. d. quare si hoc
pro facie meridiana præstiterimus, erit. b. u. meridiana horologii, in reliquis
verò faciebus, communis erit sectio. toties dicti azimuth cum ipsa facie, qui à
meridiano septentrionem versus declinat, angulo. d. o. e. & à verticali residuo
vnus rectib. *hinc collocabitur mulea 33. unox. quibz horz totz sita sunt*

Quod si punctum horę in facie inueniendum erit, inuenietur distantia per-
pendicularis, sub orientali, in plano, vt dictum est perpendiculari orienti
in eodem situ ductę orientalis, supposito semper gnomone. d. a. vt cap. 53.
diximus, verbi gratia, in figura. a. subscripta in qua constituo. c. b. esse lineam
orientalem & n. punctum proportionatum, aut respondens ipsi. a. & m. b.
distantiam azimuth horę in orientali ab azimuth faciei ipsi perpendiculari,
hoc est à linea. b. u. communi sectione, & cetera, & b. t. sit distantia perpendi-
cularis puncti horę ab orientali in superficie perpendiculari orienti, vt est
prædictum. a. u. n. o. b. angulus inclinationis. & a. p. 33. b. p. 33. o. b. o. m. u. g. n. o. n.
At cum nobis querendum sit punctum dictę horę in facie pyramidis, pun-
ctum scilicet commune faciei pyramidis, & lineę terminatę à centro solis, &
puncto. t. quod est in superficie perpendiculari orienti, & eiusmodi lineę sit
terminata, etiam per mundi centrū fertur, cogitemus azimuth illius horę, & di-
stantiā. b. t. quę pars est cōissectionis circuli azimuth horę, cū prædicta superficie
perpendiculari orienti, itaq; distantia à centro mundi vsq; ad punctū. b. cōi-
ssectionis sumemus, q. cap. 53. erat. o. b. pars cōissectionis circuli azimuth horę
cum oriente, quā o. b. referemus in o. b. & d. b. ipsi squalem faciemus. d. a. u.
tem centro mundi respondeat. supposita in præsentiarum. c. b. orientali
azimutali horę, tum in hac orientali azimutali sumemus. o. d. sit qualem
sinui

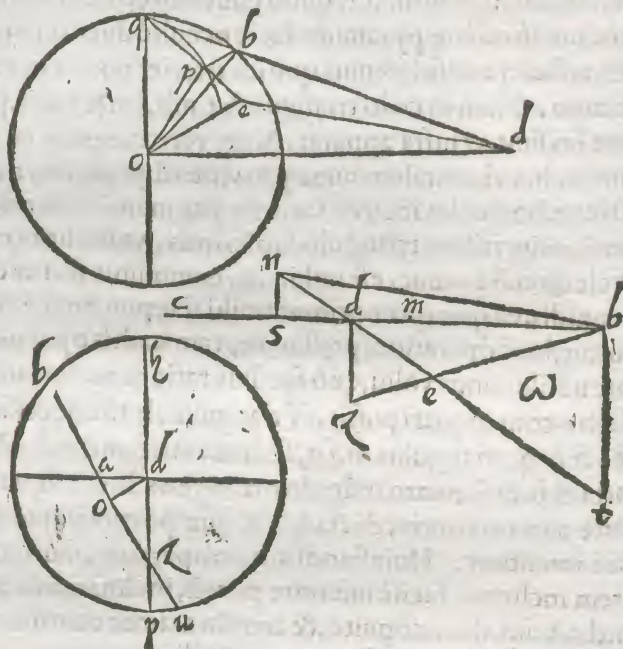
sinui complementi altitudinis solis, quam cogitabimus esse eam portionem
 horizontalis azimuthalis, quæ inter centrum mundi, & sinum altitudinis solis
 interiacet, & cap. 53. vocata fuit. o. a. & à puncto. f. sursum versum erigemus
 perpendicularem. f. n. ipsi. c. b. æqualem tamen sinui altitudinis solis, quæ cap.
 53. f. n. & 52. g. c. appellata fuit, tum ducemus duas. n. b. & n. d. t. quare. n. t. ne
 cessario per punctum. d. feretur, quod tali casu proportionatū erit centro mun
 di & n. centro solis, & triangulus. n. b. t. triāgulo in cælo descripto in azimuth,
 & n. t. proportionalis radio solari, & triangulus. n. f. b. pariter cœlesti similis.
 Nunc à puncto. d. perpendicularis descendet. d. z. æqualis. d. z. circuli azimuth
 subscripti, & à z. ad b. sub horizontali, rectam vnam lineam ducemus, quæ in
 puncto. e. interfecabit lineam. n. d. t. quod punctum erit horæ in facie quæsi
 tum. Postmodum in eadem pyramidis facie occultè duci iubeo. z. b. suo lo
 co, & à puncto. z. faciei consideremus quo loco feriet punctum. e. etenim ha
 bebimus intentum. Nam in cælo trianguli. b. t. n. b. f. n. & b. d. z. præcisè in su
 perficie azimuth siti sunt, vt infra apparet. Neq; verò cuiquam mirum esse de
 bet, sumere me. c. b. horizontalem nunc pro vnus superficiei, nunc alterius
 communi sectione, hoc enim idcirco facio ne paginam lineis onerem, & cō
 pleam. Formatiss enim tribus triangulis subscriptis, vt illa hora in cælo verè
 sunt in superficie circuli azimuth, est mihi. z. b. communis sectio dicti azimuth
 cum facie pyramidis, ex quo quamprimum mihi sese punctum. e. obijcit. Hoc
 interim notabitur, huic operationi præstandæ, tam multis opus non esse, quæ
 literis mandare nihilominus volui, quò facilius rationem, linearum necessa
 riarum intellectus contemplari possit. Triangulus. b. t. n. necessarius opera
 tioni, non est, vt neq; triangulus. b. f. n. sed inuento puncto. d. cætro mundi,
 hoc est distantia. d. b. & formato triāgulo orthogono. b. d. z. super latus. d. b.
 media. d. z. parte axis horizontalis, ducta q; d. t. quæ portio est radij solaris sta
 tim habebimus intentum. Huiusmodi autem operatio, muris omnibus ad
 horizontem inclinatis faciliè inferuire potest, inclinationis angu
 lo. d. a. z. aut. d. z. a. cognito, & angulo azimuth cum me
 ridiano ipsi muro perpendicu
 laris.

De re Gnomonica. Lib. I. Cap. 53.

De re Gnomonica. Lib. I. Cap. 53.

80.

De alio modo inueniendi punctum horę supra planum inclinatum orizonti.
Cap. LXXXI.

Сар.

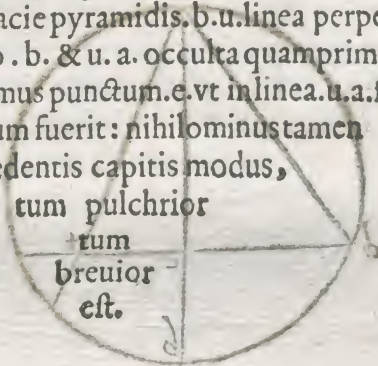
LXXXI.

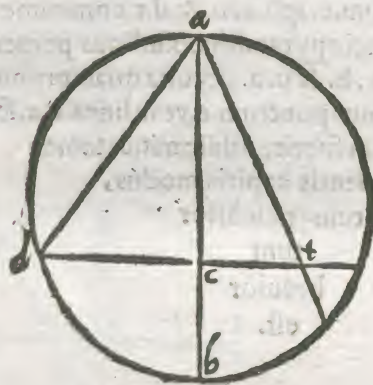
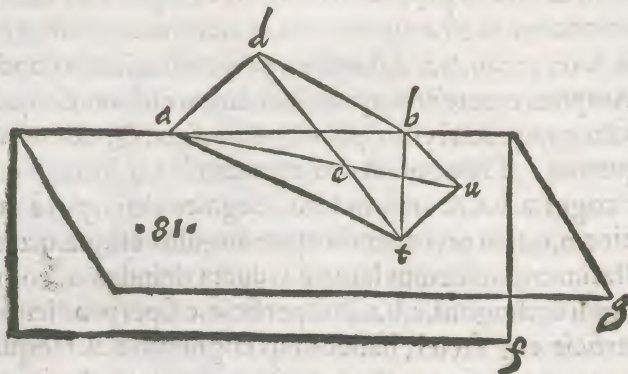
IDEM alia quoq; via, & ea quidē geometrica cognosci potest. Quamobrem sit superficies. c.f. loco eius, quæ perpendicularis est orizonti in situ lineæ horizontalis, vt est ante dictum, & superficies. c.g. sit loco faciei pyramidis, aut muri ad orizontem inclinantis, & c.b. sit linea horizontalis, communis ipsarum sectio, in qua sit punctus a. pro-

a. proportionatum .a. circuli præcedentis capitis. Cogitemus autem cernere nos. a. b. proportionalem id est æqualem ipsi. m. b. distantie azimuth horæ à pede gnomonis. a. d. ita etiam. b. t. distantiam perpendicularem puncti horæ. t. ab horizontali. Amplius mente concipiamus solarem radium. d. t. qui à superficie. c. g. interfecetur, quæ faciei est, in puncto. e. quesito. Quod cognituri, hæc methodum sequemur. Triangulum orthogonum. b. t. u. formabimus in puncto. t. mediante cognita. b. t. & angulo. t. b. u. cognito descripto à duabus superficiebus inuicem, qui in præcedenti capite angulus est. p. z. u. aut. h. z. b. in circulo, quare statim cognoscemus latus. u. t. ducta deinde. t. a. cognita, tanquam basi trianguli orthogoni. a. b. t. in superficie. c. f. perpendiculari orizonti, & a. u. in superficie. c. g. faciei, habebimus cognitam. a. u. tanquam basim trianguli pariter orthogoni. a. t. u. & cum triangulus. a. t. u. & triangulus. t. a. d. in eadem superficie perpendiculari ipsi. c. f. sint, ex ijs rationibus quas quilibet poterit intelligere atq; proferre, qui vel mediocriter vndecimū Eucli. attigerit itaq; quesitum punctum. e. ipsi. a. u. & d. t. commune cognitum erit, in ipsa. a. u. igitur ducta in facie pyramidis. b. u. linea perpendiculari occulta ipsi. c. b. à puncto. b. & u. a. occulta quamprimum in ea collocare poterimus punctum. e. vt in linea. u. a. seorsum inuentum fuerit: nihilominus tamen præcedentis capitis modus,

tum pulchrior
tum
breuior
est.

De

De modo (ex discreto) inueniendi angulum axis orizontalis cum facie tetrahedri.
Cap. LXXXII.

T verò si quis cuperet numeris inuenire angulum comprehensum ab axi orizontis, & communi sectione vnus faciei cum azimuth, ipsi perpendiculari, qui præcedenti capite æqualis est angulo. h. z. b. illi modus hic sequendus esset. In suprascripto azimuth constituamus diametrum. a. b. esse partium. 200000. duplum sinui totali. quare. b. c. tertia eius pars erit. 66666. cum duabus tertijs, & a. c. axis pyramidis 133333. cum vna tertia, & productum ipsius. a. c. in c. b. erit. 888877778.

8888777778. cuius quadrata radix videlicet. d. c. erit. 94280. quadratum
 deinde ipsius. a. c. erit. 17777688889. cuius aggregatum cum quadrato ip-
 sius. c. d. erit. 26666466667. & quadrata radix huius aggregati scilicet. a. d.
 latus vnum pyramidis erit. 163298. cuius lateris dimidium erit. 81649. ac
 medietatis huius quadratum erit. 6666559201. quod detractum ex qua-
 drato. c. d. remanebunt. 222218577 cuius residui, quadrata radix erit.
 47140. illa videlicet perpendicularis, quæ à centro basis pyramidis ad latus
 dictæ basis fertur, quam vocabimur. c. t. Iam si mediante. c. t. & a. c. angulum
 rectum formauerimus, triangulumque orthogonum absoluerimus, mediante
 basi. æt. quæ erit partium. 41421. quales sunt ipsius. a. c. 133333. & c. t. par-
 tium. 47140. itaque si. a. t. partium. 141421. nobis præbet. c. t. partium. 47140.
 quid dabit totalis sinus. 100000. inueniemus certè dare. 33333. qui pro si-
 nus sumptus, arcum habebit, & angulum in centro graduum. 19. minu. 28. qui
 erunt anguli acuti comprehensi inter axem horizontis, & communem sectio-
 nem faciei cum prædicto azimuth, angulum scilicet. c. a. t. in centro, non au-
 tem in circumferentia, quare habebimus propositum.

Cupienti vero numeris tenere angulum acutum à communi se-
 ctione vnius faciei collateralis cum horizonte, & me-
 ridianæ horizontali, hoc erit cognitu fa-
 cillimum, erit enim gra-
 duum 130. in
 centro, & 60. in circumferentia.

De triplici modo sciendi quibus locis terra, vel maris sol exoritur, vel occidat in quolibet temporis instanti.

Cap. LXXXIII.

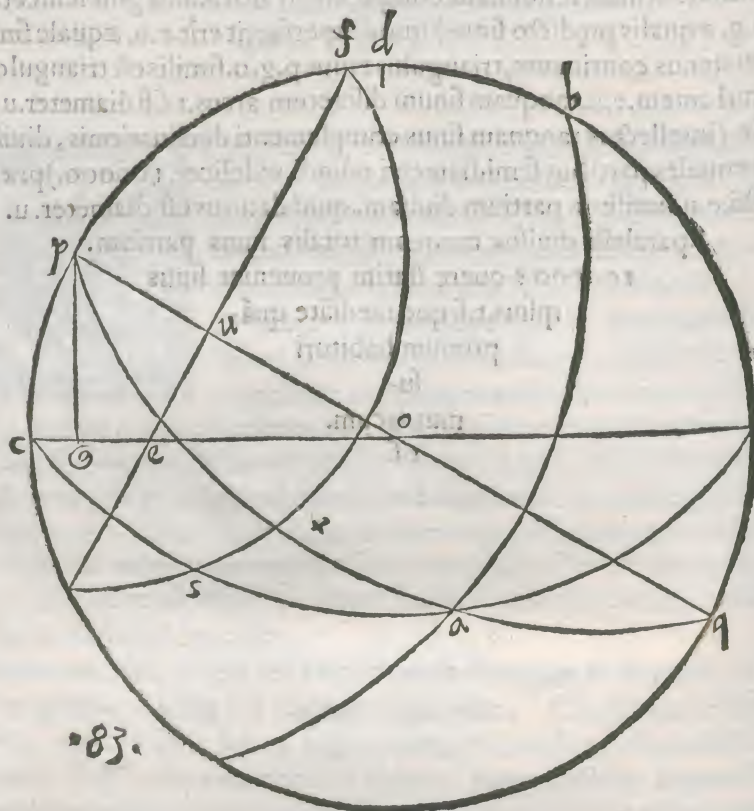

V M. verò desiderassem aliquando modum, atq; viam reperire qua possem cognoscere quouis diei, ac noctis tempore, quibus terre locis, marisue, aut oriretur, aut occideret sol, tres adinueni rationes. Primam quidem globo exactissimè confecto.

Sumatur enim globus, & in eo circulus horarius horarum communium instantis desiderati temporis reperiatur, in circulo autem horario capiatur punctum in quo sol eiusmodi instanti reperitur, quod vnum est duorum giri paralleli illius diei per prædictum circulum horarium lati, collocetur autem reuoluto globo in longum latumq; punctum hoc in zenit orizontis globi eiusmodi, attendantur deinde illa globi loca omnia, quæ dicto orizonti materiali occurrent, & illa etiam, quæ medietati orizontali occidentali, illa inquam erunt quibus sol orietur illo instanti, quæ verò occurrent medietati orizontali orientali, illa erunt quibus occidet.

Altera ratio sine globo sed calculis perficitur, quæ & securior, & fidelior est, cum globus exactus vix vnquam reperiatur. Constituamus igitur subscriptum meridianum. p. b. q. in quo imaginariè situm sit prædictum punctum, sitq; d. & b. a. sit æquator. c. a. orizon, tum parallelus æquatoris sumatur cognite declinationis, ex ijs duntaxat, qui ab orizonte. c. a. secari apti sunt, sit parallelus hic. f. t. f. cuius punctum. f. commune sit giro orizontis, sitque girus. p. t. a. q. circuli per polos mundi lati. perq; puncta communia æquatori atque orizonti, quare arcus. f. t. similis erit arcui. b. a. sit autem nobis propositum cognoscendi punctum. f. commune parallelo huic, & orizonti, quod, cognito arcui. f. t. quamprimum cognitum erit: etenim arcus. t. f. cognitus est esse graduum. 90. cum similis sit arcui. b. a. & arcus. f. t. nobis cognitus erit quoties eius sinum cognouerimus, qui semper equalis est vni parallelo in superficie meridiani, hæc verò sit. e. u. quæ. e. u. pars est communis sectionis dicti paralleli cum meridiano ab axi mundi, & orizonte terminata, quam mediante triangulo. e. u. o. in meridiano cognoscemus, etenim. u. o. parallela sinui declinationis cognita est cum ex suppositione declinatio. f. b. cognita sit, & angulus. u. o. elevationis axis supra orizontem pariter cognitus sit, & angulus. u. rectus.

Exempli

Etia præter ceteras præstantissima ratio est inueniendi prædicta puncta terre marisq; quibus sol quacunq; hora, aut oriatur, aut accumbit, in superficie plana, via continui. Quamobrem mediante æquatore, globum terrestrem in duas partes æquales cogitatione diuidemus, depicta vnaquaq; earum in plano, hac tamen ratione, notatis primum parallellis æquatori iuxta tradita à Ptolemeo theoricè in suo planisferio, & practicè à Ioanne Stoflerino (quos duos tanquam optimos noto) de modo describendæ spheræ in plano,

LITIO T

A A

De horologio italico & universalis. Cap. LXXXIII.

V. M. specularer aliquando quam ratione possem horo-
logij italici vniuersalis formam inuenire, pretermisso cir-
culorum modo, & forma anuli astronomici, quo circuli
horarius italicus, suis polis innixus, per verum para-
lelli loci voluitur: venit in mentem horologii polaris cir-
cularis paralleli equatori forma, vt quicquid hac in re fie-
ri potest prestatetur, neq; enim dubium erit quin circa equi-
noctia eiusmodi instrumentum subseruiturum non sit. Primum igitur meri-
dianum, a. g. i. q. cogitemus diuisum ab orizontali. q. g. & a verticali. a. i. in quo
axis mundi sit. h. h. aequinoctialis. e. r. meridiana horologii, quæ meridianæ equi-
noctiali. e. r. parallela semper est, sit. f. m. Hæc orizontalem. g. q. perpetuo in-
tersecat, præterquam sub polo, & punctum intersectionis sit. o. centrum horo-
logij. p. axis. p. r. mundi, gnomon sit prædicti horologii, & b. punctum ma-
ximæ declinationis solis, quare radius. h. r. K. definiet in puncto. k. semidiamet-
rum. p. K. giriminq; vmbre gnomonis, toto anno, tum capiatur senidiamet-
ter. p. n. maximæ amplitudinis totius horologii, quamuis rarus esse nunquam
poterit quantum sufficiat. Atq; vero cogitandum est, quod si aequinoctialis
e. r. eadem esset cum verticali. a. i. punctum. p. idem quoq; esset cum puncto.
o. quod est per senotissimum, quare si horologium. u. f. p. saluconfectum cogi-
tauerimus, cuius circumferentia externa. m. h. i. 24. partes æquales diuisa
sit, inchoando a puncto. n. atq; ita interna pariter in 24. inchoando a puncto.
K. & ductas esse lineas horarias, quæ omnes in centro concurrunt eiusmodi
horologium, in polis equatoris inscribitur pro verticali, quibus neuter polo-
rum eleuatur, quare. u. n. orizontalis horologii esset, quibus vero locis polis
atollitur super orizontem, veluti in præsentis exemplo, manifestum erit orizon-
talem horologii, quæ scilicet per punctum. o. perpendiculariter meridianæ. f.
m. horologii ipsius, non transituram per centrum. u. sed per distantiam. o. p.
partis ipsius meridianæ ab eo remotæ. Cogitemus autem in præsentis casu,
orizontalem horologii esse. n. c. in puncto. o. per medium diuisam, à quo per
centrum ducta. o. p. situm dabit meridianæ. f. m. punctum verò. K. non amplius
erit. 24. horarum punctum, vt antea, sed. d. quare. n. d. linea erit. 24. horæ, atq;
ita deinceps cæteræ omnes lineæ horariæ situm commutauerint, neq; amplius
centrum. p. intuebuntur, tametsi puncta externa horarum in maiore circunfe-
rentia commutata non fuerint. Itaq; cognoscenda est quantitas anguli. p.
n. o. horologii, quocunque gradu eleuationis poli supra orizontem, quod
hac

hac ratione speculari poterimus. In meridiano à puncto. o. ducetur. o. n. perpendicularis ipsi. o. p. indefinita, tum collocato vno circini crure fixo in puncto. p. & ducto altero quantum. p. n. aximi mundi perpendicularis requirit, circumductoq; donec secet. o. n. in puncto. n. ac ducta altera. p. n. triangulum formauprimus. p. n. o. cuius angulus. n. erit questus, & o. n. dimidia horizontalis horologii. Porro angulum. p. n. o. via numerorum cognitur, graduum scilicet acminutorum illum in centro circuli esse constitramus, ducemus autem à centro. r. o. meridianam lineam. r. n. ipsi. f. p. n. n. quæ nobis angulum. h. r. n. ostendet, & hic mediante suo arcu cognoscetur, cuius sinus proportio, sinui complementi quartæ, cognita erit, huic enim equalis est proportio. p. n. ipsi. p. n. in idem quod rationibus nota erit. proportio. p. r. ad. p. o. quare obrem angulum. p. n. o. cognoscemus, qui alia etiam ratione cognosci posset, constituto. n. centro. n. ipsi. circuli. in. 360. gradus diuisi, quare cerneretur quot gradibus circumferentiæ prædictus angulus subiceretur.

Inuentis itaq; omnibus angulis. p. n. o. respondentibus singulis. 90. gradibus altitudinis poli, quodatum mente concipimus in idem materiale. u. z. per spaciū semicirculi. u. m. n. inferimus, ut in eo volui possit horologium, prout necessitas postulauerit, & supposito centro. n. signari quartam. u. y. z. quæ extrinsecus in 90. gradus diuisa, inchoato à puncto. p. intrinsecus verò iuxta correspondentiam anguli. p. n. o. elevationi poli, sumpto initio à p. s. c. t. o. u. Exempli gratia, si decem gradibus elevationis poli supra horizontem. i. 2. gradus anguli. p. n. o. respondeant, efficiemus ut interior duodecimus gradus recta centro. n. quartæ, & decimo circumferentiæ occurrat. Quare constituta. n. y. in centro. n. in omota, toto reliquo mobili, cum scire voluerimus quantum recessura sit ab. u. n. sub polo altitudinis graduum decem, si eius extremum. y. sub decimo gradu externo posuerimus, conspiciemus dictum angulum. n. futurum graduum. i. 2. quo viso, punctum. y. extremum horizontalis lineæ sub gradu duodecimo externo collocabitur, quare puncta. m. & f. meridianæ extrema, totidem gradibus à priore situ recesserint, scilicet. i. 2. ut per se patet.

Prædicta verò in materia aliqua formaturi, alter duorum modorum prædictorum sequendus erit. Efficiemus enim ut circulus. f. m. u. n. in cavitare u. m. n. mobilis sit, ita ut eo reuoluto, situs lineæ. c. n. paralellus sit. x. z. aut circum punctum. n. voluatur tanquam circa centrum, ut stante fixo arcu. u. c. angulo videlicet. u. n. c. prædictus circulus. f. u. m. n. volui possit, cum. c. n. & eleuari ex parte ipsius. u. c. donec. c. n. paralella sit dictæ. x. z. Ad hæc interior circulus. t. d. k. ipse quoq; mobilis esse debet, quod circa centrum. p. volui possit, ut cum linea. n. y. angulum describeret. u. n. y. idem quoq; circulus volui possit, ita ut punctum. K. 24. horæ collocetur in situ puncti. d. intersectionis giri. K. b. t. cū n. c. y. quare etiam oportebit omnes lineas horarias, & in punctis circumferentiæ.

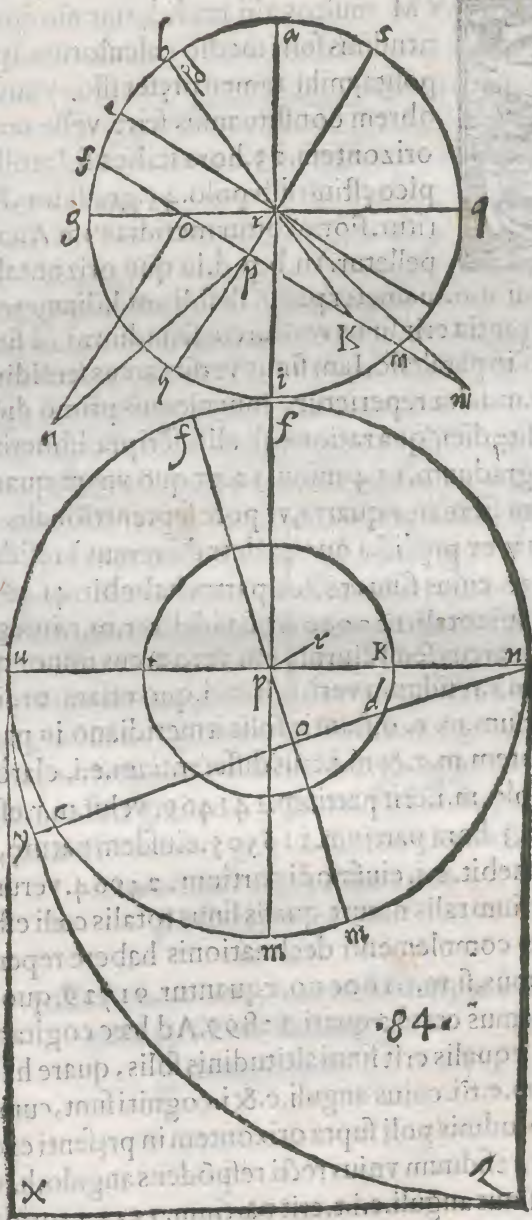
rentis. f. u. m. n. immotas esse, & toto reliquo mobiles, quamobrem necesse erit
rit dictas lineas horarias ex aliqua materia conficere filo æreo, aut ferreo, ter
nui, quarum unaqueq; per sibi respondens foramen circumferentiæ interioris
circuli mobilis. k. d. r. feratur.

His ita paratis, efficiemus, ut linea, x. z. pro axi nobis seruiat, circa quam to-
ta machina, & atolli, & deprimi possit, iuxta altitudinem æquatoris, figatur
autem gnomon. p. r. equalis, p. r. meridiani perpendiculariter in centro. p. qui
ex utraq; parte tantundem sese proferat, aptatis prius lineis horariis, utriusq;
faciei circuli. f. u. m. n. etenim earum aliquot signis septentrionalibus, aliæ au-
stralibus subseruiunt.

Ita parato instrumento cū sua acu, ut in horologiis polaribus horarum cō-
munium fieri consuevit eo uti poterimus, ut est antedictum, mediante extre-
mo umbre gnomonis ubiq; præterquam circa æquinoctia: hoc
interim animaduerso lineas horarias esse debere con-

tiguas planis circuli. f. u. m. n. exactioris
effectus gratia, aut efficere, ut
pes gnomonis a
situ
plani imaginarij linearum hora-
riarum exordia-
tur.

Exempli gratia, si quis horarium
circuli, p. r. æquatoris, & gnomonis
p. r. meridiani, & lineas horarias
f. u. m. n. conficiat, & per sibi
respondens foramen circumferentiæ
interioris circuli mobilis. k. d. r.
feratur, & ita paratis, efficiemus,
ut linea, x. z. pro axi nobis seruiat,
circa quam tota machina, & atolli,
& deprimi possit, iuxta altitudinem
æquatoris, figatur autem gnomon.
p. r. equalis, p. r. meridiani perpen-
diculariter in centro. p. qui ex utraq;
parte tantundem sese proferat, aptatis
prius lineis horariis, utriusq; faciei
circuli. f. u. m. n. etenim earum ali-
quot signis septentrionalibus, aliæ
australibus subseruiunt.

De

De altitudine solis qualibet hora.

Cap. LXXXV.

VM multos alij tradiderint modos cognoscendæ altitudinis solis medio calculorum, quacūq; hora proposita, mihi tamen præter illos vnus occurrit. Quamobrem constituamus scire velle nos quantum supra horizontem. 23. hora italica sol atollatur, dum in tropico æstiuo sub polo. 43. graduum, & minu. 40. reperitur. Formabitur meridianum Analema (sic enim appelletur.) n. b. p. d. in quo horizontalis sit. b. d. verticalis. n. p. axis mundi. q. o. quædam paralleli solis. m. l. diameter almicantrat. g. f. quare. i. e. differentia erit sinus versus arcus semidiurni, à sinu verso distantie solis à meridiano in parallelo. Iam sinus versus arcus semidiurni, qui in proposito exemplo est. m. i. ita reperitur. Inueniemus primo dictum arcum semidiurnum propositæ diei (quæ ratione ab alijs scripta libuerit) qui in proposito exemplo erit graduum. 114. minu. 30. ex quo vnā quartam detrahemus graduum. 90. cum sit maior quarta, vt pote septentrionalis (etenim si minor esset dictum arcum ex prædicta quarta detraheremus) residuum verò erit graduum. 24. minu. 30. cuius sinus rectus partes habebit. 41469. eritq; linea. i. r. quæ coniuncta sinui totali. 100000. ipsi videlicet. m. r. integram nobis dabit. m. i. sinum versus arcus semidiurni, vbi verò arcus minor quarta fuerit, subtrahemus. i. r. ex m. r. residuum verò erit. m. i. quo etiam ordine dabimus operam, vt sinum versus. m. e. distantie solis à meridiano in parallelo cognoscamus. Cognitis autem. m. e. & m. i. eius differentiam. e. i. clarè nouerimus, vt in proposito exemplo. m. i. erit partium. 141469. velut. m. r. esse. 100000. constituitur, & m. e. 23. hora partium. 116505. eiusdem nature, quare subtracto. m. e. ex m. i. remanebit. e. i. eiusmodi partium. 24964. verum quoniam opus est nosse. e. i. partium talis nature qualis sinus totalis cœli est. 100000. cuius. m. r. tanquā sinus complementi declinationis habere reperitur. 91729. itaq; sic pronuntiabimus, si. m. r. 100000. æquantur. 91729. quot æquabuntur. e. i. 24964. inueniemus certè æuari. 22899. Ad hæc cogitanda est. e. t. parallela verticali, quæ æqualis erit sinui altitudinis solis, quare habebimus triangulum orthogonum. e. t. i. cuius anguli. e. & i. cogniti sunt, cum angulus. e. æqualis sit angulo altitudinis poli supra horizontem in presenti exemplo, graduum. 43. minu. 40. & i. residuum vnus recti respōdens angulo. h. a. b. graduum. 46. minu. 20. quare sinus anguli. e. i. t. erit partium. 72337. totidem esset. e. t. cum e. i. esset. 100000. sed cum. e. i. ad partes. 22899. reuocetur, dicemus si loco

100000.

100000. habemus. 22899. quid orietur loco. 72337. reuocabitur certè. e. t. ad. 16564. cuius arcus sinus, erit graduum. 9. in 32.

Neq; verò erit scitu inutile quod quoties. e. i. maior r. i. fuerit, parallellis inquam septentrionalibus, ipsa quoq; ex duobus rectis sinibus componetur, quorū alter æqualis erit ipsi. r. i. cuius arcus ab orizonte & communi sectione terminabitur circuli horarij sextæ horæ cōmunis cum parallelo, qui idem est arcus prædictus in proposito exemplo graduū. 24. minu. 30. alter verò finuserit arcus remanentis, prædicto detracto graduū. 24. minu. 30. eiusmodi inquam arcus erit differentia inter distantiam solis a meridiano & circulum horarium sextæ horæ communis prædictæ. Verbi gratia si nosse voluerimus altitudinem solis. 22. hora italica, in proposito casu, arcus paralleli inter centrū solare, & orizontē graduū erit. 30. minu. 0. quare hætenus animaduerti mus superare prædictum arcum inter dictam communē sectionē & orizontem, gradibus quinq; minu. 30. cuius rectus sinus erit partium. 9585. ille verò arcus prædicti, partium. 41469. hoc est. r. i. qui simul iuncti integram efficiunt. e. i. partium. 51054. similium. m. r. quæ partium est. 100000. quæ. e. i. reuocata ad naturam partium. m. r. cū fuerit, tanquam sinus complementi declinationis, nosq; opus prosequuti fuerimus, habebimus propositum.

Quod si arcus paralleli maior fuerit semidiurno, exempli causa hora. 16. graduum. 120. diligenter considerandum est, quantum excedat, velut in casu proposito quinq; gradibus. minu. 30. maior esset, quæ prædicto arcu semidiurno detrahendi sunt & reliquo (ut est ante dictum) opus conficiendum, quare in proposito casu, eiusmodi reliquum esset graduum. 109. minu. 0. è duobus arcubus compositum, cum sit maior eo qui gradibus. 24. minu. 30. constabat alterum graduum. 84. minu. 30. alterum. 24. minu. 30. prioris re-

ctus sinus, erit partium. 99539. secundi verò. 41469. qui iuncti si-

mul dabunt integram. e. i. partium. 141008. qualium.

m. r. est. 100000. quæ ut supra dictum est

reuocabitur, & propositum

persequemur. Hu-

ius au-

tem rei speculatio, cum ex subscripta fi-

gura facillima sit, à me præ-

termittetur.

...et ...

...et ...

...et ...

...et ...

...et ...

...et ...

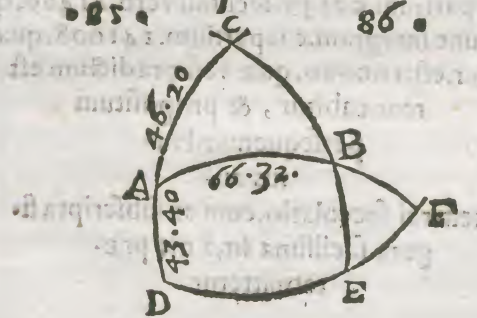
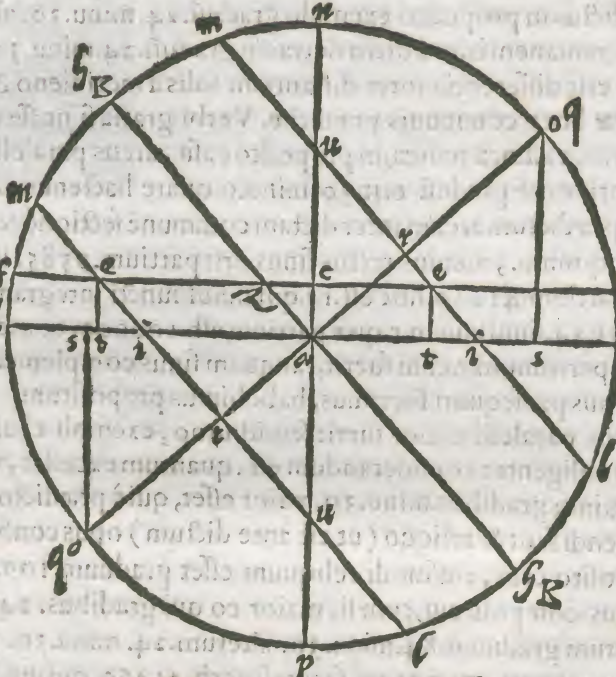
...et ...

...et ...

...et ...

...et ...

...et ...

Idem

Dem via triangulorum sphericorum inueniri potest, præcipue ex. i. i. propositione primi Copernici; cum cognitum fuerit complementum altitudinis solis ab horizonte hac ratione.

Cogitato inquam supra scripto triangulo. A.C.B. cuius latus. A.C. sit complementum altitudinis poli; pars meridiani, & A. sit polus, zenit. C. quare. A.C. in casu nostro, erit graduum. 46. minu. 20. alterum verò latus sit. A. B. complementum declinationis solis, & circuli horarij communis pars, graduum. 66. minu. 32. in exemplo proposito. Tertium postmodum latus sit. B. C. complementum altitudinis incognitæ, & pars azimuth solis. Angulus tamen. A. complementum anguli semidierni graduum. 99. minu. 30. deductis è prædicto arcu (vt. in præfenti constituitur) gradibus. 15. minu. 0. perfecta deinde figura. A. D. E. F. B. C. modo in prædicta. 1. r. descripto, habebimus. A. D. altitudinem poli graduum. 43. minu. 40. & angulum. D. A. E. residuum duorum rectorum graduum. 80. minu. 30. Vtèrius verò progrediendò, ex 4. prædicti, inueniemus angulum. A. F. D. esse graduum. 44. minu. 29. cuius sinus erit partium. 76671. & latus. A. F. graduum. 80. minu. 10. cuius sinus partibus constabit. 98537. ex quo arcu, deducto arcu. A. B. graduum. 66. minu. 32. remanebit arcus. B. F. graduum. 13. minu. 38. quare habebimus triangulum orthogonum. B. F. E. ijs conditionibus quas prædicta: 4. proponit; cuius angulus. E. rectus est, & F. nobis cognitus cum latere. F. B. quare, regulas dictæ quartæ sequuti, habebimus latus. E. B. nouem graduum. minu. 30. qui præcipuè querebatur. 1. I. A. olug. 1. Ecce quæ ratione dum cognitionem veniamur. B. C. prius in cognitionem devenimus eius, quod cupiebamus. olloqeq nist, mufmab. I. D.

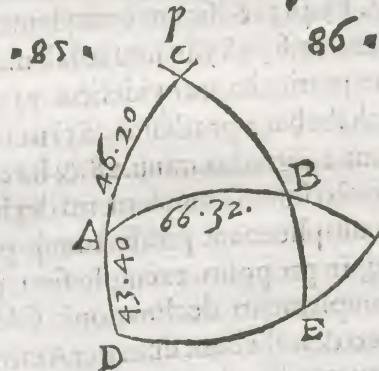
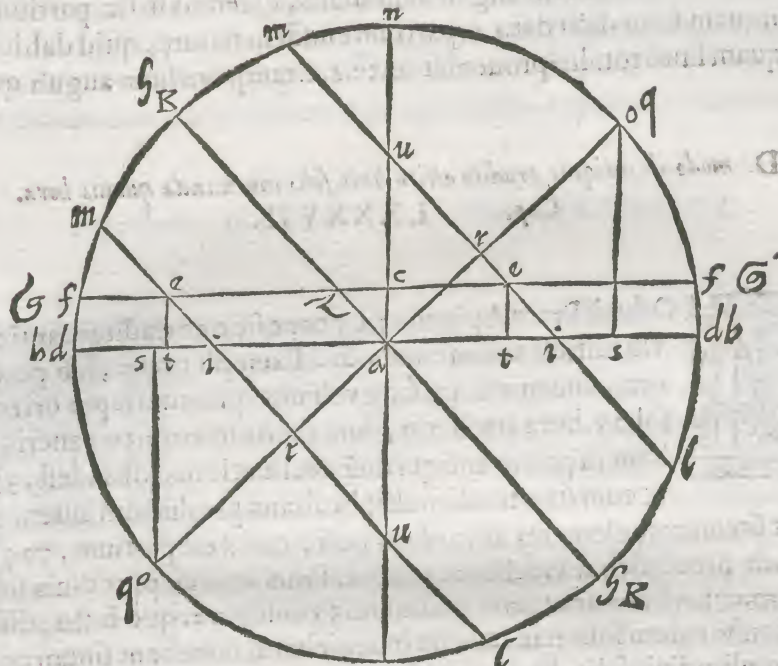
De azimut solis qua volueris hora.
Can. LXXXVI.

 T inuenturi azimuth solis hora proposita, inuentus cum fue-
rit arcus altitudinis, videlicet. d. f. statim angulus acutus in-
ter azimuth solis, & circulum verticalem comprehensus re-
perietur, qui angulus in almicantarar pro sinu semper ha-
bet lineam æqualem ipsi. e. c. & hic in prædicto almicantarar;
trianguli orthogoni angulus est, cuius basis est linea æqua-
lis. f. c. communis sectio azimuth cum almicantarar, & cuius vnum latus com-
prehen-des angulum rectum prædictus sinus est æqualis. e. c. Quamobrem si
sumpserimus. c. f. tanquam sinum complementi altitudinis solis (n. f.) par-
tium. 98516. quæremus nosse. c. e. hac ratione. In primis considerabi-
mus quantum sit. i. a. æqualis sinui amplitudinis solis, vel modo à me
capite.

capite. 59. tradito, vel alia hac via. Cogitabimus inquā à puncto. o. sursum, vel deorsum ferri lineam. o. f. perpendicularem orizontali, quę sinu esset altitudinis poli & a. f. equalis sinui complementi altitudinis eiusdem poli, partium. 72337. & quoniam triangulus. a. o. f. similis est triangulo. i. a. r. & latus. a. f. respondens lateri. a. r. & a. o. ipsi. a. i. sic pronuntiabimus, si. a. f. sinum totalem præbet. a. o. quid dabit. a. r. equalis sinui declinationis solis partium. 39822? prouenient certē partes. 55050. ex quę sita. a. i. attamen in proposito exemplo, citra ductum quemcunq; aut re, aut cogitatione lineę. o. f. id præstare poteramus, & ita solum pferre si. t. e. dat inuentam præcedenti capite. e. i. quid dabit. a. r. & habebimus intentum, nihilominus mediante linea. o. f. opus erit compendiosius. Iam verò quęremus hoc modo. i. u. dicemus inquā si. o. f. dat nobis. o. a. quid dabit. i. a. quare proueniet. u. i. partium. 79729. ex qua detracto in proposito exemplo. e. i. remanebit. u. e. partium. 55988. quod si. e. i. maior esset. u. i. subtraheretur. u. i. ex. e. i. & in paralellis meridionalibus simul iungerentur, quare proueniret. u. e. si igitur. u. i. dat. i. a. aut breuius, si. a. o. dat. o. f. quid dabit. u. e. prouenient partes. 38657. ipsius. c. e. quales sunt ipsius. c. f. partium. 98516. sumpto verò. c. f. tanquam sinu totali, vt in proposito necesse est, cum dixerimus si. 98516. dant. 38657. quid dabunt. 100000? inueniemus. c. e. partibus constare. 39238. tantundem constabit sinus anguli quę sita, cuius arcus erit graduum. 23. minu. 6. & quod primo proponebatur. Præsentis autem problematis effectio, triangulis sphericis in figura præcedentis capitis absolui potest; si progrediamur mediante quarta primi Copernici, in triangulo. A. F. D. cognoscemus enim latus. D. F. esse graduum. 76. minu. 23. in triangulo verò. B. F. E. latus. E. F. esse graduum. 9. minu. 50. quod de totali. D. F. detractum, vt in proposito exemplo, remanebit arcus orizontalis. D. E. inter azimuth. C. B. E. solis, & meridiana graduum. 66. minu. 33. quare distabit à verticali gradibus. 23.

minu. 27.

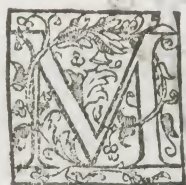

Gratia

Ratia porro æquatoris dicemus si. a. k. dat sinum arcus. K. n. equalem altitudini poli supra horizontem, quid dabit. a. z. (quæ. i. e. proportionalis est) sinus arcus equinoctialis inter solem atq; horizontem? erit certè. z. c. similium partium. f. c. sinus complementi altitudinis solis. Deventuri autem in cognitionem anguli azimuthalis, dicemus si. f. c. partium similium tanquam sinus dicti dat. z. c. partium eiusdem naturæ, quid dabit idem. f. c. tanquam sinus totalis? proueniet certè. z. c. tanquam sinus anguli quæsit.

De modo ab antiquis tradito altitudinis solis inueniende quavis hora.
Cap. LXXXVII.

Odus à Petro Apiano. 34. propositione traditus, antiquis in usu fuit, est autem eiusmodi. Exempli gratia, sub polo. 43. graduum minu. 40. scire velimus quantum super horizontem sol. 23. hora attollatur, dum fuerit in tropico canceri, sumebant in primis antiqui sinu declinationis solis idest. 39822. & cum sinu totali multiplicabant, productum autem diuidebant per sinum complementi altitudinis poli, quod est partium. 72337. & quod inde proueniebat videlicet. 55050. sinus erat amplitudinis solis, ut ostendam, cuius sinus arcus erit graduum. 33. minu. 24. quo facto, differentiam ascensionalem solis hac ratione inueniebant, sumebant sinum complementi amplitudinis solis. 83485. & sinum complementi declinationis eiusdem. 91723. minorem autem. 83485. in sinu totali multiplicabant, ac productum per alium maiorem pertinebantur videlicet. 91723. quod verò proueniebat. 91018. pro arcu habebant graduum. 65. minu. 32. qui subtractus è gradibus. 90. remanebant. 24. gradus. minu. 28. & hæc erat differentia ascensionalis quæsit, quo peracto sinum complementi declinationis per sinum differentie ascensionalis multiplicabant productumq; per sinum totalem partiebantur proueniebatq; in proposito exemplo sinus partium. 37987. quem iungebant cum sinu complementi declinationis sole existente in signis septentrionalibus, aut ex eo detrahebant dum per Australia fertur, quare in casu proposito summa proueniet partium. 129710. quem numerum sinum integrum operatiuum appellabant, qui est sinus versus arcus semidiurni talium partium, qualium cœli semidiameter est. 100000. His ita paratis sumebant horam. 23. propositam, intuebanturq; quantum à meridiano supra terram eius circulus horarius communis distaret, qui in præsentī exemplo gradibus.

99. minu. 45. remotus erit, porro sinum versum eiusmodi arcus sumebant, qui erit partium. 116935. talium qualium semidiameter paralleli est. 100000. hunc verò multiplicabant cum sinu complementi declinationis. 91723. productumq; partiebantur per. 100000. procedensq; 107256. partium. talium qualium semidiameter cœli est. 100000. de sinu integro operatiuo. 129710. prædicto detrahebant, ad partes prædictas reducto, residuum verò. 22454. cum sinu complementi altitudinis poli. 72337. multiplicabāt, productumq; per. 100000. partiebantur, proueniens autem. 16242. erat sinus altitudinis solis cuius arcus in proposito exemplo gradibus. 9. minu. 20. constaret.

Præcedentis cap. theoria.

Cap. LXXXVIII.

IVE C autem omnia quàm rectè fierent demonstremus. Sit igitur subscripta figura meridianæ. n. b. p. e. in qua sinus declinationis solis sit. r. a. & totalis. a. o. dimidiū axis mundi, sinus complementi altitudinis sit. o. f. sinus amplitudinis solis. a. i. quare proportio ipsius. o. f. ad. o. a. trianguli. a. o. f. erit vt. a. r. ad. a. i. trianguli. a. r. i. quare cum. o. f. o. a. & a. r. cognite sint, erit quoq; cognita. a. i. Differentiæ ascensionalis solis sumendæ modus, problemate. 15. ab Apiano notatus, ratione non caret. Sit itaq; seorsum meridianus. m. h. b. q. k. in quo dimidium æquatoris quasi prominens significetur, signatum literis. h. a. k. dimidium paralleli. m. l. dimidium orientis b. a. d. dimidium circuli horarij diem definiens. o. q. communis sectio paralleli cum circulo horario. r. o. quæ æqualis erit. m. r. sinui complementi declinationis, cum sit semidiameter paralleli. Communis autem sectio dicti circuli horarij cum æquatore sit. a. q. quare. r. & a. a. erunt inuicem parallele ex. 16. vndecimi Eucli. communis deinde sectio orientis, & paralleli sit. o. i. quare. o. i. meridiano perpendicularis erit, ex 19. eiusdem tum. a. a. sit communis sectio orientis cum æquatore, quæ perpendicularis erit meridiano ex eadem. 19. cogitetur deinde. a. x. in æquatore parallela erit. o. i. ex 9. prædicti, cum ex quarta. o. i. parallela sit. a. a. & a. x. parallela est iam. r. i. quamobrem triangulus. a. x. a. similis erit triangulo. r. i. o. quare quod ab antiquis fiebat, recta ratione perfici potest, sinum videlicet complementi amplitudinis solis. o. i. qui semper minor est. o. r. sinu complementi declinationis ex 18. primi Eucli. cum. a. a. sinu totali multiplicare, productumq; per. o. r. sinum prædictum partiri, quare proueniet. a. x. id præstante proportionalitate laterum duorum istorum triangulorum, qui cum sit sinus arcus. a. k. & hic arcus

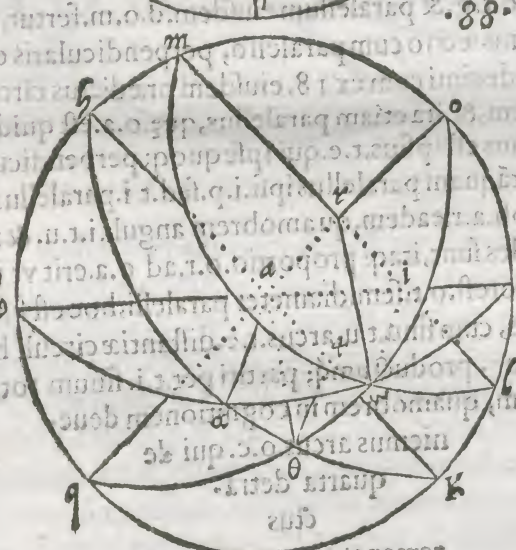
cus detractus è sua quarta. a. K. dabit. a. s. arcum quæsitum. atq; ita. r. i. in primo meridiano, erit partium. 41416. talium qualium. m. r. sinus totalis paralleli solis est. 100000. quæ ad partes reuocabant tales quales o. a. sinus totalis coeli est. 100000. dicebantq; si. m. r. tanquam partium. 100000. dat. r. i. partium. 41416. quid dabit eadem. m. r. tanquam partium. 91723. proueniebat. r. i. partium. 37987. qui iunctus. m. r. partium. 91723. in signis septentrionalibus, aut detractus ex eo in meridionalibus, proueniebat. m. i. sinus versus arcus semidiurni partium talium qualium. m. erat. 91723. hoc est. a. o. 100000: vt in casu proposito iam. m. i. habiturus sit, partes. 129710. quem vocabant sinum integrum operatiuum. Ego verò tam proluxa via id nunquam præstassem. Etenim si quantitatem. r. i. habere volebant in partibus quas. a. o. habet. 100000. & m. r. 91723. multo breuius id illi. perfecissent si sinum. o. x. altitudinis poli cum sinu. a. r. declinationis solis multiplicassent, productumq; partiti fuissent per. a. x. æqualem sinui. o. f. complementi altitudinis poli quandoquidem ita se habet. a. r. ad. r. i. vt a. x. ad. x. o. ex triangulorum similitudine. Ad hæc inueniebant illi, quot partibus constaret. m. e. sinus versus illius arcus semidiurni qui inter meridianum & circulum horarium communem interponebatur partibus inquam talis naturæ qualis. m. r. sinus totalis paralleli habet. 100000. quæ in proposito exemplo erunt. 116935. hoc vero multiplicabant cum sinu. m. r. tanquam partium. 91723. productumq; per eundem. m. r. partiebantur, tanquam, 100000. proueniebatq; m. e. partium. 107256. talium qualium. m. r. erat. 91723. hoc est. a. o. 100000. quem sinum. m. e. de sinu verso. m. i. partium eiusdem naturæ. 129710. detrahebāt, supererat. e. i. basis trianguli orthogoni. e. i. t. cuius latus. e. t. sinus est altitudinis solis, & quoniam triangulus hic similis est triangulo. o. f. a. idcirco multiplicabant latus. e. i. cum. o. f. productumq; per. 100000. partiebantur, hoc est. a. o. quasi dicerent, si. a. o. dat. o. f. c. i. dabit. e. t. partiū.

16242. cuius

arcus.

f. d. erit graduum. 9.

minu. 20.

[illegible]

De azimuth iuxta antiquorum methodum.

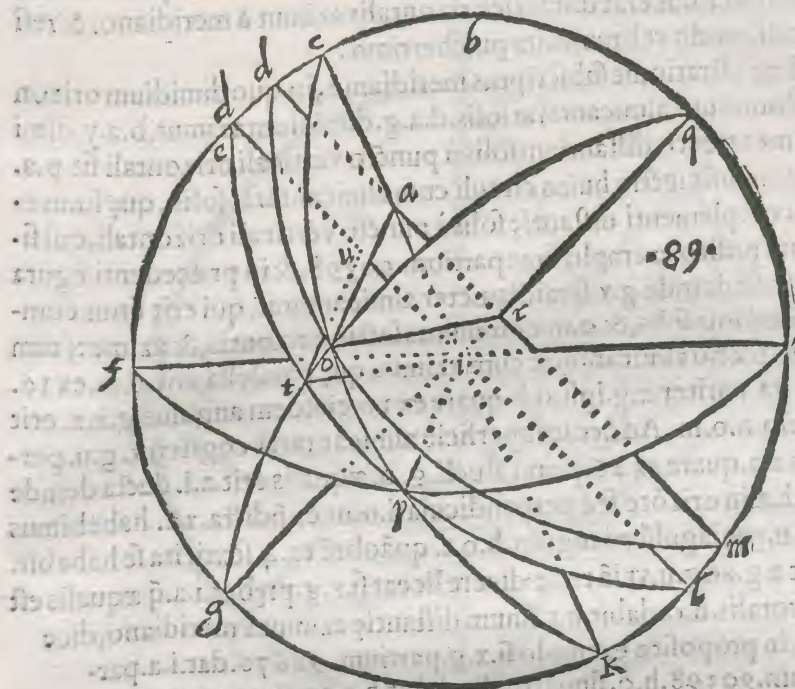
Cap. LXXXIX.

Inter ceteros modos inueniendi azimuth solis ab antiquis usurpatos, qui à me nunc describetur vnus erat, vt patet ex 45. propositione Petri Apiani. In primis sinum illius arcus circuli maioris inueniebant, qui inter solem, & verum punctum orientis, aut occidentis interponitur, modo ab eodem Apiano, 39. propositione tradito. Sumebant inquam sinum horæ communis propositæ, ac sinum complementi declinationis, quæ simul multiplicabant, productumq; per sinum totalem cœli partiebantur, quod verò proueniebat sinus erat arcus prædicti circuli inter solem & meridianum, reliquum verò ex 90. gradibus erat quæsitum. Huius autem rei ratio eiusmodi est.

Sit exempli gratia meridianus. b. f. K. n. in quo dimidium orientis sit. f. p. n. dimidiū æquatoris. e. p. l. dimidium circuli prædicti. c. p. K. qui tres semicirculi communicant inuicem in puncto. p. sit deinde circuli horarij dimidium, qui per centrum solis. q. o. t. g. & parallellum eiusdem. d. o. m. fertur, quare. o. a. prædicti circuli communis sectio cum parallelo, perpendicularis erit superficiem meridianæ, ex 19. vndecimi cum ex 18. eiusdem prædictus circulus perpendicularis quoq; sit eidem, & ita etiam parallellus, quæ. o. a. est quidam sinus quæsitus, tum ipsa. t. u. sinus est ipsius. t. e. qui ipse quoq; perpendicularis est meridianæ ex. 8. prædicti tãquam parallellus ipsi. i. p. sed. t. i. parallellus est. o. r. ex. 16. eiusdem, & ita. u. i. ipsi. a. r. eadem, quam obrem anguli. i. t. u. & r. o. a. ex 10. eiusdem inter se æquales sunt, itaq; proportio. o. r. ad o. a. erit vt t. i. ad t. u. rectè igitur multiplicari potest. o. r. semidiameter paralleli, hoc est sinus complementi declinationis, cum sinu. t. u. arcus. t. e. distantia circuli horarij à meridianæ, productumq; partiri per. t. i. sinum totalem, quam obrem in cognitionem deuenimus arcus. o. c. qui de quarta detractus remanet arcus. o. p. quæsitus.

Hoc

HOC tamen animaduerso, quod si arcus equatoris maior quarta fuerit inter meridianum supra terram, & circulum horarium, arcus eiusdem æquatoris sumendus esset, inter dictum circulum, & meridianum infra terram, sicut videlicet eiusmodi arcus, & id ipsum proueniret, vt in presenti figura iam explicata facillimè contemplari licet, supposito pñcto. t. inter. p. & k. & c. Exempli gratia si arcus. c. t. fuerit. 23. hora italica graduum. 99. minu. 45. esset arcus. t. l. graduum. 80. minu. 15. eius verò sinus partium. 98556. sinus autem complementi declinationis, sole existēte in principio Cancrī partium. 91723. quare multiplicatis simul his duobus sinibus, diuisoq; producto per. 100000. proueniunt. 90398. pro sinu arcus interpositi inter meridianum supra terram, & centrum solare: graduum. 64. minu. 41. cuius residuum ex 90. gradibus constat. 25. minu. 19. arcus quæ fiti, vtendum tamen non erit, præterquam sinu arcus interpositi inter meridianum supra terram, & centrum solis, quare arcus residuus tunc querendus non

Cc 2

erit.

102

erit. Iam verò hoc facto, sinum totalem multiplicabant cum sinu complementi distantie solis, à puncto verticali horizontali hoc est cum sinu arcus postremo dicti, productumq; per sinum complementi altitudinis solis partiebatur, proueniens autem, sinus erat distantie horizontalis azimuth à meridiano, & residuum à verticali, modo vt breuiss. ita pulcherrimo.

Cuius rei hæc est ratio, sit subscriptus meridianus, in quo dimidium orientis sit. f. m. h. dimidium almicantrat solis. d. a. g. dimidium azimuth. b. a. y. dimidium circuli mentientis distantiam solis à puncto verticali horizontali sit. p. a. q. & a. i. sit communis sectio huius circuli cum almicantrat solis, quæ sinuse-rit arcus. a. p. complementi distantie solis à puncto verticali horizontali, qui sinus. a. i. in supra posito exemplo erat partium. 90398. & in præcedenti figura vocabatur. o. r. sit deinde. g. x. semidiameter almicantrat, qui erit sinus complementi altitudinis solis, & o. m. communis sectio orientis, & azimuth, tum x. a. communis sectio almicantrat cum azimuth, quæ parallela erit. o. m. ex 16. vndecimi, & ita pariter. x. g. ipsi. o. h. quare ex 10. eiusdem angulus. g. x. a. erit æqualis angulo. h. o. m. Ad hæc in superficie almicantrat cogitetur. g. u. perpendicularis. x. a. quare ex 26. primi Eucli. g. u. æqualis erit. a. i. ducta deinde cogitatione. h. t. in oriente sed perpendiculari. o. m. ex prædicta. 22. habebimus triagulum. g. x. u. equiagulum triangulo. h. o. t. quãobré ex 4. sexti, ita se habebit. o. h. ad h. t. vt x. g. ad g. u. vt iã recte dicere liceat si. x. g. præbet. i. a. q. æqualis est

u. g. sinus totalis. h. o. dabit. h. t. sinum distantie azimuth à meridiano, dicemusq; in proposito exemplo si. x. g. partium. 98676. dat. i. a. partium. 90398. h. o. sinus totalis dabit. h. t. partium. 91616. cuius arcus. h. m. erit graduum. 66. minu. 22.

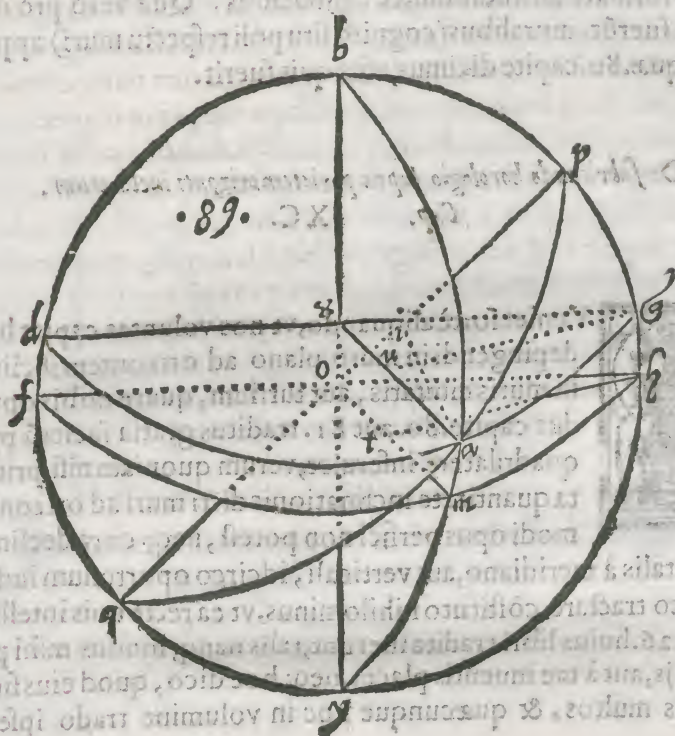
residuum verò vnus quartæ

graduum. 23. mi-

nu. 38.

modo, & compendiofo, &
per eleganti.

Pote-

Poterant nihilominus alia etiam hac via progredi, vt scilicet inuento sinu. a. i. sinum complementi quartę sumerent, qui erat æqualis. o. i. & ex eius quadrato, quadratum. o. x. detraherent, æqualem sinui altitudinis solis, & ex residuo radicem quadratam caperent, hæc fuisset. x. i. quę considerata orthogonè coniuncta extremitati. g. x. perfectæq; triangulo orthogono ipsa. x. i. angulo comprehenso inter verticalem, & azimuth opponitur. Antiquiorum tamen via vt breuior ita pulchrior est.

Antiquiorum tamen via ut breuior, ita pulchrior est.
 Porro quatuor hæc problemata (quorum duo prima à me omnino inuenta, duo postrema tantum cõsiderata fuerunt) ex alio meo volumine desumpti
 inscripto

inscripto. Noua speculatio problematum astronomicorum, quæ cum diuersa ratione quam antiqui fecerint speculatus fuerim, in hunc locum referre placuit, vt pro libito cuiq; liceret cuicunq; orizonti propter horologia orizontalia tabulas formare altitudinum, & azimuth solis. Quæ verò pro orizontibus tradita fuerūt, muralibus (cognitō situ poli respectu muri) applicari poterant, si ijs quæ. 80. capite diximus, vltus quis fuerit.

De fabricando horologio supra parietem orizonti inclinatum.

Cap. XC. 83.

Veniet fortē aliquando, vt nos voluntas capiat horologii depingendi in muro plano ad orizontem inclinante, vt in muris ciuitatis, aut turrium, quare nobis optimē modus capite. 80. aut 81. traditus gratia facierū pyramidis quadrilaterę inferuiet, verum quoniam nisi prius cognita quantitate inclinationis dicti muri ad orizontem eiusmodi opus perfici non potest, neq; citra declinationem lineę horizontalis à meridiano, aut verticali, idcirco opportunum iudicaui ali- quid hoc loco tractare, cōstituto nihilominus, vt ea rectē quis intelligat, quæ à me capite. 26. huius libri tradita fuerunt, talis namq; modus mihi præ cæteris, aut ab alijs, aut à me inuentis placet, neq; hoc dico, quod eius sim author cum & alios multos, & quæcunque hoc in volumine trado ipse excogitauerim,

Constituamus igitur murū. g. c. aut ante murale, obliquū orizonti, in quo primum duci iubeo exactē ad libellam, lineam. b. c. orizontalem, in qua figuratur ad libellam gnomon. a. d. paralellus orizonti, cogitetur deinde in situ lineæ horizontalis. b. c. superficies plana. f. c. perpendicularis orizonti, quare superficie i. c. f. gnomon. a. d. perpendicularis erit. Tum cum sol murum propositum. g. c. radijs suis feriet, quā libuerit hora, notetur extremum vmbre. e. a. sumaturq; distantia. d. c. ab extremo gnomonis ad extremum vmbre, ita vt mediantibus tribus lateribus triāguli. a. e. d. quorum vnum est gnomon. a. d. iam cognituri simus angulum. d. cuius ope, & anguli recti & a. d. formabimus triāgulum orthogonum, qui erit equalis triāgulo. d. a. t. illi videlicet, qui est in superficie. e. f. perpendiculari orizonti, descriptus, quiq; triāgulus seorsum sit. K. h. m. Ad hæc seceemus. k. m. in puncto. l. ita vt K. l. sit æqualis. d. c. postmodum à puncto. l. ad m. h. ducatur perpendiculariter. l. x. quæ erit æqualis. e. u. occulta, superficie i. c. f. à puncto. e. perpendiculari cogitata. Quo facto

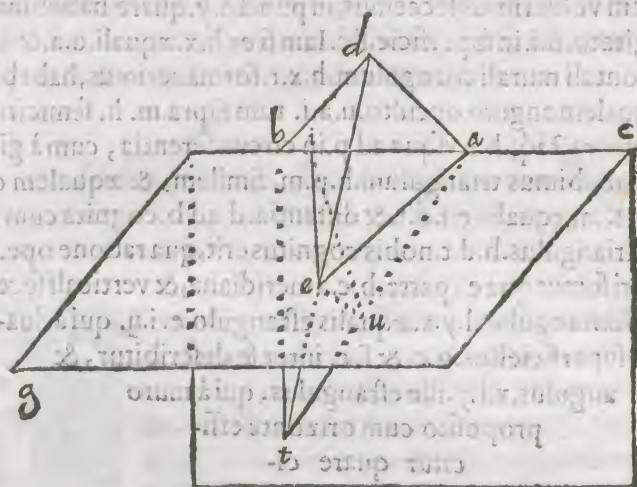
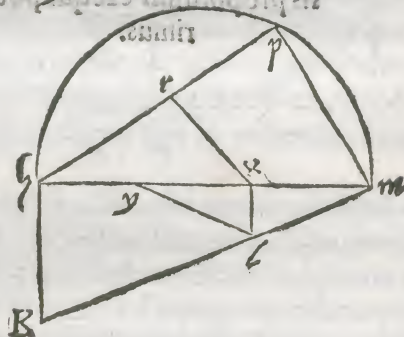

fig. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

De Cylindro cono quo.

Cap. XCI.

IN Taurinenſi arce ſatis latus profunduſq; puteus, ita patens, ut à mane in vesperam ſolis radijs toto anno illuſtretur. Quod cum animaduſtererem, placuit intra ipſum horologii italici depingendi modum cogitare. Itaq; mente concipiebam duos ferreos diametros ſatis validos

lidos (ne tremere) collocandos esse, qui in centro oris putei sese ad angulos rectos interfecarent, quorum vnus esset in situ meridianæ horizontalis, alter verticalis subseruiente interfecationis centro pro centro mundi, hoc est, vt umbra eius, horas notaret in superficie cylindrica concaua putei. Cogitabam etiam signanda esse puncta horarum tropicorum, & alia necessaria, ope ipsorum azimuth, & sinum altitudinis solis proportionatorum semidiametro oris putei penitus vt dicti sinus coeli, semidiametris almicantararum proportionantur hoc est. g. o. ad o. z. in Analemate capitis. 5 2. suo loco notatis in circumferentia putei, horis ortus solis. Verbi gratia. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. quibus hoc nostro orizonte oriri potest sol, quæ in tropico hyemali non sunt. Inuentis autem extremis punctis linearum horariarum, cogitabam binas lineas rectas ex aliqua materia, quæ poni tolliue possent à cetro oris putei ad extrema lineæ horariæ ductas, & aliam eiusdem rationis rectam lineam ab vno ad alterum extremum lineæ horariæ, tum his tribus lineis iam fixis, supermebam alteram rectam lineam superioris similem, & mobilem, quæ hærens prædicto centro, & tertio lateri trianguli, suo extremo lineam horariam signabit, quæ vna semper erit portio giri oxigoni elliptici, aut deficientis vulgo ouari dicti.

De horo. ex refractione radiorum. Cap. XCII.

Escribi quoq; posset horologium in puteo cuius aqua os putei prolueret, vt aqua imminuta falsum omnino monstraret, aqua verò labium contingente verum. Quamobrem prius seruata oportebit quantitatem anguli refractionis radij, qui in aquam mergitur, singulis gradibus altitudinis solis, quod singulis anni diebus, vnus horæ spatium, aut breuiori etiam, facile hac ratione perficietur.

In primis cinea, aut auricalcea rota formabitur (in qua diameter latus sit ad mensuram pedis, & dimidij) illis rotis similis in quibus aliquod animal incedere potest, duæ verò quartæ amplexus rote, inuicem oppositæ, singule in 90. partes æquales diuidentur, & quælibet diuiso sit transversalis rima, quæ ex diametro respondenti sibi lineæ, atque numero occurrat, collocata deinde rota in vase aqua pleno ad solem, ita tamen vt dimidium eius exacte in aqua mergatur, vnaque quarta diuisa penitus emineat aquæ, altera penitus in aquam mergatur, postmodum dictum vas, ita ad solem situm sit, vt quarta indiuisa ad solem vergat, diuisa autem in oppositam partem soli, atque

Dd

intra

intra solem, & rotam aliquid collocetur, quod obftet ne sol radijs suis rotam aquamue feriat, quo perfecto, sumatur tersissimum speculum, medianteq; solis radio ab eo reflexo in singulos gradus per rimas dictus radius pertranseat: recta ad axim, centrū versus, obserueturq; quo loco dicti axis umbra in quarta diuisa in aquam merfa cadat: quo loco, exactissimè cerneretur quantum radius refractus in aqua declinet ab incidente per aerem quolibet gradu altitudinis ab horizonte, ope vt prædictum est speculi.

Signaturi autem lineas horarias in concavitate cylindrica putei, signanda nobis erunt in singulas horas singulis zodiaci signis eorūq; dimidijs præcisè, vt sit in cylindris conuexis, hæc autem ratio huiusmodi cylindri concavi, nihil omnino à prioris capitis ratione differet, præterquam additione angulorum refractionis respondentium altitudini solis ad angulos prædictæ altitudinis. Quare habebimus propositum. Porro centrum oris putei ope binorū diametrorum dictorum præcedenti capite, umbra sua horas monstrabit, neq; erit difficile hæc perficere, si quis dicta, in præcedenti capite teneat, & quæ de modo conficiendorum cylindrorum conuexorum à plerisq; tradita fuerunt.

De horologio ex reflexione.

Cap. XCIII.

Vllo etiam negotio confici horologiū potest, in quo radius solis reflexus à speculo, magnitudinis vngulæ auricularis digiti, horas demonstret. Hactenus enim de radio refracto loquuti sumus. Sit igitur nobis voluntas eiusmodi horologiū conficiendi in muro exactè meridionali. Quamobrem prædictum horologiū è contrario omnino describetur, & in situ extremitatis gnomonis, qui infra lineas horarias erit, speculum parallelū orizonti constituatur perfectaq; res erit.

Quod si murus ad quartam orientalem meridianam vergeret, cōsideretur quot gradus ipsius quartæ murus intueatur, totidemq; gradibus occidentalis meridianæ in muro proposito è contrario penitus horologiū fabricetur: fitoq; speculo in situ extremitatis gnomonis, & orizontalis, habebimus intētū.

Exempli gratia, constituamus gnomonem in muro fixum (inferius tamen) decimum gradum à meridiano remotum, orientem versus intueri. Iubeo itaque fieri horologiū in superficie aliqua cuius superficiei gnomon à meridiano occidentem versus declinare cogitetur, quod sic descriptū sursum vorsum erigatur, & illi simile in muro proposito figatur, nam habebimus intentum. Idem de ceteris quartis, & sitibus orientalibus, & occidentalibus dico.

De

De horologio tympani forma.

Cap. XCIII.

Vrsus verò ad cylindros reuertenti mihi, consideravi quæ ratio ne cylindrus forma tympani facillime construi posset, ita ut per foramen, lato solis radio, qui extrinsecus appareat (cylindri materia mediocriter diaphana constituta) horas demonstret medianibus lineis horarijs in superficie cylindri signatis.

Quamobrem supponamus superficiem cylindricam extensam in plano parallelogramo rectangulo. s. x. ita tamen ut proportio latitudinis. g. f. ipsius cum totali longitudine, sit ut 66642. ad 288290. hoc est longitudo cylindri ad eius diametrum, sit tanquam proportio sinus duplicati maxime declinationis ad sinum simplicem complementi eiusdem declinationis maximæ. sit autem dictum parallelogramum lineis apparentibus in 12. intervalla equalia diuisum, ut in figura subscripta cernitur, etenim dictæ diuisiones pro horis communibus subseruiunt tum prædictum tympanum, aut cylindrus, suis basibus circularibus ocludatur: eumque situm cogitemus intra utrumque tropicum, in situ axis mundi, ita ut prædictus axis non idem omnino cum axi cylindri sit, sed in ipsius cylindri superficie illi parallelo, foramine in situ centri mundi collocato, per quod solis radius intraturus est. ducturi aut lineas horarias italicas penitus, ut moris est in cylindris ducemus, arte tamen ab illis diuersa.

Exempli causa, notaturi sinus punctum alicuius horæ arcus diurni tropici hyemalis inchoando à 24. In cuius gratiâ describi iubeo circulum. n. r. l. exactæ magnitudinis, & equalis vni basi cylindri, duplicatoque diametro. n. l. q. sit æqualis. g. l. ducatur circulus. b. g. d. l. qui erit proportionatus. n. r. l. tanquam tropicus basi cylindri ex constitutis, cuius quidem tropici. b. g. d. l. sit arcus diurnus. b. g. d. & b. punctum. 24. horæ, ducatur deinde. b. n. r. à puncto. b. dictæ horæ per centrum tropici, vsque ad girum circuli. n. r. l. & à puncto. n. dictæ horæ perpendicularis. n. b. r. æqualis tamen sinui maximæ declinationis, scilicet. g. m. aut. m. f. quo facto, à puncto. r. altera perpendicularis ducatur. r. a. ipsi. r. n. b. & à puncto. b. per. o. ducta sit linea. b. o. a. vsque ad concursum cum. r. a. quare hæ omnes lineæ. b. n. r. n. o. r. a. & b. o. a. in uno circulo horario communi erunt; cylindrus deinde sumendus erit, & in basi inferiore à puncto. m. axis mundi, & centro tropici hyemalis, ducenda. m. c. occulta, æqualis n. r. prædictæ, ex prima quarti Euclidi. tum à puncto. c. ducenda. c. t. occulta æqualis lineæ. r. a. & parallela axi mundi, aut cylindri signandumque punctum. t. quod punctum erit horæ quæ sitæ.

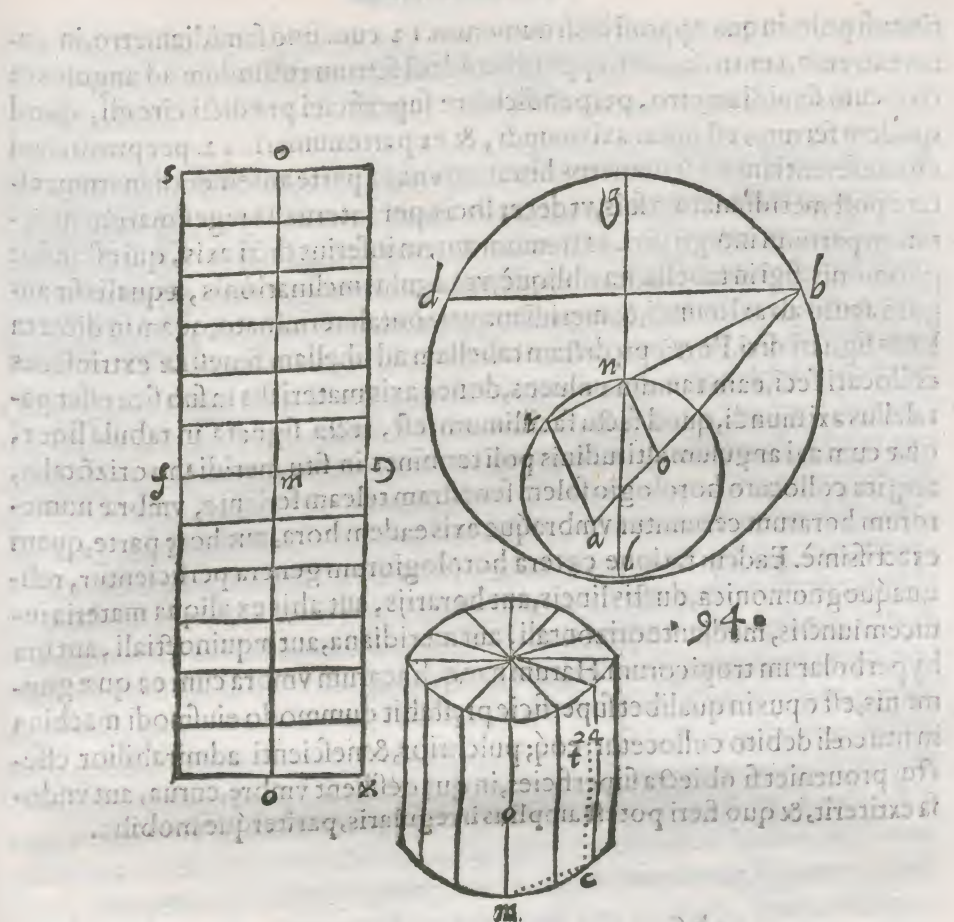
Cuius quidem rei speculatio tam est per se manifesta, ut de ea plura dicere superuacaneum existimem, supposito cylindro ex parte contraria

Dd

nostro

nostro hemisphærio sito, dum sol per hemisphærium nostri zenit voluitur terminatum à circulo horario sextæ horæ communis matutine, & vespertine. At verò dum per oppositam partem fertur hoc est per oppositum hemisphæriū, cogitandus est cylindrus cis dictum circulum horarium situs, quare illi foramen aliud primo oppositum necessarium est, ad cuius normam ductæ sint lineæ horariæ matutine vespertinæ: quæ duci parte ex ea possint. Quæ omnia effectio ipsa, & opus declarabit.

Quod verò de vnus paralleli hora. idem de cæteris dictum volo, vnus autem eiusdemq; horæ punctis in diuersis parallellis inuentis, ab vnò in alterum ductis lineis, linea horaria formabitur, quæ portio erit giri oxigoni, elliptici, aut deficientis, vt de puteis dictum est. Eadem ratione cursus diurnus per zodiaci signa, cæteraq; omnia notari possent. In Basibus autem dicti cylindri horologia polaria designaui septentrionale vnum, australe alterum, dum tamen axis cylindricus per centra basium, ex vtraq; partem tantundem promineret.

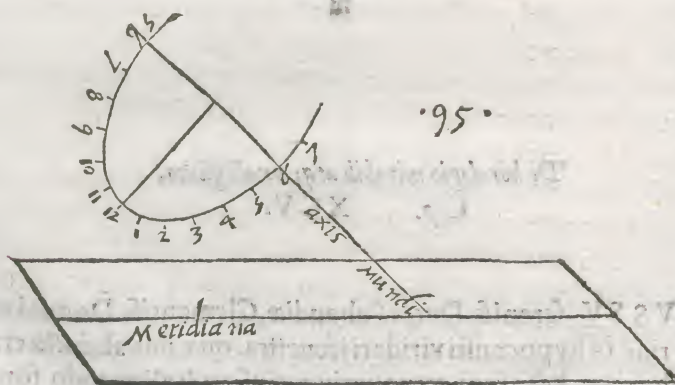
De horologio mirabili atq; exactissimo.

Cap. XCV.

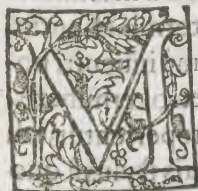
VS SV sereniss. Ducis Sabaudia, Clementiss. Domini mei, Taurini in hypocausti viridarii fenestra, quæ tela abducta erat horologium horarum communium eiusmodi aliquando formari curavi. P ortionem feream circularis circumferentiæ per tenuem, fieri præcepi, longitudinis æqualis arcui diurno maximæ diei anni, hoc Taurinensi

rinenſi polo, in qua apponi uſi numerum. 12. cum uno ſemidiametro, in cuius extremo, centro ſcilicet, apponi mandauit ferrum rotundum ad angulos rectos cum ſemidiametro, perpendicularare ſuperficie i prædicti circuli, quod quidem ferrum, eſt inſtar axis mundi, & ex parte numeri. 12. per prædictam circumferentiam addi numeros horarum una ex parte antemeridianarum, altera poſt meridianarum ſuis, ut decet locis, per interualla uigefimarum quartarum partium integri giri. extremum autem inferius dicti axis, qui eſt inſtar gnomonis, ſigi in tabella, ita oblique, ut angulus inclinationis, æqualis ſit angulo acuto ab axi mundi, & meridiana horizontali terminato, quam in dicta tabella ſignari dixi. Porro prædictam tabellam ad libellam fenestræ extrinſecus collocari feci, eam tamdiu uoluens, donec axis materialis in ſuo ſitu eſſet parallelus axi mundi, quod factum facillimum eſt, recta ſignata in tabula linea, quæ cum axi angulum altitudinis poli terminet in ſitu meridiano horizontalis, atq; ita collocato horologio ſolem fenestram teſeam feriente, umbræ numerorum horarum cernuntur umbræque axis eadem hora, aut horæ parte, quam exactiſſimè. Eadem ratione cætera horologiorum genera perficientur, reliquaque gnomonica, ductis lineis, aut horarijs, aut alijs ex aliqua materia inuicem iunctis, mediante horizontali, aut meridiana, aut æquinoctiali, aut uia hyperbolarum tropicorum. Harum nanq; linearum umbra cum ea quæ gnomonis, eſt opus in qualibet ſuperficie præſtabit dummodo eiufmodi machina in ſitu cœli debito collocetur: eoq; pulchrior, & neſcienti admirabilior effectus proueniet ſi obiecta ſuperficies, in qua deſilient umbræ, curua, aut undosa extiterit, & quo fieri poteſt amplius irregularis, pariterque mobilis.

De noua diuisione horologii circularis.

Cap. XCVL

Emor horologii in circulari lamina describendi forma, à me cap. 78. huius libri descripta, non tacebo aliud italicum simile, à priori non nihil diuersum. Quamobrem in laminaenea argentea, aut metalica, circulus ducatur, mediantibus duobus diametris, in partes quatuor equales diuisus, quarum unaquæq; gradus 90. contineat, ita tamen vt singule binae quartæ, in principio, aut fine numerationis, 90. gradus concordent, eo loco quo mediante aliquo diametro communicant, tum alter circulus priori vicinatus ducatur, inter quos duos circulos intervallum gradatim diuidatur mensuris duabus lineolis centrum inuentibus. Tertio postea, & tertius circulus ducatur, à secundo aliquanto amplius distans, diuisus in 18. partes æquales, vnumquodq; autem intervallum erit 5. graduum, tum & alij duo circuli describantur, quorum intervallum numeris horarum signandis inferuiet, quo facto numeretur altitudo meridiana solis, cum fuerit in tropico æstiuo, idq; in vna ex quartis, & in eius fine, in quinto giro punctum signetur, per quod atq; centrum, girus circuli feratur, cuius centrum sit in semidiametro lato per vltimos gradus duarum quartarum contiguarum, ipseque girus in centro alteri diametro contiguus sit, in quo quidem circulo altitudines meridianæ solis ope centri vniuersalis horologii principiorum Iunii, Maij, Iulij, Aprilis, Augusti, Martij, Septembris, Octobris, signentur. Puncto deinde altitudinis meridianæ solis principij Martij signatæ, centro regula immitatur, signeturq; in altera medietate quinti giri punctum per quod atq; centrum, feratur alia pars giri circuli, ipsi diametro in centro contigui, cui girus alter contiguus ductus fuit, habeatq; centrum in ea diametro, qua prior circulus, in hoc verò giro signabuntur altitudines meridianæ solis principij Octobris, Februarij, Nouembris, Ianuarij, Decembris, & tropici hyemalis, per hæc autem puncta totidem semicirculi concentrici in centro vniuersali horologii maximo ducti, quorum semidiameter ille sit, à quo numeri quartarum inchoantur, is autem contiguus est duobus giris meridianum significantibus, quibus alij duo paralleli notabuntur, vt in intervallis à tribus giris terminatis mensium nomina notari possint, semicirculi autem in diametro, contiguo meridianis, ducti principiorum mensium paralleli vocabuntur, in quibus singularum altitudinum horarum diurnarum puncta signabuntur, principij illius mensis, cuius est parallelus signandus. Quo facto quàm fieri poterit commodius puncta eiusdem horæ iungenda erunt lineis non nihil recuruis, quæ erunt horariæ.

At

At verò quoniam erunt nonnullæ, quæ ex vna parte girorum meridianorum, ex altera in extremo parallelo terminabuntur, vt 17. 18. & 19. itaq; eiusmodi termini, altitudinibus meridianis eius temporis inueniētur, cum meridies talibus horis extiterit, atque item aliæ, quæ cum altero extremorum in semidiametro orientali, & altero circumferentiam horologij versus terminabuntur, vt 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. quarum linearum principia, facillimè inueniri poterunt mediantibus giris parallellis occultis, à dicto semidiametro terminatis, qui in meridianis cum altitudine meridiaua solis, illis diebus reperientur, tali enim hora sol prodit ex orizonte. Horam autem cognituri, brevis stylus à quo filium cum perpendicularo pendeat in centro figatur, ab eodem centro dependente filo, laminamq; manu tenentes in situ azimut solis eandem circumducamus, circa centrum, donec styli umbra supra diametrum in quo centra binorum arcuum sunt, meridianorum dictorum, cadat. Tum intueamur quo loco filum parallellum mensis intersecet, aut eius interuallum, & vsque ad lineas

horarias in circumferentia laminæ progressi (in qua horæ descriptæ sint) quamprimum cernetur hora. Ex altera vero laminæ parte quadrans fieri horarum

communium posset ab alijs

scriptus, modo ta-

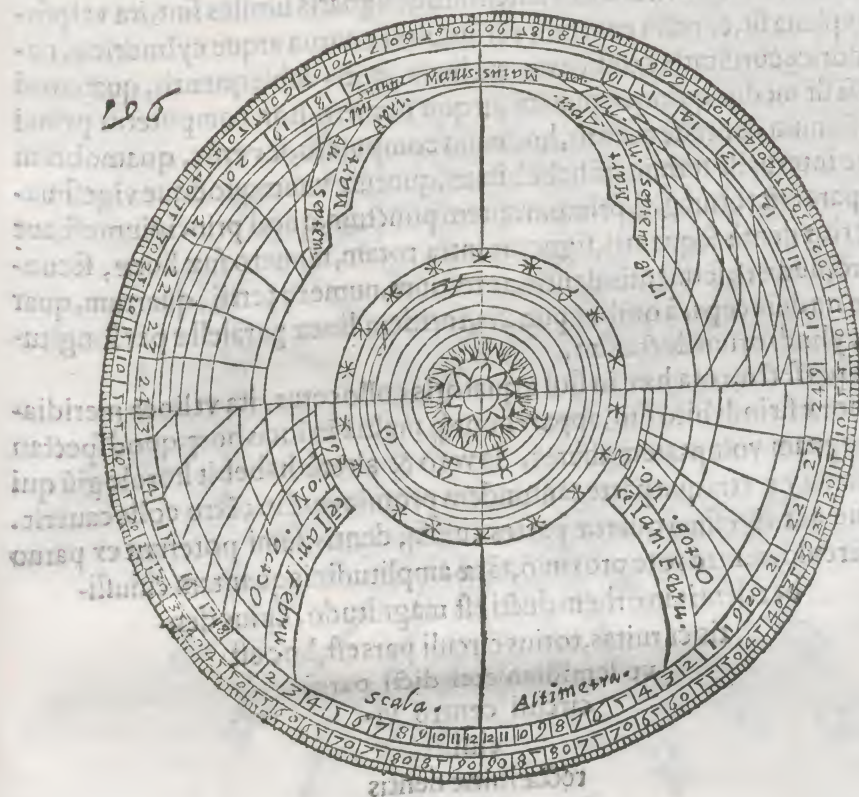
men

prædicto pro italicis horo-

logijs diui-

sus.

De

De horolo. horologiorum rota forma.
Cap. XCVII.

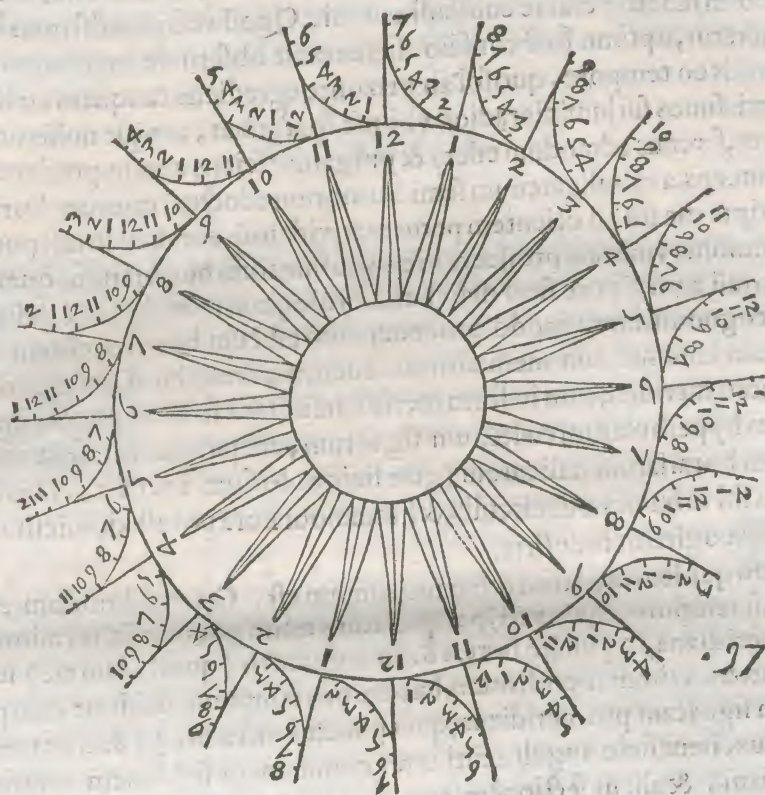

Infinite propemodum sunt quæ cogitari conficiq; possent horologiorum formæ, quæ licet multæ, ac variæ inuentæ à me fuerint, difficilibus tamen prætermisis faciles scriptis mandavi atq; inter ceteras hæc pro horis communibus diurnis, silentio inuoluenda non erit, tum quod elegantissimum habeat instrumentum, tum quod commodissimum.

Itaq; ex quavis materia, dumodo ne lignea, nec papyracea, nec facile commutabili

Ee

mutabili

VM hucusque de ratione extruendorum horologiorum solarium, absque eo, quod aliquid à superioribus philosophis rectè dictum in hunc locum translatum fuerit, satis amplè tractarim, mihi rationi consentaneum videtur, antequam ad vltiora conuertamus orationem, aliquem esse patefaciendum modum, quo possimys cognoscere, cum horologium iam depictum esset, an declinatio parietis à meridiano, aut verticali, rectè desumpta fuerit, aut falso, ab eo, qui huiusmodi horologium construxerit.

Ee 2

Sere-

Serenissimus, & clementissimus Dominus meus Dux Sabaudie dū teneretur desiderio optimè cognoscendi an paries in tali existat azimuth, qualisei ascriptus fuerit ab eo qui horologium orientale construxerit, quemadmodum depingendum in Lúcenti amenissima eiusdem Ducis villa è regione oppositum fenestree eiusdè cubiculi curavi. Quod ut sapientissimus hic Dux assequeretur, optimo sanè consilio deliberavit observare extremum umbræ gnomonis eo tempore, quo sol ab horizonte egrediens tanquam cœli oculus fulgentissimos sui luminis radios ubique spargebat, aerque nullis obductus nubibus, serenus admodum esset, & purgatus: sciens autem prudentissimus hic Princeps, a tabulis arcuum semidiurnorum edoctus, quānam hora in tali præscripta die sol ad orientem perueniat, vidensq; eundem in tali puncto, iustè gnomonis umbram projicere in eo situlinearum horariarum, quemadmodum in tali anni tempore fieri debebat, horologium rectè, & iustè designatum fuisse cognovit. simili modo procedendum est cum horo. occidentali lineis horarum communium mediantibus. Idem maximus hic Dux experiri posse in puncto meridiæ, cum in linea meridiana notata fuissent puncta intersectionum hyperbolarum cœlestium signorum, aut puncta intersectionum linearum horariarum italicarum (quæ huic polo sunt. 17. 18. 19.) his diebus, quibus sol in huiusmodi circulis, & huiusmodi hora potest domicilium habere, sua excogitavit industria.

Quod quidem experimentum tutissimum est. Quemadmodum, exempli gratia, si tempore æquinoctij perspiciatur umbra gnomonis, terminum figere in meridiana, in puncto horæ. 18. aut æquatoris (quod idem est) luce clariùs patebit azimuth meridianum, habere pro communi sectione cum pariete, lineam signatam pro meridiana, quia punctus dictæ horæ. 18. in ea meridiana repertus, beneficio anguli acuti inter communem sectionem horizontis, & meridiani, & aliam sectionem communem meridiani cum æquatore terminati, in quolibet alio azimuth, aut in maiorem altitudinem eleuaretur, aut ad inferiorem situm deprimeretur in sic constituta linea, loco meridianæ desumpta. Idem de reliquis punctis in eadem linea existentibus intelligendum esse arbitror. Quantum ad præsens æquatoris exemplum attinet, omnibus innouescet, quod existente angulo iam citato, omnium eorum maximo, qui in alio azimuth, præterquam in meridiano fieri possit, & quolibet azimuth diuersum angulum intra communem suam sectionem cum duobus circulis, horizontis & æquatoris, comprehensum admitte; nemo vnquam poterit in dubium reuocare, quin in hunc modum constitutum punctum, in varijs diuersisq; azimuth, non sit futurus diuersæ distantie à linea horizontali murali.

Et si hoc accidit in æquatore, qui ex vnica superficie plana confurgit, imaginatione comprehendamus id omne quod inde emerget sole extra ipsum æquatorem

æquatorem cuncta suo radiante lumine, vbi linea quæ à mundi centro per proprium suum centrum progreditur, motu suo diurno conicam superficiem giugnit. Possit etiam validum experimentum esse hoc, quod tempore æstiuæ solstitij cernamus extremitatem vmbre moueri per extremitates linearum horariorum ab hyperbolæ æstiuæ circumscriptionum, dummodo paries perfectæ azimuthalis, idest horizonti perpendicularis existat. Quod præcauendum ad moneo.

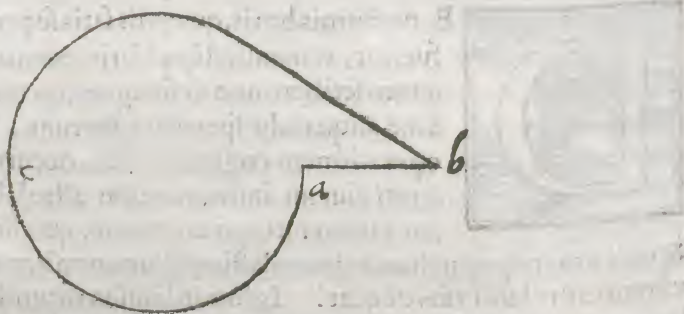
Cap. XCVIII.

DE nocturnis horis, quamuis satis superq; veteres loquuti fuerint, vt manifestè ex libris recentiorum patet, nihilominus scribere non definam ea, quantulumq; sint, quæ à me aliquando speculata fuerunt. Itaque huiusmodi operationem cogitanti mihi, occurrit futurum perelegantissimum instrumentum astrolabium vetus, siquis hac tamen ratione eo vtatur. quò simul & noctis hora, & cœli situs respectu duodecim cœlestium domorum breuius cerneretur, quam vsitatus astrolabii vsus doceat. Igitur in lamina rotunda, tabula astrolabii loci conficiatur, ipsorum almicantarum, azimuth, circulorumq; cœlestium domorum, in qua tantum marginis superfit quantum sufficiat horis communibus. 24. ex vtraque parte. 12. signandis, atque gradibus. 360. quindecim in singulas partes, quæ ita aptata sit, vt capulum qui poni tolliq; possit habeat. erit enim commodior, postmodum in altera rotunda lamina, formetur rete magnitudinis prioris lamine, aut tabulæ respondens, circa quod partiamur. 12. menses anni, mediantibus signis in zodiaco signatis, ex quo promineat ex eadem materia pars, vt in subscripta figura. a. b. c. dum tamen linea. a. b. recta centro occurrat, & diei. 18. Februarii, quæ. 23. Augusti respondet, ipsoq; rete tabulæ iuncto, cum horam cognoscere voluerimus, capulum qualibet erit manu tenebimus; hocq; instrumento quo fieri melius poterit, parallelo æquatori sito, facie & parte designata ad septentrionem vergente, (linea meridianæ suo loco posita) circumductoq; indice. a. b. atq; ita sito, vt in rectitudine. a. b. Visq; maioris Dubæ, & Alrukabæ stella polaris videatur, reuolutoq; instrumento, hora ex opposito diei mensis cerneretur, & zodiacus cum stellis fixis ipsius rete verissimè situs: nadir autem solis quantum sub horizonte sit demonstrabit.

Hanc verò speculationem facillimam mediocriter introductis contemplandam relinquo, neq; tamen erit ab re (ne quid in dicto instrumento vacuū remaneat)

remaneat) tabulæ huius dorsum antiquorum more signare, quod si signatis gradibus altitudinis, & motus solis (quamvis superflue per menses anni, cum in rete iam factum fuerit) in spacio circulari dimidij dorsi, horologium diurnum, modo cap. 96. tradito designaretur, & in semicirculo inferiore marginis accommodata essent puncta scalæ altimetræ (quod esset melius quam quadratis eam perficere) & ita ut perpendiculo à centro pendente, eo uti possemus, loco alidadæ instrumentum ipsum volueretur.

De horolo. lunari. Cap. XCIX.

T verò si peculiari instrumento horis nocturnis cognoscendis accommodato, aliquis destitutus esset, haberetq; horologium solare, lucente luna, & umbras conficiente, is in horologio solari, mediante lumine lunæ, quam horam gnomon demonstrat intueatur, eiusmodi autem horam in supremo ordine horarum transversali subscriptæ tabulæ inueniat, diemq; lunæ in margine ex sinistra parte, quare in angulo communi horam veram proximè reperiet.

	4	5	6	7	8	9	10	11	12
5 ^a)	8	9	10	11	12	1	2	3	4
6 ^a)	9	10	11	12	1	2	3	4	5
7 ^a)	10	11	12	1	2	3	4	5	6
8 ^a)	11	12	1	2	3	4	5	6	7
9 ^a)	12	1	2	3	4	5	6	7	8
10 ^a)	12 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$	2 $\frac{1}{2}$	3 $\frac{1}{2}$	4 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{1}{2}$	6 $\frac{1}{2}$	7 $\frac{1}{2}$	8 $\frac{1}{2}$
11 ^a)	1	2	3	4	5	6	7	8	9
12 ^a)	2	3	4	5	6	7	8	9	10
13 ^a)	2 $\frac{1}{2}$	3 $\frac{1}{2}$	4 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{1}{2}$	6 $\frac{1}{2}$	7 $\frac{1}{2}$	8 $\frac{1}{2}$	9 $\frac{1}{2}$	10 $\frac{1}{2}$
14 ^a)	3	4	5	6	7	8	9	10	11
15 ^a)	4	5	6	7	8	9	10	11	12
16 ^a)	5	6	7	8	9	10	11	12	1
17 ^a)	6	7	8	9	10	11	12	1	2
18 ^a)	6 $\frac{1}{2}$	7 $\frac{1}{2}$	8 $\frac{1}{2}$	9 $\frac{1}{2}$	10 $\frac{1}{2}$	11 $\frac{1}{2}$	12 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$	2 $\frac{1}{2}$
19 ^a)	7	8	9	10	11	12	1	2	3
20 ^a)	8	9	10	11	12	1	2	3	4
21 ^a)	9	10	11	12	1	2	3	4	5
22 ^a)	10	11	12	1	2	3	4	5	6
23 ^a)	11	12	1	2	3	4	5	6	7
24 ^a)	12 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$	2 $\frac{1}{2}$	3 $\frac{1}{2}$	4 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{1}{2}$	6 $\frac{1}{2}$	7 $\frac{1}{2}$	8 $\frac{1}{2}$
25 ^a)	1	2	3	4	5	6	7	8	9

De

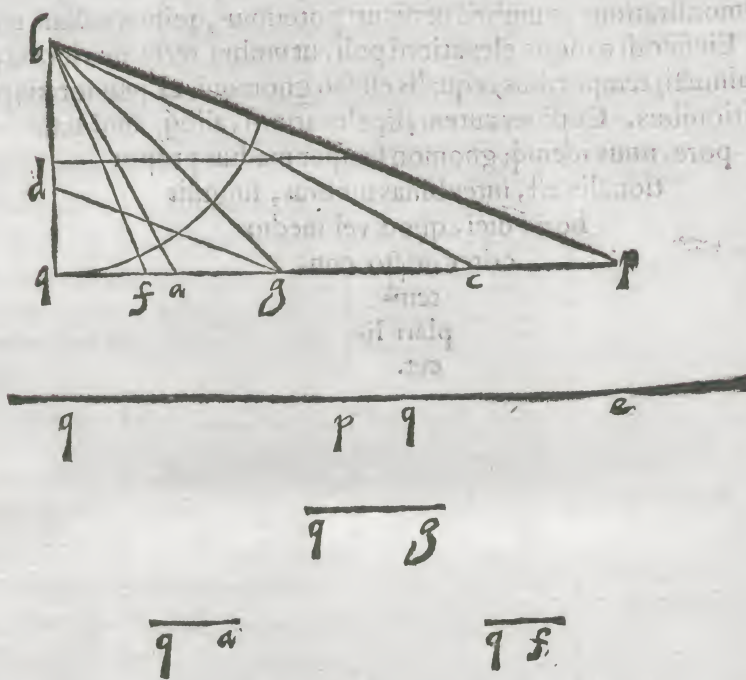
De errore Muxleri circa gnomonum umbras.

Cap. C.

Eque etiam ab re erit (cum de umbris gnomonum nostra sit tractatio) veritatis amicos admonere, quod à Muxlero scriptum fuit, non omnino verum esse, accretionem scilicet, & decretionem rectarum, aut versarum gnomonis umbrarum meridianarum, nullo loco inuicem proportionari, ut umbrę meridianę rectę, aut uersę proportio, cum sol verbigratia est in principio Cancrī, umbrę meridianę sole in principio Leonis, æqualis nullo loco sit proportioni umbrę meridianę sole existente in principio Sagitarij umbrę meridianę cum sol est in principio Capricorni. Hoc inquam uerum non est, etenim ex scientię legibus demonstrabo prædictas umbras sub polo. 45. minu. o. esse quam proportionatissimas.

Sit itaque gnomon. q. b. plano horizontali. q. p. polo. 45. minu. o. perpendicularis, cuius recta umbra meridia, sole existente in æquatore sit. q. g. quæ gnomoni. q. b. æqualis erit ex 32. & 6. primi Euclī. recta autem umbra meridia, sole in principio Capricorni, sit. q. p. umbra uerò. q. f. dum est in principio Cancrī, umbra. q. a. dum in principio Leonis, umbra. q. e. dum in principio Sagitarij, uel. q. a. dum in principio Virginis, & q. a. dum in principio Scorpionis, aut quibuslibet alijs punctis ab æquatore æqualiter remotis. Docebo enim eandem proportionem esse. q. p. ad q. e. quę est. q. a. ad q. f. Itaq; à puncto. b. totidem rectę lineę ducantur ad puncta. p. e. g. a. f. quare ex supposito habebimus angulos. g. b. e. in primis, & g. b. a. æquales inuicem, & ita angulos. g. b. p. & g. b. f. inuicem pariter æquales, quandoquidem. b. centrū mundi esse constituitur. Quo factō, cogitatione duco lineam. g. d. parallelam. b. p. habiturus angulum. d. g. b. æqualem angulo. g. b. p. ex 20. primi, quare angulus. d. g. b. æqualis erit angulo. g. b. f. at cum anguli (ut dictum est) q. g. b. & q. b. g. inter se æquales sint, illis deductis ex ijs, remanebunt ex communi conceptione, anguli. q. g. d. & q. b. f. inter se æquales, & ex 32. primi, anguli. q. d. g. & q. f. b. inter se quoque æquales erunt, & quoniam ut supra dictum fuit. q. g. æqualis est. q. b. itaque ex 26. primi consequetur. d. g. æqualem futuram. b. f. quare eadem erit proportio. b. p. ad b. f. quę est ad. d. g. sed ut se habet. b. p. ad d. g. ita se habet. q. p. ad q. g. ex 4. sexti, & ita se habet. p. g. ad g. f. ut b. p. ad b. f. ex 3. sexti, quare. p. g. ita se habebit ad g. f. ut p. q. ad g. q. & ex eiusdem rationibus, ita se habebit. e. g. ad g. a. ut. e. q. ad. g. q. Sumemus nunc has quinque quantitates. q. p. q. e. q. g. q. a. q. f. quas seorsum notabimus modo infra designato. Sed antequam

1000

Antundem depicto quouishorologio,eius cum munus aliud
 nullum sit quam proportionem temporis præteriti atque fu-
 turi nostris sensibus obijcere, quæ iunguntur separanturve
 præsentis instanti (vtrouque enim modo considerari possunt)
 per venustum futurum iudico, si ornatus gratia aut inte-
 grum carmen, aut carminis pars quæ uis temporis descri-
 batur, in yno quoque horologio depinxerimus, velut à me factum est Tau-
 rini

rini in ædibus Magnifici Domini Dominici Pipini generis mei. Nam
sub horologio matutino in ædium turri hoc hemistichium conscribi
mandavi

Tempora sic fugiunt pariter

Et in vespertino supra murum viridarij earundem ædium, alteram hemistichij
partem hanc

Pariterq; sequuntur. Ex Methamorphosi, Ouidij desumpta

Plera q; sunt huiusmodi alia, quæ ex varijs poetis excipienda non parum orna-
tus afferent, ascripta horologijs, quorum hic ego nonnulla leuaturus arti-
fices labore addam.

Et noua sunt semper nam quod fuit ante relictum est. aut

Fitq; quod haud fuerat

Momenta q; cuncta nouantur. vel

Tempora labuntur

Tacitisq; senescimus annis. siue

Et fugiunt freno non remorante dies, ex Fastis. aut

Et fugit interea

Fugit irreparabile tempus. Ex georgia, vel

Stat sua cuiq; dies

Breue, & irreparabile tempus. ab Aeneida. siue

Labitur occultè

Fallitq; volubilis ætas. ex Metamor. vel

Cuncta fluunt, omnisq; vagans formatur imago

Ipsa quoque assiduo labuntur tempora motu, siue

Eunt anni more fluentis aquæ

Nec quæ præterijt hora redire potest. vel

Vtendum est ætate

Cito pede labitur ætas. siue

Labitur occultè fallitq; volubilis ætas. Vt supra deinde

Et celer amissis labitur annus equis. vel

Volat ambiguus mobilis alis hora. ex Seneca. siue

Senescimus effugit hora.

Nec reuocare potes qui perire dies. ab Ausonio. vel

Tempore dispensat vsus, & tempora cultus

Hæc homines, pecudes, hæc moderantur aues. vel

Tempus edax rerum, tuq; inuidiosa vetustas

Omnia destruitis, vitiataq; dentibus æui. siue

Paulatim lenta consumitis omnia morte. aut

Lentescunt tempore curæ. vel

Ff 2

Tabida

Tabida consumit ferium, lapidesq; vetustas :
 Nullaq; res maius tempore robur habet. *aut*
 Cuncta trahit secum vertitq; volubile tempus
 Quid non longa dies?
 Quid non consumitis anni?
 Longa dies homini docuit parere Leones
 Longa dies molli saxa pèredita aqua. *vel*
 Quid non longa valebit permutare dies. *aut*
 Viue memor lethi, fugit hora, hoc quod loquor inde est, siue
 Gaudia non remanent, sed fugitiua volant. *aut*
 Non est (crede mihi) sapientis dicere viuam
 Sera nimis vita crastina, viue hodie. *siue*
 Fortunę arbitrijs tempus dispensat vbiq;. *vel*
 Longius aut propius mors sua quemq; manet. *siue*
 Serius aut citius sedem properamus ad vnā. *aut*
 Et pace, & bello, cunctis stat terminus æui:
 Extremumq; diem primus tullit. *aut*
 Nil equidem durare diu sub imagine eadem
 Semper in afsiduo motu res quæq; geruntur. *aut*
 Seris venit vsus ab annis. *aut*
 Si numeres anno soles, & nubila toto
 Inuenies nitidum sæpius iſſe diem. *siue*
 Nascentes morimur
 Finisq; ab origine pendet, *vel*
 Vrget diem nox
 Et dies noctem. *siue*
 Nemo tam diuos habuit fauentes
 Crastinum vt possit sibi polliceri
 In Pariete verò ubi aliquod gnomonicum cœleste depictum fuerit quemad-
 modum signa zodiaci seu domus nostri hēmisphærij, uel almicantarāt ad
 sciendum altitudinem solis ab horizonte in quolibet horæ momento, siue
 ipsi azimuth, aut aliquod gnomonicum cap. 75. uel 76. Tunc posset aliquis
 ibi aliquem ex ijs uersibus poni,
 Hæc super imposuit liquidum, & grauitate carentem
 Aethera, nec quicquam terrę fēcis habentem. *vel*
 Astra tenent cœleste solum formęq; deorum. *seu*
 Hac iter est superis admagni tecta tonantis.
 Regalemq; domum: dextra leuaq; Deorum.
 Hic locus est, quem si uerbis audatia detur

Haud

Haud timeam magni dixisse palatia cœli. ^{siue}
Non est ad astra molis è terris uia. ^{uel}

Hæc summa uirtus, petitur hac cœlum uia. ^{seu}
Et uirtus locum habet inter astra.

Fata regunt homines. ^{aut}

Quicquid patimur mortale genus

Quicquid facimus uenit ex alto. ^{uel}

Regitur fatis mortale genus. ^{aut}

Fata regunt orbem, certa stant omnia lege

Longaq; per certos signantur tempora cursus. ^{siue}

Repetunt proprios quæque recursus

Redituq; suo singula gaudent. ^{uel}

Nec manet vlli traditus ordo

Nisi quod fini iunxerit ortum

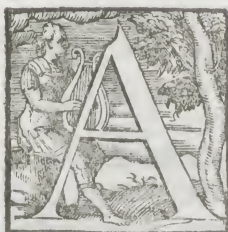
NOVI INSTRUMENTI CONOIDALIS.

Ad praxim Sciothericam maximè necessarij

Descriptio & vſus.

EODEM IO. BAPTISTA BENEDICTO

Authore, & inuentore

RTIS cuiusq; præcepta cognoscere propè inutile foret & superuacuum, nisi ad ipsas operationes aliquando deueniretur veruntamen cum operari sine instrumentis nemo possit, sæpe contingit, vt vel nihil prorsus, vel imperfectius aliquid in medium producant artifices instrumentorum inopia: aut summa cum difficultate, & ingenti iactura temporis id alijs medijs vſi præsent, quòd confectum & facillimè si accommodatum haberent præ manibus instrumentum præstitissent. Hinc non minori laude dignos semper existimaui instrumentorum inuentores quam artium ipsarum constitutores, quandoquidem per hos quid fieri possit intelligimus, per illos factum videmus, quod mente concepimus. Atq; ideo cum ad Sciothericam disciplinam mentem aduerterim, & in ea nihil esse magis necessarium cognouerim ad alicuius operis perfectionem quàm vt multiplices conicæ sectiones describantur, quales sunt quas hyperbolicas, parabolicas, aut alijs nominibus vocant, nec tamen illas sine maximo incommodo, & variis medijs designari posse probauerim. Hoc instrumentum excogitaui cuius typum subieci, quo vel dicto citius quisq; quamlibet conicam figuram cuiusque proportionis describere valeat. Est autem eius instrumenti fabricandi ratio huiusmodi.

Statuetur primum basis instrumenti ouatæ (veletiam circularis) figuræ, ex qualibet materia metalica, interius vacua, cum axe suo maiori in tantam latitudinem extenso, quantam girus ipsius basis complectitur, vt in subscripta figura apparet, in cuius axis medio in formam cardinis coniunctum sit manubrium, quod versus basim ad libitum, auxilio quartæ circularis affixæ in puncto extremo ipsius axis deprimi possit, & à basi sursum versus atolli, & cum quadam vite seu elica clauis ad firmandum manubrium in eo situ qui necessarius erit. Quarta autem circularis in 90. gradus diuidetur, ab imo incipiendo; & habeat hoc manubrium per num, quod in aliud quoddam manubrium ingre-

ingrediatur, ita ut circum pernum volui possit: in cuius rimula volo à summo in imum & econtra posse moueri, atollendum, & deprimendum medium quendam circulum cum sua clauī elica retro posita, pro eo sistendo in quolibet situ, in cuius centro, & cum clauī coniuncto volo ut constitutur diameter mobilis in formam dioptrę, aut alidadę, cum duabus pinulis magnorum foraminum, per quos uirga seu baculus ex auricalco factus, rectus, rotundus, ab altera parte acutus, & quanto magis uoluerimus, transeat.

Est animaduertendum tamen oportere unam ex brachijs dioptrę alio longius esse debere, & baculum in foraminibus pinularum restringi nō debere, ut possit liberè excurrere, motus à proprio suo pondere: & medium circulum diuidi in duas quartas quarū quęlibet sit graduū nonaginta, incipiendo à medietate idest à manubrio. Vnde instrumentum nostrum ad finem reductum erit, quantum materia ferre poterit, cuius manubrium compositum, ex eo quod est in imo & ex bipartito, axem coni significabit, qui auxilio quartę circularis, poterit ad libitum versus orizontem deprimi, baculus verò loco lateris coni ponetur, qui cum manubrio angulum constituet, quem ope graduum medij circuli desiderabimus, excursus uerò medij circuli in sumum & in imū per manubrium, nobis inseruiet ad terminandam longitudinem axis coni, prout rei necessitas postulabit. Circunuoluendo postea manubrium uolubile, dummodo stylus horizontali plano semper contiguus existat, huiusmodi circunuolutione mediante, & pondere ityli, sectio conica gignetur.

Huius uerò instrumenti nostra opera in lucem emerſi usus admodum utiliserit nostrę sciothericę, tam ad descriptionem itineris diurnarum umbrarū à gnomonibus proſilentium super quoduis planum, quantū ad hyperboles ipsorum almicantarar, & elipses ob ea loca in quibus hæc progignuntur, quemadmodum si exempli gratia uellemus hyperbolem cācri describere in plano horizontali, inclinarem primum huius nostri instrumēti manubrium, intercedente quarta circulari coniuncta basi ad tot gradus ad quot extollitur ab eius loci orizonte polus, quod manubrium firmatum cum fuerit (ne huc illuc ue oberret) clauī elica mediante, collocarem dioptra beneficio graduum vnus ex quartis cuiuslibet medij circuli in tanta distantia à manubrio, quanto distat cancri initium à polo septentrionali, idest per gradus sexaginta sex cum dimidio: attolleremus deinde, vel deprimeremus medij circuli centrum per tantam distantiam ab imo basis extremo, quantam mundi axis inter centrum & planum horologij (dato quod totam manubrij lōgitudo capax sit) obtinebit. Firmarem deinde dioptra simul cum medio circulo in sic composito situ, mediante centri elica clauī à parte posteriori posita. Huius deinde instrumenti basi posita super planum, ubi describendū est hyperboles, & circunuoluendo superius manubrium circa suum pernum, dummodo

acumen

acumen stili, contiguum sit perpetuo ipsius horologii plano (quod acumen laudo ex ijs conficiatur lapidibus nigris, uel fusco colore præditis, quibus uti solemus uniuersi in signando) propositam rem assequemur. Innumeras penè easq; minutas circumsstantias hic omitto, quæ ad hoc negotium spectant, quia praxis ipsa rerum magistra, casmet sub omnium oculos proponet.

Sed, ut propositorum axium, aut præscriptæ proportionis axium huius nostri instrumenti beneficio Elipsim describamus, alio diuersoq; modo nos gerere debemus. Quamobrem eæ conditiones quas mox subijciam, considerandæ erunt.

Alia quoque instrumenta ad eadem perficienda inueni, quorum

unum, ex 45. tertij Pergei, reliqua uerò, ex alijs theo-

rematibus ipsius Pergei, speculatus sum

nihilominus tamen, omnium

præstantissimum

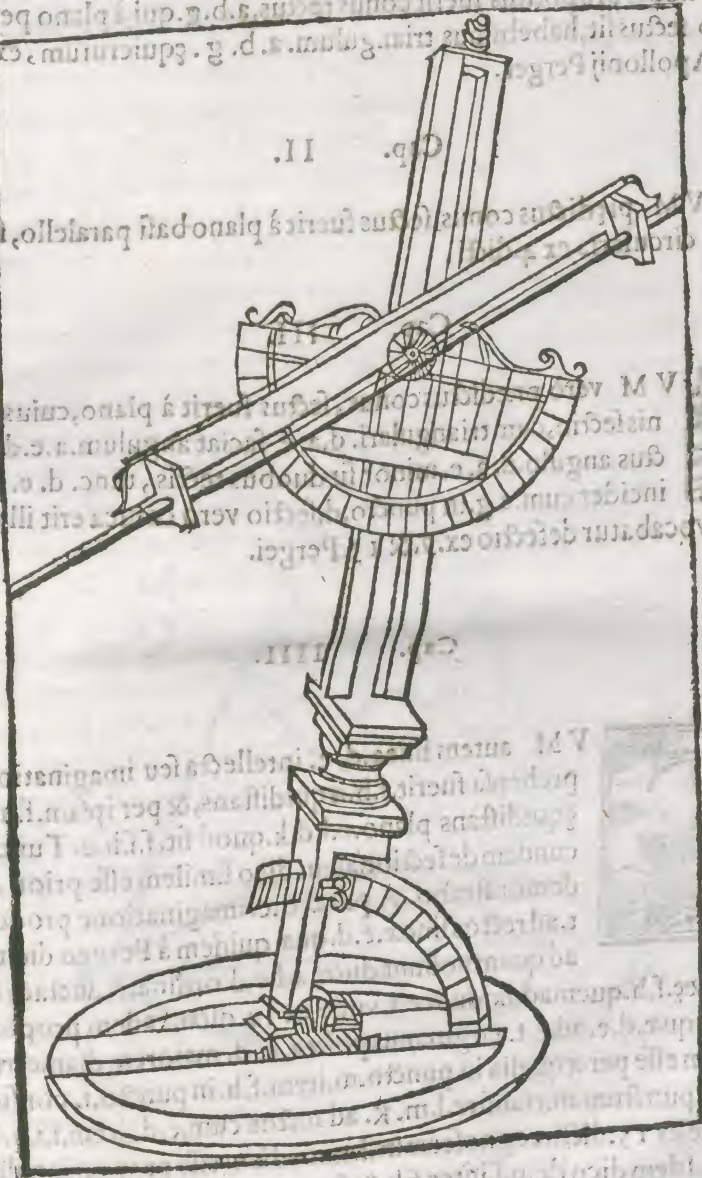
præ-

sens existima-

ui.

1. 1. 1.

11. 11.

Cap. I.

S I nobis propositus fuerit conus rectus. a. b. g. qui à plano per axem. a. o. sectus sit, habebimus triangulum. a. b. g. æquicrurum, ex 3. primi Apollonij Pergei.

Cap. II.

C VM prædictus conus, sectus fuerit à plano basi parallelo, sectio erit circularis ex 4. dicti.

Cap. III.

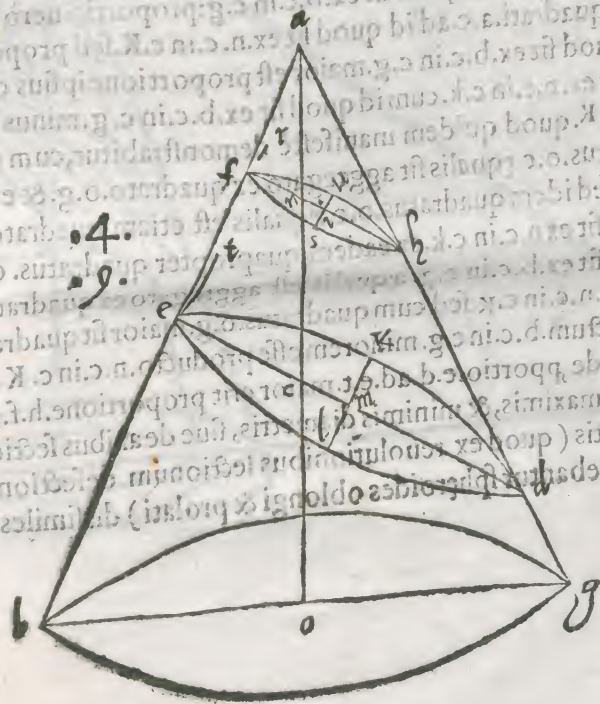
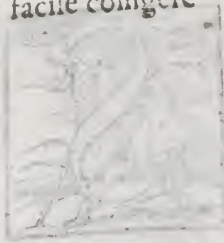
C VM verò prædictus conus, sectus fuerit à plano, cuius communis sectio, cum triangulari. d. a. e. faciat angulum. a. e. d. qui iunctus angulo. d. a. e. minor sit duobus rectis, tunc. d. e. producta incidet cum. a. g. in puncto. d. sectio verò conica erit illa, quæ ab antiquis vocabatur defectio ex. 9. & 13. Pergei.

Cap. IIII.

VM autem linea. d. e. intellecta seu imaginatione comprehensa fuerit. f. h. æquidistans, & per ipsam. f. h. planum æquidistans plano. e. l. d. k. quod sit. f. f. h. u. Tunc hanc secundam defectionalem dico similem esse priori, quod ita demonstrabo. A puncto. o. e. imaginatione producta sit. e. t. ad rectos lineæ. e. d. quæ quidem à Pergeio dicitur recta, ad quam possunt ductæ ad. e. d. ordinatæ, ductæq; sit. f. r. ad rectos lineæ. f. h. quemadmodum. e. t. vnde ex 14. dicti, eadem proportio erit. f. h. ad. f. r. quæ. d. e. ad. e. t. cogitemus postea. e. d. maiorem diametrum prioris, diuisam esse per æqualia in puncto. m. item. f. h. in puncto. i. consideremus etiam per punctum. m. transire. l. m. k. ad rectos cum. e. d. item. f. i. u. cum. f. h. per. i. vnde ex 15. dicti, cognoscemus. l. k. mediam esse proportionalem inter. e. d. & e. t. Idem dico de. u. f. inter. f. h. & f. r. quapropter eadem proportio erit. e. d. maximi diametri ad. l. k. minimi, vt f. h. ad. f. u. secundæ sectionis. Nunc si duo maximi diametri. e. d. & f. h. secti fuerint in plures partes similes, & per puncta

puncta diuisionum ductæ fuerint tot parallellæ minimis diametris, Tunc omnes æquidistantes prioris sectionis, proportionales erunt omnibus secundæ sectionis, vnaquæque vnicuique sui rellatæ quod ex. 21. dicti facillè colligere est, quare similes inter se erunt duæ prædictæ sectiones.

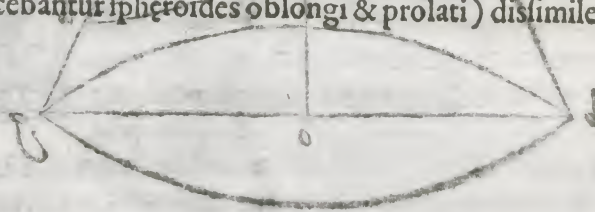
Gg 2

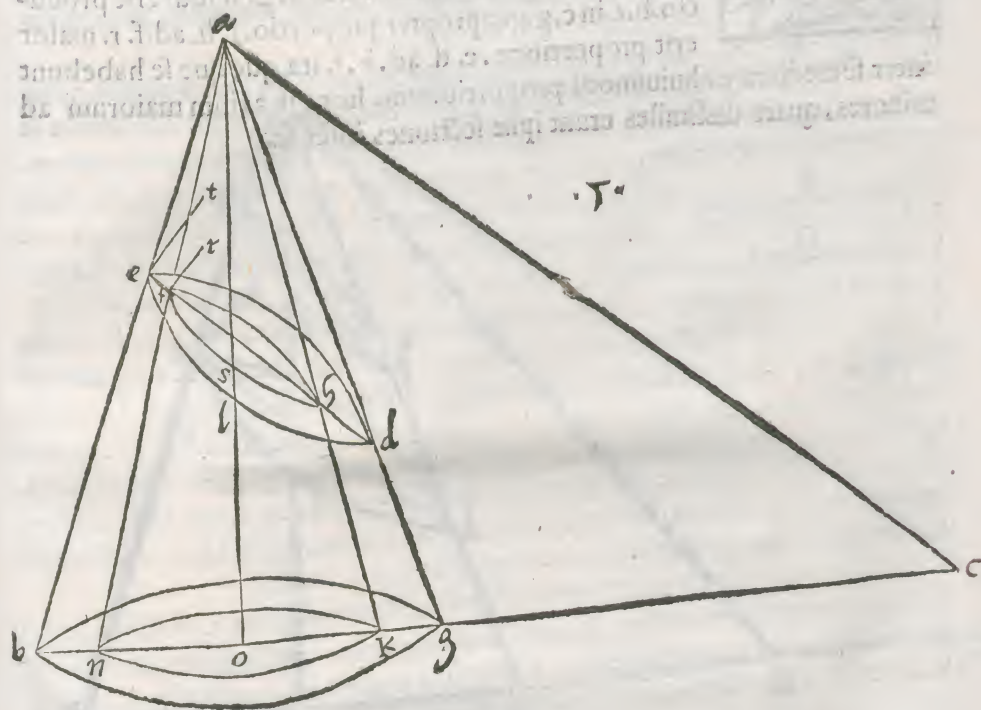
Cap.

Sint,uerbi causa, duo coni.a.b.g. &a.n.k. circa unum
& eundem axem,sectiones uerò ab uno & eodem plano
sint.e.i.l.d.& f.f.h.quas dico esse dissimiles interse.Cogite

mus. a. c. parallellam esse lineę. d. e. in plano triangulari per axem transeunte, ut Pergeus ipse supponit propositione. 13. primi. e. t. autem sit recta maioris sectionis. f. r. uerò minoris, nunc ex tertiadecima dicta, proportio. d. e. ad e. t. erit ut quadrati. a. c. ad id quod fit ex. b. c. in c. g. proportio uerò lineę. h. f. ad lineam. f. r. ut quadrati. a. c. ad id quod fit ex. n. c. in c. K. sed proportio quadrati. a. c. ad id quod fit ex. b. c. in c. g. maior est proportionē ipsius quadrati. a. c. ad id quod fit ex. n. c. in c. k. cum id quod fit ex. b. c. in c. g. minus sit eo, quod fit ex n. c. in c. K. quod quidem manifestè demonstrabitur, cum ex 6. secundi Eucli. quadratus. o. c. equalis sit aggregato ex quadrato. o. g. & ex eo quod fit ex b. c. in c. g. sed idem quadratus. o. c. equalis est etiam quadrato. κ. o. simul cum eo quod fit ex n. c. in c. k. ex eadem, quapropter quadratus. o. g. sumptus cum eo quod fit ex. b. c. in c. g. equalis est aggregato ex quadrato. o. k. cum eo quod fit ex. n. c. in c. κ. sed cum quadratus. o. g. maior sit quadrato. o. K. sequitur productum. b. c. in c. g. minorem esse producto. n. c. in c. K. ex communiſcientia, unde pportio. e. d. ad. e. t. maior erit proportionē. h. f. ad f. r. quod idem dico de maximis, & minimis diametris, siue de axibus sectionum, ita ab antiquis uocatis (quod ex reuolutionibus sectionum defectionalium circa ipsos, producebantur spheroides oblongi & prolati) dissimiles igitur erunt sectiones.

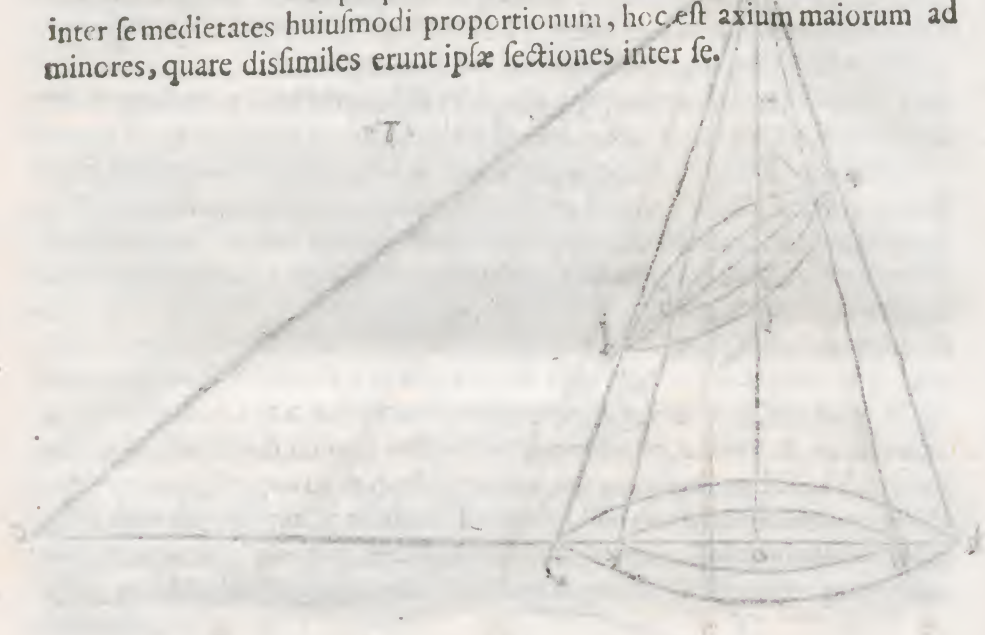
Cap.

Cap. VI.

ED si idem conus sectus fuisset à duobus planis adinui-
cem declinantibus, sectiones dissimiles essent inter se.

Sint duæ sectiones quemadmodum in subscripta figu-
ra videre est, sit quæ .a. k. æquidistans axi .f. h. secundæ se-
ctionis, unde productum .b. k. in k. g. minus erit produ-
ctum .b. c. in c. g. quapropter proportio .f. h. ad .f. r. maior
erit proportione .e. d. ad .e. r. ita quoque se habebunt
inter se medietates huiusmodi proportionum, hoc est axium maiorum ad
minores, quare dissimiles erunt ipsæ sectiones inter se.

Cap. VII

I data recta sunt proportionis axis maioris ad minorem
cuius defectiois con. cogniti & velut inueniunt
angulum acutum comprehensum ab axe maiore ipsius
defectionis & axe ipsius con. hac methodo proceden-

temur.

• Data nobis sit proportio. A. ad. axis maioris ipsius

defectionis ad minorem. I. inueniuntur. D. con. in

con. A. proportionis. I. quod quidem. D. inueniuntur. I. inueniuntur. I. inueniuntur.

4. quod B. & axis minoris. I. B. sectionis. I. B. sectionis. I. B. sectionis. I. B. sectionis.

D. hoc est. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

in. ad. B. manifestum. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio quadrata. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio primi Euclidi. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

in. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio quadrata. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio primi Euclidi. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

in. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio quadrata. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio primi Euclidi. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

in. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio quadrata. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio primi Euclidi. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

in. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio quadrata. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio primi Euclidi. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

in. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio quadrata. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio primi Euclidi. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

in. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio quadrata. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio primi Euclidi. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

in. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio quadrata. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio primi Euclidi. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

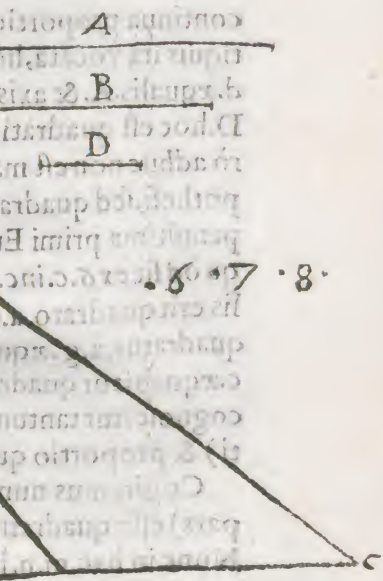
in. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio quadrata. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio primi Euclidi. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

in. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio quadrata. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio quadrata. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

proportio primi Euclidi. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti. I. A. ad. B. con. cogniti.

Cap. VII.

I data nobis fuerit proportio axis maioris ad minorem aliquius defectionis conii cogniti, & voluerimus inuenire angulum acutum comprehensum ab axe maiore ipsius defectionis & axe ipsius conii, hac methodo procedendum erit.

Data nobis sit proportio. $A.$ ad $B.$ axis maioris ipsius defectionis ad minorem. Inueniatur primo. $D.$ tertia in continua proportionalitate, quæ quidem. $D.$ inferuet nobis pro recta, ab antiquis ita vocata, hoc est pro. $e. t.$ præcedentis figuræ, supposita cum fuerit. $e. d.$ æqualis. $A.$ & axis minor æqualis. $B.$ defectionis. $e. l. d.$ Proportio igitur. $A.$ ad $D.$ hoc est quadrati. $a. c.$ ad id quod fit ex. $b. c.$ in $c. g.$ nobis cognita est, $a. c.$ verò adhuc non est manifesta, nec. $b. c.$ sed. $b. g. a. o.$ & $a. g.$ tantummodo ex hypothesis, sed quadratus. $a. c.$ æquatur duobus quadratis, hoc est. $a. o.$ & $o. c.$ ex penultima primi Eucli. quadratus uero. $o. c.$ æquatur quadrato. $o. g.$ cum eo quod fit ex $6. c.$ in $c. g.$ ex. $b. c.$ secundi eiusdem quapropter quadratus. $a. c.$ æqualis erit quadrato. $a. o.$ cum quadrato. $o. g.$ & cum eo quod fit ex. $b. c.$ in $c. g.$ Sed quadratus. $a. g.$ æquatur quadrato. $a. o.$ cum quadrato. $o. g.$ unde quadratus. $a. c.$ æquabitur quadrato. $a. g.$ cum eo quod fit ex. $b. c.$ in $c. g.$ sed ex ijs omnibus, cognoscitur tantummodo quadratus. $a. g.$ (cum linea. $a. g.$ sit latus conii cogniti) & proportio quadrati. $a. c.$ ad id quod fit ex. $b. c.$ in $c. g.$

Cogitemus nunc quantitatem. $m. n.$ esse quadratum lineæ. $a. c.$ & $n. i.$ (eius pars) esse quadratum lineæ. $a. g.$ unde. $m. i.$ æquabitur producto ex. $b. c.$ in $c. g.$ Nunc in hac. $m. n.$ habebimus. $n. i.$ cognita simul cum proportionem. $m. n.$ ad $m. i.$ Cum autem nobis cognita sit proportio. $m. n.$ ad $n. i.$ illico cognoscetur proportio. $m. i.$ ad $i. n.$ ut cuilibet in mathesi versato manifestè patebit, item cognita nobis erit proportio. $n. i.$ ad $n. m.$ & cum cognita nobis sit quantitas. $n. i.$ cognita etiam nobis erit. $n. m.$ & $m. i.$ cognitus ergo nobis erit quadratus. $a. c.$ & ita. $a. c.$ eius latus, productum quoque. $b. c.$ in $c. g.$ cognitum nobis eveniet. Nunc uerò duobus modis possumus in cognitionem uenire lineæ. $b. c.$ uel. $o. c.$ uel. $c. g.$ quorum primus erit mediante subtractione quadrati. $a. o.$ cogniti (ex supposito) à quadrato. $a. c.$ ubi nobis remanebit quadratum. $o. c.$ cognitum, & sic eius latus. $o. c.$ cognitum erit, à quo si dempta fuerit. $o. g.$ cognita ut dimidia ipsius. $b. g.$ remanebit. $g. c.$ & per consequens tota. $b. c.$ nobis manifesta erit.

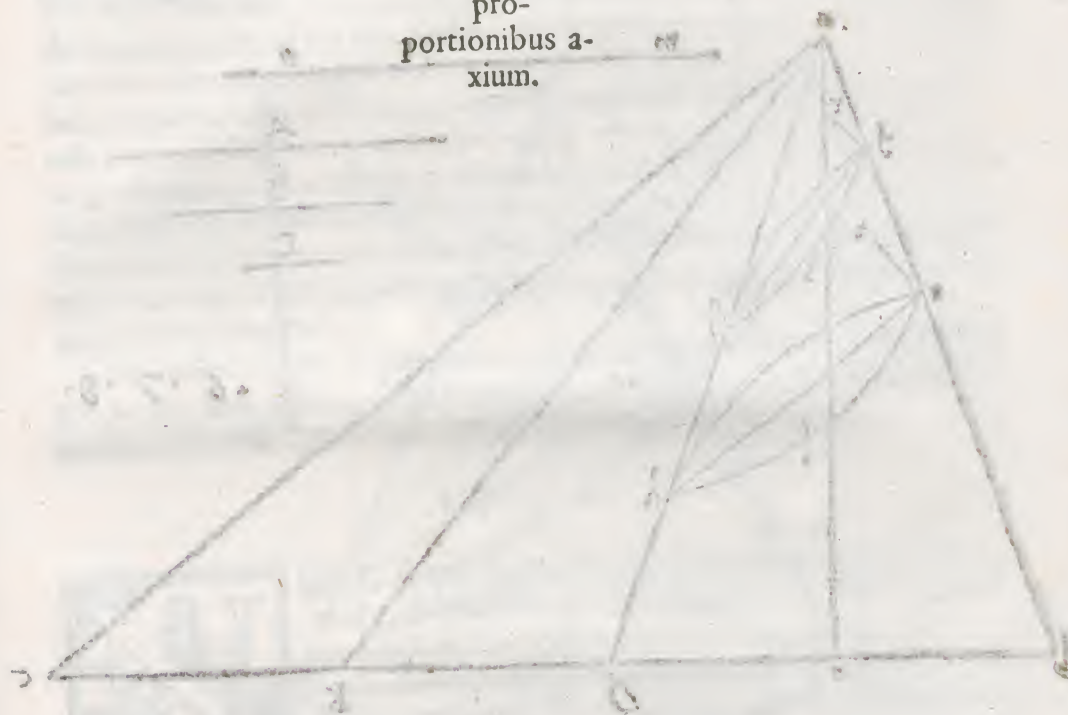
Alter

Alteruero modus est subducendo quadratum. a. g. à quadrato. a. c. ubi remanebit productum. b. c. in c. g. cognitum, quod quidem simul sumptum cum quadrato. o. g. cognito, manifestabit nobis quadratum. o. c. & o. c. eius latus.

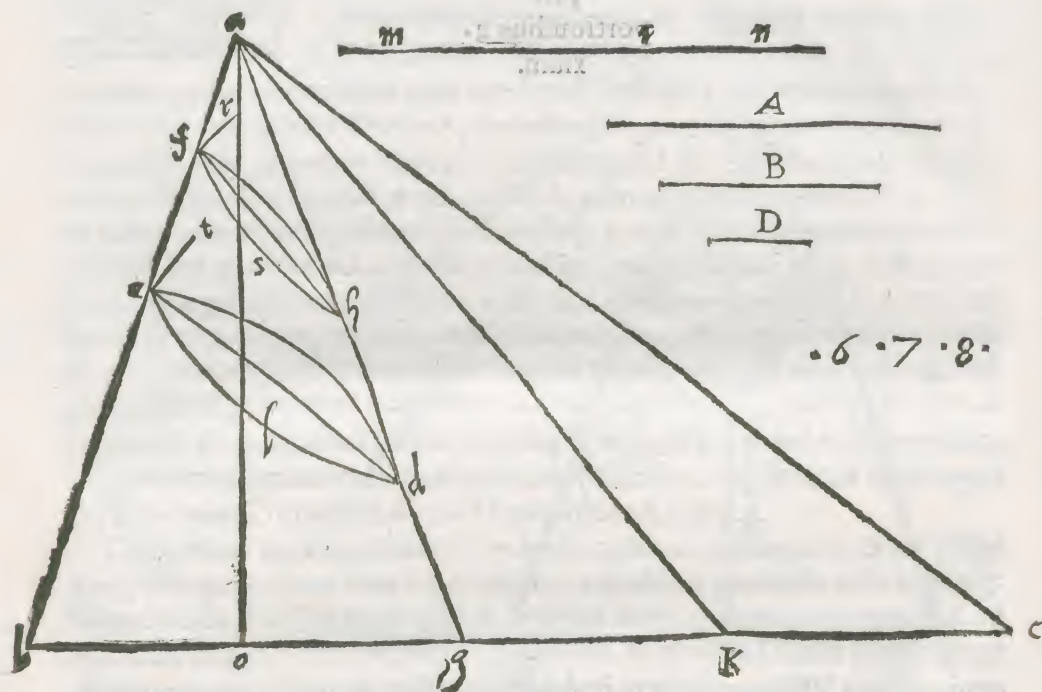
Nunc verò cum cognitus nobis sit triangulus. a. o. c. cognitus nobis erit angulus. o. a. c. angulo quæsito æqualis, ex 27. primi uel i. quod erit propositum.

Fiat nunc tabula omnium angulorum acutorum declinationis correspondentium

proportionibus axium.

Hh

Cap.

VIII.

ED si quis nobis daret axium proportionem simul cum angulo acuto ab axe maiori; & cono axe circumscripto, voluerimusq; conum inuenire, hoc est, inuenire proportionem axis ipsius cono ad diametrum basis, siue angulum verticalem ipsius cono.

Consideremus figuram. 6. capitis, vbi proportio quadrati. a. c. ad id quod fit ex. b. c. in c. g. nobis cognita erit, & proportio. a. c. ad. a. o. & a. c. ad. o. c. similiter nobis cognita, eo quod angulus. o. a. c. datus est, & angulus. a. o. c. rectus, unde angulus. a. c. o. notus remanet, accipiat nunc. a. o. cuiusuis cognite longitudinis, hæc nobis occasione offeret cognoscendi longitudinem. a. c. o. c. eorumq; quadrata, quapropter cognoscemus proportionem quadrati. o. c. ad id quod fit ex. b. c. in c. g. & consequenter cognoscemus id quod fit ex. b. c. in c. g. quod quidem productum, demptum à quadrato. o. c. relinquet nobis cognitum quadratum. o. g. & ita o. g. linea cognoscetur, unde. b. g. nobis cognita remanebit, & angulus. b. a. g. quod erat quæsitum.

Fiat similiter tabula angularum verticalium conorum correspondentium proportionibus axium, vnius & eiusdem declinationis axis maioris sectionis cum axe cono.

Cap.

IX.

VNC si quis daret, non tantummodo proportionem axium, sed ipsamet axes sectionis, & scire voluerit, quo in loco, talis sectio, conum propositum secabit.

Sint axes propositi. A. & B. primo inueniemus (proportionem axium mediante) angulum acutum ab axe maiori, & à cono axe terminatum ex sexto capite, qui quidem in figura hic subscripta sit sectio. e. l. d. casu inuenta, cuius maior axis. e. d. secet axem. a. o. ipsius cono in puncto. c. faciatq; angulum. a. c. c. At. e. d. fortasse non æquabitur axi maiori proposito. (Ascilicet) quapropter ita incedendum erit, secemus seu producemus. a. d. & a. e. in puncto. h. & f. ita ut proportio. a. h. & a. f. ad A. sit vt. a. d. & a. e. ad. e. d. quo facto ducemus. f. h. quæ quidem æqualis erit. A. tunc si sectio procreata fuerit, axis minor, æquabitur B. ex rationibus quarto capite adductis.

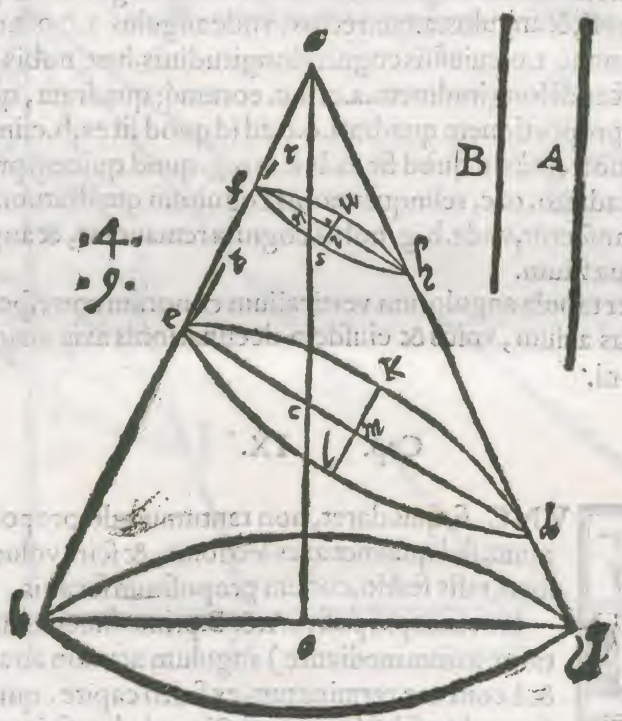
Sed si alia methodo voluerimus idem perficere secabimus vel produce-

Hh 2

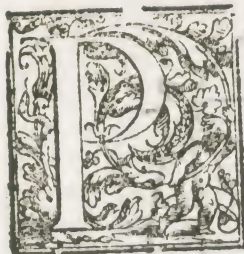
mus

mus axem. a. c. in puncto. n. ita quod. a. n. ad. A. se habeat. vt. a. c. ad. e. d. vel quod
a. n. ad. a. c. se habeat ut. A. ad. e. d. per quod punctum. n. ducemus lineam. f. n.
h. parallellam. e. d. faciemusq; angulum. a. n. f. æqualem angulo. a. c. e. & habebimus
intentum.

Ex quo sequitur corollarium, hoc est, quod qualibet figura oxigonia seu defectio, potest sectio esse cuiusvis conii propositi.

Cap. X.

puncti. n. in axi dicto, inter. f. & h.

Reposita quavis figura oxigonia cum cono, possumus illico scire quo in puncto axis cono, secabit axis maior ipsius figuræ, ipsum cono axem.

Hoc problema ex præcedenti capite fluit, quare ut corollarium potius cap. præcedentis possumus ipsum intelligere, quam separatim facere, eo quod inuento situ axis maioris figuræ in cono dato, illico dabitur situs

Cap. XI.

EL hoc modo, inuenta. D. tertia continua proportionalis (ut in 6. cap. diximus) supponatur hic in subscripta figura esse. b. a. axē maiore ipsius sectionis defectionalis siue oxigonia, in quo, sit exempli gratia, punctus. x. ita quod. a. x æque tur. D. sexti capitis, descripta postea supra. b. a. portio (circuli) b. d. z. a. comprehendens angulum æqualem angulo verticis cono propositi (qui quidem in præcedentibus erat. b. a. g.) ex 32. tertij Eucli. & diuiso arcu in puncto. d. per æqualia, protractaq; d. a. & d. b. necnon x. o. æquidistanti. d. b. & à puncto. o. (communi. d. a. & x. o.) ducta. o. z. æquidistanti. b. a. ductis postea à puncto. z. communi (arcui. d. z. a. & o. z.) duabus. z. a. & z. b. diuisoq; angulo. a. z. b. per æqualia.

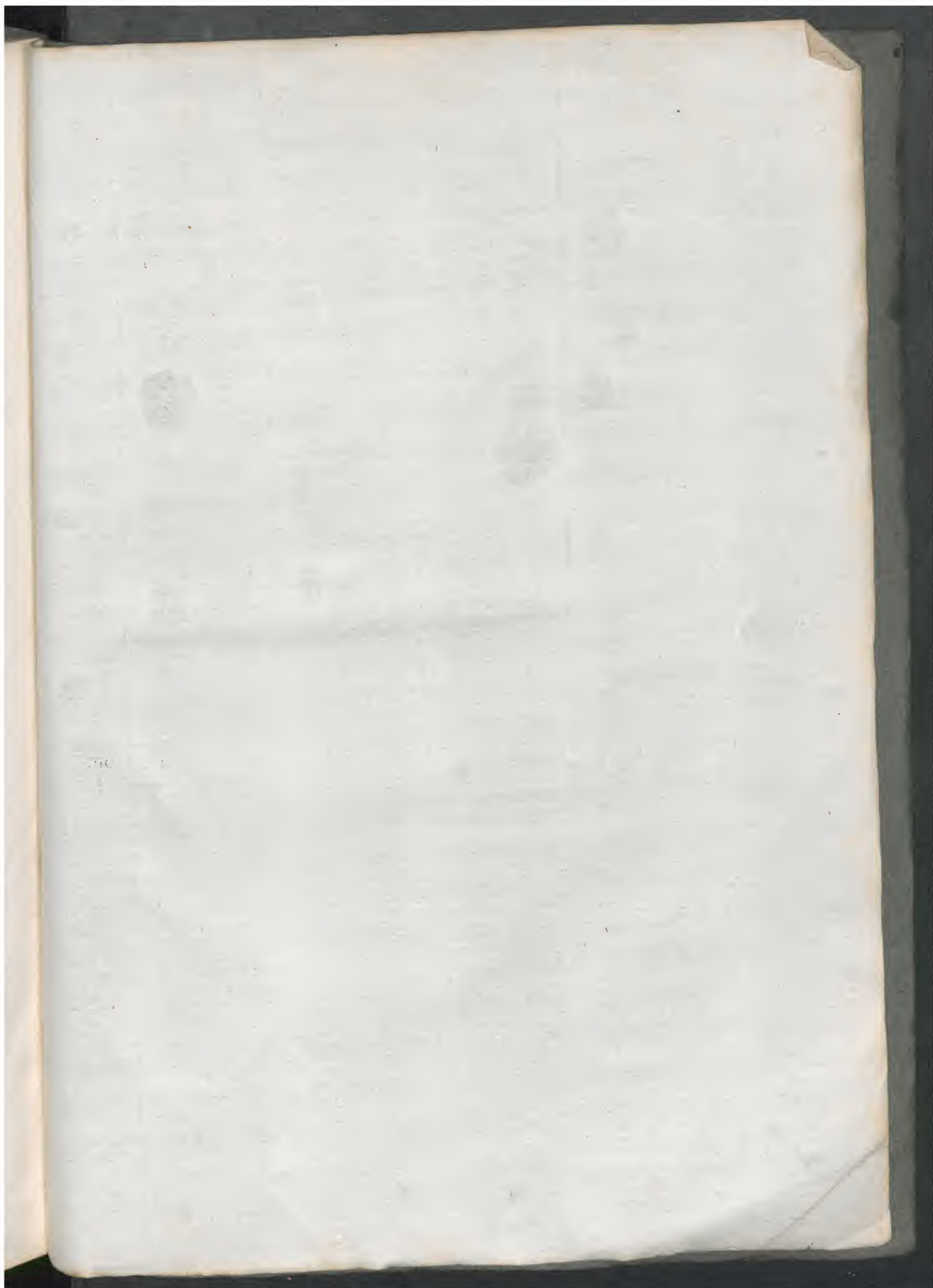
z. u. mediante, habebimus intentum ex

priori parte. 34. primi Pergei,

à Memo traducti.

Hæc

etiam via utilissima est ad solutionem. 7. & 9. cap. ac exquisitior.

140
120 5-4/9 12
9/10

140
120 5-4/9 12
9/10

